

TEKSTY KANTAT

Jana Sebastiana

Bacha

w polskim przekładzie

TEKSTY KANTAT

Jana Sebastiana Bacha

w polskim przekładzie

Armina Teske (kantaty kościelne)
Andrzeja A. Teske (kantaty świeckie)

POLIHYMNIA
Lublin 2004

Książka wydana z finansowym wsparciem Fundacji Współpracy Polsko-Niemieckiej
ze środków Republiki Federalnej Niemiec

Mit finanzieller Unterstützung der Stiftung für deutsch-polnische Zusammenarbeit
aus Mitteln der Bundesrepublik Deutschland

Projekt okładki

Maria Orkiszewska

Tłumaczenie

Annin Teske

Andrzej A. Teske

Redakcja techniczna

Marcin Pastusiak

Dorota Kapusta

© Wydawnictwo Muzyczne „Polihymnia” Sp. z o.o.

ISBN 83-7270-257-8

Wydanie pierwsze, nakład 1000 egz., skład, druk, oprawa:

Wydawnictwo POLIHYMNIA Sp. z o.o.

ul. Deszczowa 19, 20-832 Lublin,

tel./fax (0-81) 746-97-17, e-mail: poczta@polihymnia.pl

www.polihymnia.pl

Niniejszy zbiór przekładów pomyślany jest jako uzupełnienie książki Alfreda Durra *Kantaty Jana Sebastiana Bacha*. W polskim wydaniu książki Durra zachowano oryginalne teksty kantat, a komentarze Durra podsumowujących treść i omawiających związki z muzyką, jednak czytelnikowi nie znającemu języka niemieckiego wciąż może dośkwierać niezajomość pełnych tekstów. Wydawnictwo Polihymnia zaproponowało więc uzupełnienie książki Durra przekładami zebranymi w osobnym tomie.

Taki przekład tekstów kantat Bacha, by mogły one zastąpić teksty oryginalne i umożliwić wykonywanie tych utworów w języku polskim, z dość oczywistych powodów nie jest możliwy do zrealizowania. Nasz zamiar był dużo skromniejszy: chcieliśmy jedynie umożliwić polskiemu czytelnikowi wygodny dostęp do tych tekstów. Do podjęcia się tego zadania ośmieliło nas to, że - pomijając cytaty biblijne i chorały - ogólnie biorąc, nie jest to, poezja, która zapisała się wielkimi literami w historii literatury niemieckiej. Choć w niektórych kantatach kościelnych znajdują się teksty mogące i dziś poruszyć czytelnika, to jednak w sumie poezja ta nie budziłaby dziś większego zainteresowania, gdyby nie jej związek z muzyką Bacha. Czytana w oderwaniu od tej muzyki może niekiedy czytelnika znużyć, a w niektórych kantatach świeckich, zawierających barokowe panegiryki na cześć ówczesnych władców, nawet dziwić, i nie należy się po niej spodziewać, że dorówna ona poziomem muzyce, która ją unieśmiertelniła. Niezależnie jednak od własnych walorów zawsze będzie godna zainteresowania, była bowiem, obok cytatów biblijnych i chorałów, inspirowała muzykę Jana Sebastiana.

Wiele chorałów protestanckich występujących w tekstach kantat kościelnych zadomowiło się w Kościele Ewangelicko-Augsburskim w Polsce. Za zgodą Wydawnictwa „Augustana”, tam gdzie było to możliwe, wykorzystano polskie odpowiedniki tych chorałów (niekiedy z drobnymi zmianami) ze „Śpiewnika Ewangelickiego” (Wydawnictwo „Augustana”, Bielsko-Biała 2002), podając wtedy w nawiasie numer, pod jakim pieśń ta umieszczona jest w „Śpiewniku” oraz numer danej strofy. Do „Śpiewnika” odsyłamy też po szczegółowe dane, dotyczące np. tłumaczy.

W tłumaczeniu cytatów biblijnych korzystano głównie z przekładu wydanego w 1975 r. w Warszawie przez Brytyjskie i Zagraniczne Towarzystwo Biblijne. Niekiedy korzystano z innych przekładów, a czasami ze względu na kontekst konieczne było tłumaczenie z języka niemieckiego. Miejsca, z których pochodzą cytaty, jak również dane dotyczące autorów chorałów i autorów tekstów odszukać można w książce Alfreda Durra.

KANTATY KOŚCIELNE

Przetłumaczone zostały tylko teksty kantat wykonywanych; teksty, do których muzyka zaginęła, oraz warianty, które nie weszły do praktyki wykonawczej, zostały pominięte. Jedynym wyjątkiem jest pierwowzór *Oratorium wielkanocnego, Kantata pasterska* (BWV 249a), której rekonstrukcja może być wykonywana, a w której muzyka lepiej przylega do tekstu świeckiego, niż do kościelnej parodii.

Kantaty ułożone są w kolejności numerów BWV, co umożliwia szybkie odszukanie kantaty omawianej w książce Alfreda Diirra, bez konieczności posługiwania się skorowidzem. W nagłówku zachowano niemieckie incipity kantat (ich skorowidz znajduje się na końcu tomu). Odpowiedniki tych incipitów w języku polskim otwierają każdy przekład. Określenia części kantat ograniczono do minimum; skróty w nawiasach podają solowe głosy wokalne występujące w danej części. Czytelnik polskiego mogą dodatkowo zainteresować akcenty polskie w kantatach BWV 198, 206, 214, 215.

Tłumacze

BWV 1

Wie schön leuchtet der Morgenstern

1. CHORAL (Ś E 105/1)
Jak pięknie nam jutrzienka lśni
Odblaskiem wiecznej, Bożej czci,
Jak cudnie nam jaśniej!
Gałązko, Ty z Jessego pnia,
Dawida Synu, chlubo ma,
Wypełniasz me nadzieje!
Jasny, krasny,
Jesteś wiecznie i serdecznie uwielbiony,
Nad niebiosa wywyższony.
2. RECYTATYW (T)
Synu Najwyższego i Synu Maryi,
Tyś Twoich wybranych Król!
Jak słodko jest nam przy Twym życia słowie,
Według którego pierwsi ojcowie
Tak lata jak i dni liczyli;
Które Gabriel rozradowany
W Betlejemie zwiastował!
O, słodki chlebnie niebios nam dany!
Ni grób, ni lek, ni śmierć, ni ból,
Z serc naszych wydrzeć Cię nie zdoła.
3. ARIA (S)
O śpieszcie niebiańskie i boskie płomienie
Wypełnić pierś moją, co tak pragnie was!
Najgłębsze już czują dusze poruszenie
Serdecznej miłości.
Smakują na ziemi nieba wspaniałości.
4. RECYTATYW (B)
Ziemski blask i światłość ciała
Nie mają dla duszy mej znaczenia.
Radości promieniem sam Bóg mnie obdziela,
Bo dobra pełnia doskonała.
Którą jest ciało i krew Zbawiciela,
Jest oto dana dla pokrzepienia.
Musi więc nas, ludzi,
Przeobfite to błogosławieństwo,
Co od wieczności czekało nas w niebie,
I naszą wiarę podnosi do siebie,
Do dziękczynienia wszak pobudzić.
5. ARIA (T)
Nasze usta i strun granie
Tobie, Boże,
Wciąż w pokorze
Winni nieść podziękowanie.
Serca, zmysły więc wznosimy
I śpiewaniem
Ciebie, Panie,
Przez dni wszystkie wciąż chwalimy.
6. CHORAL
Z ócz mych płyną radości łzy.
Początkiem, końcem jesteś Ty,
Co trwasz w nieskończoności.
Bo mnie dla swojej chwały On

Do raju wiedzy przed swój tron,
Więc klaszczę w mej radości.
Amen! Amen!
Przyjdź, radości ma korono, już nie zwlekaj.
Ciebie z utęsknieniem czekam.

BWV2

Ach Gott, vom Himmel sieh darein

1. CHORAL (Ś E 577/1)
Ach, Boże, spojrzysz z nieba już
I zmiłuj się nad nami!
Tak mało jest Twych wiernych dusz,
Jesteśmy niemal sami;
Bo słowo twe nieprawdą zwa
I całkiem już bez wiary są
Synowie świata tego.
2. RECYTATYW (T)
Nauka ich to fałsz i błąd,
I Bożej Prawdy zaprzeczenie.
Ich własne myśli, chytry sąd
- O, ileż biedy płynie stąd!
Są im jak Biblii objawienie.
Ten mówi tak, ów w inną ciągnie stronę,
Bo rozum głupi jest im kompasem,
I są jak groby pobielane,
Co chociaż z wierzchu ładne czasem,
Smród i zgniliznę zawierają,
Wewnątrz plugastwo tylko mają.
3. ARIA (A)
Naukę zetrzyj Twym ramieniem.
Która jest stów Twych zaprzeczeniem.
Broń nas przed heretykami,
Broń nas przed obłudnikami.
Bo bez wstydu mówią oni:
Precz z tym, kto nam czegoś broni!
4. RECYTATYW (B)
Zmieszany jest lud ubogi.
Westchnienia, skargi pełne trwogi
Przez liczne cierpienia i katusze,
Którymi wrogowie męczą wierne dusze.
Posłuch znajdują w uszach Najwyższego.
Dlatego Bóg powiada: Będę obrońcą ludu mego!
Wysłucham błagania jego.
Jutrzienka pomocy,
Prawdy słoneczny blask po kłamstwa ciemnej
nocy
Będzie ich z siłą nową,
Co pocieszenie niesie z mocą,
Ożywiać i radować.
Nad ich niedolą pragnę się zmiłować.
Tak me zbawienne Słowo
Siłą ich i pomocą.
5. ARIA (T)
W ogniu oczyszcza się srebrny kruszec,
Przez krzyż umacnia się Słowo Boże.

- Stąd chrześcijanin ma w pokorze
Cierpliwie znieść takie katusze.
6. CHORAŁ (ŚE 577/6)
O Boże, Słowa Twego strzeż
Przed chytrym tym plemieniem
I nas też w swą opiekę bierz
Przed jego zaczepieniem.
Bezbożnik wzdęty w pysze swej
Wnet nad złym tłumem wodzi rej
A potem nas chce zgniebić.

BWV3

Ach Gott, wie manches Herzeleid

1. CHORAŁ
Boże, jak cierpi serce me,
Ile dziś zła spotyka mnie!
Wśród żalu ścieżka wiję się,
Którą do nieba kroczyć chcę.
2. CHORAŁ + RECYTATYW (S, A, T, B)
Jak trudne to, by ciało mdłe
Tenor
Co za ziemskimi próżności gonić ma w
zwyczaju,
I ani Boga nie pomni ani Jego raję.
Ku Tobie chciało zwrócić się.
Ali
Gdy Tyś, o Jezu, wszystkim moim wszak.
Lecz ciało me odporne tak.
Dokądże się wiec zwrócić mam?
Sopran
Lecz duch jest ochoczy, chociaż ciało mdłe,
Więc Ty mi pomóż, bo znasz serce me.
Przy Tobie, Jezu, sercem trwam.
Bas
Ten, kto Twej pomocy patrzy i Twej ufa radzie.
Na pewnym gruncie swój fundament kładzie.
Ty światu pocieszenie dałeś,
I ciało nasze przyjąć chciałeś.
Tak oto Twoje umieranie
Ratuje nas od zguby, Panie.
Niech więc smakuje serce pełne wiary,
Jak słodkie Twojej dobroci dary.
3. ARIA (B)
I nawet, gdy lęk śmiertelny czuję,
To w sercu moim przecież stale
Niebiańską radość zachowuję.
Gdy modłę się w Pana imieniu,
On bóle moje, moje żale
Jak mgłę rozpędza w oka mgnieniu.
4. RECYTATYW (T)
Choćby się przerwać miała życia mego nić,
Gdy Tyś, Jezu, mój,
A jam jest Twój,
To nie ma już znaczenia nic.
Twe usta wierne,
Twe serce miłosierne,

- Które niezmiennie mnie miłuje,
Pierwsze Twe przymierze dla mnie zachowuje.
Przez nie znów radość odczuwać mogę.
Ono ucisza wielką śmierci trwogę.
Choćby się bieda czała wszędzie,
To Jezus mój mym skarbem będzie.
5. ARIA DUETTO (S, A)
Kiedy cierpienie mi się dłuży,
Wtedy radości pragnę pieśń
Mojemu Jezusowi nieść.
Jezus mój krzyż mi nieść pomaga,
Dlatego w wierze tak powiadam:
To wszystko wszak dobremu służy.
6. CHORAŁ
Niech w wierze trwa więc serce me.
Dla Ciebie żyć i umrzeć chcę.
Ach, Jezu, me błagania słysz!
Chcę odejść stąd, do Ciebie wzwyż!

BWV4

Christ lag in Todes Banden

1. SINFONIA
2. VERSUS 1 (chór)
Legł Chrystus w śmierci pętach
Za nasz to grzech wydany,
Lecz oto powstał z martwych,
Stąd i my żywot mamy.
Więc się cieszymy ile tchu
I oddajmy chwałę Mu
Śpiewając: Alleluja,
Alleluja.
3. VERSUS 2 (duet; S, A)
Zmóc śmierci nikt nie zdoła
Wśród dzieci świata tego.
O karę grzech nasz woła.
I nie masz niewinno.
Przez to przysła śmierci noc,
Która ma nad nami moc,
Która nas uwięziła.
Alleluja.
4. VERSUS 3 (T)
Jezus Chrystus Boży Syn
Miejsce wszak nasze zajął.
Grzechy nasze krwią swą zmył,
Śmierci broń wytrącając.
Gdzież więc śmierć moc swoją ma?
Pozór śmierci tylko trwa:
Oścień swój już straciła.
Alleluja.
5. VERSUS 4 (chór)
Toć przedziwny to był bój,
Co z śmiercią życie miało;
Odniosło w niej tryumf swój:
Śmierć połąkło całą.
W Piśmie napisane jest:

W śmierci Pana - śmierci kres.
Kpiną tylko śmierć została.
Alleluja.

6. VERSUS 5 (B)

Tak baranka paschalnego
Bóg daje na ołtarze:
Na pniu krzyża sprawionego
W Jego miłości zarze.
Wierzmy więc, że nasze drzwi
Są znaczone śladem krwi,
Dusiciel nam nie groźny.
Alleluja.

7. VERSUS 6 (duet; S, T)

Do święta powód jest nam dan,
Radości tak gorącej,
Gdyż dziś się nam objawił Pan
I sam jest dla nas słońcem,
Bo przez łaski światło Pan
Serca mrok rozjaśnił nam.
Noc grzechu przemienia.
Alleluja.

8. VERSUS 7 (chór)

Więc życia dla nas nadszedł czas,
Przaśników spożywania.
Teraz starego ciasta kwas
Nie znajdzie już uznania.
Chrystus chce strawą być nam,
Dusze nasze żywić sam.
Tylko tym żyć chce wiara.
Alleluja.

BWV 5

Wo soll ich fliehen hin

1. CHORAL

Ach, dokąd uciec mam,
Gdy dusza pełna ran,
Gdy tak mi ciążyą grzechy?
Gdzie szukać mam pociechy?
Choć świat do mnie przychodzi,
To lęku nie złagodzi.

2. RECYTATYW (B)

Mych grzechów góra nie tylko mnie splamiła,
Lecz i ducha mego brudem swym pokryła.
Bóg musiałby mnie odtraścić, skryć oblicze swoje:
Lecz nawet kropla krwi świętej
Czyni cuda niepojęte.
Dzięki niej się więc ostoję.
Rany Pana otwartym są morzem,
W którym me grzechy utopić mogę,
A gdy się pochylę nad tę rwącą wodę,
To ona z płam mych oczyścić mnie może.

3. ARIA (T)

Rozlej się obficie, o Boskie ty źródło,
Ach bij we mnie krwawymi twymi strumieniami!
Serce pocieszenie wyczuwa radośnie,

Ciężary opadają, co gniotły nieznośnie
A serce zmywa z siebie wszystkie grzechu

plamy.

4. RECYTATYW (A)

Mój drogi Zbawca mnie pociesza.
Niech będzie zakopane w grobie Jego,
To, com uczynił złego.
I choć mój grzech tak jest ogromny,
To dzięki Niemu będę wolny.
Kiedy wierzący w Nim znajdą ucieczkę swoją,
To ani strach ani cierpienie
Nie są już dla nich zagrożeniem;
Oni już więcej się nie boją.
Skarbem, którego winna pragnąć dusza
Jest tylko najdroższa krew Jezusa.
Ona obroną przed śmiercią, grzechem i
szatanem.

Przez nią zwycięstwo będzie dane.

5. ARIA (B)

Milczcie, piekielne zastępy,
Gdyż ja się więcej nie zatrwożę!
Gdy tylko krew tę zobaczycie,
Rzec nic się już nie odważycie.
Bo takie jest zrządzenie Boże.

6. RECYTATYW (S)

Świata jam wszak najmniejszą cząstką.
Ale, gdy we krwi Pana
Siła jest taka dana,
I moc tkwi nieskończona,
Że każda jej kropla, nawet jeśli mała,
Sprawić może, że ludzkość cała
Z grzechu zostanie oczyszczona,
Więc, by krew Twa, Panie, daj,
Nie na darmo się wylała,
Aby mi zwycięstwo dała.
Bym i ja mógł posiadać raj.

7. CHORAL

Me serce prowadź sam,
Przez Ducha Twego tam,
Gdzie przed tym ujdę, Boże,
Co nas rozdzielić może,
Bym cząstką Twego ciała
Został na wieczność cała.

BWV 6

Bleib bei uns, denn es will Abend werden

1. CHÓR

„Zostań z nami, gdyż ma się ku wieczorowi
i dzień się już nacylił.”

2. ARIA (A)

Pochwalon bądź, o Synu Boży!
Niech serce Twoje się nie sroży,
Kiedy przed tron Twój my w pokorze
Przyjdziemy prośbę naszą złożyć:
Zostań, pozostań światłem naszym
Ciemność nas niechaj już nie straszyl!

3. CHORAŁ (S; Strofa 1: dawny Śpiewnik Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego w PRL 369/1)
Zostań z nami, Jezu Panie!
Oto wieczór już nastanie.
Słowo Twe, co świeci jaśnie,
Niechaj nigdy nam nie zgaśnie!
- W czasie ostatnim, w czasie złym
Dajże wytrwałość Sługom Twym,
By Słowa, co od Ciebie jest
W czystości strzegli aż po kres.
4. RECYTATYW (B)
Gdy ciemność ziemię
Zła okryła,
Jakaż przyczyna tego była?
Przyszło to stąd, że tako wielcy
Jak i mali,
Nie bacząc jaka wola Twa,
Nie bacząc Twej sprawiedliwości
Ziemskiej oddali się marności.
Dlategoś lichtarz swój obalił.
5. ARIA (T)
Jezu spraw, byśmy Cię wciąż patrzyli,
I dlatego
Po grzechu drogach nie bładzili.
Słowa Twego
Światło niech jasnym świeci blaskiem.
Wytwarzania, wiary daj nam łaskę.
6. CHORAŁ (ŚE 266/2)
O Jezu Chryste, moc swą wskaż,
Boś Pan nad pany, Królu nasz.
Kościoła broń od wszelkich trwóg,
By Cię na wieki chwalić mógł.

BWV 7

Christ unser Herr zum Jordan kam

1. CHORAŁ (ŚE 397/1 zmienione)
Przyszedł nad Jordan Chrystus Pan,
By wolę Ojca spełnić;
Chrztu mu udzielił święty Jan,
By mógł swe dzieło pełnić.
Kąpiel nam ustanowił tam
By grzech nasz był zmywany;
A gorzką śmierć utopił sam
Przez swoją krew i rany,
Dając nam żywot nowy.
2. ARIA (B)
Słuchajcie, zważcie, śmiertelnicy,
Jak Bóg sam ustanowił chrzest!
Choć musi tutaj woda być,
Lecz woda grzechów nie może zmyć;
To Duch i Słowo Boże jest,
W czym obmyć mogą się grzesznicy.
3. RECYTATYW (T)
Jasno to Bóg

Dał znać i słowem i obrazem,
I każdy Ojca głos usłyszeć mógł.
Gdy Jezus chrzczony był w Jordanie;
Powiedział: To jest mój syn umiłowany,
W Nim mam upodobanie.
On z tronu wysokiego
Dla świata jest posiany
W tak marnej postaci;
Przyjmując ludzką krew i ciało,
Człkiem się stał ubogim.
Wy jako Zbawcę przyjmijcie Go śmiało,
Słuchajcie nauk Jego drogich.

4. ARIA (T)
Głos Ojca usłyszeli śmiertelnicy.
Syn, przez którego świat odkupiony,
Został jako człowiek ochrzczony.
Duch się pojawił w kształcie gołębiczy,
Aby uwierzyć mogli grzesznicy,
Że oto Trójca Święta cała
Chrzest dla nas zgotowała.
5. RECYTATYW (B)
Pan po tym, jak został umęczony,
I jak zmartwychwstał dnia trzeciego,
Gdy się udawał do Ojca swego
Tak oto rzekł do swoich uczniów:
Uczcie narody, idźcie na wszystkie świata strony,
A kto uwierzy, kto będzie ochrzczony,
Będzie sprawiedliwy i błogosławiony.
6. ARIA (A)
Uwierzcie, ludzie w dary tej łaski,
Byście w grzechu nie zginęli,
Byście w piekle nie cierpieli.
Ludzkiej świętości i chwały blaski
Niczym są w oczach Boga.
Grzechem jesteście obciążeni,
I już z natury swej zgubieni,
Lecz poprzez wiarę i przez chrzest
Czysty, zbawiony człowiek jest.
7. CHORAŁ
Wodę jedynie okiem swym
Widzisz, gdy ta jest lana,
Lecz tylko wiara dostrzeże w tym
Moc krwi Chrystusa Pana.
I jest dla wiary woda ta
Krwia Pana zabarwiona;
Zmyta nią będzie wina zła,
Co była popełniona
Przez was i przez Adama.

BWV 8

Liebster Gott, wenn werd ich sterben?

1. CHORAŁ
Kiedy dzień zgonu mojego?
Przecież życie krótko trwa.
Dzieci Adama starego,

- Pośród których jestem ja,
Taki muszą dzielić los,
Że są tutaj krótki czas;
W nędzy żyją tu na ziemi,
Nim śmierć w ziemię ich zamieni.
2. ARIA (T)
Cóż, o mój duchu, cię przerazić może,
Kiedy ostatnia godzina wybije?
Ciało me co dzień się ku ziemi skłania -
Miejsca wiecznego spoczywania,
Która tysiące takich ciał już kryje.
3. RECYTATYW (A)
Serce me wstrząsane drżeniem,
Pełne trosk, obaw, katuszy:
Gdzie znajdzie ciało schronienie?
Któż da wolność mojej duszy?
Kto jarzmo grzechu mi odwiąże,
Które tak bardzo mi już cięży?
Co moje, będzie rozsypane.
A dokąd moje miłości,
W swojej żałości,
Będą zesłane?
4. ARIA (B)
Odejdźcie już troski, płonne i szalone!
Mnie wota mój Jezus, więc miałbym się bać?
Nic, czemuś rad,
Nie posiada świat.
Przyjdź już poranku, kiedy przemieniony,
Wspaniały będę przed Jezusem stać. • •
5. RECYTATYW (S)
Zachowaj sobie, co moje, świecie!
Ciało i kości me bierzysz przecie.
Weź także nędzę moją sam!
Wystarczy mi Twa szczodrość, Boże,
Co skarbem jedynym być mi może.
Wystarczy, że bogaty będę tam.
A cóż przypadnie mi w udziale,
Jak nie wierność mego Pana?
Co jest nowa każdego rana.
Która nie umiera wcale?
6. CHORAL
Życia oraz śmierci, Panie,
I konania uczyć chciej.
Daj mi dobre umieranie,
Co nie strwoży duszy mej.
Pomóż, abym ja swój grób
Pośród chrześcijan znaleźć mógł,
I by w ziemi moje ciało
W cnym pokoju spoczywało.
- Uczynki zaś nie mogą nas
Wieść do sprawiedliwości.
Wzrok na Jezusa wiara śle,
Co zbawić nas od grzechu chce,
Jest naszym Pośrednikiem.
2. RECYTATYW (B)
Bóg dał nam Prawo, lecz brakło sil,
By Zakon zachowywać,
I każdy człowiek w grzechu tkwił,
Nie mógł pobożnym się nazywać.
Duch był więziony przez ciało młde
I nie śmiał mu sprzeciwić się.
Prawa mieliśmy przestrzegać,
W jego lustrze zaś dostrzegać
Jak jest zepsuta nasza natura.
Lecz każdy w swym grzechu został był
I nie mógł nikt z swych własnych sil
Porzucić grzechu, w którym trwał,
Chociażby bardzo tego chciał.
3. ARIA (T)
Zbyt barzośmy zapadli w głębię,
Otcchań połknęła całkiem nas.
I chociaż śmierć już nam groziła,
To ręka żadna nie mogła być
Być nam podana w trwogi czas.
4. RECYTATYW (B)
Lecz Prawo musiało być wypełnione.
Przyszedł więc Zbawca na tę stronę,
Sam spełnił Zakon, Syn Najwyższego
I tak ugasił gniew Ojca Swego.
I przez swój niewinny zgon
Wieczną pomoc dał nam On.
A kto powierzy Jemu się.
Na Jego męce budować chce,
Ten nie będzie wszak zgubiony:
Ten do Raju przeznaczony,
Czyja wiara niezachwiana,
Kto za rękę trzyma Pana.
5. ARIA (S, A)
Zamiast na uczynki, Panie,
Patrzysz Ty na zaufanie.
Tylko wiarę przyjmiesz sam.
Tylko wiara da zbawienie.
Reszta jest na zatracenie
I nie może pomóc nam.
6. RECYTATYW (B)
Choć Zakon daje poznać nam nasze grzec
To gnębi sumienie stare.
Lecz w tym źródło jest pociechy,
Że Dobra Nowina,
To dla nas przyczyna
Wesela wielkiego.
Co znów wzmacnia naszą wiarę.
Stąd w nadziei na czas czekamy,
Co przez dobroć Jego
Jest nam obiecany.
Nawet gdy z Bożej mądrości

BWV9

Es ist das Heil uns kommen her

1. CHORAL (ŚE 630/1)
Bóg dał zbawienie w łaski czas
Z ogromnej swej miłości;

- Godziny tej nie znamy.
Pozostajemy w ufności,
Że Pan wie, co kiedy śle
I podstępem brzydzi się.
Na Nim budować możemy.
Na Nim się nie zawiedzimy.
7. CHORAL (ŚE 630/10)
Choć czasem tobie zdaje się,
Że Bóg ci pomoc nie chce,
Niech serce twe nie trwoży się,
On pomoc śle, gdy zechce;
Więc wierzyć Jego Słowu chciej
I wbrew wszystkiemu pewnoś miej,
Że Bóg cię nie zawiedzie.

BWV 10

Meine Seel erhebt den Herren

1. CHÓR
„Wielbi dusza moja Pana,
I rozradował się duch mój w Bogu, Zbawicielu
moim,
Bo wejrzał na unізoność służebnicy swojej,
Odtąd bowiem błogostawioną zwać mnie będą
wszystkie pokolenia.”
2. ARIA (S)
Panie, co ze swej mocy słyniesz,
Boże, święte jest Twe imię,
Jak wspaniałe są Twe cuda!
Na unізoność mą wejrzałeś,
Dzieła tak wielkie zgotowałeś,
Że pojąć wszystkich się nie uda.
- i. RECYTATYW (T)
Dobroć i wierność Najwyższego
Odnawia się dnia każdego.
On czuwa zawsze, we dnie i w nocy
Nad tymi, którzy doń wołają,
I którzy Jego czekają pomocy,
Jemu w bojaźni zaufają,
Lecz dotknie w swej zapalczywości
Ramieniem swym karzącym
Tych, co ni w wierze ni w miłości
Nie byli zimni ni gorący;
Ci, którzy są w sobie zadufani,
A nadzy, ślepi, stan ich lichy,
Lecz pełni są nadętej pychy,
Jak plewy będą rozsypani.
- ARIA (B)
Obala Bóg możnych trony,
Do piekła odrzuca ich od siebie.
Podnosi za to unізonych,
By tak jak gwiazdy jaśnili na niebie.
Z niczym odprawia bogaczy,
Ale z morza swej łaskawości
Szczodrze obdarzyć łaknących raczy,
Aby zaznali obfitości.
5. DUETTO E CHORAL (A, T)
Pomny na miłosierdzie,
Ujął się za Izraelem, sługą swoim.
6. RECYTATYW (T)
Ta obietnica, która przed wiekami
Ojcom przez Boga była dana.
Spełniła się oto wielkimi dziełami.
Co rzeki był Bóg do Abrahama,
Kiedy to stanął w jego szałasie,
I dał mu swe przyrzeczenie Boże,
To się spełniło we właściwym czasie:
Tyle mu Pan podarowała dzieci,
Ile piasku jest nad morzem,
I ile gwiazd na niebie świeci.
Zbawiciel zszedł na ziemię;
W Nim wieczne słowo ciałem się staje,
By z niewoli szatana, śmierci i wszelkiej złości
Nieszczęsne ludzkie plemię
Wybawić dla wielkiej miłości.
Przy tym więc pozostaję,
Że Boże słowo pełne jest prawdy oraz
łaskawości.
7. CHORAL
Chwała niech będzie Ojcu i Synowi
I Duchowi Świętemu.
Jak było od początku, teraz, zawsze
I na wieki wieków. Amen.

BWV 11

Lobet Gott in seinen Reichen

(Oratorium na Wniebowstąpienie)

1. CHÓR
Boga w Mocy wychwalajcie,
Uwielbiajcie w nimbie chwały.
Wysławiajcie w majestacie!
Cześć należną mu oddajcie,
Kiedy waszym chórem całym
Pieśń pochwalną Mu śpiewacie!
2. RECYTATYW (T)
„A Jezus podniósłszy ręce swoje, błogostawił ich.
I stało się, gdy ich błogostawił, że rozstał się
z nimi.”
3. RECYTATYW (B)
Ach Jezu, czy tak już blisko odejście Twe?
Czy już godzina zbliża się,
W której czeka nas rozstanie?
Ach, zobacz, jak gorące nasze łzy -
Po błędnych policzkach płyną ich strumienie -
Jak tęsknić będziemy my,
Gdy znika nasze pocieszenie.
Ach, nie odchodź jeszcze, Panie!
4. ARIA (A)
Ach, zostań ze mną, moje Zycie,
Ach, chwilę jeszcze nie uciekaj!
Bo to przedwczesne pożegnanie

Niezdolność sprawia mi cierpienie.
Ach, z Twym odejściem jeszcze zwlekaj,
Bo w żalu utonie moje życie.

5. RECYTATYW (T)
„I na ich oczach został uniesiony w górę do nieba i obłok wzięł go sprzed ich oczu i zasiada po prawicy Boga.”
6. CHORAL
Tyś ponad światem, świat jest Twój,
Wszystko Cię słucha, Boże.
I służy Ci aniołów rój,
Zawsze, o każdej porze.
Władcy świata, ziemi tej
Też posłuszni woli Twej.
Cztery żywioły, Panie,
Są na Twe rozkazanie.
- 7a. RECYTATYW (T,B)
Tenor
„I gdy tak patrzyli uważnie, jak On się oddalał ku niebu, oto dwaj mężowie w białych szatach stanęli przy nich i rzekli:”
Oba głosy
„Mężowie galilejscy, czemu stoicie, patrząc w niebo? Ten Jezus, który od was został wzięty w górę do nieba, tak przyjdzie, jak go widzieliście idącego do nieba.”
- 7b. RECYTATYW (A)
Ach tak! Więc powróć rychło, Panie,
I odmień gesty me żałosne.
Inaczej dzień się rokiem stanie
Długim i pustym tak nieznośnie.
- 7c. RECYTATYW (T)
„A oni pomodliwszy się do Niego, zwrócili się w stronę Jerozolimy z Góry, zwanej Oliwną, która leży w pobliżu Jerozolimy w odległości drogi na jeden sabat, i wrócili do Jerozolimy z wielką radością.”
7. ARIA(S)
Dobry Jezu, dostrzec mogę
Stale ślady Twojej łaski.
Twoja miłość tu została,
By się dusza pokrzepiała
Twoją chwałą, Panie nasz, +
Nim w ostatnią ruszy drogę,
By Cię ujrzyć twarzą w twarz.
8. CHORAL
Ach, kiedy to się stanie,
Kiedy tę chwilę dasz,
Że Ciebie będę, Panie,
Oglądać twarzą w twarz?
Kiedy nadejdiesz dniu,
Że Zbawcę ucałuję,
Że w Nim się uraduję?
Przyjdź do mnie rychło tu!

BWV 12

Weinen, Klagen, Sorgen, Zagen

1. SINRONIA
2. CHÓR
Płacze, jęki.
Troski, lęki,
Bóle, męki
Ci za chleb powszedni mają,
Co do Pana się przynajną.
3. RECYTATYW (A)
„Musimy przejść przez wiele ucisków,
aby wejść do Królestwa Bożego.”
4. ARIA (A)
Krzyż z koroną jest związany
A ze skarbem gorzki bój.
Chrześcijanom dobrze znany
Wieczny wróg, i ból, i znój,
Lecz pociechą Pana rany.
5. ARIA (B)
Za Chrystusem postępuję.
Nie porzucę Pana nigdy.
Jako w biedzie tak w dostatku,
W życiu oraz dni ostatku
Ja Chrystusa krzyż całuję,
Płacząc hańby Jego, krzywdy.
Za Chrystusem postępuję,
Nie porzucę Pana nigdy.
6. ARIA (T)
Wierny bądź, bo każda boleść,
Małą zda się i przechodzi.
Dopiero, kiedy minie deszcz
Błogosławieństwo wschodzi.
Miną kiedyś przeciwności.
Wierny bądź, trwaj w twej wierności.
7. CHORAL (SE 665/6)
Co czyni Bóg, jest dobrze tak,
Przy wierze tej zostawam.
Choć każe iść przez szorstki szlak,
Odrazić się nie dąwam.
Do Ojca rąk
Uciekam z mąk,
A On mnie w nich piastuje;
Niech wszystkim On kieruje.

BWV 13

Meine Seufzer, meine Tränen

1. ARIA (T)
Me westchnienia i łzy moje
Są już dziś nie do zliczenia.
Co dzień smutek się znajduje,
Troska mnie nie odstępuje.
Ach! Już muszą te cierpienia
Otwierać śmierci podwoje.

2. RECYTATYW (A)
Mój Bóg najmilszy pozwala mi
Bym prosił nadaremnie.
A choć me oczy pełne łez,
On z pocieszeniem zwleka.
I nawet jeśli kres
Widać już z daleka,
To wciąż daremne jest moje błaganie.
3. CHORAŁ (A)
Bóg, co pieczę swą nade mną
Mieć obiecał zawsze wszak,
Szukać siebie nadaremno
Każe, kiedym smutny tak.
Czyż On bez ustanku chce
Gniew objawiać wobec mnie?
Czy nie chce Bóg, czy nie może
Zmiłować się w smutku porze?
4. RECYTATYW (S)
Cierpienia rzeka wzbiera,
I spokój mi odbiera,
A kielich żałości jest
Już pełen łez.
Nie chce ten ból uciszyć się,
I odrętwiałym czyni mnie.
Cierpień ciemności nieprzeniknione
W otchłan strącają serce strwożone,
Więc śpiewam smutku pieśni płaczące.
Lecz duszo, nie!
Bądź pocieszona w twojej żałości:
Bóg napój piołunowy chce
Zamienić kiedyś w wino radości.
Rozkoszy tobie sprawić tysiące.
5. ARIA (B)
Płacz, biadania i żałości
Nie pomogą nic w boleści;
Kto ku niebu wzrok kieruje,
Stąd pociechy oczekuje,
Takiemu światło radości
W piersi żalostnej zagości.
6. CHORAŁ
Stworzycielowi swemu,
Zaufaj już samemu
I w Niego mocno wierz!
Bo w szczęściu, jak i w biedzie
Doradcą Twoim będzie,
Wszak Jego się dziecięciem zwiesz!

BWV 14

War Gott nich mit uns diese Zeit

1. CHORAŁ
Gdyby nie stał był przy nas Bóg -
Izrael niech tak powie -
Gdyby nie stał był przy nas Bóg,
Niedziei zbyłby człowiek,
Bośmy gromadką małą wszak,

Którą we wzgardzie ma ten świat,
Co na nas chce nastawać.

2. ARIA (S)
Nasza siła jest zbyt słaba,
By się wrogom przeciwstawić.
Gdyby nie stał przy nas Bóg,
Prędko mógłby groźny wróg
Nawet życia nas pozbawić.
3. RECYTATYW (T)
Gdyby tylko Bóg się zgodził,
Śmierci cios by w nas ugodził;
Wrogowie by nas porwali,
Tak gniewu są pełni cali.
Byłyby wszak ich złości
Jak powódź we wściekłości;
Której spieniona woda już by nas zalała,
I żadna ludzka siła by jej nie wstrzymała.
4. ARIA (B)
Wolniśmy już ode wrogów,
Gdy sam Bóg jest nam obroną.
Bo gdy jako dzikie fale
Uderzają w groźnym szale.
To nas dłonie Twoje chronią.
5. CHORAŁ
Chwała Bogu, który nie chce,
Aby grzech więził człeka.
Jak ptak z sieci uwalnia się,
Dusza grzechem ucieka.
I oto jest porwana sieć,
Abyśmy wolność mogli mieć;
Z nami jest Imię Pana.

BWV 16

Herr Gott, dich loben wir

1. CHORAŁ (ŚE: 368)
Boże, chwalimy Cię!
Panie, wielbimy Cię!
Świat cały Twoją chwałą brzmi.
I Stwórcę przedwiecznego czci.
2. RECYTATW (B)
Przeto się modlimy
W tym czasie radości
Pełni wdzięczności,
I przynosimy,
Boże, na rok ten nadchodzący
Pierwszą ofiarę serc gorących.
Czegoś Ty dla nas od wieczności
Dobrego nie uczynił, Boże?
A czy i dziś serce nie może
Odczuwać wiernej Twej miłości?
Syjon pokoju widzi dni,
Żyje we wszelkiej pomyślności.
Twoja świątynia śpiewem brzmi,
Psalm oraz harfa wciąż w niej gości.
Gorąco raduje się nasza dusza,

Gdy żar modlitwy serce porusza.

O! Czyż nie powinna

Zabrzmieć pieśń nowa?

Czyż miłość nie takie podsuwa słowa:

3. ARIA (tutti; B)

Chór

Spieszmy więc się w głos radować.

Boża wierność wobec nas

Jest każdego ranka nowa.

Bas

Swą ręką błogosławi nam.

Ach! Więc wierzymy, że nasz stan

Szczęśny będzie po wieczny czas.

4. RECYTATYW (A)

Ach! Jezu, ma ostoję,

Twe cenne słowo weź w obronę,

Ochraniaj kościół i szkołę,

Niech Twe Królestwo będzie umocnione,

Szatańskie sztuczki zaś zniszczone.

Pokój, Panie, chcesz zachować,

Niechaj zawsze tu panuje,

A już będziem Ci dziękować

Za byt dobry, w którym żyjem.

Ach Boże! Wszak Ty będziesz nam

Na pola nasze zsyłać deszcze,

Kraj nasz ulepszać ciągle jeszcze.

Ty będziesz ręką Twoją sam

Mu błogosławił, Panie.

Więc dobrze nam. Jeżeli Tobie

Okażemy w każdej dobie

Zbawco, nasze zaufanie.

5. ARIA (T)

Kochany Jezu, wszak Ty sam

Bądźże bogactwem duszy nam.

Przed wszystkie skarby chcemy Cię

Położyć, Jezu, w serca swe.

Gdy życia nić się rozrywa,

Bogu bliski duch zaśpiewa

Z wielką tęsknotą te słowa oto:

Kochany Jezu, wszak Ty sam

Bądźże bogactwem duszy nam.

6. CHORAL

Chwalimy dobro cale,

Ojcze, coś w niebie tam,

Które tu okazałeś

Poprzez Chrystusa nam.

Prosimy Cię w ten czas,

Daj rok pokoju Twego,

Od cierpień uchroni nas,

Daj chleba powszedniego!

BWV17

Wer Dank opfert, der preiset mich

1. CHÓR

„Kto ofiaruje dziękczynienie, czci mnie,
A temu, kto nienagannie postępuje, ukażę
zbawienie Boże.”

2. RECYTATYW (A)

Bo oto cały świat w świadka niemego się zmienia
Majestatu Bożego.

Chwałą Go powietrze, woda, firmament i ziemia,

Gdy praw swych przestrzegają i porządku swego.

Natura sławi Go dary niezliczonymi,

Które sam Pan przecież w jej położył łono;

Większy jeszcze w Nim dział chce mieć

Każde stworzenie ziemi,

Gdy języki i skrzydła porusza na chwałę Jego

nieskończoną.

3. ARIA (S)

Panie, Twa dobroć sięga tam, gdzie jest nieba kres,

A prawda Twa dociera dokąd płyną chmury.

Gdybym inaczej nie dowiedział się, jak wielkiś,

Boże, jest.

To poznałbym Cię po dziełach Twych i po

cudach natury.

Jakże Cię nie wychwalać, wdzięczności nie

okazać,

Skoro chcesz w odpowiedzi zbawienia drogę

wskazać?

4. RECYTATYW (T)

„Jeden zaś z nich, widząc, że został

uzdrowiony, wrócił, donośnym głosem

chwaląc Boga. I padł na twarz do nóg Jego,

dziękując Mu, a był to Samarytanin.”

Parte seconda

5. ARIA (T)

Jakież dobra ogromy

Ty zsyłasz mi!

A czym ja, zawstydzony,

Odpłacam Ci?

Nic innego nie mam, Panie,

Niż dziękczynne me śpiewanie.

6. RECYTATYW (B)

Wejrzyj na moją wolę; czym jestem jest mi znane:

Ciało, życie i rozum, zdrowie, zmysły przez

Ciebie są dane,

Abym mógł z nich korzystać i cieszyć się nimi,

Są łaski Twej strumieniami na mnie wylanymi.

Miłość, pokój, sprawiedliwość i radość w Duchu

Twym,

Są skarbem, są przykładem już tu, w życiu tym.

Tego, w czym wedle Twojej woli, tam dostąpić

mam udziału,

Gdy pełne zdrowie przywrócisz mej duszy oraz

ciału.

7. CHORAL
 Jak ojciec się lituje
 Nad dzieckiem, co we Izach,
 Tak łaskę okazuje
 Pan tym, co czują strach.
 On zna stworzenia biedne.
 On wie, że prochem świat;
 Jak trawa, która wędnie,
 I jak uschnięty kwiat.
 Bo kiedy wiatr zawieje,
 Znikną jak proch i kurz.
 Tak się i z człkiem dzieje:
 Kres rychły czeka tuż.

BWV 18 Gleichwie der Regen und Schnee vom Himmel fällt

1. SINFONIA
 2. RECYTATYW (B)
 „Gdyż jak deszcz i śnieg spada z nieba i już
 tam nie wraca, a raczej zrasza ziemię i czyni ją
 urodzajną, tak iż porasta roślinnością i daje
 siewcy ziarno, a jedzącym chleb, tak jest i z
 moim słowem, które wychodzi z moich ust:
 nie wraca do mnie puste lecz wykonuje moją
 wolę i spełnia pomyślnie to, z czym je wysiałem.”
 3. RECYTATYW (T. B) + CHÓR

Tenor

Mój Boże, niech się serce me odmieni.
 Na Imię Jezusa otwieram je już.
 Jak ziarno Ty Słowo twe w sercu mym złożył,
 By rośło w nim, jak w dobrej ziemi.
 Mój Boże, niech się serce me odmieni.
 Spraw, by stukrotny owoc wydało.
 O Panie, Panie pomóż! Daj by dojrzewało.
 Twą moc i Ducha chciej dać Słowu Twemu.
 Wysłuchaj nas, dobry Boże!

Bas

Ach broniże, Boże! Broniże mnie,
 By mnie i moich braci w wierze
 Nie zwiodły diabła sztuczki złe.
 On to za cel swój przecież bierze,
 By z Twego Słowa nas ograbić,
 Błogosławieństwa nas pozbawić.

Szatana rzuć pod nasze stopy,
 Wysłuchaj nas, dobry Boże!
 Zaprzecza Słowu wielu z nas.
 Spadają jak zepsuty owoc,
 Gdy prześladowań przyjdzie czas.
 I ci doświadczą cierpienia wiecznego,
 Co bólu i trudu chcieli ująć tu swego.
 Ochroń nas po ojcowsku od okrutnych
 mordów, bluźnierstw i wściekłości
 tureckiej i papieskiej.
 Wysłuchaj nas, dobry Boże!*

Bas

Innego znów porusza tylko brzucha żądza,
 Zapomniał całkiem o swej duszy.
 A brzęk pieniądza
 Serc opór kruszy;
 Tam też traci Słowo na sile.
 A znów dusz ile
 Lubieżność pod swą trzyma władzą.
 Świata ułudom życie oddadzą.
 Ten świat im musi Niebo zastąpić.
 Do Nieba wszakże nie mogą wstąpić.
 Wszystkich błędzących i zwiedzionych
 nawrócić racz.
 Wysłuchaj nas, dobry Boże!

4. ARIA (S)
 Skarbem mej duszy jest Boże Słowo.
 Wszystkie zaś po nim skarby następne
 To sieci podstępne,
 W które świat i Szatan chcą
 Schwytać podle duszę mą.
 Precz więc z nimi! Precz więc, owo!
 Skarbem mej duszy jest Boże Słowo.

5. CHORAL
 Panie, wysłuchaj prośby mej:
 Twe Słowo, Boże, proszę,
 Zachować w ustach moich chciej.
 Tak wstydić się nie muszę
 Już winy mej,
 Bo w łasce Twej
 Składam me zaufanie,
 Kto wiarę ma,
 Na nią się zda,
 Śmierci nie zazna, Panie.

BWV 19 Es erhub sich ein Streit

1. CHÓR
 Bitwa na niebie rozgorzała.
 Oto wąż wściekły, smok dziesięciogłowy
 Szturmuje w szale Niebios Pana progi.
 Ale straszego smoka zwycięża
 Aniołów Michała siła oręża.
 Szatana moc strącona cała.
 2. RECYTATYW (B)
 Chwała Bogu! Smok już leży;
 Siła Michała jest niezmorzona
 I jego anielskich rycerzy,
 Bo oto smoka on pokonał.

* Słowa te, fragment Litanii Marcina Lutra
 (1528-29), oddawały poczucie zagrożenia ówczesnych
 zwolenników Reformacji. Mają swoje uzasadnienie
 historyczne, ale dziś czyta się je z zażenowaniem
 (przyp. tłum.).

- Już leży smok w ciemności,
W łańcuchach cielsko jego.
Więcej ten potwór nie zagości
W granicach nieba wysokiego.
Dziś stać możemy pewnie, śmiało:
Chociaż ryk smoka nas przestrasza,
To naszą duszę oraz ciało
Dzielnych aniołów krąg otacza.
3. ARIA(S)
Bóg sam nam Mahanaim śle,
Więc czy idziemy, czy stoimy,
Wroga już nie lękamy się,
W spokoju przed nim ustoimy.
Bo gdzieś w pobliżu stoi obozem
Z ogniem, rumakiem, wojennym wozem
Wojsko aniołów naszego Pana.
4. RECYTATYW (T)
Czymże jest człowiek w swojej marności?
Grzesznikiem i robakiem w ziemi.
Lecz Pan w swej wielkiej do ludzi miłości
Tak ich wysoko ceni,
Ze nieba potomków rój niezliczony.
Serafinów oddziały,
Przydaje ludziom do obrony,
By nad ludźmi czuwały.
5. ARIA (T)
Anioły! Ze mną pozostawajcie!
Weźcie pod rękę mnie z każdej strony,
Abym nie upadł zawstydzony.
Ale mnie także nauczajcie,
Jak słowem „Sanctus” mam wznosić pienia,
Jak mam dziękować Panu stworzenia!
6. RECYTATYW (S)
Uczmy się więc tutaj na ziemi,
Pobożne oblicza aniołów miłować,
I ich grzechami licznymi swemi
Nie odpychać i nie frasować.
Bo, kiedy Pan nam kiedyś powie,
Ze świat ten już pożegnać trzeba,
Będą nam wtedy aniołowie
Elijaszowym wozem do nieba.
7. CHORAL
Niechaj anioł twój wyrusza
Ze mną na rydwanie tym.
Niechaj ma obronę dusza,
Jak Łazarz po zgonie swym.
Otuchę daj duszy mej,
Na łono swe wzięć ją chciej,
Nim z ziemi powstanie ciało
I się z duszą złączy w całość.
- O mieczu, co me wewnątrz tniesz,
Początku bez skończenia!
O czasie, co bez czasu trwa,
Przejęty trwogą, nie wiem ja,
Gdzie szukać pocieszenia.
Ze strachu serce we mnie drży,
Drętwieje w ustach język mi.
2. RECYTATYW (T)
Nie ma cierpienia na tym świecie,
Które by wiecznie trwało,
Każde w swym czasie przeminie przecie.
Ach, lecz bóle wieczności końca wszak nie mają,
Wciąż jeszcze i jeszcze męki takie trwają.
Sam Jezus prawdę tę objawia,
Ze od nich nic już nie wybawia.
3. ARIA (T)
Wieczności, jakżeż trwożysz mnie!
Wieczności, któż wymierzy cię!
Precz, precz, bezmyślne żarty!
Płomieniom, które wiecznie trwają
Żadne się inne nie równają.
W sercu swym z lęku jestem starty,
Tak strasznie bólu tego się boję.
Gdy ku piekłu zwracam trwożnie myśli moje.
4. RECYTATYW (B)
Nawet gdyby tyle trwały bóle niezmierzone,
Że lata ich jak żdźbła trawy byłyby liczone,
Lat trwałyby tyle, ile gwiazd na nieboskłonie;
Nawet gdyby tyle bóle w latach trwały,
Ile istnień ród ludzki cały
Miał od początku świata,
To jednak owo morze łez
Kiedyś znalazłoby swój kres,
Ta męka miałaby swój koniec.
Lecz oto, nawet gdybyś, o potępiony,
Wytrzymał to przez lat miliony,
Choć zniesie diabły twoja dusza,
To nie ma końca twa katusza,
Bo czas, którego nikt nie zmierzy,
Czas wieczystej twej udreki,
W każdej jednej chwili męki
Ciągłe od początku bieży.
5. ARIA (B)
Bóg jest w swych dziełach sprawiedliwy:
Choć żywot grzeszny tak jest krótki,
To wiecznie trwają jego skutki;
Gdybyż to dostrzegł świat krzykliwy!
Śmierć już nadchodzi, czas szybko ciecze,
Bacz przecie na to! Bacz człowiecze!
6. ARIA (A)
Człowieku, ratuj swoją duszę,
Ujdźże Szatana więzów złych,
Uwolnij się od grzechów twych,
Aby piekielne te katusze,
Którymi dręczy śmierć dusze potępione,
Tobie nie były przeznaczone.
Człowieku, ratuj swoją duszę!

BWV20

O Ewigkeit, du Donnerwort

1. CHORAL (ŚE 278/1)
Wieczności, jakież gromy ślesz!

7. CHORAL

Jak długo będzie w niebie Bóg
Doświadczać będą wszelkich trwóg
Ci, co się go nie bali.
Będą ich dręczyć chłód i żar,
Głodu, ognia doznają kar,
Lecz płomień ich nie spali.
A ból ich skończyć by się mógł,
Gdyby przestał być wiecznym Bóg.

Seconda parte

8. ARIA (B)

Owce zgubione, zbudźcie się, zbudźcie!
I stare grzechu ścieżki porzućcie,
Odmieńcie swoje życie już!
Zbudźcie się, zanim głos puzonów
Was, przerażonych, z waszych grobów
Wezwie przed tron sędziego dusz!

9. RECYTATYW (A)

Porzuć człowieku ziemskie tęsknoty,
Bogactwo, dumę co tak kuszą nas
I pomyśl o tym,
Póki jest czas,
Póki drzewo zielone, póki zdrowy pień,
Co duszy twojej na dobre wyjdzie.
To może być twój ostatni dzień!
Nikt nie wie, kiedy śmierć poń przyjdzie.
Sprawia tak łatwo los nieszczęśliwy,
Ze człowiek zimny już i nieżywy.
Tej nocy jeszcze mogą przynieść
Trumnę dla ciebie, pod twe drzwi.
Staraj się dobro duszy wynieść
Nad wszystko co jest drogie ci.

10. ARIA DUETTO (A, T)

Człowiecze, bacz,
I w przyszłość patrz;
Dosyć już grzechów popełniania.
Patrz, aby przyszłość twoja cała
Wśród płaczu i zębów zgrzytania
W piekle ci nie upływała!
Czyś nie do bogacza podobny obrazu,
Co w żarze wielkim
Nie mógł ni razu
Dostać najmniejszej wody kropelki?

11. CHORAL (ŚE 278/5)

Wieczności, jakież gromy ślesz!
O mieczu, co mi wewnątrz tniesz,
Początku bez skończenia!
O czasie, co bez czasu trwa,
Przejęty trwogą nie wiem ja,
Gdzie szukać pocieszenia.
Weź, kiedy Ci spodoba się,
Weź, Jezu, weź do raju mnie!

BWV21**Ich hatte viel Bekümmernis**

1. SINFONIA

2. CHÓR

„W licznych utrapieniach serca mego
Pociechy Twoje rozweselają duszę moją.”

3. ARIA (S)

Łzy, wzdychania smutne wielce,
Śmierć i trwożliwa tęsknota
Trapią me strachliwe serce.
Lęk mnie męczy i zgryzota.

4. RECYTATYW (T)

Jakże to więc być może,
Mój Boże,
Żeś w czas mej trwogi i wahania
Odwrocił ode mnie swoją twarz?
Jam jest twe dziecko! Wszak mnie znasz!
Ach! Czy nie słyszysz już biadania
Tych, z którymi zawarłeś przymierze
I przez Twą wierność jesteś spokrewniony?
W Tobie mą radość miałem szczerze,
Czy więc Twe oblicze okrutnym mi będzie?
Szukam Cię wszędzie,
Wołam do Ciebie na wszystkie strony,
Ale mój ból i me biadanie
Zdają się być Ci obce, Panie!

5. ARIA (T)

Łez potoki rwą spienione,
Topię się w smutku powodzi.
Sztorm i fale chcą mi szkodzić.
Morze załością wzburzone
Chce mojego ducha zgniebić.
Masz się łamie, kotwica nie trzyma.
Tutaj utonąć muszę na głębi,
Tam otchłan piekiel mam przed oczyma.

6. CHÓR

„Czemu rozpaczasz, duszo moja,
I czemu drżysz we mnie?
Ufaj Bogu, gdyż jeszcze sławić go będę:
On jest zbawieniem moim i Bogiem moim.”

Po kazaniu

7. RECYTATYW (S,B)

Dusza
Ach Jezu, ma świątości,
Gdzież szukać Cię w ciemności?
Jezus
Spójrz, duszo! Jestem przy Tobie.
Dusza
Przy mnie?
Wszak tutaj ciemno jest jak w grobie.
Jezus
Ja wiernym przyjacielem twoim,
Co czuwa i w ciemności;

Podstępów nocy się nie boi.
 Dusza
 Ach, przyjdź już z pociechy Twej płomieniem!
 Jezus
 Idzie godzina wyznaczona,
 W której walki twej korona
 Będzie twoim pokrzepieniem.

8. ARIA DUETTO (S, B)
 Dusza, Jezus

{ Przyjdź mój Jezu, daj }
 { Tak, już idę dać } pokrzepienie,

{ Rozraduj mnie Twoim }
 { By cię ucieszyć łaski } spojrzeniem.

{ Ta }
 { Twa } dusza,

Ona musi { umrzeć, }
 { żyć, }

A nie { żyć, }
 { umrzeć, }

{ I w swojej nieszczęścia jamie }
 { I dzięki tej mojej ranie }

{ Całkiem się zmarnować. }
 { Dziedzictwo zachować. }

{ Muszę w smutku żyć i żalości. }
 { Zbawienie przez sok z winorośli. }

{ Tak, ach tak, jestem zgubiona! }
 { Nie, ach nie, będziesz wywyższona! }

{ Nie, ach nie, wszak nienawidzisz mnie! }
 { Tak, ach tak, wszak kocham cię! }

{ Ach, Jezu, czy możesz serce me osłodzić? }
 { Odejdźcie troski i bóle! Pora wam uchodzić! }

{ Przyjdź mój Jezu, daj }
 { Tak, już idę dać } pokrzepienie,

{ Rozraduj mnie Twoim }
 { By cię ucieszyć łaski } spojrzeniem.

/Rozraduj mnie Twoimi
 By cię ucieszyć łaski / 'P° J^{rzecniem} -

9. CHÓR + CHORAŁ (ŚE 680/2 i 5)

„Wróć, duszo moja, do spokoju swego.
 Bo Pan był dobry dla ciebie!”
 Na próżno, gdy się ze snu budzisz
 I wdychasz nad niedolą swą;
 Na próżno, gdy się ciężko trudzisz,
 Boleśnie jęki twoje brzmią;
 Im więcej biedzisz się i łkasz,
 Tym większy ciężar w sercu masz.

Gdy ból ci z piersi wydrze łkanie,
 Nie mniemaj, że Bóg rzucił cię,
 Że tylko o tym ma staranie,
 Któremu los uśmiecha się:
 Bo nie zna nikt tych czasów, zmian,
 Ni celów, które przejrzał Pan.

10. ARIA (T)

Ach, duszo i serce, razem się radujcie!
 Ach, troski i bóle, zaraz odstępście!
 Niech woda lez moich zamieni się w wino!
 Niech radości okrzyki miast westchnień popłyną!
 Niech świeca najczystsza pali się i płonie
 Miłości, pociechy w duszy mej i łonie,
 Bo Jezus mnie pociesza rozkoszą jedyną.

11. CHÓR

„Godzien jest ten Baranek zabity wziąć moc i bogactwo, i mądrość, i siłę, i cześć, i chwałę i błogosławieństwo.
 Błogosławieństwo i cześć, i chwała, i moc naszemu Bogu na wieki wieków. Amen, alleluja.”

BWV 22

Jesus nahm zu sich die Zwölfe

1. ARIOSO (T) + CHÓR

Tenor
 „A wzięwszy ze sobą dwunastu rzekł do nich:”
 Bas
 „Oto idiemy do Jerozolimy, i wszystko, co napisali prorocy, wypełni się nad Synem
 Człowieczym.”

CHÓR

„Lecz oni **nie** z tego nie zrozumieli i byio to słowo zakryte przed nimi, i nie wiedzieli, co mówiono.”

2. ARIA (A)

Mój Jezu, pociągnij mnie za sobą.
 Odejść stąd **chcę**, w cierpieniu Twym być z Tobą,
 I do Jerozolimy pójść **bym** z Tobą chciał.
 O, gdybym tylko dobrze znał
 I śmierci Twej pojął znaczenie,
 Znaleźć mógłbym pocieszenie.

3. RECYTATYW (B)

Mój Jezu, pociągnij mnie, a pobiegnę wtedy,
 Choć jak uczniowie Twoi, tak krew i moje ciało
 Nie pojmują tego, co Słowo Twoje oznaczało,
 Bo tęsknią za światem, gdzie ludów czeredy.
 A Tobie **chcę**, kiedyś już objawiony,
 Budować zamek na Taborze, z drugiej zaś strony
 Już na Golgotę i jej cierpienia
 Nie **chcę** kierować swego spojrzenia.
Ach! ukrzyżuj w mej piersi zepsowanej
 Naprzód świat ten i chęci zakazane,
A będę słowa Twe dobrze już rozumiał
 I do Jerozolimy z radością kroczyć umiał.

4. ARIA (T)
 Me wszystko we wszystkim, mój skarbie na wieki,
 Ty odmień me serce i umysł kaleki.
 O Ty ciosem swym spraw,
 Niech zginie co ciała chce trzymać się spraw.
 A gdy me ciało już poskromione,
 Pociągnij mnie w pokoju w Twoją stronę!

5. CHORAL
 Uśmiercaj w nas, co złego,
 By łaskaw nam był Bóg.
 Człowieka zniszcz starego,
 By nowy ożyć mógł
 I wszystkie swe pragnienia
 I myśli i życzenia
 Powiązać z Tobą chciał.

BWV23

Du wahrer Gott, und Davids Sohn

1. ARIA DUETTO (S, A)
 Synu Dawida, prawdziwy Boże,
 Który z oddali już poznać możesz,
 Z odwieczności, serca mego bóle, jęki,
 Zmiłuj się nade mną i odwróć me męki.
 I niech cudowna ręka Twa,
 Co odczyniła tyle zła
 I mnie wspomóże, mi pociechę da.
2. RECYTATYW (T)
 Ach! Nie przechodź, Panie, mimo!
 Ludzkich dusz uzdrowicielu.
 Nie do zdrowych misja Twa,
 Na toś przyszedł, by uleczyć chorych wielu.
 Z Twej wszechmocy dział wzięć będę mieć i ja.
 Widzę Cię na drodze tej,
 Przy której
 Zechciano położyć mnie,
 Nawet w ślepotcie mej.
 Przytrzymam się!
 Nie puszczę Cię,
 Nim nie pobłogosławisz mnie!
3. CHÓR
 Boże Wszechmocny, Panie Światłości!
 Wszak wszystkich oczy Ciebie czekają.
 Moje zaś oczy w szczególności.
 Niech moc i światło od Ciebie mają,
 Niech nie pozostają
 Na zawsze w ciemności.
 Niech w przyszłości Twe skinienie
 Najważniejsze im się stanie,
 Nich im będzie jak natchnienie.
 Aż przez śmierć je zamkniesz, Panie
 I mnie weźmiesz do wieczności.
4. CHORAL (ŚE 366)
 O Baranku Boży,
 Który głądzisz świata grzech,
 Zmiłuj się nad nami!

O Baranku Boży,
 Który głądzisz świata grzech,
 Zmiłuj się nad nami!

Baranku Boży,
 Który głądzisz świata grzech,
 Dajże nam swój pokój! Amen.

BWV24

Ein ungefärbt Gemüte

1. ARIA (A)
 Serce skłonne do szczerości,
 Nasza cnota uczciwości:
 Piękna u Boga i ludzi jest taka postawa.
 Chrześcijanina działanie,
 Jego ziemskie wędrowanie:
 W szczerym usposobieniu ma być ich podstawa.
2. RECYTATYW (T)
 Cnota uczciwości
 Darem jest wszak Pana.
 A to, że w naszej współczesności
 Tak niewielu ludziom dana
 Stąd jest, że nie proszą o nią Boga.
 Z natury bowiem dusza jest uboga
 I złym się chce zajmować.
 Jeśli serce dobra ma pragnąć a złemu zaradzić.
 To musi sam Bóg przez Ducha nim kierować,
 By je po drodze cnoty poprowadzić.
 Chcesz mieć przyjaciela w Bogu?
 Nie czyń sobie z bliźnich wrogów
 Przez podstępne oszukaństwo.
 Chrześcijaństwo
 Wymaga, byśmy gołębiom się upodobniali
 I bez obłudy żywot przeżywali.
 Ty sam się staraj być tego obrazem,
 Co w bliźnim widzieć chcesz zarazem.
3. TUTTI
 „A więc wszystko, cobyście chcieli,
 aby wam ludzie czynili, to i wy im czyńcie.”
4. RECYTATYW (B)
 Obłuda
 Pomiotem jest Beliala wszak.
 Kogo tej larwie zarazić się uda,
 Ten nosić będzie szatana znak.
 Jak to być może, że chrześcjanie
 Znajdują w niej upodobanie?
 Mój Boże! Uczciwość jest tak droga wszak!
 Niejeden pomysł szatana
 Wygląda anielsko,
 lecz oto w skórce barana
 Tkwi wilcze cielsko.
 Cóż bardziej gorszyć może?
 Obelgi, fałszywe sądenie,
 Przeklinanie i niszczenie
 Powszechne jest wszędzie.
 Dziś jest tam, jutro tu będzie.
 Ratuj mnie przed tym, dobry Boże!

5. ARIA (T)
 Wierność, prawda, to podstawa,
 Na nich masz budować.
 Jak na zewnątrz twoje siowa
 Tak niech dusza będzie prawa.
 Bo człowiek żyjący w cnocie
 Podobny Bożej istocie.
6. CHORAL
 O Boże, Panie mój,
 Źródło łask niesłychanych,
 Bez Ciebie nie ma nic,
 Od ciebie wszystko mamy.
 Daj zdrowe ciało mi,
 W schronienie zamień je,
 Gdzie mieszka Dusza i
 Czyste sumienie me.

BWV25

Es ist nichts Gesundes an meinem Leibe

1. CHÓR
 „Nie ma ani cząstki zdrowej na moim ciele w obliczu rozgniewania Twego, nie ma odpoczynku moim kościom w obliczu mego grzechu”*
2. RECYTATYW (T)
 Cały świat jest tylko szpitalem,
 Gdzie ludzi pokolenia całe,
 Także w kołyskach dzieci małe,
 Leżą śmiertelnie zachorzałe.
 Więc tutaj dręczy pierś jednego
 Gorączka pożądania złego.
 A drugi w smrodzie leży cały,
 To jest choroba własnej chwały.
 Trzeciego żre chciwość pieniądza,
 Przedwcześnie go do grobu strąca.
 Każdy jest pierwszym upadkiem splamiony,
 I trądem grzechu zarażony.
 Ta trucizna także me członki poraża.
 Ach, gdzie lekarstwo znajdzie się?
 Kto w mojej biedzie wesprze mnie?
 Gdzie znaleźć mogę ja lekarza?
3. ARIA (B)
 Ach! Któż radę dać mi zdoła?
 Mego trądu i rozkładu
 Nie wyleczą żadne zioła,
 Tylko maści z Gileadu.
 Tylko Jezus jest lekarzem,
 Duszy On kurację wskaże.
4. RECYTATYW (S)
 O Jezu, mój Panie,
 W Tobie ma otucha.
 Ach, wzmocnij osłabionego życia mego ducha!
 Miejsze nade mną zmiłowanie.

* Tłumaczenie Czesława Miłosza (przyp. tłum.).

- Wszystkich chorych lekarzu i wspomóżycielu,
 Nie odrzucaj mnie, chorego.
 Od oblicza Twego!
 I oczyść mnie z trądu grzechu, o mój Zbawicielu.
 A jako me podziękowanie
 Przyjmij me serce całe, Panie,
 Które na zawsze chcę Ci ofiarować;
 Przez całe życie Ci dziękować.
5. ARIA (S)
 Otwórz na me marne pieśni
 Swojej łaski ucho, Panie!
 A gdy kiedyś będę w górze
 Śpiewałem w Twym anielskim chórze,
 Lepiej zabrzmi me śpiewanie.
6. CHORAL
 Chcę przez moje życie całe
 Chwalić moc Twych dobrych rąk,
 Sławić Twoje serce stale,
 Co ocala mnie od mąk.
 Nie tylko na ziemi tej
 Chciałbym służyć chwale Twej,
 Lecz, gdy zmartwychwstaną kości,
 Pragnę sławić Cię w wieczności.

BWV 26

Ach wie flüchtig, ach wie nichtig

1. CHORAL
 Ach, jak marny, jak nietrwały
 Żywot jest człowieka!
 Tak jak mgła, co wstaje z rana
 I przez wiatr jest wnet rozwiana,
 Taki los też czeka na nas.
2. ARIA (T)
 Jak bystra woda do morza podąży,
 Tak ręco biegną nasze dni.
 Ucieka nasz czas i chwile mijają,
 Jak spadające krople znikają,
 Gdy wszystko w otchłań się pogrąży.
3. RECYTATYW (A)
 Nie ma radości, co by się w załość nie zmieniła.
 Czas kwiaty niszczy i piękność nietrwałą;
 W słabość popadnie największa siła.
 Brak w świecie szczęścia, co by się ostało.
 Tak też się stanie z każdą ziemską chwałą.
 Nauka, sztuka, to co człowiek stworzy,
 Zniknie, gdy tylko grób się dlań otworzy.
4. ARIA (B)
 Związanie się sercem z ziemskimi skarbami,
 Pokusą, przez którą świat zwabić nas chce.
 Jak łatwo powstają trawiące płomienie,
 Jak huczą i walą powodzi strumienie,
 Tak wszystko w ruinę musi rozpaść się.
5. RECYTATYW (S)
 Najwyższy splendor, największą moc
 Otuli w końcu śmierci noc.

- Kto sobie nawet jak bóg poczyna
W proch i popioły się zamieni,
A gdy ostatnia przyjdzie godzina,
I kiedy złoży go do ziemi.
Przyczyna jego chwały padnie,
I całkiem go zapomną snadnie.
6. CHORAL (Ś E 901/7)

Ach jak marne, jak nietrwale
Wszystkie rzeczy w świecie!
Taki tylko się ostoi
I do niebios też podwoi
Pójdzie, Kto się Boga boi.

BWV 27

Wer weiß, wie nahe mir mein Ende

1. CHORAL (Ś E 919/1) + RECYTATYW (S)
Kto wie, jak blisko me skonanie?
Sopran
Wiedzieć to jest rzeczą Boga,
Krótka czy długa ma Doń droga,
Jak długie me pielgrzymowanie.
Odchodzi czas, śmierć zbliża się.
Ali
I kiedyś w końcu to się stanie,
Kiedyś nastąpi ich spotkanie.
Jak prędko, ach jak niespodzianie
Zagłada może trafić mnie.
Tenor
I nie wiem, czy nie tego dnia,
Ostatnie słowo rzeknę ja,
Wnoszę do Pana więc błaganie:
O spraw, dla Chrystusowej krwi,
Mój Boże, dobre zejście mi.
2. RECYTATYW (T)
Me życie celu nie ma innego,
Niż żebym zgon szczęśliwy miał,
Bym odziedziczył wiary dział;
Dlatego żyję w gotowości,
By w grób położyć moje kości,
A dzieła rąk mych myśl ta łączy:
Czyń tak, jakbyś był przekonany,
Ze jeszcze dziś będziesz stąd zabrany,
Bo: Wszystko dobre, co się dobrze kończy!
3. ARIA (A)
Witaj! Tak chcę powiedzieć,
Gdy śmierć przy łożu stanie.
Z radością pójdę tam, gdzie ona mnie powiedzie:
Pod grobu kamień.
A zgryzoty me
Też tam złożyć chcę.
4. RECYTATYW (S)
Ach! Gdybym tak mógł być już w niebie!
Ze światem pragnę już rozłąki.
Chciałbym, Baranku, spotkać Ciebie,
Coś oblubieńcem jest Kościoła,
Prowadź mnie na niebieskie łąki.

Skrzydeł! - wołam.
Ach! Gdybym tak mógł być już w niebie!

5. ARIA (B)
Zgiełku świata, dobrej nocy!
Dziś spokojnie żegnaj ciebie;
Jestem jedną nogą w niebie,
W kochanego Boga mocy.
6. CHORAL
Zegnaj świecie! Jam znużony.
Ja do nieba iść już chcę.
Tam pokój błogosławiony,
Tam też radość czeka mnie.
Świecie, niesiesz tylko bój,
Tyś próżności marnej zdroj.
W niebie zaś na wieczny czas
Radość, pokój czeka nas.

BWV 28

Gottlob! nun geht das Jahr zu Ende

1. ARIA (S)
Pochwalon Bóg! Już rok dobiega kresu swego,
A nowy stoi już u progu.
Wspomnij! Podziękuj duszo Bogu
Za to, co zrobił ci dobro
Swą ręką w roku tym,
I Mu dziękczynny śpiewaj hymn,
A będzie cię Bóg w swej pamięci miał,
i w nowym roku większe dary słał.
2. CHORAL (Ś E 584/1)
Chwał, duszo moja, Pana,
Chcę cały imię święte czcić!
Bo dobroć Jego znana,
Masz, wdzięczne serce, Jemu żyć!
On ci odpuszcza winy,
Choroby leczy twe,
Przebacza grzeszne czyny
I laską wieńczy cię!
A w życiu, jak u orła
Odnawia młodość nam.
Pan sprawiedliwie woła,
Prawości strzeże sam.
3. RECYTATYW + ARIOSO (B)
„Tak mówi Pan: I będę się radował z nich, i
dobrze im czynił; na stałe osadzę ich w tej ziemi,
z całego serca i z całej duszy.”
4. RECYTATYW (T)
Nasz Bóg jest źródłem, dobroć z Niego płynie.
Nasz Bóg jest światłem, jasnej łaski zdrojem.
Nasz Bóg jest skarbem, który nie zaginie.
Nasz Bóg jest panem, dba o sługi swoje.
Kto Go jak dziecię czci i w wierze Go miłuje,
Kto słowo Jego w sercu zachowuje,
Kto się od złego odzegnuje,
Temu Bóg dary obfite da,
Bo wszystko ma, kto Boga ma.

5. ARIA DUETTO (A, T)
 Bóg nam błogosławił ubiegły rok cały,
 Tak, że się dobre czyny ze szczęściem spotkały.
 Chwalimy Go za to i prosimy wraz.
 By znów dobrym rokiem chciał obdarzyć nas.
 Na dobroć Jego wieczną wszak nadzieję mamy,
 I z góry Go wdzięcznym sercem wychwalamy.
6. CHORAL
 Chwalimy dobro całe,
 Ojczy, coś w niebie tam,
 Które tu okazałeś
 Poprzez Chrystusa nam.
 Prosimy Cię w ten czas,
 Daj rok pokoju Twego,
 Od cierpień uchroni nas,
 Daj chleba powszedniego!

BWV29

Wir danken dir, Gott, wir danken dir

1. SINPONIA
2. CHÓR
 „Wystawiamy Cię, Boże, wystawiamy.
 Wzywamy imienia Twego, opowiadamy cuda
 Twoje.”
3. ARIA (T)
 Alleluja, siła, moc
 Niech Imieniem będą Pana!
 Jego miasto, Syjon, trwa,
 Tam On swe mieszkanie ma;
 Obietnica ojcom dana.
 Wobec dzieci wciąż ma moc.
4. RECYTATYW (B)
 Pochwalon Bóg! Dobrze nam się wiedzie.
 Bóg wciąż naszą jest ostoją.
 W Jego lasce, w świetle stoją
 Nasze domy z pałacami.
 Mury Pan chroni skrzydłami,
 I nam błogosławi wszędzie,
 Pokój, wierność tu całuje.
 Której w bród
 Sprawiedliwość dodana będzie.
 Gdzież jest inny taki lud,
 Którego Bóg tak miłuje.
5. ARIA (S)
 Wspomnij na nas w swej miłości.
 Obejmij litością Twą.
 Błogosław tych, którzy kierują,
 Rządzą i władzę sprawują,
 I tych co posłuszni są.
6. RECYTATYW (A) + CHÓR
 Do tego nie zapomnij by Twoją ręką, Panie,
 Dobrem nas szczerze obdarować.
 Chwalić Cię będzie miasto i wielbić kraj nasz
 cały,
 Który wszak pełen jest Twej chwały,

- Sławić Cię będzie i dziękować,
 „A cały lud powie: Amen!”
7. ARIA (A)
 Alleluja, siła, moc
 Niech Imieniem będą Pana!
8. CHORAL (Ś E 584/4)
 Niech dziś ma cześć i chwałę:
 Bóg - Ojciec, Syn i Święty Duch!
 Niech w nas rozmnaża dalej,
 Co nam zapewnił z łaski już!
 Zaufać Jemu chcemy
 I na Nim oprzeć się,
 Więc serca Mu niesiemy,
 Odwagę, zmysły swe.
 Zaśpiewaj Panu dzisiaj,
 Niech „amen” woła brat!
 Dojedziemy celu życia
 We wierze w nowy świat.

BWV 30

Freue dich, erlöste Schar

1. CHÓR
 Ciesz się, zbawionych zastępie,
 Ciesz się w Syjonu namiocie!
 Teraz już pomyślność twa
 Pewny grunt pod sobą ma,
 W dobrym cię zachowa bycie.
2. RECYTATYW (B)
 Odpocznaj nasze ramiona,
 Gdyż ciężkie zakonu brzemia
 Możemy porzucić.
 Pokoju owego nie zdoła nic zakłócić,
 Którego ojcowie nasi sobie życzyli,
 Na który nadzieję wciąż żywili.
 Więc zaczynamy,
 Niech się raduje, kto tylko może
 I wznosząc dzięki chwale Bożej
 Pochwalną pieśń śpiewajmy.
 Wielkim chórem wyśpiewujmy;
 Na wyprzedki intonujmy.
3. ARIA (B)
 Pochwalon Bóg i Jego imię,
 Bóg, co przysięgi dotrzymuje.
 Gdyż wierny sługa jest narodzony,
 Który do tego jest przeznaczony.
 Że drogę Pańską przygotowuje.
4. RECYTATYW (A)
 Herold nadchodzi i Króla obwieszcza przybycie,
 I wola; Dlatego się nie ociągajcie,
 W drogę wyruszajcie,
 Skwapliwie bieżajcie,
 Za głosem owym podążajcie!
 On wam wskazuje drogę, światło ma zapalone.
 Byście ujrzeli łąki błogosławione,
 I oglądali je w zachwyście.

5. ARIA (A)
Przyjdźcie strapieni, grzesznicy,
Adama dzieci, śmiertelnicy.
To wasz Zbawca woła was:
Owce zbłąkane, chodźcie tu,
Obudźcie się już z grzechów snu,
Oto jest już łaski czas.

6. CHORAŁ
dos nas na pustyni budzi,
Głos na puszczy woła nas,
By nawrócić wszystkich ludzi:
Drogę wyprostować czas,
Którą już nadchodzi Pan.
Przeto czynić trzeba nam,
By się góry poniżyły,
A doliny wyższe były.

Secunda pars

7. RECYTATYW (B)
Przeto, Zbawicielu, wierzę,
Że zawarte raz przymierze,
Z ojcami naszymi, raczysz zachować,
Łaskawie nad nami będziesz panować.
Stąd podjąć chcę każde staranie,
Wszelkie pokonać chcę trudności,
Aby ze względu na Twe przykazanie
W bojaźni żyć oraz w świętości.
8. ARIA (B)
Wszystko odrzuć,
Wszystko porzuć,
Co Tobie się sprzeciwić może.
I nie chcę Cię frasować,
Lecz serdecznie miłować,
Gdyż łaskaw jesteś mi, o Boże.
9. RECYTATYW (S)
I chociaż to raczej niestałość
Ludziom jest słabym przyrodzona,
To oto obiecać tak mam śmiałość:
Dopóki wstaje jutrzienka czerwona,
Jak długo dzień po dniu się zmienia,
Tak długo pragnę bez wątpienia,
Mój Boże, poprzez Ducha Twego
Żyć tylko dla Twej wielkiej chwały,
Tobie ustami i sercem otwartym,
Zgodnie z przymierzem z Tobą zawartym,
Słusznie zamierzam wznosić pochwały.
10. ARIA (S)
Przyjdź, godzino, czekam ciebie,
Na łąki błogie poprowadź.
Chcę wśród świętej społeczności
Bogu ołtarz mej wdzięczności
W namiotach Kedaru budować;
Na wieki wdzięcznym być w niebie.
11. RECYTATYW (T)
Nadejdzie ów dzień, więc cierpliwości;
Ten dzień nie może być odległy,

Gdy ty, o serce me, tu plagom podległe.
Żyjące w ziemskiej niedoskonałości,
Która cię trzyma w swoim więzieniu,
Zostaniesz całkiem wyzwolone;
Zadość się stanie twemu życzeniu,
I razem z duszami, co są już zbawione
W niebieskiej doskonałości,
Uwolnione od śmierci ciała,
Trosk żadnych już nie będziesz znało.

12. CHÓR
Ciesz się więc, świętych zastępie,
Ciesz się na Syjonu niwach!
Nie ma końca radość twa,
A żywot, co wiecznie trwa,
W szczęściu będzie ci upływać.

BWV31

Der Himmel lacht! Die Erde jubiliert

SONATA

CHÓR

Śmieje się Niebo i Ziemia raduje!
I to, co łono jej zawiera!
Bo Stwórca żyje! Pan nasz tryumfuje
I więzy śmierci z siebie zdziera.
Najsświętszy, co śmiał sam się w grób rzucić,
Nie może przecie w proch się obrócić!
RECYTATYW (B)
O wytęskniony dniu! Dusza ma świętuje to,
Że A i O,
Że Pierwszy i Ostatni,
Którego nasza ciężka wina
W śmierci więziennej trzymała więzy,
Wyrwał się z matni!
Nasz Pan już nie żył.
Lecz oto żyje! Śmierć go nie pokonała.
Gdy żyje głowa nasza, żyje reszta ciała!
I w swojej ręce klucz Pan świata
Do bram piekielnych, śmierci klucz trzyma.
Ten, czyja szata

Spryskana była krwią męki purpurową,
Przywdziewa dzisiaj chwały szatę nową.

ARIA (B)

Książę życia! Boży synu!
Bohaterze doskonały!

Czy ma Cię drabina krzyża
Wzniesić na tron najwyższej chwały?
Czy pęta, co Cię wiązały
Mają być Twoją ozdobą?
Muszą Twoje krwawe rany
Jasność Twą poświadczyć sobą?

RECYTATYW (T)

Powstań więc, duszo Bogu oddana!
Z Chrystusem w duchu zmartwychwstań,
I życie nowe zacznij dla Pana.
Rzuć to, co martwe, duszo, wstań!
A to, że żyje w tobie Zbawiciel

- Niechaj poświadczy twoje życie.
 Krzew winny, który dziś zakwita,
 Nie będzie miał uschniętych gron.
 Gałęzie wszak odżywia pień.
 Uchodź chrześcijanin
 Od grobu w pośpiechu;
 Zostawia kamień;
 Zostawia chustę grzechu
 Za sobą.
 Z Chrystusem wraz pragnie żyć on.
6. ARIA (T)
 Musi w sercu Adam zgnić,
 By człek nowy mógł tam żyć,
 Którego sam Bóg stworzył.
 Powstań z martwych więc człowieku,
 Porzuć stare groby grzechu,
 Byś w Chrystusa ciele ożył.
7. RECYTATYW (S)
 Tak, jak nie mogą same członki me
 Żywota żadnego wieść bez swojej głowy,
 Tak nic od Chrystusa nie odłączy mnie.
 Gdy Jego cierpienia jam dzielici gotowy,
 To kiedyś, po żałości czasie
 Zmartwychpowstanę z mym Zbawicielem
 Do czci i chwały w ich pełnej krasie.
 I Boga ujrzę w mym własnym ciele.
8. ARIA (S)
 Przyjdź już, godzino wyczekiwana,
 Aby zamknąć moje oczy!
 Niech radosny blask chwały Pana
 I jego światło mnie otoczy!
 Aniołom dusza niech będzie zrównana!
 Przyjdź już, godzino wyczekiwana!
9. CHORAL (na podstawie ŚE 908/5)
 Do Ciebie pójdę, Jezu mój.
 Wyciągnę ręce, Boże.
 Spokojnie zasną, skończę bój;
 Nikt zbudzić mnie nie może.
 Bo Jezus Chrystus, Boży Syn,
 Raj otwiera cierpieniem swym,
 Odbarza życiem wiecznym.
3. ARIA (B)
 Tu, w przybytku Ojca mego
 Duch strapiony mnie zastanie.
 Odnajdziesz mnie wszak w domu tym
 I serce swe połączysz z mym,
 Gdyż tu moje jest mieszkanie.
4. RECYTATYW (S, B)
 Dusza
 Ach! Święty oraz wielki Boże,
 Szukam dla siebie
 Tutaj u Ciebie
 Poczeczy, pomocy oraz Twej laski.
 Jezus
 Jeżeli przekniesz świata tego blaski,
 Za cel obierzesz me mieszkanie,
 To tam i tutaj się ostaniesz.
 Dusza
 Jak mile Twoje jest mieszkanie,
 Zastępów mocny Panie!
 Duch mój z tęsknotą wypatruje
 Blasku, co jest na Twoim tylko dworze.
 Ciało i Dusza się raduje
 W Tobie, o żywy Boże;
 Ach Jezu, me serce na wieki Cię miłuje.
 Jezus
 Przeto szczęśliwa możesz być,
 Kiedy istota twoja cała
 Miłością szczerą do mnie pała.
 Dusza
 Ach! Słowo to, które już teraz
 Z Babilonu świata serce me wydziera,
 Pobożnie pragnę w sobie skryć.
5. ARIA DUETTO (S, B)
 Dusza, Jezus
 Znikajcie wszystkie cierpienia;
 Znikaj bólu i żałości.
 Dusza
 Nie opuszczę Cię już więcej.
 Jezus
 Obejmą cię moje ręce.
 Dusza
 Serce doznaje już ukojenia.
 Jezus
 I możesz wołać w twej radości:
 Dusza, Jezus
 Znikajcie wszystkie cierpienia!
 Znikaj bólu i żałości!
6. CHORAL
 Otwórz bramy mi, mój Boże,
 Łaski i dobroci swej,
 Abym wszędzie, w każdej porze
 Smakował słodczy Twej.
 Kochaj i zagrzewaj mnie,
 Abym z całej siły Cię
 Znów w miłości obejmował,
 Bym Cię odtąd nie frasował.

BWV 32

Liebster Jesu, mein Verlangen

1. ARIA (S)
 Miły Jezu, ma tęsknoto,
 Powiedz mi, gdzie znajdę Cię?
 Czy mam zaraz stracić Ciebie?
 Nie czuć więcej obok siebie?
 Ach! Zbawco rozraduj mnie,
 Pozwól objąć Cię z ochotą.
2. RECYTATYW (B)
 „Czemuś mnie szukał? Czyż nie wiedziałeś, że
 w tym, co jest Ojca mego, Ja być muszę?”

BWV 33

Allein zu dir, Herr Jesu Christ

1. CHORAL
W Tobie nadzieję tylko mam,
Jezu, wśród świata tego.
Tyś jako pocieszyciel dan,
I nie chcę mieć innego.
Nie zrodził się przez wieków wiek
Na ziemi tej ni jeden człek,
Który by z biedy wyrwał mnie.
Więc wołam Cię,
Któremu zaufałam wszak.
2. RECYTATYW (B)
Mój Boże i sędzio, czy chcesz mnie pytać o Twe
przykazania?

Nie umiem odpowiedzieć, Panie,
Bo odrzec się sumienie wzbrania
Z tysiąca na jedno nawet pytanie.
Słabym na mej duszy i w miłości słaby,
A grzech mój przede mną postępuje.
Lecz, gdy go z serca pożałuję,
Wtenczas Ty, Boże mój łaskawy,
Przez Twe przebaczenia słowo
Rozradujesz mnie na nowo.
3. ARIA (A)
Jak krok mój chwieje się, zatacza!
Lecz Jezus słuca i przebacza;
Swojemu Ojcu mnie przedstawia.
Choć uciskają mnie me grzechy,
Lecz wspiera mnie słowo pociechy
I Jego czyn, co mnie wybawia.
4. RECYTATYW (T)
Mój Boże, nie odrzucaj sługi złego,
Choć Twe przykazanie przekraczam codziennie,
Od oblicza Twego!
Najmniejsze z nich zachować staram się daremnie;
Lecz, gdy o nic innego prosić nie będę,
Jak tylko o pomoc Jezusa Pana,
Pokój w sumieniu mym zdobędę;
Pewność mi będzie dana.
Daj mi z ogromnej łaski Twjej
Wiarę prawdziwą, proszę!
A Pan w miłości wielkiej swej
Owoców dobrych zniesie kosze.
5. ARIA DUETTO (T, B)
Boże, co się miłością zwiesz,
Rozpal me serce, duszę też.
Ku Tobie niech dąży miłość moja cała;
Spraw, by o świecie zapomniała.
Daj, bym z serca całego
Jak siebie miłował bliźniego.
A gdy wrogowie szkodzić chcą,
Ześlij Panie pomoc Twą.

6. CHORAŁ
Niechaj Bogu chwała będzie,
Ojcu dobra wszelkiego,
I Synowi, Panu wszędzie,
Co chroni nas od złego.
Duchowi Świętemu chwała;
Od Niego jest pomoc stała,
Abyśmy wierni byli im
Tu, w czasie tym,
Potem zaś już na wieczny czas.

BWV34

O ewiges Feuer, o Ursprung der Liebe

1. CHÖR
O ogniu przedwieczny, praźródło miłości,
Rozpal serca nasze i poświęć je sobie.
Niech nas przenikną ognie Twoje, Panie.
Bo chcemy, Najwyższy, świątynią być Tobie.
I w Duszach wierzących znajdź upodobanie!
2. RECYTATYW (T)
Panie, wszak serca pamiętają
Prawdę, którą w Twym Słowie mają.
Przebywasz u nas chętnie wielce,
Niech będzie Twoje moje serce,
Niechaj mieszkaniem będzie Pana.
Świątyni, co tak przez Cię wybrana
Najwyższa chwała będzie dana.
3. Aria (A)
Szczęśliwieście, wybrane dusze,
Które Bóg obrał na schronienie!
Tak wielkim szczęściem Jego dary!
Błogosławieństwa nie masz miary!
To wszystko Pana jest zrządzenie.
4. RECYTATYW (B)
Gdy już namioty wybrał Pan,
W których chce zagościć,
To je pobłogosławi sam.
Nagrodzi siedzibę świętości.
Nad domem, który sobie upodobał
Takie zawała słowa:
5. Tum
„Pokój nad Izraelem!”
Dziękujcie Jego cudownym ręką.
Bogu waszemu śpieszcie z podzięką!
On was pamięta, Słowem swym daje
Pokój nad Izraelem,
Pokój, co waszym udziałem się staje.

BWV 35

Geist und Seele wird verwirret

(na alt solo)

1. CONCERTO
2. ARIA
Umysł, dusza są zmieszane,
Gdy Cię, Boże, oglądają.
 Bowiem wszystkie Twoje cudy,
 Które wychwalają ludy,
 Usta, uszy zamykają.
3. RECYTATYW
Dziwuję się,
Bo wszystko, co człowiek dostrzec może
Jak cud musi go zadziwiać.
Lecz gdy rozważam Cię,
O, Chryste, wierny Boże,
To rozum chce
Się do ucieczki zrywać.
Przy Tobie nawet dzieła Twe
Moga się, Panie, wydać złe.
To Tyś jest, o Synu Boży,
Według imienia, urzędu oraz Twego czynu
Największym źródłem podziwienia mego,
I nic na ziemi nie ma Ci równego.
Ty głuchemu dajesz słuch,
A niemym powraca mowa,
A do tego
Otwierasz nawet ślepych oczy mocą Twego słowa.
Tak, to są Twoje cuda,
A mocy ich
I chórom anielskim wyrazić się nie uda.
4. ARIA
Wszystko dobrze sprawił Bóg!
Jego miłość, wierność Jego
Są wciąż z nami dnia każdego.
Gdy lęki nas trapią straszliwie,
On nas pociesza troskliwie;
Czuwa nad nami pośród trwóg.
Wszystko dobrze sprawił Bóg!

Seconda parte

5. SDFONIA
6. RECYTATYW
Ach, mocny Boże, na prawdę ową
Daj mi otwarte uszy,
Ażebym mógł Ciebie na nowo
Zatopić w mojej duszy.
„Effata!” - niech to słodkie słowo
Me serce zatwardziałe skruszy;
Połóż na me uszy
Twej laski palec błogosławiony,
Inaczej jestem już zgubiony.
Języka mego dotknij się,
I mego dotknij podniebienia.

Abym cudowne znaki te
Chwalił w modlitwie wśród skupienia,
Dziedzicem i dzieckiem okazał się.

7. ARIA
Chciałbym więc już do nieba wnijsć.
Ach! Gdyby mógł już czas ten przyjść.
Ze będę Cię chwalił śpiewy radosnymi
Wraz z aniołami Twymi.
Najdroższy Jezu, zdejmij już
To bólu jarzmo. Już je skrusz!
Tak, abym rychło w ręce Twoje
Złożył bolesne życie moje!

BWV 36

Schwingt freudig euch empor

1. CHÓR
Radośnie się wznieście ku gwiazdom wyniosłym
Języki Syjonu, co radość głosicie!
Lecz stójcie! Oddalić nie mogą się głosy!
Pan chwały się zbliża, przynosi wam życie.
2. CHORAL (duet: S, A; na podstawie ŚE 30/1)
Zbawco pogan, przybądź już,
Synu Panny, Zbawco dusz,
Cały świat w podziwie ma,
Ze Bóg takie przyjdzie da.
3. ARIA (T)
To miłość nadchodzi, powolne jej kroki,
Łagodnie się wita ze swym oblubieńcem.
 Bo jako się oblubienica
 Swym ukochanym wnet zachwyca,
 Tak za Jezusem idzie całe moje serce.
4. CHORAL
Niechaj struny cytry brzmia,
Bo słodką muzyką tą
Wyraz dać chcę mej radości,
Ze mogę z Jezuskiem tym,
Cudnym oblubieńcem mym,
W wieczystej trwać miłości.
Skaczcie, grajcie,
Wyśpiewujcie, tryumfujcie,
Nieście dzięki!
Pan jest chwałą królem wielkim.

Seconda pars

5. ARIA (B)
Witaj skarbie jakże drogi!
Miłość ma wraz z wiarą moją
Mieszkanie Tobie szykują,
Przekrocz serca mego progi!
6. CHORAL (T)
Równy Ojcu Panie mój,
Prowadź w ciele chlubny bój,
Byś swą mocą przemógł tam
Nasze chore ciała sam.

7. ARIA (S)
 Także stłumione, siabe głosy
 Wielbią majestat Twój, o Boże!
 Jeśli duch nasz przy tym wola,
 To krzyk rozlega się dokoła.
 Ze w niebie go usłyszeć możesz.
8. CHORAŁ (ŚE 30/5)
 Bogu Ojcu chwalebę, cześć
 I Synowi chciejmy nieść.
 I Duch Święty niech ją ma -
 Niech na wieki ona trwa!

BWV37

Wer da glaubet und getauft wird

1. CHÓR
 „Kto uwierzy i ochrzczony zostanie, będzie
 zbawiony.
2. ARIA (T)
 Wiara poręką tu jest ninie.
 Miłości Jezusa bez miary
 Wpisałeś z miłości jedynie
 Do księgi życia moje imię,
 Dając mi klejnot wiary.
3. CHORAŁ (ŚE 105/5)
 O Boże, mocny grodzie mój,
 Nim świat ten miał początek swój,
 Już mnie umiłowateś;
 Syn Twój zapłacił za mnie krwią,
 Oblubienicą nazwał się.
 W Nim wszystko darowałeś!
 W Niebie z siebie
 Skarb przedrogi, żywot błogi mi daruje,
 Za to z serca Mu dziękuję.
4. RECYTATYW (B)
 Czy pragniecie, o śmiertelni,
 Wraz ze mną
 Do Raju Boga wkroczyć krainy?
 Nie liczcie na swe dobre czyny;
 Bo choć chrześcijanin tak służbę pełni,
 Ze się o dzieła dobre stara,
 Gdyż takie jest Boga pragnienie,
 To daje jednak tylko wiara
 Przed Bogiem usprawiedliwienie.
5. ARIA (B)
 Wiara skrzydłami duszy jest,
 I ją pod Niebo samo wznosi.
 Pieczęcią łaski zaś jest chrzest,
 Błogosławieństwo nam przynosi.
 Przeto do chrześcijan należy,
 Kto ochrzczon jest i mocno wierzy.
6. CHORAŁ
 Dodaj mi wiary, Panie,
 Że Jezus to Syn Twój.
 Okaż mi zmiłowanie.
 Przebaczyć racz grzech mój.
- Ty nie odmówisz przecie,
 Wszak zaufałem Ci,
 Ze On mój grzech poniesie,
 Zdejmie brzemiona mi.

BWV38

Aus tiefer Not schrei ich zu dir

1. CHORAŁ (ŚE 438/1)
 Z głębokiej nędzy w grzechu mym
 Do Ciebie wołam, Panie!
 Ach, w miłosierdziu wielkim swym
 Wysłuchaj me błaganie!
 Bo jeśli chcesz nasz każdy błąd
 Pod sprawiedliwy wziąć swój sąd,
 Któż wtedy się ostoi?
2. RECYTATYW (A)
 W łasce Jezusa jest jedynie
 Pocieszenie, przebaczenie,
 Gdyż przez kłótnia szatana
 Człowieka całe życie
 Grzeszną ohydą jest w oczach Pana.
 Co mogłoby
 Modlitwie przydać radości ducha tak obficie,
 Gdyby słowa, Duch Jezusa cudów nowych nie
 czyniły?
3. ARIA (T)
 Słyszę wśród mego cierpienia
 Jezusa Słowo w tej godzinie.
 Przeto, me serce, w którym trwoga,
 Zaufaj już dobroci Boga,
 Bo Słowo Jego nie przeminie,
 Nigdy ci nie zabraknie Jego pocieszenia!
4. RECYTATYW (S)
 Ach!
 Wciąż mej wiary słaby gmach.
 I ufność ma do Pana
 na grząskim gruncie budowana!
 Jak często nowe znaki zjawiać się muszą
 Nim serce skrusza!
 Jak często? Czy nie znasz Tego, co cię strzeże,
 Tego, którego jedno słowo sprawia,
 Ze oto zaraz się pojawia,
 Nim twoja słabość to spostrzeże,
 Godzina ratunku twego.
 Zaufaj tylko wszechmocy Pana i świętej
 prawdzie Jego.
5. ARIA TERZETTO (S, A, B)
 Gdy jak łańcuchem smutek skuje
 Nieszczęście jedno do drugiego,
 To mnie mój Zbawca uratuje
 I znikną co do ostatniego.
 Świta poranek pocieszenia
 Po nocy strachu i zwątpienia!
6. CHORAŁ (ŚE 438/5)
 Choć ogrom wielki naszych win,
 Możliwsza łaska Boska,

Choć grzeszny każdy ludzki czyn,
Ratować Jego troska.
On, dobry Pasterz, owce swe
Wybawić i odkupić chce
Od nieprawości wszelkich.

BWV39

Brich dem Hungrigen dein Brot

1. CHÓR

„Ułamuj łaknącemu chleba twego, a ubogich
wynańców wprowadź do domu twego;
ujrzyszli nagiego, przyodziej go, a przed
ciałem swoim nie ukrywaj się.
Tedy wyniknie jako zorza ranna światłość
twoja, a zdrowie twoje prędko zakwitnie! i
pójdzie przed tobą sprawiedliwość twoja, a
chwała Pańska zbierze cię.”

2. RECYTATYW (B)

Rzucił nam dobry Bóg obfitość dóbr bez miary
Dla nas, którzyśmy życia tchnienie od Niego
otrzymali.

Jego jest to, czym jesteśmy my. Smakować
możemy Jego dary,

Jednak nie tak, byśmy z nich sami korzystali.

Są kamieniem probierczym, przez który Bóg
pokaże,

Ze biednym On także potrzeby darował.

Gdy ręką łagodną swą skierował

To czego oni potrzebują, ku nam aż w nadmiarze.

Od dobra użyzonego nam bez jakiegokolwiek
miary

Odsetek nie zwracajmy wszak Bogu naszemu,

Bo miłosierdzie okazane bliźniemu

Jest miłsze sercu Boga ponad inne dary.

3. ARIA (A)

Być podobnym choć do cienia

Boga i Pana stworzenia,

W tym jest przedsmak Nieba dan.

Kto Bożą miłość naśladuje,

Tu błogosławieństwo rozsypuje,

Które zaniesiemy tam.

Seconda parte

4. BASSOSOLO

„A dobroczynności i udzielania nie przepomi-
najcie; albowiem się Bóg w takowych ofiarach
kochają.”

5. ARIA (S)

Panie, to co mam,

Ty mi dałeś sam.

Gdy przed Twym obliczem stanę

Niosąc, co od Ciebie dane,

Wdzięczny za Twe dary,

To nie będziesz chciał ofiary.

6. RECYTATYW (A)

Jak mam Ci, o Panie, odpłacić należycie,

Za to, coś ciału i duszy mej darował na ich drogę?

Tak, za to, co jeszcze otrzymałem przez całe

moje życie,

Gdyż w godzinie każdej Tobą się chlubić mogę.

Nie mam nic, oprócz ducha, którego dać Ci chcę,

Bliźniemu być pomocnym - takie też mam

pragnienie,

A biednym pragnę dać, czym obdarzyłeś mnie,

A moje ciało ziemi, gdy takie Twe zrządzenie.

Przynoszę to, co mogę, znajdź w tym upodobanie,

Bym na ostatku wziął to co przyrzekłeś, Panie.

7. CHORAL

Tym, co bliźnich swych miłują

Błogosławi dobry Bóg;

Ci, co biednym też współczują,

Modłą za nich się wśród trwóg,

Co potrafią radę dać,

Nawet razem w biedzie trwać -

Miłości doznają Pana

I pomoc będzie im dana.

BWV 40

Darzu ist erschienen der Sohn Gottes

1. CHÓR

"A Syn Boży na to się objawił, aby zniweczyć
dzieła diabelskie."

2. RECYTATYW (T)

A ciałem się Słowo stało i pośród nas już mieszka.

A światłość świeci nad ziemi kręgiem całym.

Gdyż Boga Syn jednorodzony

Opuszcza Niebios trony.

Odrzucił swój majestat,

By dzieckiem stać się małym.

Pomnij na tę odmianę, kto tylko pomnieć chce.

Bo Król poddanym staje się.

Przemienił w człeka się prostego.

A dla rodzaju ludzkiego -

Jak słodkie jest tych słów znaczenie -

Zrodzon jest na pocieszenie.

3. CHORAL

Grzech - bólem nam;

Radością - Pan,

Gdyż jest On tego świata pocieszeniem.

Z nami jest Bóg,

Czy ból, czy trud:

Któż skaże nas chrześcijan na potępienie?

4. ARIA (B)

Wężu piekielny,

Drzyj, boś śmiertelny.

Ten, który zetrze twoją głowę

Jest już zrodzony,

Dla zagubionych

Szczęście i pokój są już gotowe.

5. RECYTATYW (A)
 Ten wąż, co się do raję wkradł
 I wśród Adama dzieci
 Do duszy ludzkiej wsączył jad,
 Nie straszny jest już nam.
 Niewiasty potomek już się zjawił,
 Zbawiciel ciało przybrał sam.
 Truczyny wszelkiej go pozbawił.
 Poczescie się! Smutni grzesznicy!
6. CHORAŁ
 Podnieś głowę swą i mów:
 Odejdź, stary wężu!
 Kąsać mnie próbujesz znów?
 Już cię wszak zwyciężył
 Ten co łeb ci zmiądzdżył sam.
 Przez jego cierpienie
 Już uciekłem ci i mam
 Pokój i zbawienie.
7. ARIA (T)
 Dzieci Boże, cieszcie się.
 Choć piekło całe złością wrze,
 Choć szatan was przestraszyć chce,
 Jezus, który was pamięta
 Przygarnie swoje pisklęta,
 I pod skrzydła weźmie swe.
8. CHORAŁ
 Jezu, ujmij się za nami;
 Chcemy w łasce Twojej trwać.
 Czego prosim, racz nam dać,
 By pokrzepić nas znakami,
 I chrześcijańskiej trzódce swej
 Pokój, dobry rok dać chciej.
 Radość, radość nad radości!
 Chrystus broni przed cierpieniem.
 Błogość, błogość nad błogości!
 On jest słońcem i zbawieniem.
2. ARIA (S)
 Niech niż początek, Panie w Niebie,
 Kres tego roku nie będzie lichszy.
 Niech ręka Twoja towarzyszy
 Nam, byśmy, gdy rok upłynie cały,
 Błogosławieni, dla Twej chwały
 Śpiewaniem mogli wielbić Ciebie.
3. RECYTATYW (A)
 Niech ręka Twoja, Panie Nieba,
 Będzie jak A i O, jak Alfa i Omega.
 Życie wszak nasze w Twej dłoni głęboko.
 Dni nasze wszystkie w Twej księdze spisane.
 Na dach i pole patrzy Twoje oko.
 Mierzysz nasze szczęście i cierpienie znasz;
 Ach! Z obu Panie dasz.
 Ile cię mądrość Twa skłania i Twe zmiłowanie.
4. ARIA (T)
 Jeśliś pokój szlachetny dal
 Dla naszych działań, naszych ciał,
 To dla dusz zostaw Twe zbawienne słowo nam.
 Gdy tak obdarzysz dobrem Twym,
 Będziem szczęśliwi w świecie tym,
 I wybranymi tam!
5. RECYTATYW (B) + CHÓR
 Lecz w dzień i noc odwieczny wróg
 Chce nas sprowadzić z prawych dróg
 I szkodzić nam, nasz pokój niszczyć.
 Przeto racz prośbę naszą ziścić,
 Gdy we wspólnocie Cię błagamy:
 „Szatan niech będzie podeptany!”
 Wtedy na chwałę Twoją Panie
 Własnością Bożą pozostaniem.
 A Ty po trudach naszych daj,
 Po krzyżu, znoju, widzieć raj.
6. CHORAŁ
 Tobie tylko pokłony,
 Tobie jednemu cześć.
 Ród ludzki utrapiony
 Cierpliwie krzyż ucz nieść,
 Nim świat ten pożegnamy,
 Wolni od trwóg i mąk
 I wkroczyra w nieba bramy
 Między Twych świętych krąg.
 Tymczasem niech się stanie
 Z nami, co Ty chcesz, Panie.
 To szczerze jest błaganie
 Wiernej gromadki Twej;
 Wysłuchaj nas, o Panie,
 I dobry rok dać chciej.

BWV41

Jesu, nun sei gepreiset

1. CHORAŁ
 Chwalimy, Jezu, Ciebie,
 Sławimy w nowy rok,
 Ze o nas dbasz w potrzebie,
 Że bronisz nas co krok;
 Że znów przeżywać możemy
 Nowej radości czas,
 Łaski twej pełen, Boże,
 Co tak raduje nas;
 Że w ciszy i bez boju
 Upłynął rok w pokoju.
 Tobie powierzyć chcemy
 Odtąd nasz każdy krok.
 Opieki twej pragniemy
 Przez cały nowy rok.

BWV 42

Am Abend aber desselbigen Sabbats

1. SDNFONIA
2. RECYTATYW (T)
„A gdy nastał wieczór owego pierwszego dnia po sabacie i drzwi były zamknięte tam, gdzie uczniowie z bojaźni przed Żydami byli zebrani, przyszedł Jezus, stanął pośrodku i rzekł do nich: Pokój wam!”
3. ARIA (A)
Gdzie dwóch lub trzech zebranych
W Jezusa drogie imię,
Tam staje on sam pośród nich
Modlitwie mówiąc: Amen.
To, co z potrzeby i z miłości,
Jest miłe Panu z Wysokości.
4. CHORAL (duet; S, T; ŚE 260/1)
Gromadko mała Bożych sług,
Choć się na ciebie zawziął wróg
I pragnie twej niedoli,
Choć zgnębić ciebie zamiar ma,
Nie lękaj się, Bóg pomoc da,
Na zgubę nie pozwoli.
5. RECYTATYW (B)
Piękny tutaj przykład mamy,
O nim w Piśmie dziś czytamy:
W ciemności uczniowie się zebrali,
W lęku cali,
Co uczynią im Żydowie.
Lecz oto Jezus odwiedza dusze zatrwożone,
Świadcząc, że Kościół swój bierze w obronę.
Więc złościecie się, wrogowie!
6. ARIA (B)
Jezus tarczą swoich dzieci,
Gdy przyjdą prześladowań czasy.
Musi dla nich Słońce świecić,
I napis złoty wielkiej krasy:
Jezus tarczą swoich dzieci,
Gdy przyjdą prześladowań czasy.
7. CHORAL (1.strofa: ŚE 860)
Pokoju udziel z łaski nam
Dziś w naszych czasach, Boże,
Bo walczyć za nas, za nas sam
Ty tylko, Panie, możesz.
Tylko Ty, Panie, możesz.

A władcom naszym oraz zwierzchności
Mądrość i pokój daj,
Abyśmy pod nimi
Mogli prowadzić życie ciche i spokojne
W Twym miłosierdziu oraz w pobożności.
Amen.

BWV43

Gott fährt auf mit Jauchzen

1. CHÓR
„Wstępuje Bóg wśród radosnych okrzyków,
Pan przy odgłosie trąb.
Grajcie Bogu, grajcie,
Grajcie Królowi naszemu, grajcie!”
 2. RECYTATYW (T)
Pan sobie zgotował tryumfalny pochód.
Za sobą w łańcuchach wiedzie swoje wrogi.
Któż okrzyki wznosi? Kto dmie w trąby, w rogi?
Kto idzie z Nim razem u Jego boku?
Czyż to nie jest wojsko Jego,
Które Imię Pana swego,
Zbawienie, Nagrodę, Królestwo, Moc i Chwałę
głosi
I wieczne Jemu Alleluja wznosi?
 3. ARIA (T)
W tysiące liczyć trzeba jadące rydwany,
A z nich śpiewają chwałę Panu ponad Pany.
Pod Nim się Ziemia i Niebo trwożnie uginają,
Ci, których pokonał, w proch się obracają.
 4. RECYTATYW (S)
„A gdy Pan Jezus to do nich powiedział, został
wzięty w górę do nieba i usiadł po prawicy
Boga.”
 5. ARIA (S)
A więc mój Jezus teraz
Już dzieło swe wypełnił.
Do Tego się wybiera,
Którego wolę pełnił.
Zakończył Pan na ziemi boje.
Niebios! Przyjmijcie Go znowu, otwórzcie
podwoje!
- Część druga*
6. RECYTATYW (B)
Bohater już się zbliża,
Postrach i pan szatana,
Ofiarą Jego krzyża
Jest śmierci śmierć zadana.
Zmył nasze grzechy, wrogów startł na pył.
O Moco! Wy sprawcie, by w niebie już był!
 7. ARIA (B)
To On był, który jeden sam
Wyciskał w kadzi bólu grona;
Niejednej duszy pokój dan,
Co była zagubiona,
Przez drogę Jego odkupienie!
O Trony! Wy się postarajcie dać Mu zwycięstwa
wieniec!
 8. RECYTATYW (A)
Przez Ojca w Niebie jest dla Syna
Wieczne Królestwo przeznaczone.

Oto nadchodzi już godzina,
Gdy weźmie On swoją koronę
Za tysiąckrotne swe umęczenie.
Stoję tu na drodze i za Nim radosne posyłam
spojrzenie.

9. ARIA (A)

Duch może Go sobie wyobrazić,
Jak po prawicy Boga siada.
Stamtąd ciosami wrogów razi.
Tak sługom swoim dopomaga
Przejsię biedę i upokorzenie.
Stoję tu na drodze i za Nim tęskne posyłam
spojrzenie.

10. RECYTATYW (S)

On chce mi obok siebie
Mieszkanie przygotować.
Abym z Nim razem w Niebie
Mógł wiecznie się radować,
Od troski mając odpocznienie.
Stoję tu na drodze i za Nim wdzięczne posyłam
spojrzenie.

11. CHORAŁ

O Książę Życia, Jezu mój!
Ty, który jesteś wzięty,
Do Nieba, gdzie jest Ojciec Twój
Oraz wspólnota świętych.
Jak Tve zwycięstwo chwalić mam,
Coś przez bój krwawy zdobył sam?
Jakże mam Cię wystawiać?
Jak chwałę Ci oddawać?

Pociągnij nas! Polecim wszak
Na skrzydłach wiary w chmury.
Pomóż szybować niczym ptak
Nad Izraela góry!
Mój Boże! Kiedy dotrę tam,
Gdzie wieczne szczęście znaleźć mam?
I kiedy to się stanie,
Że Ciebie ujrzę, Panie?

BWV44

Sie werden euch in den Bann tun

1. ARIA DUETTO (T, B)

„Wyłączać was będą z synagog.”

2. CHÓR

„Więcej, nadchodzi godzina, gdy każdy, kto
was zabije będzie mniemał, że spełnia służbę
Bożą.”

3. ARIA (A)

Chrześcijanie muszą Pana
Wiernymi tu być uczniami.
Czekają ich ciężkie chwile:
Dla zbawienia muszą tyle
Walczyć z wzdargą, cierpieniami.

4. CHORAŁ (T)

Boże, jak cierpi serce me!
Ile dziś zła spotyka mnie!
Wśród żalu ścieżka wije się,
Którą do Nieba kroczyć chcę.

5. RECYTATYW (B)

Bo jest dążeniem Antychrysta,
Który potwora jest obrazem,
By straszny ogniem i żelazem
Członki Chrystusa prześladować,
Bo razi go nauka czysta.
Przy tym myśl taką uzurpuje,
Że wolą Boga się kieruje.
Lecz chrześcijanie palmy te przypominają,
Co wyżej rosną, gdy ciężary mają.

6. ARIA (S)

Pociechą chrześcijan to zostaje:
Strzeżony Kościół jest przez Boga.
Bo kiedy nawet sztorm szaleje,
To gdy przeminie zła pogoda,
Radości słońce znów się śmieje.

7. CHORAŁ (ŚE 707/7)

Stworzycielowi swemu
Zaufaj już samemu
I w Niego mocno wierź!
Bo w szczęściu, jak i w biedzie
Doradcą Twoim będzie,
Wszak Jego się dziecięciem zwiesz!

BWV45

Es ist dir gesagt, Mensch, was gut ist

1. CHÓR

„Oznajmiono ci, człowiecze, co jest dobre
i czego Pan żąda od ciebie: tylko, abyś
wypełniał prawo, okazywał miłość bratnią
i w pokorze obcował ze swoim Bogiem.”

2. RECYTATYW (T)

Najwyższy mi pozwolił wolę swoją znać,
Oznajmił, co Mu się podoba;
Jako drogowskaz Swe Słowo raczył dać,
Abym mógł po Jego drogach
Pewnie kroczyć dnia każdego
Z miłością, bojaźnią i unizieniem,
Co posłuszeństwa probierczym kamieniem,
Abym się okazał wiernym sługą Jego.

3. ARIA (T)

Jeśli znam już prawa Boże,
Czy jest coś, co mi pomoże,
Co sędze przyjedzie na ratunek,
Gdy On przedstawi swój rachunek?
Duszo! Ratunek jest w Twych rękach:
Za posłuszeństwo zapłata dana;
A drwina, męka
Dla tych, co się nie bali Pana.

3. RECYTATYW (B)
Łajnem jest człowiek, ziemią oraz smrodem.
Jak więc możliwe, że duma zajadła.
Co jest z samego piekła rodem,
Tak serce człowieka posiadała?
Ach, toż Jezus, wszak Syn Boży,
Oraz **Pan** wszego stworzenia.
Ze względu na nas się ukorzył,
Znosił szyderstwa i upokorzenia.
A ty, robaku marny, chełpić się nie boisz?
Czyż chrześcijaninowi to przystoi?
Precz, pyszne stworzenie, wstydz się, wstydz,
Pokutuj i w **ślad** za Chrystusem idź;
Rzuc się na twarz w duchu, Panu bij pokłony,
A On cię wywyższy w czasie Mu wiadomym.
4. ARIA (B)
Jezu, mocą Twojej dłoni
Ugnij krnąbrne serce me.
Bym zbawienia nie roztrwonił.
Jak ten, co się diabłem zwie.
Niech pokory szukać umiem.
Niechaj przeklnę swoją dumę.
W serce wlej pokorę, Panie,
We mnie miej upodobanie.
5. CHORAŁ
Świata tego zaszczyty są mi zbyteczne,
Kiedy Ty dać pragniesz to, co wieczne,
To, co zdobyłeś Ty
Przez Twą gorzką śmierć, męki Twe.
O to, mój Boże, proszę Cię.

BWV48

Ich elender Mensch, wer wird mich erlösen

1. CHÓR
„Nędzny ja człowiek! Któż mnie wybawi z tego
ciała śmierci?”
2. RECYTATYW (A)
O, jak ból wielki na mnie spadł,
Kiedy to grzechu jad
Szaleje w moich żyłach.
Przytułkiem trędowatych stał mi się cały świat,
A ciało musi swe choroby
Nieść aż do grobu.
A przecież Dusza czuje
Najsilniejszy jad,
Który spożyła.
Dlatego, jeśli ból śmierci ciało tak dotkliwie rani,
Jak gorzko krzyza kielich duszy mej smakuje,
I jakież westchnienie serdeczne wyciska z jej krtani!
3. CHORAŁ (ŚE 426/4)
Karanie li
Chcesz zesłać mi
Za moje przewinienia,
Bądź wola Twa,

Lecz Dusza ma
Niech wejdzie do zbawienia.

4. ARIA (A)
Ach członków mych grzesznych bezwstydną
Sodoma
Jeśli Ty zechcesz, niech będzie zniszczona!
Lecz oczyść mą duszę, o duszę mą dbaj,
Bym Syjon zobaczyć, abym widział raj!
5. RECYTATYW (T)
Lecz także wobec martwych ręka Zbawiciela
Cudowne umie czynić dzieła.
Wydaje się, jakby dusza twa nie żyła,
Ciało twe zepsute odór już wydziela,
Lecz wiemy, jak wielka jest Jezusa siła.
On wie, co wobec słabości zrobić,
Jak duszę umocnić, jak ciało uzdrowić.
6. ARIA (T)
A kiedy Jezus przebaczy grzechy,
Znów zdrowe będą dusza i ciało.
On martwych znów wśród żywych stawia,
I siłę swą w słabych objawia.
Przymierze dawne zachowuje cało,
Abyśmy w wierze zaznali pociechy.
7. CHORAŁ
Jezu, pociecho, Panie nasz,
Do Ciebie chcę się zwrócić;
Moje cierpienie dobrze znasz
I Tyś je władny skrócić.
Wszystko zawdzięczam woli Twej,
Mną wedle niej kierować chciej:
Ja Twoim pozostaję.

BWV49

Ich geh und suche mit Verlangen

1. SINPONIA
2. ARIA(B)
Chodzę i szukam z tęsknym pragnieniem
Ciebie, gołąbko. Jakaś poszła droga?
Powiedz, najmiłsza, gdzie jest twe
schronienie,
Ze moje oczy ujrzeć cię nie mogą?
3. RECYTATYW (S, B)
Bas
Moja uczta już gotowa,
Stoły weselne zastawione
I tylko nie ma narzeczonej.
Sopran
To o mnie Jezus mówi te słowa.
O, na głos ten radością me jaśnieje lico!
Bas
Chodzę i szukam z tęsknym pragnieniem
Ciebie gołąbko, ma oblubienico,
Sopran
Mój oblubieńcze, do stóp ci upaść jam gotowa.

Sopran, Bas

J Najmilszy J przyjdź już i daj się pocałować.
(Najmilsza J

{Pozwól mi twej }
{Mozesz już mej} } tłuście] uczytj skosztować.

(Oblubieńcze, śpieszę ~) j u z j e r a z

(Oblubienico pośpiesz J

Oba głosy

Szaty weselne wreszcie ubierać.

4. ARIA (S)

Jestem dość piękna, dosyć wspaniała,
Bym Zbawiciela rozkochać.

To sprawiedliwość Jego zbawienia

W mą się zaszczytną szatę zamienia.

Dzięki niej właśnie ja się ostoję,

Kiedy przekroczę nieba podwoje.

5. RECYTATYW (S,B)

Sopran

To wiara tak ubrała mnie.

Bas

Więc serce me ku tobie będzie się skłaniało.

Dlatego też chcę

Zareczyć się, poślubić cię na wieczność całą.

Sopran

Co za szczęście nieskończone!

Niebo jest mi otworzone,

A Król śle swoje sługi i sam też się trudzi,

Aby upadłych zaprosić ludzi;

By w nieba sali

Ucztę zbawienia spożywali.

Za gości swoich Pan mieć ich chce.

Już idę, Jezu, wpuść i mnie!

Bas

Aż do śmierci wierna bądź,

A życia koronę będziesz mogła wziąć.

6. ARIA (B) + CHORAL (S)

Od zawsze ciebie miłowałem,

Z ocz mych płyną radości łzy.

Początkiem, końcem jesteś Ty,

Co trwasz w nieskończoności.

Dlatego pociągnę cię ku sobie.

Bo mnie dla swojej chwały On

Do raju wiedzie przed swój tron,

Więc klaszczę w mej radości.

Nadejdę rychło.

Amen! Amen!

Już u drzwi twych stoję.

Przyjdź, radości ma korono, już nie zwlekaj.

Otwórz, me schronienie!

Ciebie z utęsknieniem czekam.

Od zawsze ciebie miłowałem,

Dlatego pociągnę cię ku sobie.

BWV 50

Nun ist das Heil und die Kraft

CHÓR

„Teraz nastąpiło zbawienie i moc, i panowanie
Boga naszego, i władztwo Pomazańca Jego,

gdyż zrzucony został oskarżyciel braci

naszych, który dniem i nocą oskarżał ich przed
naszym Bogiem.”

BWV 51

Jauchzet Gott in allen Landen

(na sopran solo)

1. ARIA

Chwalon Bóg po ziemi całej!

Wsze stworzenie świata tego,

Oraz nieba wysokiego

Musi głosić jego ciiwałę.

My zaś dla naszego Boga

Chcemy dziś ofiarę dać,

Ze czy krzyż, czy męka sroga,

Zawsze raczył przy nas stać.

2. RECYTATYW

Świątynię sławić będziem Jego,

Na święte wnosząc wzrok ołtarze,

Gdzie wierność Jego

Nam dnia każdego

Łaskę przynosi w darze.

Chwalmy to, co Pan uczynił nam dobrego.

Choć usta mdłe jakają się na widok jego

cudów,

To jednak Pan ofiarę tę przyjmie od swego ludu.

3. ARIA

Dobroć Twoją dnia każdego

Odnów, Panie z wysokości.

By w obliczu Twej wierności,

Z życia swego pobożnego

Człowiek wdzięczny znak położył,

Żeś go dzieckiem Twoim stworzył.

4. CHORAL (ŚE 584/4)

Niech dziś ma cześć i chwałę:

Bóg-Ojciec, Syn i Święty Duch!

Niech w nas rozmnaża dalej,

Co nam zapewnił z laski już!

Zaufać Jemu chcemy

I na Nim oprzeć się,

Więc serca Mu niesiemy,

Odwagę, zmysły swe.

Zaśpiewaj Panu dzisiaj,

Niech „amen” wola brat!

Dojdziemy celu życia

We wierze w nowy świat.

5. FINALE

Alleluja!

BWV 52

Falsche Welt, dir traue ich nicht

1. SINFONIA
2. RECYTATYW (S)
Nie ufam tobie, fałszywy świecie!
Tu mieszkać muszę między skorpionami,
I z fałszywymi przebywać wężami.
Lico twe przecież,
Które się jawi jakże przyjemnie
Zepsucia pragnie jeno potajemnie:
Gdy Joab pocałunek składa.
Musi pobożny Abner skonać.
Uczciwość czeka w świecie zagłada,
Przez kłamstwo będzie przepędzona.
Tylko obłuda pozostała;
Ta tylko świat zawojowała.
Najlepszy przyjaciel staje się niewierny.
Jakiż upadek to niezmierny!
3. ARIA (S)
Zawsze toć, zawsze toć.
Oczym ja tu po stokroć!
Gdy fałszywy świat mój wróg,
Przyjacielem jest mi Bóg,
Jakże zawieść by mnie mógł?
4. RECYTATYW (S)
Bóg wierny jest!
Nie może, nie chce opuścić mnie;
Więc gdy mnie świat i jego szal,
W sidła swe schwytać chce,
To w Bogu pomoc będę miał.
Bóg wierny jest!
Na tej przyjaźni chcę się opierać,
I moją duszę wraz z rozumem,
Wszystko czym jestem,
Jemu zawierzać.
Bóg wierny jest!
5. ARIA (S)
Ja trzymać chcę z najmilszym Bogiem,
Może świat sam w swych błędach tkwić.
Gdy Bóg jest ze mną, a ja z Nim,
Przewagę mam nad wrogiem mym
I z kłamców mogę sobie kpić.
6. CHORAŁ
Nadzieję moją w Tobie mam,
Niech nie wołają: "Gdzie twój Pan?"
Niech kpina się nie stanie.
Tak proszę Cię:
Zachowaj mnie
W twojej wierności, Panie!

BWV 54

Widerstehe doch der Sünde

(na alt solo)

1. ARIA
Przeciwstawiaj się grzechowi
Bo jad jego truje, choć urok uwodzi.
Szatana sztuczki oślepić cię mają.
Na tych, co Bożą chwałę spotwarzają
Spada przekleństwo i śmierć ich ugodzi.
2. RECYTATYW
Grzechy niegodziwe
Są wprawdzie z zewnątrz piękne cudownie,
Ale człowiek po nich musi,
Znosząc troski, zgryzoty straszliwe,
Cierpieć przez nie niewymownie.
Z zewnątrz złoty blask ich kusy,
Jeśli je jednak głębiej zbadamy,
Ukażą się jako cień pusty,
I jako grób pobielany.
Do jabłek sodomskich porównać je możesz:
Którzy się z nimi łączą więzami rozpusty,
Nie dla tych jest Królestwo Boże.
Są one jak miecz wojownika,
Co ciało i duszę przenika.
3. ARIA
Kto czyni grzech, ten jest od diabła.
Bo grzech przez diabła sprowadzony.
Lecz jeśli więzom grzechu bezbożnym
Człowiek da odpór z namysłem nabożnym,
Rozpierzchnie się on na wszystkie strony.

BWV 55

Ich armer Mensch, ich Sündenknecht

1. ARIA (T)
Grzeszny ja człek i boleściwy,
Już przed oblicze idę Boga,
Przed sądem mnie ogarnia trwoga.
On sprawiedliwy, jam niesprawiedliwy.
Grzeszny ja człek i boleściwy.
2. RECYTATYW (T)
Wszak przeciw Bogu ja zgrzeszyłem,
To powód mojej jest rozpaczy,
Bo drogą, którą mi przeznaczył
Toć nie kroczyłem.
Dokąd więc? Gdy skrzydła
Da mi poranna zorza,
Bym za ostatnie uniósł się morza,
To i tam mnie odnajdzie ręka Najwyższego,
By różgę przyłożyć do ciała mego.
Ach, co za trwoga!
I gdyby nawet piekło ciemne
Skryło mnie i grzechy me nikczemne
I tam mnie odnajdzie gniew mego Boga.
Na ziemi schronić też się nie da,

Bowiem pochłonać chce mnie złęgo.
A gdybym uniósł się aż do nieba.
To tam jest Bóg i srogi wyrok Jego.

3. ARIA (T)

Ulituj się!
Zwól, by Cię łyzy me poruszyły,
Zwól, by do serca Ci trafiły,
Zwól, by za sprawą Twego Syna
Już nie gniewała Cię ma wina.
Ulituj się!

4. RECYTATYW (T)

Ulituj się!
Wszakże pocieszam się:
Przed sądem stawać ja się boję,
I chętniej, gdy przyjdzie godzina,
Do Ojca skieruję kroki moje,
I wskażę mu na Jego Syna,
Na Jego mękę, na zbawienie.
Na to, jak on za mą niesprawiedliwość
Zapłacił, złożył się w ofierze,
I będę prosił o cierpliwość,
A potem Jemu się powierzę,
I Bóg da w lasce przebaczenie.

5. CHORAŁ

Choć od Ciebie się odwrócił,
Wracam przed oblicze Twe.
Syn Twój mnie Ci znów przywrócił
Przez swój krzyż, cierpienie swe.
Nie zaprzeczam winie swej,
Ale ufam łasce Twej,
Ze przewyższa grzechy moje,
Które wciąż przede mną stoją.

BWV56

Ich will den Kreuzstab gerne tragen

1. ARIA (B)

Krzyż pragnę nosić bez szemrania,
Z Bożej pochodzi on wszak ręki;
Do Boga wiedzie mnie przez męki,
Tam, gdzie jest ziemia obiecana.
Do grobu złożę me troski wtedy tam,
A łyzy mi z oblicza otrze Zbawca sam.

2. RECYTATYW (B)

Moja wędrówka po tym świecie
Morskiej podróży podobna przecie:
Krzyż mój, bieda i zmartwienia,
To fale, co mnie przykrywają.
Które mnie bez wytchnienia
O lęk śmiertelny przyprowadzają.
Kotwicą, która mnie utrzymuje,
Jest miłosierdzie Boga,
Którym mnie Pan często raduje.
On woła do mnie:
Jestem przy tobie!
Nie zaniecham cię, nie opuszczę cię, gdy trwoga.

A kiedy to wściekle sztormowanie
Wreszcie ustanie.

To zejść ze statku do miasta mego:
Wejść do Królestwa Niebieskiego,
Dokąd po trudach życia na ziemi,
Dotrę wraz z braćmi pobożnymi.

3. ARIA (B)

Wreszcie kiedyś moje jarzmo
Spaść ze mnie będzie musiało.
Wtenczas mnie mocą Pan obdaruje,
Wtenczas na skrzydłach, tak jak orzeł,
Ja ponad ziemię poszybuję,
I lot ten nigdy mnie się zmoże.
Ach, gdybyż to się dzisiaj stało!

4. RECYTATYW (B)

Chętny i gotowy stoję,
Aby dziedzictwo moje,
Wytęsknione, wyczekane,
Było mi przez Pana dane.
Jakiej radości zaznam po znoju,
Kiedy zobaczę port pokoju.

Do grobu złożę me troski wtedy tam,
A łyzy mi z oblicza otrze Zbawca sam.

5. CHORAŁ

Przyjdź, o śmierci, ty snu siostrze,
Przyjdź i zabierz mnie już tam,
Gdzie odłożyć mogę wiośto,
I gdzie port bezpieczny mam.
Kto chce, niech się ciebie lęka,
Dla mnieś raczej radość wielka;
Chcę przekroczyć już twój próg,
Bym Jezusa ujrzeć mógł.

BWV57

Selig ist der Mann

1. ARIA (B)

„Błogosławiony mąż, który wytrwa w próbie,
bo gdy wytrzyma próbę, weźmie wieniec
żywota.”

2. RECYTATYW (S)

Ach! to słodkie pocieszenie
Jest mi serca pokrzepieniem,
Co bezeń żyło cierpieniem,
I w wiecznym bólu musiało tkwić.
Jak robak w krwi własnej się wić.
Ja muszę jak baranek żyć
Pomiędzy drapieżnymi wilkami;
Jagnięciem opuszczonym być.
Na złość ich jestem narażony,
Gdy kasać chcą mnie z każdej strony.
Co spadło na Abła sprawiedliwego,
Przez brata swego zabitego,
Sprawia, że oczy me dziś nabrzmiewają łzami.
Ach, Jezu, gdybym nie miał

Od Ciebie pocieszenia,
Me serce pęknać by musiało,
I tak w żałości by biadało:

3. ARIA (S)
Już tylko zginać bym ja chciało.
Gdybyś mnie, Jezu, nie miłował.
A gdybyś Ty mnie zafrasował,
Bardziej niż w piekle bym cierpiało.
4. RECYTATYW (S, B)
Jezus
Oto rękę ci mą podam,
A wraz z nią dam ci me serce.
Dusza
Ach! To słodki znak miłości;
Ty obalić możesz wroga
I ukrócić jego złości.
5. ARIA (B)
O tak, pogromcę we mnie mają
Wrogowie, co cię oskarżają,
Więc pokrzep się, o duchu strąpiony.
Prześtań już ronić łzy gorące,
Bo jeszcze jasne wyjdzie słońce
Zza chmur twych zmartwień ciemnej
zasłony.
6. RECYTATYW (S, B)
Jezus
Pokój i życie w sobie mam,
Które na wieczność tobie dam.
Dusza
Ach! Gdybyś, Jezu, już mi to dał!
Ach! Gdyby wiatr
Już ponad grobem moim wiał.
Mogłabym mękę każdą przewyciężyć, Panie.
Szczęśliwi, co leżą już w skrzyni drewnianej
I na anioła czekają wezwanie!
Ach! Otwórz mi tylko, Jezu mój kochany,
Jak Szczepanowi nieba Twego bramy.
Me serce już gotowe. Panie,
Do nieba wstąpić Twego.
Przyjdź, przyjdź już czasie upragniony!
Pokaż mi grób mój otworzony
Oraz Jezusa mego.
7. ARIA (S)
Zakończę
Już rąco
Moją ziemską drogę.
Z radością,
Z wdzięcznością
Odejść stąd już mogę.
Mój Zbawco, do śmierci już tak spieszo mi.
Ja dam Ci mą duszę, a co Ty dasz mi?
8. CHORAL
Kieruj się duszo mym upodobaniem, trwaj w
wierze;
Bym przyjacielem twym był, staraj się duszo
szczerze,
Co radości da ci,

Nieba otworzy ci drzwi,
Z ciała cię twego zabierze.

BWV58

Ach Gott, wie manches Herzeleid

1. CHORAL (S) + ARIA (B)
Boże, jak cierpi serce me,
Serce moje, cierpliwości,
Ile dziś zła spotyka mnie!
To jest zły ponury czas!
Wśród żalu ścieżka wije się,
Szlak, co do Raju prowadzi nas,
Którą do nieba kroczyć chcę.
Przez ból wiedzie do radości.
Serce moje, cierpliwości,
To jest zły, ponury czas!
2. RECYTATYW (B)
Gdy zły świat cię prześladuje,
To Bóg jest przyjacielem twym,
I On da odpór wrogom złym,
On cię z opresji wyratuje.
Kiedy to wściekły Herod
Haniebnej śmierci wydał wyrok.
To zjawił się w nocy anioł Pana,
I kazał Józefowi śnić,
Że uciec trzeba od tyrana,
I zaraz do Egiptu iść.
Słowo nadziei ma dla ciebie Bóg,
I mówi: Choćby się góry zapaść miały,
Choćby potopu wody cię utopić chciały.
Nie porzucę cię ani cię nie opuszczę pośród
twoich trwóg.
3. ARIA (S)
Pogodny jestem w mym cierpieniu,
Gdyż mą ostoją jest mi Pan.
Mam list żelazny, opieczętowany,
Który zamyka cierpieniu bramy;
Diabeł ich nie wyłamie sam.
4. RECYTATYW (S)
Gdy będzie świt ten trwał w zamiarze.
Aby mnie mieć wciąż w nienawiści,
To Bóg mi ręką swoją wskaże
Ów inny kraj.
Ach! Niech się to już dzisiaj ziści!
Niechaj zobaczę już mój raj!
5. CHORAL (S) + ARIA (B; ŚE 926/2)
Przed sobą trudną drogę mam:
Serca, oto pocieszenie!
Pielgrzymkę do niebieskich bram,
Tam chwała jest, tu lęku czas.
Gdzie wieczną mam ojezyczną swą,
A radość, która czeka nas,
Coś mi ją zyskała swoją krwią.
Większa jest niż tu cierpienie.
Serca, oto pocieszenie,
Tam chwała jest, tu lęku czas.

BWV 59

Wer mich liebet, der wird mein Wort halten

1. ARIA DUETTO (S, B)
„Jeśli kto mnie miłuje, słowa mojego przestrzegać będzie, i Ojciec mój umiłuje go, i do niego przyjdziemy, i u niego zamieszkamy.”
2. RECYTATYW (S)
Jaki to zaszczyt, wielki niesłuchanie,
Który Pan Jezus nam przeznaczył.
On, co nas tak cenić raczył,
Że złożył obietnicę nam,
Że On, i Duch Święty, i Ojciec sam
W naszych to sercach obiorą mieszkanie.
Jaki to zaszczyt, wielki niesłuchanie!
Prochem wszak jest człowiek,
Żerem i pastwą pada próżności.
Trud i wysiłek sen mu spędza z powiek,
Wszystko go wiedzie ku marności.
Jakże więc to? Czemu powiada Bóg,
Że chce przejść duszy ludzkiej próg,
By znaleźć tam mieszkanie?
Ach, przedziwne jest to miłowanie!
Ach, gdyby choć zgodnie z Wolą Jego,
Kochał i człowiek Stwórcę swego.
3. CHORAL (ŚE 220/1)
O Duchu Święty, Boże przyjdź!
Z Swą łaską do Swych wiernych wnijdź.
Napełnij prawdą serca ich,
Miłości ogień rozpal w nich.
O Panie, coś przez światło Swe
Zgromadził świata ludy wsze
Do jednej i prawdziwej wiary,
Dziękczynień naszych przyjm ofiary.
Alleluja! Alleluja!
4. ARIA (B)
Świat ze swoimi królestwami,
Świat oraz jego wspaniałości
Nie może równać się radości,
Którą nasz Bóg się dzieli z nami:
Ze w naszych sercach sam ma tron,
Że w nich zamieszkać raczył On.
Ach, Boże! Jakże nam jest błogo!
Jak błogo jeszcze będzie nam,
Kiedy dotrzemy ziemską drogą
Do Nieba, gdzie Ty mieszkasz sam!

BWV 60

O Ewigkeit, du Donnerwort

1. ARIA (T) + CHORAL (A; ŚE 278/1)
Trwoga
Wieczności, jakież gromy ślesz!
O mieczu, co me wnętrze tniesz,
Początku bez skończenia!

O czasie, co bez czasu trwa,
Przejęty trwogą, nie wiem ja,
Gdzie szukać pocieszenia.

Nadzieja
„Zbawienia Twego oczekuję, Panie.”

2. RECYTATYW (A, T)
Trwoga
O, jakże trudna droga na me ostatnie boje!
Nadzieja
Lecz pomoc moja tuż:
Zbawiciel przy mnie już,
Da pocieszenie swe.
Trwoga
Bojaźń śmierci i ból ostatni
Serce me trzyma jakby w matni.
Członki me ból dopada.
Nadzieja
Ciało to Bogu na ofiarę składam.
Choć smutek parzy mnie jak ogień i męka to
tak sroga,
Oczyści mnie na chwałę Boga.
Trwoga
Lecz teraz ciężkie brzemie win
Przed oczami mymi staje.
Nadzieja
Bóg za nie śmierci wyroku nie daje.
Kres mękom pokus położy Bóg,
Ażeby człowiek znieść je mógł.
3. ARIA DUETTO (A, T)
Trwoga
Leże me ostanie przerazić mnie chce.
Nadzieja
Lecz Zbawca swą dłońią przykryje mnie.
Trwoga
Wiara topnieje, gdy widzę mary.
Nadzieja
Jezus poniesie moje ciężary.
Trwoga
Otwarty grób! Jak straszny on!
Nadzieja
Tu jednak znajdę pokoju dom.
4. RECYTATYW (A, B)
Trwoga
Śmierć, co nas czeka, znieńawidzona jest przez
ludzkie plemię.
Ona powala i wgniała w ziemię
Nadzieję człowieka.
Bas
„Błogosławieni są umarli;”
Trwoga
Ach! Ale, gdy dusza śmierci rusza drogą,
Na jakież może się narazić
Wielkie niebezpieczeństwo!
Przecież ją piekła otchłaniać mogą
Wielce przerazić,
Gdy ją pochłonać spróbują.
A może rzucone już na nią przekleństwo,
I wieczne cierpienia na nią czekają?
Bas
„Błogosławieni są umarli, którzy w Panu umierają.”
Trwoga
Gdybym umarła w Panu,

Czy to błogosławieństwo udziałem by się moim
stało?

Ciało me za pokarm robaki dostaną.

Tak, śmiertelne moje ciało

W proch się obróci i w ziemię.

Jam dzieckiem śmierci. To moje imię.

Jam z tych, co w grobie swój koniec mają.

Bas

„Błogosławieni są odtąd umarli, którzy w Panu
umierają.”

Trwoga

Nuże!

Mamże odtąd zyskać spokój błogi:

Wróć więc Nadziejo w moje progi!

Spokojnie we śnie spocząć może teraz moje ciało,

Gdy się duchowi memu radości owe dostrzec
udało.

5. CHORAL

Panie już dość:

Jeśli Tyś temu rad,

Daj już spocznienie mnie!

Mój Jezus tuż;

Spokojnie zegnaj świat,

Do nieba śpieszę się.

W pokoju w górę się udawam,

W dole boleści me zostawiam.

Panie, już dość.

BWV 61

Nun komm, der Heiden Heiland

1. CHORAL

Zbawco pogan, przybądź już,

Synu Panny, Zbawco dusz,

Cały świat w podziwie ma,

Ze Bóg takie przyjdzie da.

2. RECYTATYW (T)

Zbawiciel oto jest u drzwi,

Co nędzną postać z ciała, z krwi,

Zgodził się oto przybrać sam

I jako krewnych nas przyjmuje.

W dobroci Twej co tak miłuje

Czegoś to nie uczynił nam?

Codziennie niesiesz dar

Dla nas, dla Bożych dzieci.

Błogosławieństwa żar

Nad nami jasno świeci.

3. ARIA (T)

Przyjdź Jezu, przyjdź. W Twój kościół wstąp.

Rok dobry Chryste chciej nam dać!

Zwól, by imię Twe rozślawiać,

Naukę zdrową weź w obronę,

Błogosław ołtarz i ambonę.

4. RECYTATYW (B)

„Oto stoję u drzwi i kołaczę; jeśli ktoś usłyszy

głos mój i otworzy drzwi, wstąpię do niego i

będę z nim wieczerzał, a on ze mną.”

5. ARIA (S)

Otwórz się więc moje serce,

Jezus puka już do drzwi.

A choć jestem prochem, cieniem,

Nie pogardzi mną w ogóle,

Wzrokiem swym obejmie czule

I chce we mnie mieć schronienie.

Och! Jak błogo będzie mi.

6. CHORAL

Amen, amen!

Przyjdź, radości ma korono, już nie zwlekaj.

Ciebie z utęsknieniem czekam.

BWV 62

Nun komm, der Heiden Heiland

1. CHORAL

Zbawco pogan, przybądź już,

Synu Panny, Zbawco dusz,

Cały świat w podziwie ma,

Ze Bóg takie przyjdzie da.

2. ARIA (T)

Podziwiaj, o ludu, tę sprawę tajemną:

To władca najwyższy ukazał się nam.

Tu skarbów niebiańskich widzimy obrazy,

Tu z manny niebieskiej posiłek nam dan.

O cudzie! Wszak dziewiczość zostaje bez

skazy.

3. RECYTATYW (B)

Opuszcza Boży dom i trony

Syn jego jednorodzony.

Bohater przybywa z Judei

W radości droga go nie trudzi.

Upadłych chce odkupić ludzi.

O jasny blasku! O światło nadziei!

4. ARIA (B)

Walcz, zwyciężaj bohaterze!

Dla nas silny bądź na ciele!

A czyń wiele,

By pokrzepić dzielność w nas,

Byśmy mocni byli wraz.

5. RECYTATYW (S, A)

Chwalimy Twój majestat wielki,

Do Twego łąbka się zbliżamy.

Śpiewnymi usty cześć Ci damy

Za dar Twój wszelki.

Światła wiecznego Twego mocy

Już nie przemogą mroki nocy.

6. CHORAL (ŚE 30/5)

Bogu Ojcu chwalebę, cześć

I Synowi chciejmy nieść.

I Duch Święty niech ją ma -

Niech na wieki ona trwa!

BWV 63

Christen, ätzet diesen Tag

1. CHÓR
Kujcie dzień ów chrześcijanie
I w metalu, i w marmurze!
Śpieszcie ze mną do stajenki
I okażcie wśród radości
Swą powinność oraz dzięki,
Gdyż widoczny blask w ciemności,
Światłem laski dla nas w gorze.
2. RECYTATYW (A)
O Dniu błogosławiony, o Dzisiaj tak niezwykle,
Gdy ten, co ludzkość zbawia całą,
Władca, którego sam Bóg w raju
Obiecał dla ludzkiego rodzaju,
Teraz się w pełni okazuje,
I chce lud Izraela z łańcuchów i niewoli
Szatana wyzwolić.
Najdroższy Boże! Czymże jesteśmy my, biedni?
Wszak Cię porzuci! ten lud upadły;
A jednak: Gdzież jest Twój gniew zajadły?
Zamiast ukarać przewrotne plemię,
Człowieczą postać przyjął Bóstwo,
Człowieczej doli wzięło ubóstwo,
I na tej ziemi zamieszkało,
Kiedy się dzieckiem we łłótku stało.
O niepojęte, cudowne zrządzenie!
3. ARIA DUETTO (S, B)
Dobrze to zrządziłeś, Boże,
To, co dzisiaj nam się zdarza.
Przeto Jemu się oddajmy,
Łasce Jego zaufajmy,
Bo nas wszak On tym obdarza,
Czym się wiecznie cieszyć możemy.
4. RECYTATYW (T)
Tak więc się dziś przemienia
Trwożliwe cierpienie.
Co gnębiło Izraela wszystkie pokolenia,
W łaskę zbawienia.
Oto lew z Dawida rodu się ukazał,
Łuk jego napięty, klinga naostrzona,
Którymi dawna wolność będzie przywrócona.
5. ARIA DUETTO (A, T)
Ku niebu zawołajcie wraz,
I módlcie się, chrześcijanie!
Z tego wasze radowanie,
Czym Bóg dziś obdarza nas.
Gdyż łaska Jego nas opatruje
Oraz zbawienie dla nas szykuje,
Tak, że dziękować chcemy raz po raz.
6. RECYTATYW (B)
Podwójcie swą siłę modlitwy płomienie,
I bijcie w niebo z pokornym wielbieniem.
A wzniesicie się do nieba bram
Za to, co Bóg uczynił nam.

7. CHÓR
Boże, spojrzysz w łasce swej
Na żarliwość naszych dusz.
Zwól by to podziękowanie
Miłe było Tobie, Panie;
Błogosławieństwo racz nam dać,
Spraw, by tak się mogło stać,
By szatan nas nie dręczył już.

BWV64

Sehet, welch eine Liebe

1. CHÓR
„Patrzcie, jaką miłość okazał nam Ojciec, że
zostaliśmy nazwani dziećmi Bożymi.”
2. CHORAL
To wszystko wszak uczynił Pan,
By miłość okazać nam.
Cieszą się więc chrześcijanie wraz,
Dziękują Mu po wieczny czas.
Kyrielejson!
3. RECYTATYW (A)
Precz świecie! Zachowaj, co twoje.
Nie chcę mieć nic od ciebie.
Niebo jest za to moje.
Duszę pokrzepię w niebie.
Twe złoto dobrem doczesnym jest przecie,
A przepych twój tylko jest pożyczony,
I źle się zaopatrzył, kto cię posiadał, świecie.
Dlatego mówię pocieszony:
4. CHORAL
CÓŻ mnie obchodzi świat
I jego skarby wielkie.
Ja w Tobie, Jezu mój,
Mam pocieszenie wszelkie.
Tyś jest radością mą
I Tobiem tylko rad.
Pokój mój w Tobie mam.
Cóż mnie obchodzi świat!
5. ARIA (S)
Wszak to, czym świat
Pyszni się rad
Tak jak dym szybko się rozwieje.
Lecz, co mi Jezus ofiaruje,
I co ma dusza tak miłuje,
Na wieki wieków ocaleje.
6. RECYTATYW (B)
Nieba jestem pewien szczerze,
I posiadam je już w wierze.
Ni śmierć, ni świat, ni grzech podły,
Ni zastępy złe szatana
Nieba mi, bom dzieckiem Pana,
Nigdy już nie będą mogły
Wydrzeć z wnętrza duszy mojej.
Lecz to, i teraz tylko to
Dziś mnie napawa niepokojem,
Że wciąż żyć muszę na tym świecie,

Gdy Jezus swym niebem dzielić się rad.
Do tego mnie powołał przecież,
I po to jako człowiek przyszedł na ten świat.

7. ARIA (A)
Niczego nie chcę już od świata,
Jeżeli będę niebo miał.
Wszystko, wszystko oddam sam,
Bowiem taką pewność mam,
Że na wieki będę trwał.

8. CHORAL
Dobranoc! Świat cieni,
Który tak się ceni,
Już nie cieszy mnie.
Ach, dobranoc, grzechy,
Jam doznał pociechy,
Nie więzicie mnie.
Dobranoc przepychu mdły,
Zdrożne życie, odejdz, bowiem
Dobranoc ci powiem.

BWV65

Sie werden aus Saba alle kommen

1. CHÓR
„Wszyscy oni przyjdą z Saby; przywiozą złoto
i kadzidło, śpiewając pieśni pochwalne na
cześć Pana.”
2. CHORAL
Królowie z Saby przynieśli już tu
Mirrę, kadzidło i złoto Mu.
Alleluja! Alleluja!
3. RECYTATYW (B)
Co przez Izajasza już przepowiedziane,
To jest nam w Betlejemie dane.
Tak więc mędrcy się zjawiają
Przy Jezusa żłóbku oto,
Cześć królewską mu oddają.
Mirra, kadzidło oraz złoto
To dary są kosztowne,
Którymi Dziecię to cudowne
Chcą uczcić w Jego żłobie.
Mój Jezus, gdy moją powinność ja przypomnę
sobie,
To także skwapliwie do stajenki Twej podążę
Pełen wdzięczności,
Gdyż dzień ten jest dniem radości.
Bo dzisiaj Ty, o Życia Księżę,
Oto dla pogan światłem się stajesz,
I im zbawienie swoje dajesz.
Lecz o Nieba Królu, cóż ja Ci przyniosę?
Gdy za marny Ci nie jest dar serca mojego,
To przyjmij je proszę,
Gdyż nie mam nad to nic szlachetniejszego.
4. ARIA (B)
Za nic Pan nasz złoto ma.
Precz! Już precz z próznymi dary.

Które rodzi ziemia ta.
Jezus serca chce ofiary.
Więc chrześcijanie taką dań
Nieście w rok ten nowy dlań!

5. RECYTATYW (T)
Nie gardź, o Boże,
Świątłości ma,
Mym sercem, które niosę Ci w pokorze,
Gdyż takie rzeczy w swym wnętrzu ma,
W których Ty znaleźć możesz upodobanie,
Gdyż są owocem Ducha Twego, Panie.
Modlitwy kadzidło, złoto mojej wiary
I cierpliwości mirra, oto moje dary.
Te przyjmij ode mnie, mój Jezus, z radością.
Niechaj na zawsze Twą będą własnością.
Lecz także proszę, racz mi dać siebie,
A najbogatszym będę pośród świata tego,
Bo kiedy ja mieć będę Ciebie,
Przepych bogactwa Twego
Musi mi przypaść w niebie.

6. ARIA (T)
Weź mnie, bom ja własnością Twą.
Przyjmij serce moje w darze.
Wszystko to, czym jestem ja,
O czym mówię, myślę, marzę,
Tobie tylko, Zbawco mój,
Służyć winno. Jam jest Twój.

7. CHORAL
Teraz, mój Boże, padam Ci
Z ufnością w Twoje dłonie.
Ty wedle woli Twej czyni mi
Aż po mój życia koniec.
Przez mądrość Twą, Ty duszę mą
Ku dobru wszak kierujesz.
Tak chwała Twa każdego dnia
We mnie się ukazuje.

BWV66

Erfreut euch, ihr Herzen

1. CHÓR
Serca, się radujcie,
Bóle ustępujcie,
Bo żyje Zbawiciel i panuje w was.
I pewna to rzecz,
Że żal, lęk, zwlekanie mogą odejść precz,
Bo ducha królestwo On żywi w ten czas.
2. RECYTATYW (B)
Grób pęka i wraz z tym znika nasza męka
sroga,
A usta Boże czyny opiewają.
Zbawiciel żyje, więc czy śmierć czy trwoga,
Wierzący pełni dobra doświadcniają.
3. ARIA (B)
Niechaj pieśń dziękczynna dla Pana popłynie,
Za łaskę, za wierność i za życia słowa.

Jezus sam nam daje dar pokoju swego,
Jezus do życia wzywa wspólnego,
A kielich jego miłosierdzia pełny wciąż od
nowa.

RECYTATYW (A, T)

Nadzieja

To, że Jezus żyje, to powód radości,
Która pierś mą przenika, jak promień jasności.
Pełnym pociechy patrzeć na Zbawiciela swego
I w sobie samym budować Królestwo Jego
To skarbem jest prawdziwych chrześcijan.
Lecz skoro tu już dostępuję niebieskiego

pocieszenia,
I kiedy już tutaj szuka duch mój rozkoszy
odpocznienia,

Zbawiciel mój donośnym woła głosem:
„Mój grób i śmierć życie wam przynosi,
A moje zmartwychwstanie waszym pocieszeniem.”
Wprawdzie me usta chcą ofiarę składać
O Zbawco! Jak jednak miernie,
Jak marnie i jak też mizernie
Zabrzmi przed Tobą, o wielki zwycięzco,
Ma pieśń pochwalna, co Twe chwali męstwo?
Nadzieja, Trwoga

Okno idzi zmartwychwstałego
Zbawiciela.

A śmierć^{nie} S. trzyma go w swych pętach,
(wciąż)

Nadzieja

Jakże to? Czy trwoga może się jeszcze lęgnąć
w czyjejs piersi?

Trwoga

A czyż wypuszczają umarłych groby?

Nadzieja

Kiedy w grobowcu leży Bóg,
To grób i śmierć zatrzymać go nie zdolne.
Trwoga

Ach Boże, któryś śmierć pokonać mógł!
I grobu głąz i pieczęć Tobie są powolne.
Wierzę, lecz pomóż mej słabości,
Bo tylko Tobie wzmocnić mnie się uda.
Pokonaj mnie w mej ludzkiej niestałości.
Bóg, który czyni cuda,
Przez pocieszenia moc podnosi ducha mego,
Tak, że już może on ujrzyć Pana
zmartwychwstałego.

ARIA DUETTO (A, T)

Trwoga, Nadzieja

{Jfie lęktłam} ^{si?} zima ych grobu mroków

, fBiadałam, I .
(nadzieję miałam, > ze zbawienia

dostąpię.

Oba glosy

Lecz dziś me serce pełne pocieszenia.

A gdyby wróg zły wyszedł mi na drogę,
To wiem jak w Bogu go zwyciężyć mogę.

6. CHORAL

Alleluja! Alleluja! Alleluja!
Więc w radości chcemy żyć,
Bo Chrystus chce pociechą być.
Kyrielejson.

BWV67

Halt im Gedächtnis Jesum Christ

1. CHÓR

„Miej w pamięci Jezusa Chrystusa,
który został wskrzeszony z martwych.”

2. ARIA (T)

Mój Jezus powstał z martwych!
Czemu więc lęków doznaję tak wielu?
Zwycięstwa Zbawcy pewna wszak ma wiara,
Lecz w sercu bitwa toczy się stara,
Ukaż się więc, mój Zbawicielu!

3. RECYTATYW (A)

Jezu, czyś na to śmiercią śmierci zwany,
Czyś po to piekiel jest zarzą,
By lęk mnie wciąż męczył niesłychany?
Jezu, z Twego wszak natchnienia
Pieśń śpiewamy dziękczynienia:

4. CHORAL

Dzień ten wspaniały Bóg nam śle,
Z dnia tego każdy cieszy się:
Triumfalnie kroczy dziś Syn-Bóg,
Za nim w łańcuchy skutu wróg.
Alleluja!

5. RECYTATYW (A)

Lecz oto widzę teraz, ach!
Ze wróg mój nawet po przegranym boju,
Śmiertelny we mnie budzi strach,
Nie chce zostawić mnie w spokoju.
Lecz zwyciężyłeś dla mnie przecież,
Więc walcz u mego boku, Panie!
Jam Twoje dziecko,
Mocne mej wiary przekonanie,
Że Ty, Pokoju Książę, Chryste,
Na nas Twe dzieło spełnisz zaiste.

6. ARIA (B) + CHÓR (S, A, T)

Bas

„Pokój wam!”

Sopran, Alt, Tenor

Szczęśliwiśmy, Jezus w walce nam pomaga
I odpięra wściekłość wroga.
Nie ujdiesz, szatanie, cało!

Bas

„Pokój wam!”

Sopran, Alt, Tenor

Jezus wiedzie do pokoju,
I umacnia w ciężkim boju,
Ducha oraz ciało.

Bas

„Pokój wara!”

Sopran, Alt, Tenor

Panie, spraw, by się udało,

Poprzez śmierć pójść dalej śmiało,

I w Królestwo Twe wejść cało.

Bas

„Pokój wam!”

7. CHORAL

Księciem pokoju Tyś jest sam,

Tyś człowiek oraz Bóg.

W śmierci pomagasz, Panie, nam

I pośród życia dróg.

W zmartwieniu swym

W imieniu Twym

Do Ojca więc wołamy.

BWV68

Also hat Gott die Welt geliebt

1. CHORAL

Tak umiłował Bóg świat ten,

Że dał mu nawet Syna swego.

Każdy, kto wierzyć będzie weń,

Wiecznie żyć będzie u boku Jego.

Wierzaj, że dla cię On zrodzony,

A nigdy nie będziesz zgubiony.

Temu nie groźny ból ni trud,

Którego umiłował Bóg.

2. ARIA (S)

Serce pełne wiary

Raduj się bez miary!

Bo Jezus jest tuż.

A troskom i smutkom

Odpowiedź dam krótką:

On u drzwi jest już!

3. RECYTATYW (B)

Tak jak Piotr nie chcę znać pychy,

Lecz ma radość niepojętą,

Stąd, że Jezus mnie pamięta.

Nie tylko sądzić ma on świat ten lichy.

Nie! To dla zgładzenia win

Za nas się wstawia Boży Syn.

4. ARIA (B)

Że się dla mnie narodziłeś,

W to wierzę. Słodko mi na duszy.

Dla mnie tyle uczyniłeś.

Niech się świata okrąg kruszy,

Niech się sroży szatan podły.

Ja do Ciebie wnoszę modły.

5. CHÓR

„Kto wierzy w Niego, nie będzie sądzony; kto zaś nie wierzy, już jest osądzony dlatego, że nie uwierzył w imię jednorodzonego Syna Bożego.”

BWV 69

Lobe den Herrn, meine Seele

1. CHÓR

„Błogosław, duszo moja, Panu,

I nie zapominaj wszystkich dobrodziejstw Jego.”

2. RECYTATYW (S)

Jakże jest Boża dobroć wielka!

To On na światło przywieść nas chciał,

I on nam utrzymanie dał!

Przecież przez Niego istota wszelka

Przy życiu jest utrzymywana.

Niechaj duch mój więc rozważa

Wyraźne ślady wszechmocy Pana,

Która się i w małych rzeczach wyraża.

Ach! Gdybyż, Najwyższy, tak mi się udało,

By pieśń dziękczynną do Ciebie wznieść,

Pomimo, że siła na to mogę mieć za mało,

To Ciebie chcę chwalić, Tobie oddać cześć.

3. ARIA (T)

Duszo wstawaj!

Opowiadaj,

Co uczynił ci sam Bóg!

Pochwal każdy Jego cud.

Niechaj pieśń miła dla Pana,

Z radością będzie śpiewana!

4. RECYTATYW (A)

Tak wielkie rzeczy uczynił nam Bóg.

Bo On świat cały utrzymuje;

On go chroni i nim kieruje,

I czyni więcej niż człowiek by wypowiedzieć mógł.

Lecz jedno jeszcze trzeba rozważyć:

Czym lepszym mógłby nas Bóg obdarzyć,

Niż kiedy naszej zwierchności

Daje ducha mądrości,

Tak, że dobro ona miłuje,

A zło karze i strofuje,

Ba, która każdej nocy oraz dnia każdego

Strzeże naszej pomyślności.

Chwalmy toć za to Pana Wysokości,

I wołajmy tak do Niego,

Panie, także i w przyszłości

Okazuj nam zmiłowanie,

I to, co zniszczyć może kraj nasz

Odwracaj od nas, Panie.

Ty nam potrzebną pomoc dasz.

A gdy cierpienia godzina wybije,

Będziesz nas karcił, lecz nie zabijesz.

5. ARIA (B)

Mój Wybawco, Żywicielu,

Bierz mnie zawsze w Twą obronę!

Broń mnie zawsze wśród mych trwóg,

Bym śpiewał pełen radości:

Wszystko dobrze sprawił Bóg!

6. CHORAL
 Niech Tobie, Boże, chwałę da
 Lud poprzez czyny swoje.
 Owoc przynosi ziemia ta,
 Tu wzrasta Słowo Twoje.
 Niech błogosławi Ojciec, Syn,
 A z nimi Bóg Duch Święty wraz,
 Co jest tak czczony w świecie tym,
 Niechaj bojaźnią natchnie nas.
 Powiedzcie z serca: Amen!

BWV 69a

Lobe den Herrn, meine Seele

1. CHÓR
 „Błogosław, duszo moja, Panu,
 I nie zapominaj wszystkich dobrodziejstw Jego.”
2. RECYTATYW (S)
 Gdybym języków tysiąc miał!
 Ach! Gdybym nie miał w moich ustach
 Próżnych słów mowy pustej!
 I tylko to bym mówić chciał,
 Co Bożą może zwiększyć chwałę!
 To głosił bym chwałę Jego dobroci!
 Bo tyle mi uczynił przez me życie całe,
 Że, aby Mu podziękować nie starczy wieczności.
3. ARIA (T)
 Duszo wstawaj!
 Opowiadaj,
 Co uczynił ci sam Bóg!
 Pochwal każdy Jego cud.
 Niechaj pieśń miła dla Pana,
 Z radością będzie śpiewana!
4. RECYTATYW (A)
 Gdy sięgam myślą wstecz
 I wspominam, Boże, każdą rzecz,
 Którą mi aż do dziś dnia
 Uczyniła dobroć Twa,
 To cudów Twych, darów od Ciebie
 Jest więcej niżli gwiazd na niebie.
 Za łaskę, co na mej duszy spoczywa
 W każdej godzinie, przez życie całe,
 Która z miłości Twojej wypływa,
 Jeno dzięki składam me niedoskonale.
 Usta za słabe, mój język przyłgnał do podniebienia,
 Jakże mam głosić Twoją chwałę?
 Ach, bądź blisko mnie,
 I powiedz z mocą „Otwórz się!”,
 A będą moje usta pełne dziękczynienia!
5. ARIA(B)
 Mój Wybawco, Żywicielu,
 Bierz mnie zawsze w Twą obronę!
 Broń mnie zawsze wśród mych trwóg,
 Bym śpiewał pełen radości:
 Wszystko dobrze sprawił Bóg!

6. CHORAŁ (ŚE 665/6)
 Co czyni Bóg, jest dobrze tak,
 Przy wierze tej zostawiam.
 Choć każe iść przez szorstki szlak,
 Odrazić się nie dajam.
 Do Ojca rąk
 Uciekam z mąk,
 A On mnie w nich piastuje;
 Niech wszystkim On kieruje.

BWV70

Wachet! betet! betet! wachet!

1. CHÓR
 Czuwaj! Módl się! Módl się! Czuwaj!
 Trzymaj straż
 W każdy czas
 Aż przyjdzie Pan chwały,
 Zburzy świat ten cały.
2. RECYTATYW (B)
 Zadrżycie grzesznicy, co trwacie w uporze!
 Oto dzień nastaje,
 Przed którym nikt się skryć nie może;
 Na sąd surowy cię wydadę,
 O, grzeszne pokolenie,
 I wieczne czeka cię cierpienie.
 Lecz dla was, wybrane Boże dzieci,
 Jest on początkiem radości prawdziwej.
 Zbawca was weźmie, gdy świat w otchłan leci,
 Przed swe oblicze miłościwe:
 Nie bądźcie trwożliwie!
3. ARIA (A)
 Kiedyż dzień przyjdzie w którym wyjdziemy
 Z Egiptu świata tego?
 Ach! Spraw, że z Sodomy uciekniemy;
 Oszczędź nam ognia straszliwego!
 Obudźcie się, dusze! Spokój mami was;
 I wierźcie: zaprawdę najwyższy to czas!
4. RECYTATYW (T)
 Nawet, gdy niebo naszym pragnieniem,
 To ciało jest nam ducha więzieniem.
 Świat poprzez chytre swoje mamidła
 Zastawia na nas sieci i sidła.
 Duch jest odczoły lecz ciało mdle.
 Ach, w jakie męki wpędza to mnie!
5. ARIA (S)
 Nie słuchajcie szysterw kpiarzy,
 Wszak z pewnością to się zdarzy,
 Że Jezusa ujrzym w górze,
 Wśród obłoków i na chmurze.
 Ziemia, niebo przemijają,
 Słowa Pana wiecznie trwają.
6. RECYTATYW (T)
 Choć lud ten ciągle w grzechu trwa,
 To Bóg o sługi swoje dba,
 Aby złych mocy siła

Sług Jego nie zniszczyła.
Ośłania on je swoją dłońią,
I ku niebiańskim wieździe błoniom.

7. CHORAL

**Ciesz się wielce, duszo moja,
Porzuć pamięć męki swej,
Bo cię Jezus po twych bojach
Woła już z doliny złej.
Chwałę i radości źróź
Ujrzysz, gdy zakończysz bój.
Z aniołami masz świętować
I w wieczności tryumfować.**

Pars secunda

8. ARIA (T)

Wzwyż głowy wznieście już,
Poboźni, oto pocieszenie,
Kwitnienia czas dla waszych dusz!
Zielenić macie się w Edenie
I służyć Bogu niestrudzenie.
Wzwyż głowy wznieście już,
Poboźni, oto pocieszenie!

9. RECYTATYW (B)

Ach, czyż ów dzień zniszczenia,
Gdy świat się rozpadnie,
Wśród trąb anielskich grzmienia,
Gdy straszny cios ostatni padnie,
Gdy słów Sędziego wysłuchamy,
I gdy się piekiel otworzą bramy,
Nie powinien w mojej głowie
Budzić strachu, wątpliwości?
Dzieckiem grzechu jam, jam człowiek
Pełen ułomności.
Lecz oto wschodzi dla mej duszy
Światło otuchy, radości blask,
Bo oto Zbawcy serce się porusza,
Serce pełne łask,
I nie opuści mnie ramię Jego łaskawości
Zakończę bieg mój wśród radości.

10. Aria

O dniu błogi pokrzepienia,
Prowadź mnie do twej krainy!
Huki, trzaski, uderzenia
Obracają świat w ruiny!
A mnie ręka wieździe Pana
Tam, gdzie pełnia, rozkosz sama.

11. CHORAL (ŚE 796/5)

**Ciebie w myśli, w sercu mam,
Boś Ty mnie pojednał z Bogiem.
Światu pożegnanie dam,
Tęsknię za Twym przyjściem błogim.
Z sądu wybawiłeś mnie:
Jezu mój, nie puszcz Cię!**

BWV71 Gott ist mein König

1. Turn

„Wszak Ty, Boże, z dawna jesteś moim królem;
Ty dokonujesz dzieł zbawienia na ziemi.”

ARIA (T) + CHORAL (S)

„Mam już osiemdziesiąt lat”, dlaczego sługa
Twój miałby się uskarżać. Chcę powrócić,
abym „mógł umrzeć w moim mieście w
poblizu grobu swego ojca i swojej matki.”

**Jeśli na świecie tym
Dłużej mam pozostawać,
Przez każdy gorzki krok
Coraz się starszy stawać,
To chroń od grzechu mnie,
Odwracaj hańby cios,
Bym z dumą nosić mógł
Na skroni biały włos.**

3. CHÓR

„Twoja starość niech będzie jak twoja młodość.
Bóg jest z tobą we wszystkim co czynisz.”

4. ARIOSO (B)

„Twój jest dzień i Twoja jest noc,
Tyś ustanowił światło i słońce.
Tyś ustalił wszystkie granice ziemi.”

5. ARIA (A)

Twa potężna moc
Granice nasze zachowuje,
Tak, że pokój tu panuje,
Kiedy wszędzie mordy, wojna,
Drży korona niespokojna,
Chroni nas w dzień i w noc
Twa potężna moc!

6. CHÓR

„Nie wydasz wrogowi duszy gołębicy swojej.”

7. TUTTI

Nowemu rządowi
Na każde jego poczynanie
Daj błogosławieństwo, Panie.
Powodzenie, pokój w ciszy
Niechaj zawsze towarzyszy
Nowemu rządowi.

Szczęście i zwycięstwo
Musi wciąż od nowa
Cesarza radować.
Niech w jego krainie
Wciąż trwa i nie zginie
Szczenie i zwycięstwo.

BWV 72

Alles nur nach Gottes Willen

1. CHÓR
Wszystko wedle woli Boga,
Czy to radość, czy cierpienie,
Czy czas szczęsny, czy też trwoga;
Ona niesie ukojenie
I gdy noc, i gdy jest jasno!
Wszystko wedle woli Boga!
Tak brzmieć winno moje hasło.
2. RECYTATYW (A)
O błogosławiony chrześcijaninie,
Co wołę swą poddajesz
Woli Boga jedynie.
Jakkolwiek ci się wiedzie,
Czyś w szczęściu jest, czy w biedzie!
Panie, gdy chcesz, to wszystko się powiedzie!
Panie, gdy chcesz, to i mnie dobrze będzie!
Panie, gdy chcesz, to bólu się pozbędę!
Panie, gdy chcesz, to oczyszczony będę!
Panie, gdy chcesz, to żałość w radość się
zamieni.
Panie, gdy chcesz, błonia znajdę wśród cierni!
Panie, gdy chcesz - i ja będę zbawiony.
Panie, gdy chcesz - pozwól mi w wierze te
słowa pojąć.
Co duszę moją koją.
Panie, gdy chcesz, to śmierć nie spotka mnie,
Choćbym ciała i życia został pozbawiony,
Gdy Duch Twój te słowa powie w serce me!
3. ARIA (A)
Wszystko, czym jestem, wszystko, co mam,
W Jezusa ręce powierzam sam.
Choć słaby duch i zmysły me,
Nie pojma zrządeń Boga,
Lecz niechaj On prowadzi mnie
Czy róż, czy cierni droga.
4. RECYTATYW (B)
Wierz więc jedynie!
Zbawca powiada: Chcę to uczynić!
I ku tobie chętnie On
Wyciąga pełną łaski dłoń;
Kiedy cię krzyż przeraża i niedola twa,
On z krzyża cię uwolni, bo mękę twą zna!
On wzmacnia to, co słabe,
I nie za niskie dłań progi:
Serc naszych dom ubogi
Zechce odwiedzić łaskawie!
5. ARIA (S)
Jezus to uczynić chce! Chce osłodzić twe
cierpienia.
Choć dzisiaj wciąż rozliczne masz zmartwienia,
W ramionach Jego spocznie łagodnie serce twe,
Gdy wiara Go uchwyci! Mój Jezus to uczynić chce!

6. CHORAŁ (ŚE 664/1)
Co Bóg mój chce, niech stanie się
Najlepsza wola Jego,
Obfitą pomoc wszystkim śle,
Co mocno wierzą w Niego.
Nasz wierny Bóg uwalnia z trwóg,
A karze tylko miernie.
Kto dzień po dniu zaufa Mu,
Pan temu sprzyja wiernie.

BWV73

Herr, wie du willst, so schicks mit mir

1. CHORAŁ (ŚE 691/1; zmienione) + recytatyw
O, Panie, jako zechcesz sam,
Tak rządź moimi losy.
Tenor
Ach! Ależ ach! Jak wiele
Każe mi cierpieć wola Twa!
Me życie jest nieszczęścia celem,
Gdyż zgrzyoty i zmartwienia
Tak mnie dręczą bez wytchnienia,
I nawet w godzinie śmierci ma bieda przy mnie
trwa.
Dla Ciebie tylko miłość mam,
Ty złe odwracaj ciosy!
Bas
Tyś mą pomocą, skarbem, światłością.
Ty utrapionym sam liczysz Izy.
Tyś jest jedyną ostoją mi.
Ty nadłamaną trzciny nie złamiesz,
A żeś mnie wybrał sobie, mój Panie,
Przeto te słowa mówię z radością:
Choć wokół zło, to łaska Twa
Cierpliwość mi i stałość da.
Twa wola jest najlepsza.
Sopran
Twa wola jest jak księga opieczetowana,
Daremnie człowiek zgłębić się ją stara;
Przekleństwem się jawi Twe błogosławieństwo
dla nas,
Karcenie zaś wygląda jak najśrodsza kara.
Spokój zaś, co w śmierci śnie
Z woli Twojej na nas czeka,
Nam piekieł bramą jawi się.
Lecz duch Twój wyzwala z tych błędów człowieka.
Ujawnia, że wola Twa nas uzdrowić chce.
O, Panie, jako zechcesz sam.
2. ARIA (T)
Ach, racz władcę ducha Twej radości
Wprost w moje serce!
Ach, jakże często radość z nadzieją
U mnie, com chory na duchu, się chwiewają,
I trwożą się wielce.

3. RECYTATYW (B)
Ach, jak przewrotna jest nasza wola:
To butna jest, to trwoży się,
Pytań o śmierć nie chce zadawać.
Ale chrześcijanin, duchem pouczony Bożym,
Na wołę Boga uczy się zdawać,
I tak oto wola:

4. ARIA (B)
O, Panie, jako zechcesz sam,
To wyciśnijcie, śmierci Izzy,
Westchnienie z serca mego mi,
Lecz niech me modły wysłucha Pan.

O, Panie, jako zechcesz sam,
To w popiół obróć moje ciało,
To w proch je zamień, Boże, śmiało.
Bo obraz grzechu jest w nim tam.

O, Panie, jako zechcesz sam,
To bijcie mi, żałobne dzwony!
Pójdę na śmierć nieustraszony,
Gdyż me zgrzyoty koisz tam,
O, Panie jako zechcesz sam.

5. CHORAŁ
Tego Bóg Ojciec pragnie,
Który nas stworzył sam.
Syn Jego zaś ofiarnie
Uzyskał łaskę nam.
Duch Święty, także Bóg,
Kieruje nami w wierze,
Do Nieba nas zabierze.
Niech będzie chwała Mu.

BWV74

Wer mich liebet, der wird mein Wort halten

1. CHÓR
„Jeśli kto mnie miłuje, słowa mojego przestrze-
gać będzie, i Ojciec mój umiłuje go, i do niego
przyjdziemy, i u niego zamieszkamy.”
2. ARIA (S)
Serce otwarte, przyjdź więc tam.
I uczyn w nim mieszkanie Twe.
Ja kocham Cię, nadzieję mam,
Ze Słowo Twe dotyczy mnie.
Kto szuka, czci i kocha Cię,
Spotka się z Ojca przychylnością.
Nie wątpię, że wysłuchasz mnie.
Podzielisz Twoją się radością.
3. RECYTATYW (A)
Mieszkanie Ci przygotowałem.
Serce tu znajdziesz Tobie oddane.
Dlatego niech mi nie będzie dane,
Ze mnie opuścić zamyśliś, Panie.
Ach! Nigdy, nigdy niech się to nie stanie!

4. ARIA (B)
„Odhodzę i przychodzę do was. Gdybyście
mnie miłowali, tobyście się radowali, że idę do
Ojca, bo Ojciec większy jest niż Ja.”

5. ARIA (T)
Nuże, pieśń wasza niech się nie smuci.
Radosny ton dajcie strunom swym.
Bo choć odchodzi, to przecież wróci,
Powróci do was Boży Syn.
Lecz szatan przyjdzie nim to się stanie,
By przekląć Tobie przeznaczonych.
On już przeze mnie znienawidzony,
Dlatego wierzę w Ciebie, Panie.

6. RECYTATYW (B)
„Przeto teraz nie ma żadnego potępienia dla
tych, którzy są w Chrystusie Jezusie.”

7. ARIA (A)
Nie uchroni nic innego,
Od łańcucha piekielnego,
Niż Twa krew, o Zbawco nasz.
Śmierć, cierpienie i Twa bieda
Czynią mnie dziedzicem Nieba,
Więc się śmieję złości w twarz.

8. CHORAŁ
Bo żaden człek na ziemi tej
Nie wart jest darów łaski Twej.
Na nic on nie zasłużył.
Łaska i miłość ważne są,
Które pokutą, męką swą
Sam Chrystus Pan wysłużył.

BWV75

Die Elenden sollen essen

1. CHÓR
„Ubodzy jeść będą i nasyca się.
Będą chwalić Pana ci, którzy go szukają...
Niech serce wasze ożyje na zawsze!”
2. RECYTATYW (B)
Na cóż się zda purpury chwała,
Co tak nietrwała?
Na cóż jest przepych, co tak kusi,
Gdy wszystko, co widzimy
Przeminąć musi?
Na cóż wszystko, co zmysły uwieść chciało,
Gdy w proch obróci się nasze ciało?
Rozkosz, bogactwo, co w oczy kłuje,
Na piekło duszę skazuje!
3. ARIA (T)
Mój Jezus niech mi będzie wszystkim!
Purpurą mą jego krwi dar,
On dobrem mým jedynym;
Miłości Jego Ducha żar
Moim najśodszyim winem.
4. RECYTATYW (T)
Bóg strąca i Bóg wynosi,
Dłoń podaje lub pograża.

- Kto na tym świecie do szczęścia zdąża.
Usłyszy tam przekleństwa słowa,
Kto jednak tutaj piekło znosi,
Ten tam będzie się radował.
5. ARIA (S)
Wzembrę me cierpienia z radością na siebie.
A kto za Łazarzem
Cierpliwość okaże,
Tego pocieszą aniołowie w Niebie.
6. RECYTATYW (S)
Sumienie spokojne Bóg nam daruje,
A chrześcijanin wtedy
Nawet małym dobrem wielce się raduje.
Gdy więc Bóg przez długie wiedzie biedy
I zsyła zgon,
To w końcu dobrze czyni On.
7. CHORAL (ŚE 665/5)
Co czyni Bóg, jest dobrze tak,
Choć kielich mam wychylić,
Co zda się mieć za gorzki smak,
Bać nie chcę się ni zmylić,
Wiem, że na dnie,
Ukrywa się,
Tak słodkie pocieszenie,
Iż znikną bóle, cienie.

Seconda parte

8. SINFONIA
9. RECYTATYW (A)
Jedna tylko jest przyczyna
Niepokoju chrześcijanina:
Gdy myśli jak dusza jego uboga.
Wierzy on wprawdzie w dobroć Boga,
Co wszystko tworzy i utrzymuje;
Lecz sił mu wciąż brakuje,
Aby to nadziemskie życie
Owocowało należycie.
10. ARIA (A)
Jezus wzbogaca ducha obficie,
Ach, gdybym od Niego ducha miał,
To więcej nic nie będę chciał,
Bo przez to rośnie moje życie.
Jezus wzbogaca ducha obficie.
11. RECYTATYW (B)
Kto w Jezusie pozostaje i Jego wybiera
Kto siebie samego się zapiera,
Kto się miłości Bożej
Oddaje w wierze,
Gdy minie postać świata tego,
Ten wtedy znajdzie Boga swego.
12. ARIA (B)
Serce me wierzy i miłuje,
Jezusa mile płomienie,
Mojej miłości zarzewie,
Przenikają me istnienie,
Bo On mnie się ofiaruje.
13. RECYTATYW (T)
O ubóstwo, któremu bogactwo nie dorównuje,
Gdy we wnętrzu ludzkiego serca
Nie ma już dla świata miejsca,
Gdy tam Jezus sam króluje.
Wtedy dusza tak uboga prowadzona jest do Boga.
Niech ten dar się nie zmarnuje!
14. CHORAL (ŚE 665/6)
Co czyni Bóg, jest dobrze tak,
Przy wierze tej zostawiam.
Choć każe iść przez szorstki szlak,
Odrzucić się nie dawam.
Do Ojca rąk
Uciekam z mąk,
A On mnie w nich piastuje;
Niech wszystkim On kieruje.

BWV76

Die Himmel erzählen die Ehre Gottes

1. CHÓR
„Niebiosa opowiadają chwałę Boga,
A firmament głosi dzieło rąk jego.
Nie jest to mowa, nie są to słowa,
Nie słysząc ich głosu.”
2. RECYTATYW (T)
Bóg swego istnienia ślady pozostawia.
Natura sama w sobie tego jest dowodem,
Ze Jego jest dziełem, i że On to sprawia,
Ze się nieba obracają,
Ze duch i ciało się poruszają.
Bóg sam się pochyla nad człowieczym rodem,
A woła przez posły niezliczone do całej ludzkości:
Chodźcie, oto dla was moja wieczerza miłości!
3. ARIA (B)
Słuchajcież, o ludy, Bożego głosu,
Śpieszcie przed wielkiej Jego łaski trony!
Wszystkiego jest Alfa, Omega
Syn Jego jednorodzony,
Wszystko ma zwrócić się do Niego.
4. RECYTATYW (B)
Czy słysząc się chce jednak komu,
Skoro tak ogromna ludzi rzesza
Innym nieść bogom cześć pośpiesza?
Najstarszy własnych rozkoszy bożek,
Wszędzie się w ludzkich sercach panoszy.
Mędrcy głupstwa wymyślają,
A Belial siedzi w Bożym Domu,
Bo sami chrześcijanie od Chrystusa uciekają.
5. ARIA(B)
Dość bałwochwalczego tłumu!
Choćby z tego świat ten kpił,
Ja Chrystusa będę czcił,
Bo On światłem jest rozumu.

6. RECYTATYW (A)
 Tyś nas z dróg wszystkich, Panie Wysokości,
 W swoją pociągnął stronę,
 Gdyśmy w pogańskiej tkwili ciemności;
 Tak jak powietrze jest ożywione
 Światła promieniem.
 Tak Ty nas Panie oświeciłeś
 I sobą samym wykarmiłeś;
 Ty to sprawiłeś, nasz dobry Panie,
 Że twój Duch w naszym ma swe mieszkanie.
 Tobie więc Panie niesiem w pokorze to
 dziękczynienie:

7. CHORAŁ
 Niech będzie łaskaw Bóg w ten czas,
 Niech twarz swą rozpromieni
 I niech napełni światłem nas,
 Byśmy byli zbawieni.
 Niech da swe dzieła poznać nam,
 To, co od Niego mamy,
 I niechaj Jezus Chrystus sam
 Poganom będzie znany,
 Niechaj się też nawróca.

Seconda parte

8. SINPONIA
 9. RECYTATYW (B)
 Błogosław Panie owczarni swej,
 Aby Twa wielka chwała
 Przez wiarę, miłość, świętość jej
 W świecie się rozszerzała.
 Ona jest niebem tu na ziemi;
 Musi przez walkę pełną męstwa,
 Wśród złości i niebezpieczeństwa
 Świata, oczyścić się i zmienić.
 10. ARIA (T)
 Złość się na mnie wrogu stary,
 Nie lękam się już twej złości!
 Chrystusa chcę objąć dłońmi wiary
 I za to oddam wszystkie radości.
 11. RECYTATYW (A)
 W duchu już czuję,
 Ze Chrystus sam
 Słodką mi miłość okazuje
 I manną karmi mnie niebieską.
 Pomaga nam
 Wierność odnawiać tu braterską,
 Której nam wciąż brakuje.
 12. ARIA (A)
 Czynem miłujcie braci swych!
 Jezus umarł za grzechy świata,
 A dziś umiera brat za brata,
 Bo przymierzem związał ich.
 13. RECYTATYW (T)
 Powinni więc chrześcijanie
 Bożą Miłość wciąż wystawiać
 Sobie wzajem ją objawiać,

Aż do wieczności samej,
 Gdzie dusz świętych zgromadzenie
 Głosić będzie dziękczynienie.

14. CHORAŁ
 Niech Tobie, Boże, chwałę da
 Lud poprzez czyny swoje.
 Owoc przynosi ziemia ta,
 Tu wzrasta Słowo Twoje.
 Niech błogosławi Ojciec, Syn,
 A z nimi Bóg Duch Święty wraz,
 Co jest tak czczony w świecie tym,
 Niechaj bojaźnią natchnie nas.
 Powiedzcie z serca: Amen!

BWV77

Du sollt Gott, deinen Herren, lieben

1. CHÓR
 „Będziesz miłował Pana, Boga swego, z całego
 serca swego i z całej duszy swojej, i z całej
 myśli swojej, i z całej siły swojej, a bliźniego
 swego, jak siebie samego.”
 2. RECYTATYW (B)
 Tak musi być!
 Bóg chce mieć serce tylko dla siebie.
 Człowiek winien dążyć ze wszystkich sił,
 By Pan radością jego był,
 I radość widzieć tylko w tym,
 Że Pan
 Zapala ludzkie serce duchem swym.
 Bo pewność łaski i dobroci Pana,
 Dopiero wtedy jest nam dana.
 3. ARIA (S)
 Mój Boże, kocham Cię całym moim sercem.
 Życie na Tobie zawiesiłem.
 Daj mi rozpoznać Twe przykazanie,
 I daj mi taką miłości siłę,
 Bym Cię przez wieczność mógł kochać, Panie!
 4. RECYTATYW (T)
 Daj mi do tego, mój Boże, serce Samarytanina,
 Tak, abym kochał bliźniego,
 A gdy nań przyjdzie zła godzina,
 Abym współczucie miał dla niego.
 I daj, abym nie przeszedł mimo,
 I nie zostawił go w potrzebie,
 Abym nie kochał jeno sam siebie.
 A kiedyś żywot dasz mi, gdy przeminą znoje;
 Wedle mego pragnienia, ale z łaski Twojej.
 5. ARIA (A)
 Ach, jak wiele w mej miłości
 Jawnej niedoskonałości!
 Chociaż wciąż czynię starania,
 By spełniać Boże przykazania,
 Nie starcza mi możliwości.

6. CHORAL
Twym domem, Panie, wiara ma;
Spraw, aby rosła stale.
Niechaj obfity owoc da
W dziełach ku Twojej chwale,
By w miłość przekształcała się,
Cierpliwie przeszła próby Twe,
By bliźnim chciała służyć.

BWV 78

Jesu, der du meine Seele

1. CHORAL
Jezu, któryś duszę moją
Wyrwał z rąk Szatana złych;
Poprzez śmierć krzyżową Twoją
Kres już nadszedł cierpień mych.
Tyś sam przyszedł mi z pomocą,
Oznajmiłeś mi to z mocą
Poprzez święte Słowo Twe.
Bądź schronieniem! Przyjmij mnie!
2. ARIA DUETTO (S, A)
Gorliwie, choć krokiem niepewnym, zdążamy
Do Ciebie, o Jezu, ty mistrzu pomocy.
Ty chorych, błędzących w swej opiece masz.
Ach! Słysz nasze głosy!
Ku Tobie je wnosząc o pomoc błagamy:
Rozjaśnij nad nami Twą łaskawą twarz!
3. RECYTATYW (T)
Jakom grzesznik urodzony,
Błądząc każdym czynem mym.
Grzechu trądem naznaczonym,
Co nie zniknie w życiu tym.
Ma woła szuka tylko złęgo,
Choć pyta duch: Ach! Kto zbawi mnie
grzesznego?
Ale ciało mdłe pokonać,
By dobrego coś wykonać,
To ponad wszystkie siły me.
Gdybym wyznał grzech każdy, co o karę woła,
To policzyć mych przewin nikt z ludzi nie zdoła.
Przeto biorę mych grzechów boleści
Wraz z moich trosk brzemieniem.
Które się w sercu już nie mieści:
Przed Tobą je składam, o Jezu, z westchnieniem.
Grzechu mi nie policz, nie,
Który tak rozgniewał Cię.
4. ARIA (T)
Krew, co grzech mój przekreśliła,
I która sercu ulżyła,
Wolność daje.
Gdy szatan bitwę mi wydaje,
To sam Jezus przy mnie staje,
By zwycięstwo było moje.

5. RECYTATYW (B)
Każdy cios Panu zadany,
Korona, gwoździe, grób i rany
W znak zwycięstwa się zmieniły,
I mi nowe dają siły.
Gdy przez trybunał będę sądzony,
Co przekleństwo rzuci na potępionych,
To zmienisz je w błogosławieństwo Twe.
Ból żaden nie poruszy mnie,
Bo go mój Zbawiciel zna.
W Twym sercu do mnie miłość trwa,
Więc w zamian za serce Twe
Moim chcę obdarzyć Cię.
Serce me z bólem zmieszane,
Twoją drogą krwią zbryzgane,
Coś na krzyżu przelał sam,
Tobie, Jezu Chryste, dam.
6. ARIA (B)
Tylko Ty uspokoisz moje sumienie,
Które o karę za me grzechy woła.
Twa wierność dokonać tego zdoła,
Gdyż Słowo Twoje daje mi nadzieję.
A gdy chrześcijanie wierzą szczerze,
To wróg, co przeciw nim szaleje,
Z rąk Twych ich nie zabierze.
7. CHORAL
Wierzę, wspomóż mnie, mój Boze!
Spraw, bym nie zatrwodził się.
Ty mnie jeden wzmocnić możesz,
Gdy grzech, śmierć napadną mnie.
Chcę zaufać Twej miłości,
Aż Cię ujrzę wśród radości,
Jezu, gdy zakończę bój,
A Ty przyjmiesz mnie w raj swój.

BWV79

Gott der Herr ist Sonn und Schild

1. CHÓR
„Albowiem słońcem i tarczą jest Pan, Bóg,
Laski i chwały udziela Pan,
Nie odmawia tego, co dobre, tym,
Którzy żyją w niewinności.”
2. ARIA (A)
Bóg słońcem i tarczą jest!
Dlatego nasze wdzięczne serce
Chwali Bożą dobroć wielce,
Którą Bóg obdarza nas.
On obroni trzódkę swą,
Chociaż strzały wrogów tną,
Chociaż szczeka grzechu pies.
3. CHORAL (ŚE 593/1)
Dziękujemy Bogu wraz,
Sercem, usty, rękami,
Bo wielkość Jego spraw
Objawia się nad nami.

On nas od pierwszych lat,
W opiece swojej miał
I niezliczonych łask,
Dowodów wiele dał.

4. RECYTATYW (B)

My, dzięki Bogu, znamy
Drogę prawdziwą na tamtą stronę;
W Słowie Jezusa drogowskaz mamy.
Niech Imię Jego będzie pochwalone.
Lecz jakże wielu ludzi
Przez czas ten cały
Pod obcym jarzmem wciąż się trzudzi,
Bowiem ich oczy nie przejrzały.
Ach! W łasce swojej. Panie,
Okaż im zmiłowanie,
Niech dobrą drogę rozpoznają,
I tylko Ciebie pośrednikiem nazywają.

5. ARIA DUETTO (S, B)

Boże, ach Boże, sług Twoich własnych
Nie opuszczaj!
Niech Słowo Twoje śle promień jasny.
Choć ryczy tłuszcza
Wrogów, co by nas chcieli zabić,
My będziemy Ciebie nadal stawiać.

6. CHORAŁ

W prawdzie chciej nas zachować,
Wolnością obdarować,
Bo wielbić chcemy Ciebie
Przez Chrysta Pana w niebie.

Innego nie masz Boga.
Wszystko, co z Boga zrodzone.
Do zwycięstwa przeznaczone.

3. RECYTATYW (B)

Lecz oto zważ,
Jak wielką miłość nam Bóg okazuje,
Gdy Jezus nasz
Przez krew swą nam się ofiaruje,
A przez to cię
Na wojnę przeciw książętom ciemności
I przeciw świata nieprawości
Powołać chce!
Niechaj twa dusza należy do Pana,
Niech domem nie będzie grzechu i szatana!
I niech twe serce.
Co Bożym niebem jest na ziemi,
W pustynię się nie zmieni!
Za winę twą pokutuj wielce
Niech się z tobą zwiąże Duch Chrystusa Pana!

4. ARIA (S)

Wejźdź do domu serca mego,
Me pragnienie, Jezu Chryste!
Przepędź świat i diabła złego,
A Twój obraz wciąż na nowo niech
promienie śle przeczyste!
Dość już grzechu nikczemnego!

5. CHORAŁ (ŚE 265/3)

Choć diabłów pełen byłby świat,
Co połączyć nas by chcieli,
My nie boimy się ich zdrad,
Będziemy triumf mieli.
Książę ziemi tej
W całej złości swej
Nie szkodzi już nam,
Bo jest skazany sam
Wszchemocnym Boga Słowem.

6. RECYTATYW (T)

Więc pewnie, duszo, stój
Przy Pana sztandarze zakrwawionym,
I bądź gotowa!
Wierz, że nie opuści cię Pan twój
Ze przez tryumf swój
Tobie też utworuje drogę do korony!
Ochoczo iść na wojnę możesz,
Bo jeśli będziesz Słowo Boże
Tak słuchać jak i zachowywać,
Ustąpi wrogów moc straszliwa.
Chrystus jest twoim zbawieniem,
Chrystus twoim jest schronieniem!

7. ARIA DUETTO (A, T)

Jakże błogosławieni ci, co Boga w ustach mają,
Lecz bardziej błogie są serca, które Go noszą w
wierze.
Te są niezwyknięte, te wrogów pokonają,
Po śmierci koronę dostaną, której nikt nie odbierze.

BWV 80

Ein feste Burg ist unser Gott

1. CHORAŁ (ŚE 265/1)

Warownym grodem jest nasz Bóg,
Orężem nam i zbroją.
Wybawia On ze wszelkich trwóg,
Co nas tu niepokoją!
Stary, chytry wróg czyha,
By nas zmógł; swych mocy złych rój
Prowadzi na nas w bój,
Na ziemi któż mu sprosta?

2. ARIA (B) + CHORAŁ (ŚE 265/2)

Wszystko, co z Boga zrodzone,
Do zwycięstwa przeznaczone.
My złęgo nie zdołamy zmóc,
Nam zginać wnet by trzeba;
Lecz walczy za nas chrobrzy Wódz
Anielskich hufców z nieba.

Kto pod Chrystusa krwi sztandarem
Wierność poprzysiągł poprzez chrzest,
Tego zwycięstwo pewne jest.

Kto On? - pytasz się,
Jezus On się zwie,
To Chrystus, nasz Pan,
Szatański zburzy plan,

8. CHORAL (ŚE 265/4)
 Niech Słowo wzruszać strzegą się,
 Im go nie zawdzięczamy,
 Sam Chrystus przy nas z duchem swym
 I z łaski swej darami.
 Niech pozbawia źli,
 Żony, dzieci, czci;
 Niech biorą, co chcą,
 Ich zyski liche są,
 Królestwo nam zostanie!

BWV 81

Jesus schläft, was soll ich hoffen

1. ARIA (A)
 Jezus śpi, skąd wziąć nadzieję?
 Blednie twarz ma,
 Gdy widzę ja,
 Jak już śmierci otchłan zięje.
2. RECYTATYW (T)
 Panie, czemu daleko tak się schowałeś?
 Czemu w mej niedoli skryłeś się tak głęboko,
 Kiedy koniec żałosny zewsząd grozi mi?
 Ach, czyż nie wzruszy się biedą mą Twe oko,
 Które kiedy indziej nigdy przecie nie śpi?
 Wszak gwiazdą swą drogę wskazałeś,
 By mędrzy, co się nawrócili,
 Do Ciebie trafili.
 Niech światłem mnie prowadzą, Panie, oczy Twoje,
 Bo droga ta niebezpieczna i sam iść się boję.
3. ARIA (T)
 Spienione fale potoków Beliala
 Z zdwojoną siłą szaleją.
 Winien wprawdzie chrześcijanin tako stać jak
 fala,
 Gdy wokół niego zmartwień wiatry wieją,
 Lecz oto kipiel wzburzona się stara,
 By moc swą straciła chrześcijanina wiara.
4. ARIOSO (B)
 „Czemu jesteście bojaźliwi, małowierni?”
5. ARIA (B)
 Zamilcz, o wzburzone morze!
 Ustań wietrze, rozkazałem!
 Teraz kres tobie położę,
 Dziecku, które ja wybrałem.
 Zło przytrafić się nie może.
6. RECYTATYW (A)
 Szczęśliwym, Jezus mój przemówił,
 Mój obrońca się obudził.
 Więc muszą nieszczęścia noc i napór fal
 Odejść wnet w dal.
7. CHORAL (ŚE 795/2)
 Tyś jest mym schronieniem;
 Pod Twych skrzydeł cieniem
 Nie zatrzwożę się.
 Niech pękają skały,

Drży krąg ziemi cały -
 Jezus chroni mnie.
 Choćby w przepaść runął świat,
 Choć mnie grzech i piekło goni,
 Jezus mnie obroni.

BWV82

Ich habe genung

(na bas solo)

1. ARIA
 Zadosyc ja mam.
 Ja Zbawcę już mego, wzorem Symeona,
 W stęsknione me wziętem nadziei ramiona,
 Zadosyc ja mam!
 Już Go zobaczyłem,
 Jezusa do serca wiarą przytuliłem;
 Chciałbym dziś jeszcze z serdeczną radością
 Rozstać się z doczesnością:
 Zadosyc ja mam!
2. RECYTATYW
 Zadosyc ja mam!
 A w tym jedynie ma otucha cała,
 Ze Jezus jest mój, a ja chcę być Jego.
 Więc trzymam Go ramieniem wiary,
 I widzę, jak widział Symeon stary.
 Wspaniałą radość życia przyszłego.
 Za mężem więc owym podążajmy!
 Ach, gdybyż mnie Pan z łańcuchów ciała
 Zechciał wybawić!
 Ach, gdybym dzisiaj już mógł być w niebie,
 Z radością, świecie, rzekłbym do ciebie:
 Zadosyc ja mam!
3. ARIA
 Zamknijcie się, oczy znekane
 I zapadnijcie w błogi sen!
 Świecie, już tu nie zostanę!
 Nie daje przecież mi świat ten,
 Nic, co by duszy mej służyło.
 Tutaj w nędzy tylko płaczę,
 Tam natomiast, tam zobaczę
 Pokój, słodycz, szczęście, miłość.
4. RECYTATYW
 Mój Boże, kiedyż to się stanie.
 Że się w ostatnią udam drogę?
 Tu w zimnym piasku spocząc mogę,
 Lecz kiedyż u Ciebie spocznę, Panie?
 Ze światem już się pożegnałem przecie:
 Dobranoc, świecie!
5. ARIA
 Na śmierć się moją już raduję.
 Ach! Już napotkać bym ją rad.
 Śmierć mnie od biedy wyratuje,
 Którą mnie związać pragnie świat.

2. ARIA (A)
Jezus dobrym jest pasterzem,
Bo życie swe położy! już
Za stadko owiec - ludzkich dusz.
Których już nikt Mu nie odbierze.
Jezus dobrym jest pasterzem.
3. CHORAL(S)
Dobrym pasterzem jest mi Pan;
Zawierzam Jego dłoniom.
Na łąki wszak mnie wiedzie sam,
I ku zielonym błoniom.
Pan świeżą wodą poi mnie,
Tak duszę mą pokrzepić chce
Przez Słowo pełne łaski.
4. RECYTATYW (T)
Gdy śpią najemnicy marni,
Czuwa Pan przy swej owczarni.
Każda owca ze spokojem
Rozkoszy zażywa pastwiska,
Które wszak jest życia zdrojem.
Gdy wilk z piekieł zębem błyska,
By porwać, pożreć którąś z dusz,
To pasterz ów za gardziel wnet go ścisca.
5. ARIA (T)
Jak wielkie miłość czyni rzeczy!
Jezus swe owce ma na pieczy,
Na swoim zamknął je pastwisku.
Krew za nie przelał swą niewinną,
Gdy sam na drzewa krzyżu zgiął.
6. CHORAL
Gdy mym pasterzem jest sam Bóg,
Nie zaznam zmartwień ani trwóg.
Odstap więc, o mój wrogu!
Wszak ty mi życzyś tylko zła,
Więc ciężka będzie dola twa -
Mam przyjaciela w Bogu.

BWV 86

Wahrlich, wahrlich ich sage euch

1. BASSO SOLO
„Zaprawdę, zaprawdę powiadam wam:
O cokolwiek byście prosili Ojca w imieniu
moim, da wam.”
2. ARIA (A)
Róże zrywać wszak zamierzam,
Chociaż ostre kolce ranią.
Temu bowiem ja zawierzam,
Ze mym prośbom i błaganiom
Bóg da posłuch i odpowie,
Jak obiecał w swoim Słowie.
3. CHORAL (S; ŚE 663/5)
Co przyrzekł wiecznie dobry Bóg,
To będzie dla nas, wiernych sług,
W imieniu Jego dane.
Zapewnił nas przez Słowo swe,
Przyłączy nas do świętych rzesz,
W Jezusie, Panu! Amen!
4. RECYTATYW (T)
Bo Bóg nie czyni tak jak świat,
Co słowem czcym szafować rad.
To, co On przyrzekł musi się stać
I w tym Jego radość będzie znać.
5. ARIA (T)
Bóg pomoc da!
Bo choć nawet się odwleka,
Bóg na czas właściwy czeka.
Ze Słowa płynie pewnośc ta:
Bóg pomoc da!
6. CHORAL
Nadzieja czeka na swój czas,
Tak Słowo nam powiada;
Napełni Pan radością nas,
Choć dni nie zapowiada.
Wie dobrze, kiedy nam co dać;
Nie może podstęp za iym stać,
Więc Jemu zaufajmy.

BWV 87

Bisher habt ihr nichts gebeten in meinem Namen

1. ARIA (B)
„Dotąd o nic nie prosiliście w imieniu moim.”
2. RECYTATYW (A)
O słowo, co sprawia, że dusza się boi.
Zważcie na wezwanie, które za tym stoi!
Umyślnieście Prawo i Ewangelię przekroczyli,
O przebaczenie proście więc bez wahania chwili.
3. ARIA (A)
Wybacz, o Ojcze! naszą niegodziwość.
Miejże nad nami cierpliwość,
Gdy modlimy się w skupieniu
I to wznosimy błaganie:
Bez przypowieści mów do nas, Panie,
Lecz w naszym mów imieniu.
4. RECYTATYW (T)
Pod samo niebo rosą grzechy nasze nikczemne,
Lecz Ty znasz zakątki serca tajemne,
Więc ześlij pocieszenie!
5. BASSO SOLO
„Na świecie ucisk mieć będziecie,
ale ufajcie, Ja zwyciężyłem świat.”
6. ARIA (T)
Chcę cierpieć odtąd w milczeniu,
Bo sam Jezus pomoc da.
On pociesza po cierpieniu;
Precz żałości, skargo ma!
Czegóż miałbym się więc bać?
Serce, zechciej w męstwie trwać!

7. CHORAL
 Czemuż się frasuję?
 Jezus mnie miłuje,
 Więc nie lękam się.
 On na mój frasunek
 Słodki pocałunek
 Kładzie w serce me.
 Bo, gdy się pojawia ból,
 Miłość Jego w radość zmienia
 Najgorsze cierpienia.

BWV88

Siehe, ich will viel Fischer aussenden

Parte prima

1. BASSO SOLO
 „Oto Ja pošlę po wielu rybaków - mówi Pan -
 i ci ich wyłowią; potem pošlę po wielu myśli-
 wych, i ci ich upolują na kaźdej górze i na
 kaźdym pagórkku, i w rozpadlinach skalnych.”
2. RECYTATYW (T)
 Bez nas się obyć - jak łatwe to dla Najwyższego;
 Odmówić nam swej łaskawości,
 Kiedy przewrotny umysł odgradza się od Niego
 I w swej upartej zuchwałości
 Ku zepsuciu swemu bieży.
 Cóż jednak w takiej chwili
 Czyni ojcowskie serce
 Boga naszego?
 Czy się odwraca od nas, jako my od Niego?
 Czy wrogom nas pozostawia, aby nas zabili?
3. RECYTATYW (T) + RITORNELLO
 Nie, nie!
 Bo wielka gorliwość Boga
 Zawsze na dobrych drogach
 I w blasku łaski mieć nas chce.
 Tak, nawet gdy zgubimy się,
 To będzie o nas miał staranie
 I każe wszcząć poszukiwanie.

Parte seconda

4. ARIOSO (T, B)
 Tenor
 „Wtedy Jezus rzekł do Szymona:”
 Bas
 „Nie bój się, od tej pory ludzi łowić będziesz.”
5. ARIA DUETTO (S, A)
 Gdy sam powołał, to błogosławieństwa
 Przepych da niezmierny
 Bóg nasz miłosierny,
 Choćby na drodze stały przeciwieństwa.
 Talent, który On nam darował,
 Chce mieć z powrotem z odsetkami;
 Gdy go nie zakopiemy sami,
 Sam Bóg pomoże, by owocował.

6. RECYTATYW (S)
 Czegóż więc w twym życia biegu możesz się
 jeszcze bać,
 Kiedy ci, moje serce, sam Bóg podaje rękę?
 Skinieniem jej jednym zakończyć może mękę,
 A ciebie z mocą chronić, u boku twego stać.
 Gdy przyjdą trud i zazdrość, fałsz i niezliczone
 kłęski,
 By zniszczyć to, co czynisz i by ciebie zatrwożyć,
 Nie daj, by krótka twoja bieda zatarała zamysł
 Boży!
 Dzieło, co zlecił, nie za ciężkie, i możesz wyjść
 zwycięski.
 Z radością napród kroczyć, a to co cię męczyło,
 Rozpoznasz, gdy osiągniesz kres, że pożytkiem
 tobie było!
7. CHORAL (Ś E 680/7)
 Z modlitwą szczerą i śpiewaniem
 Wypełniaj obowiązek swój,
 A Bóg otoczy cię staraniem
 I wskaże szczęśliwości zdroj.
 Kto się na Boga ufnie zda,
 Wiernego w Nim obrońcę ma.

BWV 89

Was soll ich aus dir machen, Ephraim?

1. ARIA (B)
 „Jakże mógłbym cię porzucić, Efraimie,
 zaniechać ciebie, Izraelu? Jakże mógłbym
 zrównać ciebie z Adam, postąpić z tobą jak
 z Seboim? Zadrżało we mnie serce, byłem do
 głębi poruszony.”
2. RECYTATYW (A)
 Wyrok powinien Bóg ogłosić,
 A tym wyrokiem kara sroga.
 Jak długo kpiny ma Pan znosić?
 Winien wziąć zemstę na swych wrogach.
 Grzechy twe zliczone być nie mogą.
 Gdyby nawet miał Bóg cierpliwość,
 To serce twe usposobione wrogo
 Odrzuca Jego szczodroblliwość,
 I od bliźniego wydusić dług się stara.
 Dlatego musi cię spotkać kara.
3. ARIA (A)
 Będzie nad tobą sprawowany
 Bez miłosierdzia sąd.
 Tych spotka kara w pierwszej kolei,
 Co miłosierdzia dla innych nie mieli;
 Jak Sodoma będą z ziemią zrównani.
4. RECYTATYW (S)
 Nuże! Porzuca serce me i gniew i waśnie, ach,
 I memu bliźniemu przebaczyć chce.
 Lecz życie moje grzeszne budzi we mnie strach.
 Ach, w jakich długach wobec Boga tkwią!
 Ale Jezusa krwią

Dtugi spłacone są,
Kiedy się Jemu - spełnieniu Przymierza -
Ufnie powierzam.

5. ARIA (S)
O, sprawiedliwy Boże, Ty rachujesz?
Ja zaś dla duszy ratunku
Krwi Pańskiej krople zliczyć próbuję.
Dopisz je, proszę, do rachunku!
Zliczyć krwi kropli nikt nie będzie mógł.
Przewyższa ona grzech mój i cały mój dług.
6. CHORAL
Choć wciąż mi wiele brak,
To, czego pragnę tak,
Dla dobra mego dane
Za sprawą krwi Twej, Panie.
Tym będzie pokonana
Śmierć oraz moc szatana.

BWV90

Es reißet euch ein schrecklich Ende

1. ARIA (T)
Straszliwy zaprawdę czeka was koniec,
Was, co we wzgardzie macie dzieła Boże.
Przebrała się miara grzechu waszego,
Lecz umysł wasz, co trwa w uporze,
Każe zapomnieć wam Sędziogo.
2. RECYTATYW (A)
Boża dobroć odnawia się każdego rana.
Niewdzięczność przeciw łasce wciąż grzeszy
jednak wielce.
O, co za szkoda niepowetowana,
Która cię wiedzie do zniszczenia.
Ach, czyż nie poruszy się twe serce?
Czy Boża dobroć nie ma już znaczenia,
Co do pokuty wieść cię gotowa?
Ze serce Boga jest zawsze wieme,
Poświadczą czyny Jego miłosierne:
Wnet każe On świątynię odbudować
I zaraz niwa będzie gotowa,
Na którą spadnie manna słowa,
Która przy życiu cię zachowa.
Lecz oto: jakież to życie jest nikczemne,
Czyny te będą dla ciebie daremne.
3. ARIA (B)
W gniew wpadnie gorliwy wasz sędzia surowy,
I słowa swój lichtarz przewróci wam On.
Musicie grzesznicy, za przewiny wielkie
Na miejscu tym świętym ohydę wycierpieć,
Z świątyni czynicie wszak morderców dom.
4. RECYTATYW (T)
Lecz w Bożych oczach jesteśmy wybrani.
Choćbyśmy byli między wrogami.
To Stróż Izraela broni nas, ratuje,
A wrogów ramię Jego powstrzymuje,
I wstać pomaga nam na nowo.

Tak w czasie grozy Boże słowo
Moc swą objawia z siłą nową.

5. CHORAL
Poprowadź nas, rękę nam daj;
Błogosław miasto nam i kraj.
Zsyłaj nam święte słowo Twe;
Rozbij zamiary diabła zle.
Godzinę śmierci błogą daj,
Byśmy Twój oglądali raj.

BWV91

Gelobet seist du, Jesu Christ

1. CHORAL (ŚE 71/1)
Pochwalon, Jezu Chryste, bądź,
Ze raczyłeś ciało wziąć
Z Dziewicy czystej, radość stąd,
Więc chwali Cię aniołów rząd.
Kyrieleison!
2. RECYTATYW + CHORAL (S; ŚE 71/2)
Najwyższej chwały blask niezmierny.
Boży obraz i istota
Wybrał w czasie oznaczonym
Dla siebie mieszkanie wśród tego świata.
Jednorodzony Ojca Syn
Przedwieczne Światło ze Światła zrodzone
W żłóbku jest dla naszych win,
O ludzie, zwróćcie swe spojżenia,
Jak moc miłości świat odmienia.
Obleka nasze ciało On,
Czyż to co było zgubione i potępione,
Co chwały swej opuścił tron.
Nie będzie teraz błogosławione?
3. ARIA (T)
Choć mały ziemi krąg dla Boga,
Nie mieści się w wymiarach świata,
Mieszkaniem stajnia mu uboga.
Światło Twe zajaśniało. Boże!
W niechęci Bóg nas mieć nie może,
Którzyśmy dziećmi tego Światła.
4. RECYTATYW (B)
Chrześcijan!e!
Gotujcie się na powitanie,
By Stworzyciela w tę godzinę
Nabożnie przyjąć. Oto On,
On sam przychodzi w gościnę.
Niech serce twe porusza drżenia;
On chce cię przed swój zawieść tron
Przez tę dolinę śmierci cienia.
5. ARIA DUETTO (S, A)
Ubóstwo, które Bóg przyjmuje,
Wieczne nam szczęście dziś zwiastuje,
Niebiańskich skarbów przepych niesłychany.
Za to, żeś naturę wziął człowieka,
Udział w anielskich chórach nas czeka,
Z aniołem człowiek będzie zrównany.

6. CHORAL
 To wszystko však uczyni! Pan,
 By miłość okazać nam.
 Cieszą się więc chrześcijanie wraz,
 Dziękują Mu po wieczny czas.
 Kyrielejson!

BWV 92

Ich hab in Gottes Herz und Sinn

1. CHORAL
 Sercu Boga mego ja
 Me serce toć oddaję.
 Mym zyskiem, co świat za zło ma;
 W śmierci mam życie moje.
 Bo synem jam
 Tego, co tam
 W niebiosach swych króluje.
 Choć zdarza się,
 Ze karci mnie,
 To z serca mnie miłuje.
2. CHORAL + RECYTATYW (B)
 Nie mogę już uskarżać się!
 Bo prędzej muszę.
 Jak wierny świadek to rzeki był,
 Góry rozsypać się na pył,
 Pagórki w pół się łamać,
 Niżby Zbawiciel mój miał kłamać.
 Bóg Ojciec mnie miłuje.
 Przez Jezusa krew czerwoną zapisanym w Jego
 dłoni.
- I on mnie chroni!
 Nawet gdy w morze rzuca mnie,
 To mieszka Pan na wielkiej toni.
 On sam mi życie moje dal.
 Więc nie utonę, chociaż fale
 Mnie zalewają w groźnym szale
 I w otchłani chce mnie zepchnąć szkwał.
 On tylko mnie próbuje.
 Czy Jonasza sobie przypomnę?
 Czy razem z Piotrem na niego wspomnę?
 On chce mnie wzmocnić w zawierusze
 Czuwać uczy moją duszę.
 A umysł sam
 Co chwije się bez miary
 Mój dobry Pan
 Co dochowuje wiary
 W stałości pragnie ćwiczyć.
 A noga ma
 Do śmierci mej dnia
 Niech na tej skale pewnie stanie.
 Gdy sprostam ja.
 W mocnej mnie wierze Pan zastanie.
 Już ręka Twa,
 Którą podaje mi Pan z Nieba
 Wtedy, gdy trzeba
 Gotowa mnie wywyższyć.

3. ARIA (T)
 Patrzcie! Jak wali się i pęka.
 Czego nie dzierży Boska ręka.
 Patrzcie! Jak pewne, niewzruszone,
 Co Bożą Mocą otoczone.
 Niech się więc szatan sroży i wścieka
 Zwycięskim czyni Bóg człowieka.
4. CHORAL (A)
 A Boża mądrość wobec nas
 Jest wielka niesłuchanie.
 Znane Mu miejsce oraz czas
 Na czyny i zwlekanie.
 Czy radość nam,
 Czy smutek sam -
 Wie Bóg, co nam posłuży.
 Co czynić chce,
 To nie jest złe,
 Choć smutek nam się dłuży.
5. RECYTATYW (T)
 Nie chcemy zwlekać więc lekliwie;
 Sprawami ciała oraz krwi -
 Bo w Bożej mocy oto my -
 Zajmować się trwożliwie.
 To wspomnieć chcę:
 Nie bał się Jezus cierpień niezliczonych
 I wiedział że,
 Będą źródłem radości nieskończonych.
 I tobie, chrześcijanie nasz,
 Twój strach, twój ból i krzyż i gorzkie tve
 cierpienie
 W radość obróci Jezus, w tve zbawienie.
 Wierz w Bożą łaskę, sprawiedliwość,
 I na to, co potrzebne zwaz:
 Cierpliwość! Cierpliwość!
6. ARIA (B)
 To sprawia wycie wiatrów ostrych,
 Ze znajdujemy pełne kłósy.
 A krzyża gwałt owoc rodzi w chrześcijanach.
 Mądre mu Panu nasze życie
 Przeto oddajmy całkowicie.
 Całujmy Jego Syna dłoń, twardą lecz wierną
 rękę Pana.
7. CHORAL + RECYTATYW (S, A, T, B)
 Teraz, mój Boże, padam Ci
 Z ufnością w Twoje dłonie.
 Bas
 Tak mówi Bogu duch oddany szczerze,
 Gdy braterską Pana miłość
 I Bożą stałość chwali w wierze.
 Ty wedle woli Twej czyni mi,
 Aż po mój życia koniec.
 Tenor
 Wiem bez wątpienia,
 Że mnie błoga czeka radość,
 Gdy me biedy i zmartwienia,
 Tak zakończy ręka Twa:
 Przez mądrość Twą,

Ty duszę mą
Ku dobru wszak kierujesz.

Ali

Wiem, że tutaj na tą ziemię,
Szatanowi na strapienie,
Królestwo Niebios we mnie zstąpić ma;
Tak chwałą Twa
Każdego dnia
We mnie się ukazuje.

Sopran

Jezu, według Twojej woli
Serce me się zadowoli,
A pieśń nową przytłumione strun mych głosy
Dla Księcia Pokoju wzniosą pod Niebiosy.

8. ARIA(S)

Memu Pasterzowi jestem wierny.
Gdy mi On kielich krzyża podaje,
Sam Jego woli się poddaję,
A On stoi przy mnie, miłosierny.
I na moje łzy płynące
Znów Jezusa wjeździe słońce.
Memu Pasterzowi jestem wierny.
Dla Niego ja żyję, On sądzi narody.
Ciesz się, me serce i czekaj ochłody;
Wszystko przezeń dokonane.
Przyjmij mnie więc, Ojcze! Amen!

9. CHORAL

A gdybym śmierci drogą ja
Ulicą mroczną kroczył,
To też się nie ulęknę zła.
Niech wiodą mnie Twe oczy!
Tyś pasterz mi,
Więc wierzę Ci,
Ze tak obracasz sprawy,
Bym kiedyś sam
U nieba bram
Cię chwalił, Boże prawy.

BWV93

Wer nur den lieben Gott läßt walten

1. CHÓR (ŚE 680/1)

Kto los swój złożył w ręce Boga
I w Nim nadzieję swoją ma,
Nie dotknie tego żadna trwoga,
Choćby nań spadała dola zła.
Kto z taką się ufnością zróść,
Ten nie na piasku dom swój wzniość.

2. RECYTATYW + CHORAL (B; wg ŚE 680/2)

Na próżno się zmartwieniem trudzisz,
Dokładasz tylko do brzemienia,
Które w sercu nosisz,
Strapienia, bólu, przerażenia.
Gdy biadasz nad niedolą swą,
Tym bardziej gorzką czynisz ją.
Na próżno, gdy się ze snu budzisz,

To wzdychasz już w poranka porze.
Próżno łzami gorzkimi
Co noc oblewasz twoje łóże:
W cierpieniu nurzasz duszę twą.
Więszego smutku to przyczyna.
Stąd lepiej jest dla chrześcijanina,
By niosąc krzyż
Rozjaśnił po chrześcijańsku twarz.

3. ARIA (T)

Milcz więc cierpliwie, gdy niedola,
Krzyża godzinę znoś w pokorze.
Gdyż Boża, pełna łaski wola,
Nigdy wszak zawieść nas nie może.
Ten, który zna swoich wybranych,
I który Ojcem zwie się dla nich,
W końcu uchroni ich przed troską,
Dzieciom swym pomoc ześle boską.

4. ARIA DUETTO (S, A; ŚE 680/4)

On wie, co radość twoją wzmoże,
I twe potrzeby dobrze zna;
Więc wytrwaj w wierze i pokorze,
Niech fałszem wzgardzi dusza twa,
A Bóg ci ześle skarby łask

5. RECYTATYW (T) + CHORAL (wg ŚE 680/5)

I w prawdy cię powiedzie blask!
Gdy ból ci z piersi wydrze łkanie,
Kiedy pioruny chcą cię razić,
Cisza przed burzą zaś przerazić,
Nie mniemaj, że Bóg rzucił cię,
W największej biedzie przy wybranych On,
Aż po sam zgon.
Trwa i obdarza ręką swą hojną.
Myśleć nie wolno,
Że tylko o tym ma staranie,
Kto w wielkiej bogactw obfitości
Oraz rozkoszy i radości.
Któremu los uśmiecha się.
Kto dni tak spędza.

Na tego często przyjdzie nędza.
Po tym jak żądzą się nadelektuje,
Często „Śmierć w garnku” wykrzykuje.

Czas przyszyły odmieni wiele;
Choć Piotr noc całą ciemną,
Pracą trudził się daremną
Pustą ciągnąc sieć,
Mógł na jedno Pana słowo dobry połów mieć
A więc zaufaj w twym cierpieniu
Dobroci Jego pełnej łask.

Trwaj w pełnym wiary nastawieniu;
Po deszczu da Pan słońca blask.
Każdemu wyznaczy cele.

6. ARIA (S)

Na Pana się chcę kierować wzrokiem,
Z każdym pogodzić się wyrokiem.
On tylko do cudów zdolny.
Bogatyh czyni nagimi,

- Biednych majątnymi.
Każdy rozkazom Jego powolny.
7. CHORAL (ŚE 680/7)
Z modlitwą szczerą i śpiewaniem
Wypełniaj obowiązek swój,
A Bóg otoczy cię staraniem
I wskaże szczęśliwości źródeł.
Kto się na Boga ufnie zda,
Wiernego w Nim obrońcę ma.

BWV94 Was frag ich nach der Welt

1. CHORAL
Cóż mnie obchodzi świat
I jego skarby wielkie.
Ja w Tobie, Jezu mój,
Mam pocieszenie wszelkie.
Tyś jest radością mą
I Tobiem tylko rad.
Pokój mój w Tobie mam.
Cóż mnie obchodzi świat!
2. ARIA (B)
Podobny jest świat do dymu i cienia.
Zniknie, rozptynie się jak mgła,
I tylko krótką chwilę trwa.
Lecz, gdy świat wali się, ja się nie boję,
Bowiem w Jezusie mam ostoję.
On duszy daje pokój, ład.
Przeto: Cóż mnie obchodzi świat!
3. RECYTATYW + CHORAL (T)
Świat względów u tych chce,
Co dumnie noszą głowy.
Pałac sobie wznosi, kto dumny i bogaty,
Urzędu szuka wysokiego,
Odziewa się w kosztowne szaty,
Z purpury, złota, srebra, jedwabiu drogiego.
Imię jego znać mają tłumy
Oraz powtarzać z wielką czcią.
Wysoka wieża jego dumy
Ma sięgać tam, gdzie chmury są.
Taki zaszczytów tylko szuka.
Nie myśli o tym, że
Upadek ich gotowy.
A śmierci człowiek nie oszuka.
Pomór nieraz do grobu rzuca ciało dumne
I tak przemija człeka życie szumne.
I staje się łupem robaka,
To, co świat rzucało na kolana.
Ach! Pobiełana marność taka
Z serca mojego jest już przegnana.
Lecz tym, czym serce me
Się chlubić pragnie tak,
Tym, co chrześcijan prawdziwą chwałą koronuje,
Do czego duch mój woła,
Gdy się próżności oprzeć zdoła,

- Tym co ma dusza miast przepychu miłuje,
Jest tylko Jezus sam.
On jest na wieki dan,
A gdy z przyczyny takiej świat
Głupca we mnie widzieć rad:
Cóż mnie obchodzi świat!
4. ARIA (A)
Zwodniczy świecie, zwodniczy świecie!
Pieniądz, bogactwo twoje przecie
Kłamstwem jest tylko, co skrzy się.
Mamona niech w twą kieszeń płynie,
A ja Jezusa wybrać chcę.
Bo Jezus tylko, Jezus jedynie
Duszy mej skarbem, który nie zginie.
Zwodniczy świecie, zwodniczy świecie!
5. RECYTATYW + CHORAL (B)
Świat ciągle trapi się,
Lecz skąd się bierze ta obawa?
Ach, lękam świat to wszak napawa:
Byśmy nim nie wzgardzili.
O, wstydz się świecie!
Bóg miłość taką ku tobie miał.
Ze swoje jednorodzone dziecko
Za grzechy twoje
Na pośmiewisko tobie dał.
A ty Jezusa mękę masz we wzgardzie?
Lecz świat ten martwi się najbardziej.
Byśmy przez czyni swe,
Błasku mu nie zabrali.
A lepiej przecież, gdy
Noszę Jezusa wstyd
I On mi jest jak brat.
Cierpienia znoszę w doczesności,
A wiem, że Bóg mój sam w wieczności
Chwałą ukoronuje mnie.
Więc jeśli świat
Dziś szydzić ze mnie chce,
Gdy jego śmiech jest mi jak bat,
Gdy Jezus uczi mnie,
Cóż mnie obchodzi świat!
6. ARIA (T)
Świat tylko swoje radości,
Co mamidłem są próżności,
Tak głośno sam wysławia;
W gruncie, co złote łajno kryje,
Jak ślepy kret pod ziemią ryje,
I nieba się pozbawia.
7. ARIA(S)
Ten jeno ze światem ślepym trzyma,
Kto duszy swej nie ma przed oczyma.
Ja brzydę się tym światem.
Jezusa tylko chcę miłować,
Z wiarą głęboką pokutować,
To czyni mnie bogatym.
8. CHORAL
Cóż mnie obchodzi świat!
Toć krótkie jego trwanie.

Nie starczą względy też,
By śmierć zwała na nie.
Dobra odejdą precz,
Rozkosze znikną wszak,
Lecz Jezus przy mnie trwa.
Cóż mnie obchodzi świat!

Cóż mnie obchodzi świat!
Jezus to życie całe,
Ma własność i mój skarb,
Któremu się oddałem,
Królestwo Niebios me
I wszystko, czemum rad.
Dlatego pytam się:
Cóż mnie obchodzi świat?

BWV 95

Christus, der ist mein Leben

1. CHORAL + RECYTATYW (T)
Chrystus mym jest żywotem,
Więc śmierć jest zyskiem mym;
Doń pójde, aby potem
W radości mieszkać z nim.
Tenor
Z radością
I z rozkoszą wraz
Chcę spotkać się z wiecznością.
Gdybym usłyszał dziś: „Już czas!”,
To jestem gotów żywot mój
I ciało me biedne z członki strudzonemi,
Ów marny śmiertelności strój,
Oddać ziemi;
Radośnie w jej złożyć łono.
Mą pieśń odejścia mam już ułożoną.
Gdyby już dziś ją śpiewać pozwolono!
W pokoju z światem żegnam się,
Z woli Boga.
Już pocieszone serce me,
Znikła trwoga.
Bo to mi obiecał Bóg:
Ma śmierć snem jeno będzie.
2. RECYTATYW (S)
Więc, świecie zakłamanym,
Cóż miałbym z tobą jeszcze począć?
Mój dom już opatrzony,
I mogę już odpocząć.
A gdybym z tobą miał wciąż żyć,
To z wód twych babilońskich
Musiał bym sól rozpuszty pić;
I nic oprócz jabłek sodomskich
Nie kryją ogrody twoje.
Nie, nie! Ja mogę wołać ze spokojem:
3. CHORAL (Ś E 918/1)
Już z tobą się rozstaję,
Obłudny świecie ty!

Przewrotność twą poznaję,
Żeś grzeszny jest i zły.
W niebiesiech pragnę mieszkać,
Ach, tam się dostać chcę,
Gdzie dola mi nie ciężka,
Pan otrze wszelką łzę.

4. RECYTATYW (A)
Ach, gdybyż się tak już stało,
Żeby zgon mój,
Co skończy znój,
Przyszedł, ogarnął moje ciało!
Me dożywocie śmierci chcę zawierzyć,
I wedle niej godzinę każdą mierzyć.
5. ARIA (T)
Ach bij już, bij, błoga godzino,
Na zegar rzuć swój długi cień!
Przyjdź, przyjdź, ja ci podaję ręce.
Przyjdź, przyjdź i połów kres udreć.
Niech przyjdzie już mej śmierci dzień!
6. RECYTATYW (B)
Trzymam się tego,
W tej wierze trwam,
Że z grobu mego
Pewny do Ojca dostęp mam.
Ma śmierć jest tylko snem,
Przez który ciało po troskach i znoju
Zazna pokoju.
Wszak szuka pasterz owcy zgubionej, więc wiem,
Że Jezus znajdzie znowu mnie,
Gdyż On jest głową, co o członki swe dba,
Zadba więc i o mnie, więc z radością ja
Me błogie zmartwychwstanie na Zbawcy mym
oprzeć chcę.
7. CHORAL (Ś E 908/4)
Czyżbym w mogile zostać miał,
Gdyś sam już z martwych powstał?
Gdy Ty wydarłeś śmierci dział,
Czy ja bym jej nie sprostął?
Gdzie jesteś Ty, tam przyjdę też,
By z Tobą żyć wśród niebian rzesz,
Odchodzę więc z radością.

BWV96

Herr Christ, der eingetottet

1. CHORAL (Ś E 107/1)
Jedyny Synu Boży,
Odwiecznieś z Ojcem był,
Gdyś serce swe otworzył,
By człowiek wiecznie żył!
Jutrzenką Tyś, co świeci
I blask daleko nieci
Jaśniejszy od wszech gwiazd.
2. RECYTATYW (A)
Jakże cudowna siła miłości,
Kiedy Bóg myśli o swym stworzeniu,

Kiedy największa ze wspaniałości,
Gdy czasu nadeszła pełnia,
 Pochyla się ku ziemi.
 O mocy niepojęta, mocy tajemna!
 Mieści wybrana ciała łupina
 Wielkiego Bożego Syna,
 Któremu już sam Dawid
 W duchu jak Panu błogosławił.
 Bowiem niewiasta swej niewinności,
 Błogosławiona, dochowała.
 Jakże obfita laski siła na nas się wylała!
 On nam otwiera nieba bramy, zamyka zaś piekła
 ciemności.

3. ARIA (T)
 Pociągnij mą duszę na linie miłości!
 Ach, Jezu mój z mocą w mej duszy się zjaw!
 Oświeć ją, by w wierze Ciebie rozpoznała,
 Daj, niechaj płomieniem świętym płonie cała,
 I niech Ciebie pragnie, tak Panie mi spraw!
4. RECYTATYW (S)
 Prowadź mnie, Boże, prawą wskaż mi drogę,
 Mnie, którym jest nieoświecony,
 Który przez zmysły ciała wiedziony,
 Tak łatwo zbłądzić mogę.
 Lecz, kiedy tylko przy mnie krocysz,
 Gdy mną kierują Twoje oczy,
 Prowadzić będą drogi moje
 W nieba podwoje.
5. ARIA (B)
 Krok na prawo, krok na lewo:
 Chwieję się wśród potknięć wielu.
 Racz iść ze mną, Zbawicielu.
 Niech mnie broni Twoje Słowo.
 Niech Twe mądre kierowanie
 Do nieba mnie wiedzie, Panie!
6. CHORAŁ (Ś E 107/5)
Uśmiercaj w nas, co złego,
By łaskaw nam był Bóg.
Człowieka zniszcz starego,
By nowy ożyć mógł
 I wszystkie swe pragnienia
 I myśli, i życzenia
 Powiązać z Tobą chciał.

BWV97

In allen meinen Taten

1. VERSUS 1 (chór; Ś E 707/1)
W mych wszystkich sprawach, Panie,
Niech wola Twa się stanie,
Ty moc i mądrość masz.
Ty pragniesz w każdej rzeczy
Użyć mojej pieczy,
Więc mnie pomocą darz.

VERSUS 2 (solo basowe; Ś E 707/2)
Daremnie wstaję z rana,
Na próżno myśl stroskana
W kłopotach biedzi się.
Bóg życiem mym niech rządzi,
On w niczym wszak nie błądzi
I nie chce dla mnie źle.
 VERSUS 3 (recytatyw; T; Ś E 707/3)
Nie spotka mnie nic złego.
Do celu zbawiennego
Mnie Bóg prowadzi sam.
Czy mało da czy wiele,
Zaufam Jemu śmieie
I Jemu chwałę dam.

VERSUS 4 (aria; T)
W Nim składam zaufanie,
Że źle mi się nie stanie;
W Nim jest obrona ma.
Żyję według praw Jego,
Nie dotknie mnie nic złego;
Co trzeba, to Bóg da.
 VERSUS 5 (recytatyw; A)
Z łaski, bez mej przyczyny
Chce zgładzić moje winy,
Dług mój przekreślić sam!
Choć tonę w grzechów mroku,
Nie wyda On wyroku;
Cierpliwosć ma mój Pan.

VERSUS 6 (aria; A)
Czy kładę się wieczorem,
Czy wstaję w ranną porę,
Czy jestem tu, czy tam,
W słabości, w zniewoleniu
I w każdym mym cierpieniu
Pociechę w Słowie mam.
 VERSUS 7 (duet; S, B)
Gdy taki rozkaz Boży,
Nie może mnie zatrzyć
Już przeznaczenie me.
Żaden zły los na ziemi
Niczego tu nie zmienią,
I już nie złamię mnie.

VERSUS 8 (aria; S)
Wszak Jemu się oddałem
Na śmierć i życie całe,
Jak długo żyć mi da.
To, kiedy śmierć przybędzie,
Też martwić mnie nie będzie;
On czas właściwy zna.
 VERSUS ULTIMUS (chorał; Ś E 707/7)
Stworzycielowi swemu,
Zaufaj już samemu
I w Niego mocno wier!
Bo w szczęściu, jak i w biedzie
Doradcą Twoim będzie,
Jego się dzieckiem zwiesz!

BWV 98**Was Gott tut, das ist wohlgetan**

1. CHORAL (ŚE 665/1)
**Co czyni Bóg, jest dobrze tak
I z sprawiedliwej woli.
Jakkolwiek mi się da we znak,
Chcę cichym być w swej doli.
Niech wierny Bóg,
Co czasu trwóg
Przed zgubą swoich strzeże,
Mój los w swe ręce bierze.**
2. RECYTATYW (T)
Ach, Boże! Kiedy przerwiesz me udutki,
I wyswobodzisz mnie od męki,
Od lęku i frasunku?
Jak długo będę w dzień i w nocy
Twojej wzywać pomocy?
Nie masz dla mnie ratunku!
Dotknijcie Jego ręki
Poczuja ci, co Jego mocy
I Jego lasce zaufają.
Dlatego On jest mi ostoją,
I tylko On opoką moją.
On nie porzuci tych, co Jemu się oddają!
3. ARIA (S)
Przestańcie, oczy, już płaczu swego!
Niech noszę ja
Cierpliwie jarzmo me co dnia.
Wszak Ojciec, Bóg, co ciągle trwa,
Z wszystkiego ludu wiernego
Nie porzuci On żadnego,
Przestańcie, oczy, już płaczu swego!
4. RECYTATYW (A)
Bóg serce ma miłosierne, a ludzi kocha szczerze.
Kiedy więc człowiek na ucho mu się zwierza,
I ból swego krzyża
Wypowiada w ufności oraz w wierze,
To wtedy serce Boga pięknie,
Pan się zmiłuje, w gniewie zmięknie.
On słowa swego dotrzymuje.
Kończcie - mówi Pan -
A otworzę wam!
Dlatego, gdy nas dręczy trwoga,
Gdy najczarniejsza przyjdzie godzina,
Wznieśmy swe serca tylko do Boga
5. ARIA (B)
**Nie puszczę Jezusa mego,
Zanim mnie oblicze Jego
Najpierw nie pobłogosławi.
W Nim jedynie
Przed złem pragnę mieć schronienie,
Które los może mi sprawić.**

BWV 99**Was Gott tut, das ist wohlgetan**

1. CHORAL (ŚE 665/1)
**Co czyni Bóg, jest dobrze tak
I z sprawiedliwej woli.
Jakkolwiek mi się da we znak,
Chcę cichym być w swej doli.
Niech wierny Bóg,
Co czasu trwóg
Przed zgubą swoich strzeże,
Mój los w swe ręce bierze.**
2. RECYTATYW (B)
A słowo prawdy Jego na wieki pewnie trwa,
Wiem, że mnie nie zawiedzie;
Ono wierzącym upaść nie pozwoli,
Gdyż drogą nas do życia wiedzie.
Więc serce się pokrzepia i chce się zadowolić
Tym, co mu Ojciec w swojej lasce da;
Cierpliwosc ma,
Gdy nieszczęścia na mnie spadną.
Bóg ręką swą wszechwładną
W nieszczęściu pomoc da.
3. ARIA (T)
Nie otrząsaj się tylko, duszo zatrwożona,
Kiedy kielich krzyża tak gorzko smakuje!
Bóg jest cudotwórcą i mądrym lekarzem,
Nawet, gdy lekarstwo gorzkie przełknąć każe,
Śmiertelną trucizną ciebie nie otruje.
4. RECYTATYW (A)
Tylko odwieczne przymierze
Grunt pewny daje mej wierze.
Przemawia do mnie ze spokojem
W śmierci i życiu całym:
Bóg sam jest światłem moim,
I Jemu się oddałem.
Chociaż dopóki dni me płyną,
Ich utrapienia nie przeminą.
Lecz po cierpieniach przetrwanych
I łzach gorzkich wylanych
Przychodzi w końcu ratunek:
Bożej wierności pocałunek.
5. ARIA DUETTO (S, A)
Chociaż krzyża ból mnie smaga,
Gdy się z mdłym mym ciałem zмага,
To jednak świat dobrze jest uczyniony.
A kto, szalem omamiony,
Krzyża lęka się i wzbrania,
Nie zazna rozradowania.
13. CHORAL (ŚE 665/6)
**Co czyni Bóg, jest dobrze tak,
Przy wierze tej zostawam.
Choć każe iść przez szorstki szlak,
Odrzucić się nie dawam.
Do Ojca rąk
Uciekam z mąk,**

A On mnie w nich piastuje;
Niech wszystkim On kieruje.

BWV 100

Was Gott tut, das ist wohlgetan

1. VERSUS 1 (chór; Ś E 665/1)
**Co czyni Bóg, jest dobrze tak
I z sprawiedliwej woli.**
Jakkolwiek mi się da we znak,
Chcę cichym być w swej doli.
Niech wierny Bóg,
Co czasu trwóg
Przed zgubą swoich strzeże,
Mój los w swe ręce bierze.
2. VERSUS 2 (duet; A, T; Ś E 665/2)
**Co czyni Bóg, jest dobrze tak,
Wiem, że mnie nie zawiedzie,
Lecz stawi mnie na prawy szlak;
Dość mam na łasce w biedzie.**
Raz musi dnieć,
Cierpliwość mieć
Mi trzeba; Bóg ma w mocy
Dzień jasny stworzyć z nocy.
3. VERSUS 3 (aria; S; Ś E 665/3)
**Co czyni Bóg, jest dobrze tak,
On wiernie mnie piastuje.**
Więc ufam Mu, mój Lekarz wszak
Mnie jadem nie zatruje,
Lecz leki da,
Te których trza.
Chcę na Nim tu przestawać
I Jemu się oddawać.
4. VERSUS 4 (aria; B; Ś E 665/4)
**Co czyni Bóg, jest dobrze tak,
Czy smuci czy weseli,
Złośliwych myśli Jemu brak,
Świątością On mnie dzieli.**
Zły, dobry czas
Z Nim przetrwam wraz,
A cały świat zobaczy,
Jak wiernie strzec mnie raczy.
5. VERSUS 5 (aria; A; Ś E 665/5)
**Co czyni Bóg, jest dobrze tak,
Choć kielich mam wychylić,
Co zda mieć za gorzki smak,
Bać nie chcę się ni zmylić,**
Wiem, że na dnie
Ukrywa się
Tak słodkie pocieszenie,
Iż znikną bóle, cienie.
6. VERSUS ULTIMUS (chór; Ś E 665/6)
**Co czyni Bóg, jest dobrze tak,
Przy wierze tej zostawam.**
Choć każe iść przez szorstki szlak,

Odrazić się nie dawam.
Do Ojca rąk
Uciekam z mąk,
A On mnie w nich piastuje;
Niech wszystkim On kieruje.

BWV 101

Nimm von uns, Herr, du treuer Gott

1. CHÓR
**Weź karę od nas, Boże nasz,
Twą zagniewaną odwróć twarz;
Wszak życie nasze grzech i błąd,
I kara słusznie płynie stąd.
Od wojny, głodu w nieszczęść czas,
Zarazy, ognia, brońże nas.**
2. ARIA (T)
Nie czyni według prawa z nami,
Twymi grzesznymi sługami,
Mieczom wrogów spocząć każ!
Usłysz, gdy wołamy z żalem.
Nie daj, byśmy przez czyn nasz
Zginęli jak Jeruzalem!
3. RECYTATYW + CHORAŁ (S)
Przez wzgląd na wierność Twą nas strzeż,
Daj pokój w kraju wzdłuż i wszerz.
Gdy groźne chmury są na niebie,
Wołamy wtedy,
O miłosierny Boże, do ciebie
Z dna naszej biedy:
Z pociechą na ratunek śpiesz!
Bo, co wrogowie zniszczyć chcą,
Możesz ocalić mocą Twą.
**Okaż nam łaskę mimo win,
Nie karz od razu za zły czyn.**
Gdy nogi się chwieją, gdy się potykamy,
Gdy już w słabości upaść prawie mamy.
Zostań z nami w dobroci Twej,
I daj, abyśmy w każdej chwili
Do dobra jedynie dążyli;
Panie, tutaj, w doczesności,
A także w Twojej wieczności,
Daleko gniew swój od nas miej!
4. ARIA (B)
Czemuż to chcesz tak gniewnym być?
W górę płomienie gniewu Twego biją,
Ponad głowami naszymi się wiją.
Już nas nie karaj, pozwól nam żyć,
Wybacz mdłym ciałom niegodziwość,
Miejże dla nas ojcowską cierpliwość!
5. RECYTATYW + CHORAŁ (T)
Zepsuł nas grzechu stary kwas,
Najpoboźniejszy przyzna człowiek,
Łzę gorzką ocierając z powiek:
Diabeł wciąż jeszcze męczy nas.
Tak, ten duch zły,

Co od zarania mordercą był.
Zbawienie nam wyrwać chce ze wszystkich sił,
I jak lew groźnie szczyrzy kły.
Ciało, krew i cały świat
Uwodzi, dręcząc nas jak kat.
Na wąskiej ścieżce do wieczności
Czekają liczne nas trudności.
Ty naszą nędzę jeden znasz
Pomóż nam słabym, pomóż Boże,
Bo tylko Ty nas wzmocnić możesz!
Weź nas na własność Panie nasz!

6. ARIA (S)
Syna Twego śmierć wspomnij wszak!
Weź, Ojczy, rany Syna Twego,
Bolesne męki do serca swego!
Oto spłacone Jego krwią
Grzechy całego świata są.
Okazuj w czas każdy także mnie,
Boże miłosierny, miłosierdzie Twe.
W mej każdej biedzie wzdycham tak:
Syna Twego śmierć wspomnij wszak!
7. CHORAL
Poprowadź nas, rękę nam daj;
Błogosław miasto nam i kraj.
Zsyłaj nam święte słowo Twe;
Rozbij zamiary diabła złe.
Godzinę śmierci błogą daj,
Byśmy Twój oglądali raj.

BWV 102

Herr, deine Augen sehen nach dem Glauben

1. CHÓR
„Panie, czy Twoje oczy nie są nakierowane na
prawdę?
Ty ich smagasz, lecz oni nie czują bólu,
Ty ich wytracasz, lecz oni nie przyjmują karcenia.
Uczynili swoje oblicze twardsze niż skała,
Nie chcą się nawrócić.”
2. RECYTATYW (B)
Gdzież jest ów Boży obraz, co Bóg zawarł w nas,
Gdy się od Pana dusza odwraca raz po raz?
I gdzież jest siła Jego Słowa,
Gdy po każdej poprawie grzeszymy od nowa?
Chce nas wszak Najwyższy swą łagodnością
obłaskawić,
Ducha zagubionego powstrzymać, by mógł się
poprawić.
Lecz ten trwa nadal w swej zatwardziałości,
Przeto zostawi go Pan w pysze zarozumiałości.
3. ARIA (A)
Ach, biada duszy, co błędów starych
Nie rozpoznaje,
I chociaż ściąga na siebie kary,
Krnąbrną zostaje!

Bóg, ze swą łaską i swymi dary,
Z nią się rozstaje.

4. ARIOSO (B)
„Albo może lekceważysz bogactwo Jego
dobroci i cierpliwości, i pobłażliwości, nie
zważając na to, że dobroć Boża do upamiętania
cię prowadzi? Ty jednak przez zatwardziałość
swoją i nieskruszone serce gromadzisz sobie
gniew na dzień gniewu i objawienia sprawie-
dliwego sądu Boga.”

Parte seconda

5. ARIA (T)
Lękaj się wszak,
Duszo pewna tak!
Zważ, co masz za powód chwały:
Toż to wór grzechu cały.
Boża pobłażliwość powolna, nogę ma ołowiana,
Stąd skutki Jego gniewu cięższe ci się staną.
6. RECYTATYW (A)
Niebezpieczna rzecz: czekać.
Szkoda czas tak tracić.
Bóg, co dotąd łaskawie racyzył zwlekać,
Jutro cię osądzi, każe ci odpłacić.
Gdzie czas na pokutę? Wszak ta chwila mała
Rozdzieli czas od wieczności, a duszę od ciała.
O duszo omamiona! Pokucie się oddaj całą,
Aby cię ta godzina gotową zastała.
7. CHORAL (ŚE 422/4, 5)
Jeszcze dziś, gdyż dzisiaj żyjesz,
Nawróć się, bo jutro czyjeż?
Kto dziś wesół, zdrów i świeży,
Jutro już na marach leży.
Dusza z grzechów nie zbudzona
Jest na wieki potępiona.

Pomóż mi, mój Jezu, Panie!
Niech się rozbrat z grzechem stanie,
I to zaraz, dzisiaj jeszcze,
Nim konania przyjdą dreszcze,
Abym zawsze był gotowy
Odejść, gdy się śmierć zapowie.

BWV 103

Dir werdet weinen und heulen

1. CHÓR + ARIOSO (B)
CHÓR
„Wy płakać i narzekać będziecie,
a świat się będzie weselił;”
Bas
„Wy smutni będziecie,”
CHÓR
„Ale smutek wasz w radość się zamieni.”
2. RECYTATYW (T)
Któżby nie płakał, kto by się nie zalił,

- Kiedy Najmilszy od nas się oddalił?
Ostoja serc chorych, ostoja zbawienia,
Nie dogląda już teraz naszego cierpienia.
3. ARIA (A)
Lekarza poza Tobą nie ma już innego.
Choćbym w całym szukał Gileadzie.
Któż mógłby uleczyć rany z grzechu mego?
Któż inny dla nich balsam znajdzie?
Jeśli się skryjesz, umrzcę muszę.
Ach, zmiłuj się! Wysłuchaj mnie!
Wszak mą od zguby chcesz ratować duszę.
Nadziei takiej moje serce chce.

4. RECYTATYW (A)
Przecie po mych lękach znów mnie
wzmocnisz, Panie,
Więc się przygotuję na nowe spotkanie.
Obietnicy zaufałem,
Że mój żal, cierpienie całe
Kiedyś się radością stanie.

5. ARIA (T)
Myśli zgnębione, odpocznijcie,
Ból tylko powiększacie w ranie.
O smutku waszym zapomnijcie,
Nim zginę w łez mych oceanie.
Mój Jezus przecie znów przybędzie.
Nic nie dorówna tej radości!
O, jak mi wtedy błogo będzie!
Ach, przyjmij serce me z wdzięczności.

6. CHORAŁ
**Na jedną chwilę, dziecię me,
Tylko cię opuściłem;
Lecz oto znowu ujrzysz mnie,
Szczęście ci przeznaczyłem:
Koronę wszak radości chcę,
Włóżyć na twoją głowę,
I krótkie wszak cierpienie twe
W wesele zmienię nowe.**

BWV 104

Du Hirte Israel, höre

1. CHÓR
„Pasterzu Izraela, słuchaj!
Ty, który prowadzisz Józefa jak trzodę,
Który zasiadasz na cherubach,
Ukaż się w chwale!”
2. RECYTATYW (T)
Najwyższy Pasterz o mnie dba,
Na cóż więc me zmartwienia?
Każdego ranka, bez wytchnienia
On nowy dar dobroci ma.
Serce me nie zazna trwóg,
Bo wierny jest Bóg.
3. ARIA (T)
Gdy Pasterz mój się dłużej skrywa.
Gdy trwoży pustynia straszliwa,

Choć krok mój chwiejny, idę wciąż.
Me usta Ciebie przyzywają.
Twe słowa w piersi mej wołają
Abba, do Ojca z wiarą dąż.

4. RECYTATYW (B)
Tak, słowo to mej duszy pozywieniem,
Pокrзepieniem moim,
Łaką, wodopojem,
Przedsmakiem nieba, jedynym pragnieniem.
Dobry Pasterzu! Ty przygarnij
Zagubionych i ubogich.
Skróć nam trudy naszej drogi,
Wprowadź nas do swej owczarni.
5. ARIA (B)
Szczęśliwa trzódka, owce Pana!
Wam świat już niebem zdaje się.
Dobroci Pana doświadczacie,
Nagrode wziąć nadzieję macie,
Co ją da wiara po śmierci śnie.
6. CHORAŁ
**Dobrym pasterzem jest mi Pan;
Zawierzam Jego dłoniom.
Na łąki wszak mnie wiedzie sam,
I ku zielonym błoniom.
Pan świeżą wodą poi mnie,
Tak duszę mą pokrząpić chce
Przez Słowo pełne łaski.**

BWV 105

Herr, gehe nicht ins Gericht

1. CHÓR
„Nie pozywaj na sąd sługi swego,
Gdyż nikt z żyjących nie okaże się sprawiedliwym
przed Tobą!”
2. RECYTATYW (A)
Nie odrzucaj mnie, mój Boże,
Gdy padam przed Tobą w pokorze,
Od oblicza Twego.
Wiem, jak wielką ma przewina, a jak gniew
Twój jest straszliwym
Że w Tobie świadka mam szybkiego,
Żeś Ty zarazem sędzią sprawiedliwym.
Sam Ci składałam me wyznanie,
By w pokusę nie wpaść, Panie,
I nie przeczyć z krnąbrności
Duszy mej grzeszności.
3. ARIA (S)
Jak drżą, jak się chwieją
Grzeszników myśli zatrzwożone:
To się wzajemnie potępiają,
To znowu usprawiedliwiają.
Tak sumienia przerażone
W mękach własnych swych szaleją.
4. RECYTATYW (B)
Szczęśliwy jednak, kto swego poręczyciela
pamięta

Który dług cały wziął na siebie,
Bo dłużny list unieważniony,
Gdy przez Jezusa krwią skropiony.
On sam go zawiesił na krzyża drzewie
I z dóbr twych, ciała, życia, co tobie są dane.
Gdy przyjdzie Tobie czas umierać,
On sam Ojcu swemu rachunek przedłoży.
Może więc grabarz ciało twe w grób złożyć,
Może być ziemią przysypane,
Twój Zbawca namiot wieczny będzie Ci otwierać.

5. ARIA (T)

Gdybym tylko w Jezusie druha miał i brata,
Mamona byłaby mi jak śmieć;
Niczego nie pragnąłbym mieć
Ze spraw tego próżnego świata.

6. CHORAL

**Teraz wiem, że ukojenie
Dzięki Twej wierności mam
Uspokoisz me sumienie
Boś wszak Ty obiecał nam:
Że po wszystkie ziemie strony
Nie zostanie nikt zgubiony,
Ale wiecznie będzie żyć,
Kto wierzącym umie być.**

BWV 106

Gottes Zeit ist die allerbeste Zeit

(Actus tragicus)

1. SONATTNA

2a. CHÓR

Boży czas to wszak jest najlepszy czas
„W nim żyjemy i poruszamy się, i jesteśmy” jak
długo On chce.
W nim umieramy w czasie właściwym, kiedy On
chce.

2b. TENORE SOLO

Ach, Panie, „naucz nas liczyć dni nasze,
Abyśmy posiadli mądre serce.”

2c. BASSO SOLO

„Uporządkuj swój dom, albowiem umrzesz, a nie
będziesz żył.”

2d. CHÓR (A, T, B) + SOPRANO SOLO

„To jest odwieczne prawo:” człowiecze, „na
pewno umrzesz.”

Sopran

„Przyjdź Panie Jezu!”

3a. ALTO SOLO

„W ręce twoje polecam ducha mego,
Odkupiłeś mnie, Panie, Boże wierny.”

3b. BASSO SOLO + CHORAL (A)

Bas

„Dziś będziesz ze mną w raju.”

Alt

**W pokoju z światem żegnam się,
Z woli Boga.**

**Już pocieszone serce me,
Znikła trwoga.
Bo to mi obiecał Bóg:
Ma śmierć snem jeno będzie.**

4. CHORAL

**Ojcze, Synu, chwałę i cześć
Dla was my dzisiaj chcemy nieść,
I dla Ducha Świętego!
A nam moc Twa
Zwycięstwo da
Poprzez Jezusa mego.**

BWV 107

Was willst du dich betrüben

1. CHORAL

**Czemu się chcesz frasować?
I czemu w smutku trwasz?
Ach, Pana śpiesz miłować!
On Immanuel nasz.
Zaufaj, duszo ma,
On tobie jest łaskawy;
Prowadzi twoje sprawy
Tak, że ci pokój da.**

2. RECYTATYW (B)

**Nikogo, miłosierny
Bóg nie opuści tu.
On tym zostaje wierny,
Co zaufali Mu.
Choć czasem zdaje się,
Że dziwną wybrał drogę,
To nie popadaj w trwogę:
On nie opuści cię.**

3. ARIA (B)

**Z zamkniętymi oczyma
Zdaj się na Niego tak,
Bo co odeń otrzymasz,
Dobre dla ciebie wszak.
Co postanowił Pan,
Temu stworzenie żadne
Przeszkodzić nie jest władne;
On światem rządzi sam.**

4. ARIA (T)

**Z piekielnej swej jaskini
Sam szatan sroży się,
By krzywdę ci uczynić,
Aby zwyciężyć cię.
Lecz nawet i on sam
Wśród kpin ustąpić musi,
Nie zdoła ciebie skusić,
Twe dzieło wspiera Pan.**

5. ARIA (S)

**On rządzi ku swej chwale
I szczęśliwości twej.
Nie ma człek władzy wcale,
By się sprzeciwić jej.**

Nie przeprowadzi człek,
Co Pan Bóg nie pozwoli;
Zamysły Jego woli
Przetrwają wieków wiek.

6. ARIA (T)

Jemu się chcę powierzyć,
I Jemu oddać się.
I takie życie przeżyć,
Co Mu podoba się.
Więc czekam cichnąc wraz;
Najlepsza wola Jego.
Wiarą się trzymam tego.
Rządź Boże, w każdy czas!

7. CHORAL

Więc daj, bym Twoją chwałę,
Mój Boże, Szczęście me,
Przez życie moje całe
Pomnażał, chwalać Cię.
Pochwalon Ojciec, Syn
I Święty Duch wraz z niemi.
Od biedy mnie na ziemi
Chronią, mimo mych win.

BWV 108

Es ist euch gut, daß ich hingehe

1. ARIA (B)

„Lepiej dla was, żebym Ja odszedł. Bo jeśli nie odejdę, Pocieszyciel do was nie przyjdzie, jeśli zaś odejdę, pošlę go do was.”

2. ARIA (T)

Woli mej zachwiać nic nie jest w stanie,
By słuchać Słowa Twego, Panie.
Wierzę, że gdy Ty wyruszasz w drogę,
To ja doświadczę pocieszenia,
I że osiągnę port zbawienia,
Gdzie innych wiernych spotkać mogę.

3. RECYTATYW (T)

Twój duch więc będzie mną kierować,
Abym słuszną kroczył drogą.
Przez Twe odejście każesz zstąpić mu.
Pytam więc z troską: Jestli On już tu?

4. CHÓR

„Lecz gdy przyjdzie On, Duch Prawdy,
wprowadzi was we wszelką prawdę, bo nie sam
od siebie mówić będzie, lecz cokolwiek
usłyszysz, mówić będzie, i to, co ma przyjść,
wam oznajmi.”

5. ARIA (A)

Ach! O co serce moje prosi,
To Duch łaskawie mu przynosi.
Udziel mi błogostawieństwa,
Prowadź w drodze, dodaj męstwa.
Tak, abym przez wieczność całą
Mógł się cieszyć Twoją chwałą.

6. CHORAL

A Duch, którego Bóg nam dał,
Będzie przy chrześcijanach trwał
I strzegł kroków człowieka.
A gdy gdzieś każe On iść nam,
To już błogostawieństwo tam
I samo dobro czeka.

BWV 109

Ich glaube, lieber Herr, hilf meinem Unglauben

1. CHÓR

„Wierzę, pomóż niedowiarstwu memu.”

2. RECYTATYW (T)

Jeszcze nie ukrócona jest prawica Pana,
Więc mnie również pomoc może zostać dana.
Ach, nie! Już ziemia mnie pochłania
Od troski, co mnie rzuca na kolana.
Najwyższy chce, a Jego serce już się kruszy!
Ach, nie! Na grzesznika głos są głuche Jego uszy.
On nadejść musi, On już nadchodzi,
On cię od biedy oswobodzi.
Ach, nie! Trzęsą mną strachu dreszcze.
Panie, jak długo jeszcze?

3. ARIA (T)

Pełna zwątpienia moja nadzieja.
Serce się waha wśród zatrwożenia!
Tli się knot wiary, lecz gasnąć zaczyna,
I nadłamana pęka już trzcina.
Lęk ciągle nowe zsyła mi cierpienia.

4. RECYTATYW (A)

Pokrzep się, serce przejęte trwożą:
Cuda i dzisiaj zdarzyć się mogą,
I ujrzą kiedyś wiary źrenice
Pana zbawienie.
Więc, gdy ogarnia cię zwątpienie
Za kamień węgielny weź tę obietnicę.

5. ARIA (A)

Wszak swoje dzieci zna Zbawiciel.
Wie, gdy się nadzieja wzrok podnieść boi,
Gdy duch się z mdłym ciałem potykać stara,
To Zbawca sam u boku stoi,
Aby zwyciężyć mogła wiara.

6. CHORAL(S)

**Kto w Bogu swą nadzieję ma,
Ten wstydić się nie będzie,
Bo wieczna jest opoka ta,
A choć nieszczęścia wszędzie,
To nie widziałem nigdy ja
Człeka upadającym,
Co w Bogu swą nadzieję ma;
Pomaga Pan wierzącym.**

BWV 110

Unser Mund sei voll Lachens

1. CHÓR
„Niech usta nasze będą pełne śmiechu
A języki radości,
Bo wielkie rzeczy uczynił nam Bóg”
2. ARIA (T)
Myśli i zmysły, toć dzisiaj wam
Ku niebu płynąć stąd już trzeba:
Wnieście do Boga się wysoko,
Pomyślcie, co uczynił Pan!
Stal się człowiekiem, i to tylko po to,
Byśmy się mogli stać dziećmi Nieba.
3. RECYTATYW (B)
„Tobie nikt nie dorówna, Panie!
Jesteś wielki i wielkie jest w mocy Twoje Imię.”
4. ARIA (A)
Czymże jest wszakże dziecię człowieka,
Że jego szczęścia tak szukasz, Panie?
Robakiem, którego Twe przekleństwo czeka,
Gdy go otoczą piekło i szatani.
Lecz oto z miłości do nas Twój Syn
Ludzki los i ducha dziś uczynił swym.
5. ARIA DUETTO (S, T)
„Chwała na wysokościach Bogu,
A na ziemi pokój ludziom,
W których ma upodobanie.”
6. ARIA (B)
Powstańcie, o żyły, ciała i kości,
I zaśpiewajcie pieśni radości,
Które się Bogu podobają.
I wy, o struny pełne natchnienia,
Zanoście Panu pieśń dziękczynienia.
Przy których serca radości doznają.
7. CHORAŁ
Alleluja! Pochwalon Bóg!
Śpiewajmy wraz i sercem i ustami!
Gdyż dzisiaj Pan radość dał nam,
Której pamięć zostanie nad wiekami.

BWV111

Was mein Gott will, das gscheh allzeit

1. CHORAŁ (ŚE 664/1)
Co Bóg mój chce, niech stanie się
Najlepsza wola Jego,
Obfita pomoc wszystkim śle,
Co mocno wierzą w Niego.
Nasz wierny Bóg uwalnia z trwóg,
A karze tylko miernie.
Kto dzień po dniu zaufa Mu,
Pan temu sprzyja wiernie.
2. ARIA (B)
Nie troszcz więc się, o serce me,
W Bogu masz pocieszenie swe.

I życie twojej duszy.

Czego Bóg chce w swojej mądrości,
Tego ni świat, ni wola ludzkości
Nie zmieni ni nie skruszy.

3. RECYTATYW (A)
Głupcem, kto od Boga pragnie **być** z daleka,
I tak jak Jonasz
Przed Pana swego obliczem ucieka.
Nasza myśl jest Mu znana nim ją **człek wypowie**,
A liczba włosów na naszej głowie
Jest policzona.
Szczęśliwy, kto tego za obrońcę bierze
Z pełną wiary ufnością,
Na którego radę i Słowo może
Czekać z nadzieją i z cierpliwością.
4. ARIA DUETTO (A, T)
Kroczę więc ja śmiały mi kroki,
Nawet, gdy w grób mnie wiedzie On.
Bóg ma spisane wszystkie przyszłe dni.
Przeto, gdy dotknie mnie Jego dłoń,
To śmierć nie będzie gorzką mi.
5. RECYTATYW (S)
Ale kiedy w końcu już kostucha
Wydrze mi z ciała mego ducha,
Weź go w Twe wierne dłonie, Boże!
Gdy szatan, śmierć, grzech zwyciężyć mnie się
stara,
A moje śmierci łoże
W bitwy pole jest zmienione,
To pomóż, by ma zwyciężyła wiara!
Daj zaśnieńcie wymarzone!
6. CHORAŁ (ŚE 664/4)
0 jedno, Panie, prosić chcę:
Ku prośbie racz się skłonić!
Gdy szatan mnie usidlić chce,
Ty sam mnie racz obronić!
Posilaj, broń, od złego chroń
I wspieraj mnie, mój Boże!
Za rękę bierz i serca strzeż,
Ach błagam Cię w pokorze!

BWV 112

Der Herr ist mein getreuer Hirt

1. VERSUS 1 (chór)
Pan dobrym jest pasterzem mym,
Czuwa nade mną z Nieba.
Niczego więc nie braknie mi,
Nic więcej mi nie trzeba.
Na błonia mnie prowadzi Pan:
Soczysta trwa roślinie tam
Jego świętego Słowa.
2. VERSUS 2 (aria; A)
Aby mnie krzepić wiedzie mnie,
Gdzie woda jest źródłana.
Tym, który radość tę mi śle

Jest Duch mojego Pana.
Pan drogę prostą wskazał mi,
Którą mnie wiedzie wszystkie dni
Ze względu na swe Imię.

3. VERSUS 3 (recytatyw; B)
I choćbym nawet musiał ja
Kroczyć doliną ciemną,
To nie ulęknę tam się zła,
Bo wiem, żeś Ty jest ze mną.
Ty pod opieką wciąż masz mnie;
Laska i kij Twój wiodą mnie;
Na Słowie Twym polegam.

4. VERSUS 4 (duet; S, T)
Stój przede mną zastawiasz sam,
Choć wrogów złość szaleje.
W sercu moc Twoją, Panie, mam,
Na głowie Twe oleje.
Duchem namaszczaś głowę mą,
I wlewasz w duszę radość Twą,
Co nigdy nie przeminie.

5. VERSUS 5 (chór)
Łaska i dobroć jest wszak mi
W nadmiarze darowana.
Zamieszkać tu po wszystkie dni
W domu mojego Pana.
Teraz chcę wśród wierzących żyć,
Po śmierci zaś w Niebiosach być,
Z Chrystusem, moim Panem.

BWV113

Herr Jesu Christ, du höchstes Gut

1. CHORAL
Najwyższe dobro, Jezu mój,
Tyś źródłem łaski wszelkiej,
Ach spójrz, jak w sercu sługa Twój
Ciężary dźwiga wielkie.
W sumieniu mym tkwią strzały złe,
Które bez celu teraz mnie,
Grzesznego, uciskają.

2. CHORAL (A)
Okaż swe miłosierdzie mi,
Weź ciężar z serca mego.
Pokutowałeś zań już Ty
Na drzewie krzyża Twego,
Abym nie zginął w morzu łez
Od grzechu, który we mnie jest,
Przez wieczność się nie trwożył.

3. ARIA (B)
Kiedy już przyjdzie zrozumienie,
Że przeciw Bogu ja zgzeszyłem,
I że codziennie źle czyniłem,
Męcz mi trwoga, ból i drżenie.
Pęknie mi serce z żalu za grzechy,
Gdy mi Twe Słowo nie da pociechy.

4. RECYTATYW + CHORAŁ (B)
Lecz sprawia zbawcze Słowo Twe,
Przez słodkie swe śpiewanie,
Że pierś, co tak cierpiała,
Co lęku była pełna cała,
Znów się pokrzepić może wielce,
I że żalości pełne serce,
Wśród łez powodzi, co wezbrała,
Za sprawą Słowa czuje blask
Spójrzeń Jezusa pełnych łask.
Że serce moje śmieje się,
I chęć ma na skakanie.
Ach, jak błogo jest mej duszy!
Wyrzutów sumienia nie zna już katuszy.
Łaskę obwieszcza nam sam Bóg,
Będą wierzący i skruszeni
Manną niebieską nasyceni,
Gdy w skrusze do Jezusa nóg
Pokornie upadniemy.

5. ARIA (T)
Jezus przyjmuje grzeszników:
Słowo życia i pociechy!
Dar ma pokoju prawdziwego,
Woła troskliwie do każdego:
Wybaczone ci są grzechy!

6. RECYTATYW (T)
Zbawiciel przyjmuje grzeszników:
Jak błogo słowo to w mych uszach brzmi!
Przyjdźcie do mnie, On mówi mi,
Którzy jesteście obciążeni i spracowani.
Przyjdźcie do źródła łaski wszelkiej.
Na mych przyjaciół wście wybrani!
Na siewo takie, w skrusze wielkiej,
Pragnę jak celnik pokutujący
Przyjść i zawołać: Bądź mi miłościw, Boże
wszechmogący!
Ach, pociesz mdłego mego ducha, Panie,
A przez Twej drogiej krwi przelanie
Oczyść mnie z grzechu wszelkiego.
Wtedy jak Dawid i Manasses dostąpię
odpuszczenia.

Jeśli do tego
W wiernej miłości, z szczerym przejęciem
Obejmę Cię mocą wiary mej ramienia,
To będę odtąd Niebios dziećciem.

7. ARIA (S)
Ach Panie, Boże, przebac mi
To, przez coś się tak srożył;
Skrusz jarzmo, co na karku tkwi,
Które mi szatan włożył,
Bym pokój znaleźć mógł od nowa,
I odtąd dla Twej chwały
Mógł według Twego Słowa
Być Ci posłuszny cały.

8. CHORAL
Niech Twoim Duchem wzmocnię się.
Z ran Twych niech moc popłynie.

Twej śmierci potem obmyj mnie
W ostatniej mej godzinie.
I weź mnie, kiedy uznasz że,
Ze światem pora żegnać się,
Do grona Twych wybranych.

BWV114

Ach, lieben Christen, seid getrost

1. CHORAL
Pocieszcie się chrześcijanie wraz,
Choć dziś was męczy trwoga,
Bo kiedy Pan doświadcza nas,
Przyznajmy wobec Boga:
Każdy poczucie takie ma,
Że zasłużona kara ta,
I nikt się nie wymówi.
2. ARIA (T)
Gdzież znajdę na tym łez padole
Schronienie dla ducha mego?
 Ku Jezusa zdążam dłońmiom;
 Tylko one mnie obronią;
 Nie mam ratunku innego.
3. RECYTATYW (B)
O, grzeszniku, z cierpliwością
Znoś to, coś swą nieprawością
Sam na siebie ściągnął!
Bo wszak ty nieprawość pijesz,
Jakby to woda była,
I owa grzechu wodna puchlina
To twego zepsucia przyczyna,
I ona cię zabije.
Pycha, by z Bogiem się równać, spożyła
Owoc zakazany;
Ilekróć pysznymi gesty wywyżżyć się próbujesz,
Będziesz poniżany.
Lepiej ci, gdy pierś twą przygotujesz,
Aby się śmierci i grobu nie bała.
Wtedy przez śmierci błogiej podwoje
Przejdiesz stąd, gdzie grzechy twoje,
Tam, gdzie niewinność i gdzie chwała.
4. CHORAL
Nie daję plonu ziarno wszak,
Jeśli nie spocznie w ziemi.
I z ciałem naszym będzie tak:
W proch musi się zamienić
Zanim przekroczy nieba próg,
Które nam Jezus, Pan i Bóg,
U Ojca przygotował.
5. ARIA (A)
Nie będę się, o śmierci, ciebie więcej bać,
Gdy mi przez ciebie właśnie Pan chce wolność dać.
Muszę więc umrzeć przeciw dnia pewnego.
Jak Symeon odejść pragnę ze spokojem,
Ze Zbawcą bezpieczny będę w grobie moim,
Póki nie wskrzesi mnie, przemienionego.

6. RECYTATYW (T)
Dziś zaś pamiętaj o swej duszy,
Zbawicielowi ją zostawiaj.
I Bogu oddaj ciało twe,
Bo On ci podarował je.
Czuwa Bóg w dzień i czuwa w noc,
A Jego świętej miłości moc
W życiu i w śmierci się objawia.
7. CHORAL
Czuwamy, czy nas morzy sen,
Jesteśmy przeciw Pana.
W Chrystusie mamy chrzest, a ten
Nas broni od szatana.
Śmierć przyszła przez Adama grzech,
Lecz Chrystus chroni od bied wszech,
Dlatego chwalmy Pana.

15 W V 115

Mache dich, mein Geist, bereit

1. CHORAL (ŚE 717/1)
Bądź gotowy, duchu mój,
Czuwaj rozmodlony,
Byś, gdy nagły przyjdzie bój,
Stanął uzbrojony.
Z różnych stron
Swoich szpon
Szatan tu próbuje,
Wiernych napastuje.
2. ARIA (A)
Ty jeszcze drzemiesz, duszo osowiała?
Przebudź się, ospała!
 Bo kara cię zbudzi, co na tobie ciąży,
 I, gdy ty nie czuwasz,
 Ona cię w wiecznym śnie śmierci pograży.
3. RECYTATYW (B)
Bóg, który duszy twojej strzeże,
Brzydzi się nocą grzechu szczerze;
On promień łaski swojej śle,
I za swe szczerze dary
Jedna jest rzecz, której Bóg chce:
Otwartych oczu wiary.
Lecz wszystkie szatan swe siły zbierze,
Aby grzesznika mieć w swojej mocy,
I kiedy ty złamiesz przymierze,
Nie ujrzyś od Pana już pomocy.
A w każdym członku tego świata
Masz fałszywego tylko brata,
Lecz jemu właśnie twoje ciało
Tak przypodobać by się chciało.
4. ARIA (S)
Módl się przy tym wiernie, módl,
Także w swej czujności.
 Wobec wielkiego długu twego
 Proś o cierpliwość sędziego,
 Aby cię z grzechu uwolnić mógł;
 Przywrócić do czystości.

5. RECYTATYW (T)
 Bóg tęskni za naszym wołaniem,
 Łaskawie wtedy ucho skłania;
 Gdy wróg nasz w szkodzie naszej ma upodobanie,
 To Boga mocą zwyciężymy.
 Doda nam męstwa, natchnie mocą
 Syn, w którym się modlimy,
 I sam nadejdzie nam z pomocą.
6. CHORAL
 Czuwajmy w modlitwie wraz
 I wzniesmy błaganie.
 Nim ogarnie trwoga nas,
 Zanim strach nastanie.
 Bliski czas,
 Kiedy nas
 Sądzić będziesz Panie,
 Świat w płomieniach stanie.

BWV 116

Du Friedefürst, Herr Jesu Christ

1. CHORAL
 Księciem pokoju Tyś jest sam,
 Tyś człowiek oraz Bóg.
 W śmierci pomagasz, Panie, nam
 I pośród życia dróg.
 W zmartwieniu swym
 W imieniu Twym
 Do Ojca więc wołamy.
2. ARIA (A)
 Ach, nędza наша niewypowiedziana!
 Cóż gniew Sędziego pohamować zdoła?
 Stąd też serce nasze lęku pełne całe,
 Tak, że do Ojca, choć Ty nam kazałeś,
 W imieniu Twoim boimy się wołać.
3. RECYTATYW (T)
 Pamiętaj wszakże,
 Żeś Jezu, także
 Księciem pokoju zwany zaiste!
 Słowo Twe dała nam Twoja miłość.
 Czyżby się serce Twe odwróciło?
 Wszak nam pomagasz w biedzie, Chryste!
4. ARIA TERZETTO (S, T, B)
 Ach, wyznajemy swą niegodziwość,
 Prosimy Cię tylko o Twą cierpliwość,
 O niezmierzone Twe miłowanie.
 Pękło już raz Tve dobre serce,
 Gdy, by upadłych zaradzić męce,
 Z nieba na świat ten przyszedłeś, Panie.
5. RECYTATYW (A)
 Spraw, niech przez razy, które cierpimy,
 Zanadto się nie wykrwawimy.
 Wszak mamy w Tobie porządku Boga;
 Ty wiesz, ile jest w furii naszego wroga
 Okrucieństwa i nieprawości.
 Nuże! Obejmij Twoim ramieniem

Kraj umęczony srogim cierpieniem;
 Ramię Tve zdolne zwyciężyć wrogi,
 A dla nas przynieść pokój błogi.

6. CHORAL
 Swe światło zapal w sercu mym
 Przez ducha łaski Twej,
 Abym nie czynił z tego kpin
 Ze szkodą duszy mej.
 Tylko Tyś Pan,
 Tyś zdolny sam
 Tak mi uczynić, Chryste.

BWV 117

Sei Lob und Ehr dem höchsten Gut

1. VERSUS 1 (chorał; ŚE 605/1)
 Niech będzie Najwyższemu cześć,
 On Ojcem jest miłości.
 Do Niego serca chciejmy wnieść,
 On słynie z dzieł wielkości.
 Pocięchą darzy duszę mą,
 Oddała wszelką dolę złą.
 Cześć, cześć naszemu Bogu!
2. VERSUS 2 (recytatyw; B; ŚE 605/2)
 Zastępy niebios sławią Cię,
 I to, co jest w przestworzu,
 Na ziemi co znajduje się
 I to, co żyje w morzu,
 Żeś Ty, wszechmądry Boże nasz,
 Je stworzył i w opiece masz.
 Cześć, cześć naszemu Bogu!
3. VERSUS 3 (aria; T; ŚE 605/3)
 To, czemu Bóg istnienie dał,
 Czyż nie miałyby zachować?
 I czyżby tym niechętnie miał
 W swej lasce wciąż kierować?
 W Królestwie Jego święty ład,
 Twórz każdy Jego rządowi rad.
 Cześć, cześć naszemu Bogu!
4. VERSUS 4 (chór; ŚE 605/4)
 Do Boga gdym w niedoli swej
 Zawołał: Ach, mój Panie,
 Nade mną się zlitować chciej,
 Wysłuchał me błaganie.
 Więc dzięki, Boże, składam Ci
 Po wszystkie życia mego dni.
 Cześć, cześć naszemu Bogu!
5. VERSUS 5 (recytatyw; A; ŚE 605/5)
 Swojego ludu nigdy Bóg
 Zaprawdę nie odstąpił;
 Żadnemu nigdy z wiernych sług
 Swej łaski nie poskąpił;
 Rękoma matki wiedzie nas
 I czujnie strzeże w każdy czas.
 Cześć, cześć naszemu Bogu!

6. **VERSUS 6** (aria; B; ŚE 605/6)
Gdy już na pomoc w świecie tym
Nadzieje utracone,
Sam Stwórca wnet w bogactwie swym
Swe oczy ma zwrócone
Na naszą nędzę, na nasz trud,
Pokojem darzy wierny lud.
Cześć, cześć naszemu Bogu!
7. **VERSUS 7** (aria; A; ŚE 605/7)
Przez wszystkie życia mego dni
Chcę słać Cię, o Panie!
Niech hymn mój wdzięczny zabrmi Ci
Co wieczór, co zaranie.
Niech w sercu radość budzi się,
A duch i ciało wielbi Cię.
Cześć, cześć naszemu Bogu!
8. **VERSUS 8** (recytatyw; T)
W Chrystusie macie imię swe,
Oddajcie więc cześć Bogu!
Bożą mocą chlubicie się,
Oddajcie więc cześć Bogu!
Bożkami wzgardzić trzeba nam,
Bogiem jest Pan, Bogiem jest Pan:
Cześć, cześć naszemu Bogu!
9. **VERSUS 9** (chorał)
Przed Jego tron pójdźmy więc wraz
Z wesołym dziś skakaniem.
Bo się odwdziżyć Mu już czas
Radosnym tym śpiewaniem:
Obmyślił dobrze wszystko Pan
I wszystko dobrze zrobił sam.
Cześć, cześć naszemu Bogu!

BWV 119

Preise, Jerusalem, den Herrn

1. **CHÓR**
„Chwal, Jeruzalem, Pana;
Sław, Syjonie, Boga swego!
Bo on umocnił zasuwy bram twoich,
Błogosławił synom twoim wśród ciebie.
On zapewnia pokój granicom twoim.”
2. **RECYTATYW** (T)
O, błogi kraju i szczęsny grodzie,
W którym sam Pan ma swe ognisko!
Jak bardziej może Pan nagrodzić,
Niż kiedy chwałę Jego tak zamieszka blisko?
Jak Bóg okazać ma zyczliwość,
Jak miasto bardziej obdarować,
Niż gdy dobroci i wierności pozwala Pan
obcować,
Niż kiedy pokój oraz sprawiedliwość,
Które wciąż się chcą całować
I obiecują się miłować,
Objąć się mogą co sprawia sam Bóg?
Któżby coś jeszcze dodać mógł?

- O, błogi kraj i szczęsny gród!
3. **ARIA** (T)
Szczęśliwyś ty, o, lip narodzie,
Szczęśliwyś, dobrze ci się dzieje!
Jak wiele błogosławieństwa tego,
I jak wiele laski Jego,
Którą On obficie leje,
Możesz na sobie odczuwać co dzień!
Szczęśliwyś ty, o, lip narodzie,
Szczęśliwyś, dobrze ci się dzieje!
4. **RECYTATYW** (B)
Jak pięknie stoisz, drogi grodzie!
I ty, wybrany przez Boga narodzie.
Dobrze wszak, dobrze, gdy kto sercem pojąć umie,
I kto właściwie to zrozumie,
Przez kogo miasto nasze błogosławi Pan.
Tak!
Czyż tak wiele trzeba nam?
Świadectwo to mamy wszak:
Serce, sumienie, przekonają,
Ze w tym, co widzimy wokół dobrego,
Rządy dobre, prócz Boga, udział wszak swój mają.
Zasługą to rządu też mądrego.
Więc dzięki wznos wiernie narodzie cały,
By mury za ciebie mówić nie musiały.
5. **ARIA** (A)
Zwierzchność darem jest od Boga,
W niej jest podobieństwo Boże.
I kto tego nie docenia,
Nie pomni Pana stworzenia:
Jak inaczej Słowo Jego wypełniać się może?
6. **RECYTATYW** (S)
Lecz my, o Najwyższy Boże, my tę prawdę
znamy,
I za to Ci dziękczynną ofiarę składamy,
Zwłaszcza, że święto, które obchodzimy,
Dzień, który Pan stworzył,
Choć niektórym z was, drodzy ojcowie, zdjął
brzemiona,
To przed innymi otworzył!
Bezsenne trosk godziny
I ciężary przez wybór nowy włożył na
ramiona.
Więc wdycha wierny lud i sercem i ustami
swymi:
7. **CHÓR**
Dobra tyle dałeś, Panie,
Ze pełniśmy radości.
Drogim ojcom daj wytrwanie,
Niech rządzą w pomyślności.
Przez długie lata, Panie, daj,
Nich kwitnie pod ich władzą kraj.
Za to Cię wielbić chcemy.
8. **RECYTATYW** (A)
Na koniec tak rzec trzeba nam:
Tyś nas na lud Twój wybrał sam,
Więc na pobożnych Twych prośby bacz,

Dopusć ich modły przed Twoje uszy.
Wysłuchaj nas! Wysłuchać racz
Westchnień ust, serca oraz duszy!

9. CHORAL

O Jezu, wesprzyj dzieci Twe,
Dziedzictwo pobłogosław swe.
Na każdy dzień opiekę daj.
Spraw, aby lud Twój ujrzał raj.
Amen.

BWV 120

Gott, man lobet dich in der Stille

1. ARIA (A)

„Dla Ciebie pokorne milczenie jest chwałą, Boże
na Syjonie,
Tobie niech będą dopełnione śluby.”

2. CHÓR

Krzyczcie radosnymi głosey,
Śpiew ku niebu niech powstaje!
Sławcie święte Jego Imię.
Chwalcie sławę, co nie minie,
Bo dobroć Pana,
Łaska przez Niego okazana,
Nigdy, przenigdy nie ustaje.

3. RECYTATYW (B)

Śpiesz, miasto lip, uwielbić Pana.
Przyjdź, padnij przed Nim na kolana.
Chciej zobaczyć,
Jak w twojej chwale i świetności
Po ojcowsku
Pan cię utrzymywać raczy;
Jak zachowuje cię i broni
Mocą swej opiekuńczej dłoni.
Nuże!
Śluby Bogu złożone wypełnić dzisiaj chciej;
Dziękuj w pokorze przy pieśni wtórze.
Przyjdź, aby Pan błogosławił miastu i ziemi tej;
By wiecznie je pokrzepiać chciał;
By władzy naszej w każdej chwili,
Radzie, którąśmy dziś odnowili.
Swe błogosławieństwo dał.

4. ARIA (S)

Niechaj spłynie
W każdym dniu oraz godzinie
Błogosławieństwo w obfitości
Dla naszej wybranej zwierzchności.

By się ze sobą przez czas cały
Prawo i wierność całowały.

5. RECYTATYW (T)

Przeto Panie, rządowi naszemu chciej sam
błogosławić,
By uciekła stąd złość cała,
A sprawiedliwość zamieszkała;
Byśmy wielbili Cię bez wytchnienia;
Abyśmy chwałą Twój Imienia
Radośnie mogli słać!

6. CHORAL

**Więc pomóż, Panie, sługom Twym
Których przez krew Twój zbawił Syn.
Mieszkanie dla nas w niebie miej;
Z Twymi świętymi wziąć tam chciej.
O Jezu, wesprzyj dzieci Twe,
Dziedzictwo pobłogosław swe.
Na każdy dzień opiekę daj.
Spraw, aby lud Twój ujrzał raj.**

BWV 121

Christum wir sollen loben schon

1. CHORAL

**Chrystusa sławim ile sil,
Co z Marii Panny zrodzon był.
To czynim, póki słońce trwa,
Póki świat swoją postać ma.**

2. ARIA (T)

O ty, wywyższone przez Boga stworzenie,
Pojąć się nie staraj, wpadnij w podziwienie!
Przez ciało Bóg ciała pragnie dać zbawienie.
Jak wielki jest Stwórca wszechmocny, Pan

chwały,

A ty, jak wzgardy godzien, mizerny i mały,
By aż takie przed zgubą dać ci ocalenie.

3. RECYTATYW (A)

Łaski istota niezmierną
Nieba nie wybrała,
Aby tam mieszkała,
Gdyż niczym nie jest ograniczona.
Nie dziw więc, że rozum tu nic nie poradzi.
Gdy się z tak wielką tajemnicą wadzi,
Kiedy istota ta sobą napełnia czyste serce.
Bóg czyste ciało wybiera na świątynię swej
chwały,

Aby do ludzi się zwrócić w sposób tak wspinały.

4. ARIA (B)

Małego Jana radosne skakanie
Już Ciebie, Jezu, rozpoznało.
Teraz, gdy wiary dłoń Cię dotyka,
Serce od tego świata umyka,
Do Twej stajenki pragnie wejść, Panie.

5. RECYTATYW (S)

Lecz jak zobaczy Cię w Twej stajence?
Wzdycha me serce, drżącymi wargami
Ofiarną pieśń przynosi w podzięce.
Bóg, którego zmierzyć nie możemy sami,
Przyjął postać sługi, biedę oraz ciało,
A z tej to przyczyny, że tak się to stało,
Dziękczynną pieśń na Jego cześć
Z chórem aniołów pragnę nieść.

6. CHORAL

**Tobie, o Chryste, chwała, cześć,
Coś z Panny czystej zrodzon jest,
Razem z Ojcem i z Duchem wraz
Teraz i też na wieczny czas.**

BWV 122

Das neugeborne Kindelein

1. CHORAL
Dzieciątko **narodzone nam,**
Jezuniu miły, coś nam dan,
Przynieś nam znowu dobry rok,
Bacz na swych chrześcijan każdy krok.
2. ARIA (B)
O ludzie, którzy wciąż grzeszycie,
Aniołów macie być radością.
Kiedy radośnie dziś krzyczycie,
Że Bóg pojednał się z ludzkością,
Słodką pociechę wżem głosicie.
3. RECYTATYW (S)
Aniołowie Najwyższego,
Którzy brzydzili się was, przeklętych,
Teraz w chórze swoim świętym
Ze szczęścia radują się waszego.
Bóg, który was wygnał z raju,
I od aniołów odłączył rodzaju.
Przez swą obecność na tej ziemi
Znów was uczynił szczęśliwymi.
Więc sercem i ustami dziękujcie Mu szczerze,
Za czas ten upragniony, za Nowe Przymierze.
4. ARIA TERZETTO (S, A, T)
Już przyjacielem jest nam Bóg,
Szczęśliwiśmy, jeżeli dochowamy wiary.
Cóż złego może zdziałać wróg?
Zabrać otuchy nie zdoła teraz wróg nasz stary,
Choć szatan w szale wściekłym trwa,
To jego wściekłość nic już nie znaczy,
W Jezusie jest ostoja ma.
Bóg jest wszak z nami, chronić nas raczy.
5. RECYTATYW (B)
Oto jest ów dzień, który stworzył Pan,
Kiedy Syna Swego na świat zesłał nam.
O czasie szczęśliwy, dzisiaj wypełniony!
Tęskny wiary głodzie, dzisiaj ugaszony!
O wiaro, która spełnienie ogląda!
O miłości, którą sam Bóg przyciąga!
O radości, co wszelkie zmartwienie znośisz
I Bogu ofiarę śpiewaniem zanosisz!
6. CHORAL
Przezeń radosny rok jest dan,
Smucić się więc nie trzeba nam.
Nuże! Dziś na śpiewanie czas,
Jezus od cierpień chroni nas.

BWV 123

Liebster Immanuel, Herzog der Frommen

1. CHÓR
Książę pobożnych, o Immanuelu,
Duszy mej zdrowie, przyjdź już, nawiedz mnie!
Tyś wziął me serce, drogi Zbawicielu,

Które w miłości do Ciebie się rwie.

I nic innego

Nie mam miłszego,

Jezusa mego jeno trzymać chcę.

2. RECYTATYW (A)
Niebiańska słodycz i przepych radości
Już tu na ziemi w sercu mym gości,
Kiedy imienia Jezusa wzywam,
I kiedy mannę Jego spożywam.
Tak jak rosa ożywia przecież ziemię suchą,
Tak serce moje,
Nawet, gdy bóle i niepokoje,
Jezusa moc napełnia radością i otuchą.
3. ARIA (T)
Nawet drogi mej krzyżowej,
I łez strawy piołunowej
Nie lękam się.
Choć się kłębią groźne chmury,
To mój Jezus zsyła z góry
Mi światło swe.
4. RECYTATYW (B)
Nie groźna mi szatana armia cała.
Już me sumienie uciszone.
Choćby i wrogów ciżba mnie otaczać miała,
Śmierć już nade mną mocy nie sprawuje.
Dla mnie zwycięstwo jest przeznaczone.
Gdy Jezus z swą pomocą sam się pokazuje.
5. ARIA (B)
Ach, miej świecie mnie we wzgardzie,
W samotności zostaw mnie!
Jezus, który przyjął ciało,
I ofiarę moją małą.
Przy mnie zawsze wszak być chce.
6. CHORAL
Przeto precz już ode mnie, precz próżności!
Ty, Jezu jesteś mym, a jam jest Twym;
Zwrócić się chcę od świata do światłości,
Ty będziesz w ustach oraz w sercu mym.
I w każdej dobie
Chcę służyć Tobie,

Póki nie legnę kiedyś w grobie swym.

BWV 124

Meinen Jesum laß ich nicht

1. CHORAL (ŚE 796/1)
Jezu mój, nie puszczę Cię,
Boś się za mnie ofiarował.
Święcie tym związałeś mnie,
Bym żył Tobie, Cię miłował.
Ty rozświeblasz życie me,
Jezu mój, nie puszczę Cię!
2. RECYTATYW (T)
Jak długo chociaż kropla krwi
Przez żyły i me serce płynie,
Powinien Jezus być jedynie

Mym życiem, moim wszystkim mi.
Mój Jezus wszak dla mnie tak wiele uczynił:
Prócz ciała i życia nie mam nic innego
W darze dla Niego.

3. ARIA (T)

A kiedy ciężki śmierci cios
Osłabi zmysły, członki porazi,
I nienawistny ciału los
Lęk oraz strach na mnie sprowadzi,
To w tym jest pocieszenie me:
O Jezu mój, nie puszczę Cię!

4. RECYTATYW (B)

Lecz ach!
Jak wielka to katusza.
Którą odczuwa wciąż ma dusza!
Czyż pierś tak strasznie umęczona
Nie zmienia się w pustynię
Po stracie Jezusa, co boli aż tak?
Z wiarą ku górze patrzy duch jedynie,
Na miejsce, w którym wiara i nadzieja będą
tryumfować,
Gdzie, kiedy biegu mego dokonam,
Będę Cię Jezu wiecznie obejmować.

5. ARIA DUETTO (S, A)

Od świata, me serce, spiesznie odwróć się,
A znajdziesz w Niebiosach twą radość prawdziwą.
Gdy kiedyś wybawcę ujrzy twoje oko,
Pokrzepi się serce tęskniące głęboko.
W Jezusie tam znajdziesz ukojenie swe.

6. CHORAŁ (Ś E 796/6)

**Jezu, ja nie puszczę Cię
Ani chwili tam od siebie.
Ty zaś zaprowadzisz mnie,
Gdzie Twe źródło życia w niebie.
Szczęsny mówię słowa te:
Jezu mój, nie puszczę Cię!**

BWV 125

Mit Fried und Freud ich fahr dahin

1. CHORAŁ

**W pokoju z światem żegnam się,
Z woli Boga.
Już pocieszone serce me,
Znikła trwoga.
Bo to mi obiecał Bóg:
Ma śmierć snem jeno będzie.**

2. ARIA (A)

Chciałbym, by me gasnące oczy
Ku Tobie, Zbawco mój, patrzyły.
Gdy się gmach ciała już rozpadnie,
Nadzieja moja nie upadnie.
Bo i w mej śmierci Pan mnie zoczy,
Da, by mi bóle nie dokuczyły.

3. RECYTATYW + CHORAŁ (B)

To cud, że serce me
Grób widząc, którego nienawidzi ciało,
Patrząc na śmierci mękę całą,
Nie lęka wcale się!

**To czyni Chrystus, Boży Syn,
W Nim Zbawcę mam,**

Który na śmierci łożu mym
Ducha słodyczą rajska raduje,
Którego w miłosierdziu swym
Bo czasu owego
Ramię wiary Pańskie zbawienie obejmuje;

Dałeś mi sam,
Stworzyciela wszechrzeczy, Boga Najwyższego
By mi zbawieniem, życiem był
Działem, otuchą, by dodał sił,
Aby ratunkiem mógł być dla mnie
W życiu i w umieraniu.

4. ARIA DUETTO (T, B)

Dziś światłem niepojętym jest
Krań ziemi cały napełniony.
Rozbrzmiewa w każdą świata stronę
Nadziei słowo upragnione:
Kto wierzy, ten będzie zbawiony.

5. RECYTATYW (A)

Skarbnico dobroci niewyczerpana,
Która się oto otwierasz dla nas:
Dla świata tego,
Który jest godzinie jeno gniewu Twego
Zwycięstwa znak
I ołtarz łaski jest wystawiony.
Kto wierzy tak,
Do królestwa łaski jest zaproszony.

6. CHORAŁ

**On wszak dla pogan światło śle,
On zbawieniem.
Dla tych, którzy nie znają Cię,
Oświeceniem.
On dla Izraela jest
Radością oraz chwałą.**

BWV 126

Erhalt uns, Herr, bei deinem Wort

1. CHORAŁ (Ś E 266/1)

**Zachowaj nas przy Słowie swym
I chroń od wrogów w czasie złym,
Co nastawają z wszystkich stron,
Aby Jezusa zburzyć tron.**

2. ARIA (T; wg Ś E 266/2)

Okaż swą chwałę, moc swą wskaż,
Boś Pan nad Pany, Królu nasz!
Kościoła broń od wszelkich wróg,
Kształmiwi niech upadnie wróg,
Oszczęstwa jego niecne zmaż.

3. RECYTATYW + CHORAŁ (A, T; ŚE 266/3)

Alt

Bo ludzka moc nic nie pomoże,

Jeśli nie wesprzesz nas, o Boże!

Oba głosy

Pocieszycielu, Duchu, Ty

Tenor

Ty wiesz, że zagrożony gród Twój, tak Ci

drogi,

W sobie samym ma wroga ponad wszystkie

wrogi:

Niebezpieczeństwem bracia, co nie wierzą

szczerze.

Oba głosy

Krzew zgodę w nas za życia dni;

Alt

Byśmy jednością byli w życiu oraz w wierze

My, członki Ciała Chrystusowego.

Oba głosy

A gdy nadejdzie śmierci czas,

Tenor

Gdy ostatni wróg stanie już przed nami

I będzie chciał zabrać nasze pocieszenie,

Daj byśmy poznali, gdzie pomoc, zbawienie.

Oba głosy

Ze śmierci w żywot wprowadź nas.

4. ARIA (B)

Rzuć też na ziemię zarozumiałców

I obróć w niwecz ich zamysły złe!

Niech ich pochłonie otchłan, zuchwałców.

Przed wrogą mocą ochroń mnie,

Niech jej dążenia nie powiodą się!

5. RECYTATYW (T)

Wtedy Twe Słowo w pełnym blasku stanie

I wszystkim prawdę tę objawisz, Panie,

Ze chcesz nadal chronić Twój Kościół cały,

By nauki Słowa Twego świętego

Błogosławieństwem owocowały.

Żeś gotów okazać nam pomoc swoją,

Tak, byśmy mogli w błogim pokoju,

Doświadczać błogosławieństwa Twego.

6. CHORAŁ (1 strofa ŚE 860)

Pokoju udzieli z łaski nam

Dziś w naszych czasach, Boże,

Bo walczyć za nas, za nas sam,

Ty tylko, Panie, możesz.

Tylko Ty, Panie, możesz.

A władcom naszym oraz zwierzchności

Mądrość i pokój daj,

Abyśmy pod nimi

Mogli prowadzić życie ciche i spokojne

W Twym miłosierdziu oraz w pobożności

Amen.

BWV 127

Herr Jesu Christ, wahr' Mensch und Gott

1. CHORAŁ

Tyś, Jezu Chryste, człek i Bóg,

Coś dla mnie tyle cierpieć mógł,

I za mnieś też na krzyżu zmarł,

Abym ja Ojca łaskę miał.

Dla cierpień Twoich proszę Cię:

Nade mną grzesznym zmiłuj się.

2. RECYTATYW (T)

Gdy koniec straszny mnie przerazi,

Śmiertelny, zimny pot obleje członki me;

Gdy strach i niemoc mnie porazi,

A język tylko wdychać chce,

To serce to wyrazi:

Wystarczy, gdy ma wiara jest przekonana,

Że mam przy sobie Pana,

Co męki cierpliwie przyjmował,

Tę ciężką drogę mi torował,

I pokój swój zgotował.

3. ARIA (S)

W dłoniach Jezusa spoczną dusze,

Gdy w ziemi leżą ciała ludzi.

Wzywajcie mnie już, śmierci dzwony!

Zgonem nie jestem zatrwożony,

Bo mnie mój Jezus znów obudzi.

4. RECYTATYW + ARIA (B)

A kiedy trąby w czas ostatni zabrzmia,

By świat pograżyć w ognia odmętach;

Kiedy świat zadrży w swoich fundamentach,

I waląc się z łoskotem Ziemia z Niebem

zagrzmia,

Dusza ma wtenczas tej się myśli trzymać będzie,

Że, gdy mój Sędzia na tronie zasiędzie,

A świadczyć przeciw mnie będą myśli me i czyny,

To wtedy Ty jedyny,

Zechcesz, Jezu, moim być obrońcą,

I raczysz mojej duszy rzec pocieszająco:

Zaprawdę tak powiadam wam:

Niebo i Ziemię zje ogień gorący,

Lecz na wieki przetrwa człek we mnie wierzący.

Przed Boży sąd nie pójdzie on,

I nań nie czeka wieczny zgon.

Tylko chwyć mnie!

Chwyć, dziecię me:

Ręka ma silna wszak zerwać chce

Łańcuchy, w które śmierć skuwa cię.

5. CHORAŁ

Ach, Panie, przebacz winy nam,

I cierpliwością oddarz sam,

Aż naszej śmierci przyjdzie czas.

Daj, aby wiara żyła w nas,

Byśmy wierzyli w Słowo Tve,

Aż przed Twój tron udamy się.

2. **RECYTATYW (A)**
Ich jasny blask i mądrość wskazuje,
To, jak człowieka Bóg miłuje.
Co bohaterów o takiej mocy
Nam stworzył ku pomocy.
A ci nie trwają ku chwale Pana,
Wola ich na to jest skierowana,
By mogli strzec przed mocą złą
Ciebie, o Jezu, z gromadką twą.
Jakże potrzebna jest ta eskorta,
Przy gniewie oraz mocy czorta!

3. **ARIA (B)**
Płonie z zawiści jednak smok stary;
Cios pragnie zadać, szuka ofiary,
Aby gromadkę tę rozproszyć.
I to, co Boże chętnie zepsuje,
Podstęp szykuje,
I snu nie znają jego oczy.

4. **RECYTATYW (S)**
Lecz oto dniami i nocami
Aniołów krąg czuwa nad nami,
Aby ataki odpierać szatana!
Tak Daniel, gdy siedzi pomiędzy lwami,
Poznaje, jak chroni go ręka anioła.
A gdy w Babilonie pieca żar
Skrzywdzić wyznawców Boga nie zdoła.
Wierzący śpiewem dziękują za ów dar,
Ze gdy w niebezpieczeństwie człowiek,
Pomoc niosą aniołowie.

5. **ARIA (T)**
O Cherubinów księżę wspaniały,
Spraw, by tych mężów święty rój
Kościół twój
Chronił zawsze dla Twej chwały;
By wiernych na Eliasza rydwanie
Anioły do Ciebie zanosily, Panie.

6. **CHORAL**
Więc wielbi Ciebie każdy człek.
I dzięki śle po wieków wiek;
Tak jak aniołów świętych rój,
Chwali co dzień majestat Twój.

Prosimy Cię, ślij w każdy czas
Aniołów, by chronili nas.
Tak prosi Cię gromadka Twa,
Co słowo Tve w swym sercu ma.

BWV 131

Aus der Tiefen rufe ich, Herr, zu dir

1. **SINFONIA + CHÓR**
„Z głębokości wołam do Ciebie, Panie!
Panie, wysłuchaj głosu mego!
Nakłoń uszu swych na głos błagania mego!”

2. **BASSO SOLO + CHORAL (S)**
„Jeżeli będziesz zwał na winy, Panie,
Panie, któż się ostoi?”
**Okaż swe miłosierdzie mi,
Weź ciężar z serca mego.
Pokutowałeś zań już Ty
Na drzewie krzyża Twego,**
„Lecz u Ciebie jest odpuszczenie.
Aby się Ciebie bano.”
**Abym nie zginął w morzu łez
Od grzechu, który we mnie jest,
Przez wieczność się nie twożył.**

3. **CHÓR**
„W Panu pokładam nadzieję,
Dusza moja żyje nadzieją.
Oczekuję słowa Jego.”

4. **TENORE SOLO + CHORAL (A)**
„Dusza moja oczekuje Pana,
Tęsknij niż stróż poranku, bardziej niż stróż
poranku.”
**Grzeszna natura we mnie trwa -
To stara moja skarga.
Grzesznikiem smętnym jestem ja,
Którym sumienie targa.
Więc w krwi, która płynie z ran Twych,
Chciałbym się obmyć z grzechów mych
Jak Dawid i Manasses.**

5. **CHÓR**
„Izraelu, oczekuj Pana, gdyż u Pana jest łaska
I odkupienie u niego obfite!
On sam odkupi Izraela
Od wszystkich win jego.”

BWV 132

Bereitet die Wege, bereitet die Bahn

1. **ARIA (S)**
Drogi przygotujcie, ścieżkę czyńcie już!
Drogi przygotujcie
I kładki szykujcie
W swym życiu i wierze
Panu swemu szczerze;
Mesyjasz jest tuż!

2. **RECYTATYW (T)**
Gdy zwał się chcesz dzieckiem Boga i bratem
Chrystusa,
To muszą się do Zbawcy przyznać i usta, i dusza.
Tak, człowiek i całe jego życie
Świadcstwo wiary dać ma należycie.
Chrystusa słowa i nauka
Ma krwi twej pieczęcią być potwierdzoną.
Więc nuże, oddaj Mu swego ducha,
Gdyż to jest chrześcijan chwałą i koroną!
Dlatego, serce moje, stwórz
Dzisiaj już
Dla Pana równą drogę wiary,

- Usuń pagórki i zasyp rowy,
Daj Mu gościnnie wiary gotowy;
Grzechu kamienie na bok chciej odtoczyć.
Otwórz dla Niego serce bez miary,
Aby się z tobą mógł w wierze zjednoczyć.
3. ARIA (B)
Kim jesteś? Pytaj wszak sumienia.
Bo kiedy ty bez zakłamania
Postawisz sobie to pytanie,
Usłyszysz wyrok potępienia.
Kim jesteś? Prawo twego Boga
Powie, gdy spytasz głosem trwożliwym:
Tyś dzieckiem grzechu w sieci szatana,
Tyś chrześcijaninem jest fałszywym.
4. RECYTATYW (A)
Chcę Ci, mój Boże, wyznać dziś od siebie,
Że dotąd znałem Ciebie mało.
Choć usta me zwały Ciebie Ojcem w niebie,
To serce me się odwracało
I Tobie życiem swym zaprzeczyłem!
Na jakież świadectwo sobie zasłużyłem?
Gdy, Jezu, chrzest oraz Duch Twój
Zmyły już ze mnie grzech ten mój,
Wierność Ci stałą obiecałem,
Ach! Lecz ach! obietnicę mą zламаłem.
Niewierność moja boli mnie!
Ach Boże, Boże, zmiłuj się.
Ach, pomóż, abym stałe w mojej wierze
Gorliwie to łaski odnawiał przymierze!
5. ARIA (A)
Chrześcijanie, czy myślicie,
Co darował nam Zbawiciel
Przez przeczystą kąpiel chrztu?
Bo przez krwi i wody zdroje
Wyjaśnią wasze stroje
Z grzechu co plamił je obficie.
Chrystus dał na nowe szaty
Biały jedwab i szkarłaty.
To jest chrześcijanina życie.
6. CHORAL
Uśmiercaj w nas, co złego,
By łaskaw nam był Bóg.
Człowieka zniszcz starego,
By nowy ożyć mógł
I wszystkie swe pragnienia
I myśli i życzenia
Powiązać z Tobą chciał.
- Bratem się stałeś mi.
Ach, ileż wdzięku w Nim!
Jak słodki ma On głos!
Potężny Boga Syn.
2. ARIA (A)
Odwagi! W świętym ciele się zawiera
Boga Najwyższego istota niezmiernona.
Ach, jakież szczęście niebyszałe:
Twarzą w twarz Boga oglądałem.
Ach, dusza ma zostanie uzdrowiona.
3. RECYTATYW (T)
Niechaj się Adam pełen lęku chowa
W raju, przed obliczem Boga.
Oto Najwyższy Bóg
Sam u nas zjawia się.
Lecz oto ja się nie zatrwożę,
Bo znam już miłosierdzie Boże
I dobroć Jego niezmiernoną.
On małym dzieckiem jest,
I Jezu On się zwie.
4. ARIA (S)
Jezus się narodził - Jak słodko to brzmi!
Jak dobrze na sercu od słów tych jest mi,
Co serce moje przenikają.
Gdy ktoś Imienia Jezusa nie pojmuje,
I go do serca nie przyjmuje,
To serce takie musi być skalą.
5. RECYTATYW (B)
Ból śmierci już mnie nie przeraża,
Serce go więcej nie rozważa.
Z nieba ku ziemi się
Pochyla On: Bóg-Człowiek,
Więc będzie także mnie
Pamiętał w moim grobie.
Bo kto Jezusa zna,
I ten, kto woła doń,
Ten wieczne życie ma.
6. CHORAL
Więc Ciebie tylko chcę
Trzymać się pośród trwóg,
Choćby świat rozpadł się
I na tysiące sztuk.
Dla Ciebie, Jezu mój
Chcę odtąd tylko żyć;
I z Tobą, Jezu też
Po śmierci pragnę być.

BWV 133

Ich freue mich in dir

1. CHORAL
Raduję w Tobie się,
Radośnie witam Ciebie.
O Jezu, dzięki Ci,
Choć mogłeś zostać w Niebie,

BWV 134

Ein Herz, das seinen Jesum lebend weiß

1. RECYTATYW (A, T)
Tenor
Serce, które poznało Jezusa żywego
Odczuwa nową dobroć Jego,
I chwalić jedynie będzie Go bez końca.

- All
Jak cieszy się Dusza wierząca?
2. ARIA (T)
Powstańcie, wierzący! Nućcie wdzięczne pies'ni,
Gdyż odnowione Światło świeci ponad wami.
Żyjący Zbawiciel daje błogi czas.
Powstańcie, dusze! Śpieszcie z ofiarami,
Które z dziękczynieniem złożycie Mu wraz.
3. RECYTATYW (A, T)
Tenor
Szczęśliwaś jest, własności Boska!
Bóg cię pamięta, obca Ci troska.
Z mocą zwycięża Pan zmartwychwstały.
Wobec zbawienia twego, wobec Jego chwały
Szatan sam strwożony pada,
Piekło trzęsie się w posiadach.
Zbawiciel dla dobra twego umiera,
W drogę przez piekło sam się wybiera.
Nie szczędzi swojej bezcennej krwi,
Upadną przez nią wrogowie złe,
Aby zwycięstwo było twe;
Aby, gdy bój wtargnie przez twej duszy drzwi,
Upadek więcej już nie groził ci.
- Alt
Sztandarem mym jest moc miłości,
Ku sile w boju, ku dzielności:
Wszak dla mej zwycięstwa korony -
Cierniową Tyś był umęczony.
Mój Panie! Mój Boże na nowo żywy!
Nie zmoże mnie już wróg straszliwy.
- Tenor
Choć wrogów hordy niezliczone,
Alt
Chroni Bóg dusze mu powierzone.
Tenor
A śmierć i grób to ostatni wróg,
Alt
Lecz kresem naszej biedy uczynił je Bóg.
4. ARIA DUETTO (A, T)
Za miłość gorącą Twa, Boże, do ludzi,
Dziękczynną składamy Ci ofiarę słów.
Zwycięzca do pieśni radosnej nas budzi,
Zbawiciel się zjawia, pociesza nas znów.
I wzmacnia sam sobą swój Kościół walczący.
5. RECYTATYW (A, T)
Tenor
Spraw sam, by usta nasze Cię chwaliły,
Bo podzięką nasza zbyt przyziemnie brzmi.
Tak, spraw też, by Twym dziełem żyły
Serca nasze przez wszystkie ich dni.
I daj, by piersi naszej pocieszenie
I serc wierzących pokrzepienie,
Aby ich rozkosz, radość cała
W Tobie na wieki najpełniej trwała.
Niech ręka Twoja nas poruszy,
By oczy nasze to ujrzaly,
Co śmierć Twa i tryumf zgotowały,
Że człowiek, po tym jakżeś Ty więzy śmierci
skruszył,

- Już nie umiera, choć niby kona,
I Niebios brama mu otworzona.
- Alt
Wszystko, co jest w nas, Ciebie chce wywyższyć,
Panie,
I łaski Twej wiernej nachwalić się nie może.
Dzisiaj ją odnawia Twoje zmartwychwstanie,
Od wrogów nas uwalnia Twój wielki tryumf,
Boże.
To tryumf Twój dla życia zdolen nas zachować,
Przeto na wieki chcemy Ci dziękować.
6. CHÓR
Zabrmijcie Niebios a raduj się Ziemi,
Wzniesie pieśń pochwalną, o wierzący zborze!
Bo dobroć nieskończoną Tego, co nas zbawia
Odczuwać i dostrzegać każda dusza może.
On jako zwycięzca dziś nam się przedstawia.

BWV 135

Ach Herr, mich armen Sünder

1. CHORAL
Ach Panie, mnie grzesznego
Nie karaj w gniewie swym.
Gdy doznam ciosu Twego,
Rozwieję się jak dym.
Ach Panie, czy wybaczysz,
Mój grzech, dasz łaski dar?
Żywot dać wieczny raczysz?
Oszczędzisz piekła kar?
2. RECYTATYW (T)
Ach ulecz mnie, lekarzu dusz!
Bo jestem chory, słaby, Panie.
Kości me liczyć mogę już,
W tak opłakania godnym stanie
Więzi mnie ból jak ostre bicze.
Moje oblicze
Nabrzmiałe jest gorzkimi łzami.
Co w dół spływają potokami.
Dusza się trwoży niesłychanie.
Jak długo jeszcze, Panie?
3. ARIA (A)
Pociesz mi Jezu, moją duszę,
Inaczej w śmierć się zapaść muszę.
Pomóż mi w swej dobroci, Panie!
W wielkiej biedzie daj przetrwanie.
Bo w śmierci ciszy, w grobie,
Ustanie myśl o Tobie.
Drogi Jezu, władzę masz,
Chciej rozjaśnić moją twarz.
4. RECYTATYW (B)
Zmęczyłem się wzdychaniem moim;
Brakuje duszy mojej tchu,
Gdyż często w nocy, zamiast snu
Trwam w niepokoju w owej porze
I łzami me oblewam łożo.

- Zamartwiam się na śmierć, z żalości jestem stary.
Bo lęk mój jest bez miary.
5. ARIA (B)
Odstąpcie mnie złoczyńcy,
Mój Jezus pocieszenie da!
On sprawia, że po łzach i płaczu
Oczy me słońce znów zobaczą.
Odmieni się pogoda zła.
Wrogowie moi się przewrócą,
A strzały ich ku nim zawrócą.
6. CHORAL
Chwałę my dać gotowi,
Chwałę i wieczną cześć,
I Ojcu, i Synowi,
Przed tron ich chcemy nieść;
I Duchowi Świętemu
Chwała na wieczny czas.
Raj Bóg chce dać każdemu,
Niebo każdemu z nas.

BWV 136

Erforsche mich, Gott, und erfahre mein Herz

1. CHÓR
„Badaj mnie. Boże, i poznaj serce moje,
Doświadcź mnie, i poznaj myśli moje!”
2. RECYTATYW (T)
Ach, że też przekleństwo, które ziemię
uderzyło,
Zarazem w ludzkie serce trafiło!
Któż może się spodziewać owocu dobrego,
Gdy dusza przekleństwem rażona
Płodzi jedynie ciernie grzechu złego
I występku osty rodzi z swego łona?
Jakże jednak często synowie ciemności
Udają oto aniołów światłości;
Lecz ich natura wciąż jest skażona,
Miałoby się z ich cierni zbierać winne grona?
Oto wilk na siebie owczą skórę wkłada,
Lecz kiedyś taki dzień nastanie,
Który wam, obłudnikom, będzie jak zagłada,
Dzień dla was straszny niesłychanie.
3. ARIA (A)
Nadchodzi Dzień
Sądzić grzech zasłonięty
I na obłudę padnie strachu cień.
Gdyż zniszczy gniew jego zawzięty
Obłudę podstęp i wykretę.
4. RECYTATYW (B)
Niebios a i święci nie są przed Nim czyści,
Jakże więc temu Sędziemu człek ma spojrzeć w
oczy?
Lecz, kto się w krwi Jezusa oczyści,
I kto się w wierze z Nim zjednoczy,

- Ten wie, że surowego wyroku nie usłyszy,
Choć grzech w nim ciągle trwa,
I choćby dzieła marne były.
To on w Chrystusie przecie ma
Usprawiedliwienie i siły.
5. ARIA DUEITO (T, B)
Choć tkwią na nas ciągle grzechu plamy,
Co przez Adama sprowadzony,
Jednak, kto się w Jezusa rany
Zanurzy, w potok krwi wezbrany,
Zostanie przezeń oczyszczony.
6. CHORAL
O Panie! To krew Twa,
Tak wielką siłę ma,
Że jej kropelką małą
Oczyścisz ludzkość całą,
I moc ta jest jej dana,
Wybawiać z rąk szatana.

BWV 137

Lobe den Herren, den mächtigen König der Ehren

1. VERSUS 1 (chór; ŚE 620/1)
Pochwal, mój duchu, Mocarza wielkiego
wszechświata!
Niechaj się w sercu mym prośba z podzięką
przeplata.
W górę się zwróć!
Psalme i harfo się zbudź!
Niechaj pieśń w niebo ulata.
2. VERSUS 2 (aria; A; ŚE 620/2)
Pochwal, mój duchu, Mocarza, co ziemi obrotu
Sprawia i w niebo orlimi podnosi cię loty;
Który ci dal
W dobrach rozlicznych twój dział
Z swojej ojcowskiej szczodroty.
3. VERSUS 3 (aria duetto; S, B; ŚE 620/3)
Pochwal Mocarza, co cudnie cię tak
ukszałtował,
Zdrowiem obdarzył i drogi ci zawsze torował.
Wśród iluz trwóg
Wielki, potężny ten Bóg
Ciebie pod skrzydła swe chował!
4. VERSUS 4 (aria; T; ŚE 620/4)
Pochwal, mój duchu, Mocarza, co ci
blógosławił,
Który w strumieniach miłości się tobie objawił.
Duchu mój, miej
Boga w pamięci wciąż swej,
Byś Jego wszechmoc rad sławił.
5. VERSUS 5 (chór; ŚE 620/5)
Pochwal, mój duchu, Mocarza i wznies Mu
śpiewanie!
Z wszystkim, co życie ma, wspólnie zwróć doń
swe błaganie;

**On światłem twym.
Chwalmy więc sercem Go swym:
Amen, tak niechaj się stanie.**

BWV 138

Warum betrübst du dich, mein Herz

1. CHORAL + RECYTATYW (A)

**Czemu martwisz się, me serce?
Czemu troskasz się tak wielce
Tylko o swój ziemski byt?**

Alt

Ach, biedny ja.
Od trosk twarz ma Izami zalana.
Od wieczora aż do rana
Muszę w tej udręce żyć.
Niech Bóg zmiłowanie ma!
Kto mnie wreszcie wyzwoli
Ze świata złego niewoli.
Co śle za ciosem cios?
Ach, jakże nędzny jest mój los!
Ach, gdybym mógł już martwym być!

**Zaufaj Bogu twemu wszak,
Który sam stworzył cały świat.**

2. RECYTATYW (B)

Jam wzgardzony,
Od Pana na cierpienia
W dniu Jego gniewu przeznaczony.
Zasób dóbr, którymi mam gospodarować
Jest tak mały.
Podają mi zamiast wina pocieszenia
Lecz gorzkich kielichów cały.
Jakże mam powinność w pokoju sprawować,
Kiedy żyj mój napojem, pokarmem
westchnienia?

3. CHORAL + RECYTATYW (S, A)

**On chce cię w dłoni trzymać swej.
On wie, co służy duszy twej.
Niebo, ziemia Jego jest!**

Sopran

Jakże to?
Bóg troszczy się o trzodę,
Odeń pokarm mają ptaki,
Karmi też Bóg kruki młode,
I tylko ja nie wiem, czy jest sposób jaki.
Bym ja, biedne dziecię
Mógł dostać mój kawałek chleba?
Czy jest ktoś, od kogo ratunku mogę się
spodziewać?

**Twój Ojciec w Niebie i twój Bóg,
On jest przy tobie pośród trwóg.**

Alt

Opuszczony muszę być;
Mógłoby się zdawać,
Jakby przez nędzę Bóg mi nienawiść chciał
okazać,

Bo przecie dobra ma mi życzyć.

Ach, troski wy me,
Czy przez wszystkie dni
Każdego ranka będziecie nowe?
Skarzę się tedy każdego dnia;
Ach, nędzo, okrutny ty wróg,
Któż w mój strapieniu pomoc da?

**Twój Ojciec w niebie i Twój Bóg
Przy tobie stoi pośród trwóg.**

4. RECYTATYW (T)

Ach! Słodkie pocieszenie! Gdy Bóg pamięta o
mnie,
I nie chce mnie zaniedbać,
Cierpliwie i spokojnie
Mogę me siły zebrać.
Może świat nienawiścią przeciwko mnie
wezbrać,

A ja me troski składam
Z radością na Pana:
Może nie dzisiaj, lecz jutro pomoc będzie dana.
Więc pod poduszkę wkładam
Z ochotą me zmartwienia
I potrzebuję tylko tego pocieszenia:

5. ARIA (B)

W Bogu jedynie ma ostoją.
Niechaj On będzie mną kierować.
Nie zdoła mnie już troska dręczyć.
Nie może mnie już bieda męczyć.
Nawet gdy mój trapiący żalnością,
On jest mój Ojcem, mą radością,
I mnie cudownie chce zachować.

6. RECYTATYW (A)

Oj, tak!
Wreszcie odetchnąć mogę wszak.
Trosko! List rozwodowy mam dla ciebie.
Teraz żyć mogę tak jak w niebie.

7. CHORAL

**Tyś jest mój Ojciec i mój Bóg.
Nie puści mnie wśród ziemskich trwóg
Ojcowskie serce Twe!
Toć grudką ziemi jestem ja,
Pociechę tylko niebo da.**

BWV 139

Wohl dem, der sich auf seinen Gott

1. CHORAL

**Szczęśliwy, kto do Boga ma
Dziecięce zaufanie.
Choć gniewem kipią siły zła,
Jemu się nic nie stanie.
Spokojny człowiek jest wśród trwóg,
Gdy jego przyjacielem Bóg.**

2. ARIA (T)

Bóg przyjacielem; cóż znaczy wrzawa,
I wróg, który na duszę nastawa,
Gdy, pośród złości, w Bogu ma otucha?

- Tak, kłamcie całe swoje życie,
Prześmiewcy; cóż mi uczynicie?
Na kłamstwa dusza moja głucha.
3. **RECYTATYW (A)**
Zbawca posyła sługi swoje
Pomiędzy wilków roje.
Choć zła gromadzą się legiony,
By Go usidlić z każdej strony,
Choć potrząsk chytrze zastawiony,
On mądrym słowem zręcznie z sieci się wyplata.
Tak chroni także mnie przed przebiegłością świata.
4. **ARIA (B)**
Nieszczęście z każdej mojej strony
Buduje mur nieprzenikniony.
Lecz oto dłoń pomocna na mnie czeka.
Światło otuchy jaśnieje z daleka;
I odtąd wiem, że w świecie tym
Tylko Bóg przyjacielem wym.
5. **RECYTATYW (S)**
Choć we mnie tkwi najgorszy wróg:
Grzech, który mnie zniewala,
Zbawca mi pokój znaleźć pozwala.
Oddaję Bogu, co dal mi Bóg:
To, co najgłębiej w duszy mam,
Gdyby ją zechciał wybrać Pan,
Odstąpi szatan, zniknie grzechu długi.
6. **CHORAL**
Wyzywam cię, więc, armio zła!
Niech straszy śmierć dokoła!
Wyzywam, świecie, bo moc twa
Zasmucić mnie nie zdoła.
Bóg jest mi tarczą, pomoc da.
Szczęśliwy, kto w Nim druha ma!

BWV 140

Wachet auf, ruft uns die Stimme

1. **CHORAL (ŚE 282/1)**
„Zbudźcie się”, tak ci wołają,
Co w grodzie świętym straż trzymają;
Syjonie, północ! porzuć sny!
Oblubieniec twój nadchodzi!
Zbawienia dzień się blaskach rodzi,
Dziewice mądre, gdzieście wy?
To On... Ocknijcie się
I weźcie lampy swe!
Alleluja!
Już godów czas!
Wzywają was!
Pośpieszcie Pana witać wraz!
2. **RECYTATYW (T)**
On nadchodzi, już nadchodzi;
Oblubieniec już nadchodzi!
Wynijdzie więc prędko, o córki Syjonu,
Bo oto zstępuje z góry
On do matki waszej domu.
- Oto oblubieniec, który
Do sarny podobny i do jelenia;
Skacze po górach i po kamieniach.
Weselną ucztą radować chce was.
Ocknijcie się wreszcie, najwyższy to czas!
Waszego Miłego przyjąć dane wam!
Oto nadchodzi. Spójrzcie tylko tam!
3. **ARIA DUETTO (S, B)**
Sopran
Kiedy przyjdziesz, me zbawienie?
Bas
Idę, jam twym przeznaczeniem.
Sopran
Czekam Cię, w ręku mym lampa płonąca.
Sopran, bas
Otwieraj ¹ już sałę
Otwieram ^y
Na ucztę weselną.
Sopran
Przyjdź, Jezu!
Bas
Przyjdź duszo łaknąca!
4. **CHORAL (T; ŚE 282/2)**
Serca rozbudzonej rzeszy
Wołanie straży świętej cieszy;
Powstaje Syjon, stroi się.
Z niebios kroczy Pan wspaniały,
Druh pełen łaski, prawdy, chwały,
Promienne blaski swojej śle.
O Jezu, do nas zejdź!
Korono chwały, świeć;
O, hosanna!
Ach, wiedź nas sam
Do niebios bram,
Weselną ucztę gotuj nam!
5. **RECYTATYW (B)**
Więc wejdź, ma miła, śmiało
I padnij w me ramiona!
Od zawsze, przez wieczność całą
Jesteś mi zaślubiona.
Na sercu moim spocznieś Ty,
Będziesz jak pieczęć na moim ramieniu.
i otrę z ócz twych smutnych łzy.
Więc lęk, duszo, porzucić chciej,
Zapomnij o cierpieniu,
Któreś znieść musiała,
Bo spocznieś na lewicy mej,
Prawica ma będzie cię całowała.
6. **ARIA DUETTO (S, B)**
Sopran
Mój miły jest mój.
Bas
A jam jest twój
Oba głosy
Miłości nie przerwie już żadna rozłąka.
Sopran, bas
f Ja chcę wraz z Tobą ^
>Ty będziesz ze mną \ ^^ rajskich, różanych
paść się łąkach,

Gdzie pełnia radości i rozkosz czekają.

7. CHORAŁ (ŚE 28273)
**„Gloria” świat Ci śpiewa cały;
Aniołów, ziemian brzmia chorały
I słodkich lutni dźwięczny ton.
Z pereł miasta Twego bramy;
Tam w niebian gronie otaczamy
Wyniosły Twój i święty tron.
Czyż zgłębi rozum mój
Majestat, Boże, Twój?
O, radości!
Tam rzesza Twa
Hymn wieczny gra
Na Twoją chwałę. Alleluja!**

BWV 143

Lobe den Herrn, meine Seele

1. CHÓR
„Chwał duszo moja Pana”
2. CHORAŁ(S)
**Księciem pokoju Tyś jest sam,
Tyś człowiek oraz Bóg.
W śmierci pomagasz, Panie, nam
I pośród życia dróg.
W zmartwieniu swym
W imieniu Twym
Do Ojca więc wołamy.**
3. RECYTATYW (T)
„Błogosławiony ten, którego pomocą jest Bóg
Jakuba,
Którego nadzieja jest w Panu, Bogu jego.”
4. ARIA (T)
Tysiącrotne utrapienia.
Lęki, smutek, nagłą śmierć:
Dotykają te cierpienia
Świata tego każdą ćwierć.
To widziały inne strony,
My zaś - rok błogosławiony.
5. ARIA (B)
„Pan jest królem na wieki, jest Bogiem twoim,
Syjonie, po wszystkie pokolenia.”
6. ARIA (T)
Jezu, Zbawco Twej owczarni,
Ostoją nam bądź wciąż od nowa.
Rok szczęśliwy daj przygarnij.
Sakramentu, Twego Stówa
Dla swych chrześcijan broń czystego
Aż do roku następnego.
7. CHORAŁ
„Alleluja.”
**Panie, Twój urząd wspomnieć chciej:
Pokoju Księciem Ty.
Daj pomoc, łaski zdroje lej
W te oraz przyszłe dni.
Prosimy Cię,**

Niech Słowo Twe

W pokoju nam rozbrzmiewa.

BWV 144

Nimm, was dein ist, und gehe hin

1. CHÓR
„Weź, co twoje, i odejź!”
2. ARIA (A)
Nie szemrajcie
Chrześcijananie,
Gdy się coś wbrew woli stanie.
Z tego bądź zadowolony,
Czym zostałeś obdarzony;
Potrzeby twe Bogu znane.
3. CHORAŁ (ŚE 665/1)
**Co czyni Bóg, jest dobrze tak
I z sprawiedliwej woli.
Jakkolwiek mi się da we znak,
Chcę cichym być w swej doli.
Niech wierny Bóg, co czasu trwóg
Przed zgubą swoich strzeże,
Mój los w swe ręce bierze.**
4. RECYTATYW (T)
Bo gdzie umiarkowanie,
I tam gdzie skromność rządzi,
Tam człowiek ma upodobanie
W tym, co mu Pan Bóg zrządzi.
Przeciwnie: tam gdzie brak wstrzemięźliwości,
Tam są zgrzyoty i zmartwienia,
I nie zna serce ukojenia,
I nie chce myśleć człowiek tak:
Co czyni Bóg, jest dobre wszak.
5. ARIA(S)
Dar wstrzemięźliwości
Jest w życiu skarbem prawdziwym,
Czyniąc człowieka szczęśliwym,
Gdyż nawet w wielkiej żałości
Pozwala z zadowoleniem
Cieszyć się Bożym zrządzeniem
Dar wstrzemięźliwości.
6. CHORAŁ (ŚE 664/1)
**Co Bóg mój chce, niech stanie się.
Najlepsza wola Jego
Obfitą pomoc wszystkim śle,
Co mocno wierzą w Niego.
Nasz wierny Bóg uwalnia z trwóg
A karze tylko miernie.
Kto dzień po dniu zaufa Mu,
Pan temu sprzyja wiernie.**

BWV 145

Ich lebe, mein Herze, zu deinem Ergötzen

(Ja żyję, me serce, ku twojej radości)

CHORAL*

**Powstań serce, Pański dzień
Przegnał trwogi noc bezsenna,
Padł na Pana śmierci cień,
Lecz w grób złożon nadaremno.
Więc jam już pocieszony,
A świat przezeń zbawiony.**

CHÓR

„Bo jeśli ustami swoimi wyznasz, że Jezus jest Panem, i uwierzysz w sercu swoim, że Bóg wzbudził go z martwych, zbawiony będziesz.”

1. ARIA Duetto (S, T)

Jezus, Dusza

Ja żyję, { me serce, } ku twojej radości,
 { mój Jezu, }
{ Me } życie podnosi { twoje } życie wzwyż.
{ Twe } { moje }

Oba głosy

Oto list dłużny został już porwany;
Sumienie spokojne, bo pokój nam dany,
Otwarte grzesznikom nieba bramy już.

2. RECYTATYW (T)

Niech żąda Mojżesz, aby w trudzie
Prawo srogie wypełniali ludzie;
Lecz ja mam me pokwitowanie,
Co krwią Jezusa podpisane,
I ono tylko ważne.
Zbawionym jest, oswobodzony
W pokoju z Bogiem pogodzony.
A oskarżyciel zwalony z nóg,
Gdyż mój zmartwychwstał Bóg.
Zważ to, me serce, bądź odważne!

3. ARIA (B)

Moje serce, zważ to, zważ
Chociaż słabą pamięć masz,
Ze wszak żyje Zbawca nasz!
Na tym wiary gmach wnoś święty,
Na tym stawiaj fundamenty,
Na tym jej się oprzeć każ!
Moje serce, zważ to, zważ.

4. RECYTATYW (S)

Oto mój Jezus żywy!
Żadna tego rzecz nie zmienia.
Umrę przeto bez zmartwienia.
Pełnym pewności,
Pełnym ufności,
Że poprzez zimne grobu ciemności

* Chorał ten (autorstwa Bacha) i następujący po nim chór (autorstwa Telemanna) poprzedzały kantatę w zachowanym odpisie z XIX wieku; por. s. 251 polskiego wydania książki Durra (przyp. tłum.).

Chwałę i pokój znajdę prawdziwy.

Oto mój Jezus żywy!

Nic więcej mi nie trzeba.

Me serce oraz duszę

Pragnienie wznosi już do nieba,

Gdzie Zbawiciela ujrzeć tuszę.

5. CHORAL

Więc słusznie radujemy się,
Śpiewem wielbimy, Panie, Cię;
Chwalimy Cię ze wszystkich sił,
Żeś dla nas Ty zmartwychwstał był.
Alleluja!

BWV 146

Wir müssen durch viel Trübsal

1. SINFONIA

2. CHÓR

„Musimy przejść przez wiele ucisków,
aby wejść do Królestwa Bożego.”

3. ARIA (A)

Ku niebu wiedzie wola ma.
Już, zła Sodomo, ty i ja
Jesteśmy rozdzieleni.

Tutaj mieszkać już nie będę,

Tu pokoju nie zdobędę,

Nie znajdę go na ziemi.

4. RECYTATYW (S)

Ach! Któż by nie chciał w niebie być!

Z dała od złego świata żyć.

Wśród płaczu rankiem z łoża wstaję,

I w Izach się kładę na posłanie.

Jak podle na mnie świat nastaje!

Zważ na to, Boże! Spójrzjy Panie!

Choć jam niewinny, u ludzi w nienawiści,

A wrogie tego świata siły

Najchętniej by mnie już zabiły.

Więc żyję wśród westchnień, w cierpliwości,

Opuszczony i wzgardzony,

Bo dla świata me cierpienia,

Źródłem ubawienia.

Ciężko, Boże, bez Ciebie.

Ach! Gdybym Jezu dziś

Mógł już do Ciebie iść,

By być przy Tobie w Niebie!

5. ARIA (S)

Łzy moje w trwodze sieję;

Serce me zalęknione.

Lecz przecie mam nadzieję,

Że szczęście nieskończone.

Z siewu cierpienia mego w dniu błogich zniw

ja zbiorę.

6. RECYTATYW (T)

Jestem gotów wśród cierpienia

Krzyż z pokorą nieść niemały.

Wiem, że wszystkie me zmartwienia

Niczym wobec przyszłej chwały.
Którą Bóg wybranym swym okaże,
A także i mnie da w darze.
Dziś płacząc ja, a świat, jak ma to już
w zwyczaju,

Z uciechą drwi z mojego krzyża;
Lecz czas się oto zbliża,
Gdy serce me się rozweseli,
A świat się pograży w lez topieli.
Tylko ci, co z wrogiem się mocują,
Korony niebios dostępują.
Bo Bóg na rękach nie wnosi do Raju.

7. ARIA DUETTO (T, B)

Jak będę się cieszył, jak będę radował.
Gdy smutki doczesne odejdą już w dal!
Zabłysnę jak gwiazdy, zaświecę jak słońca,
Niebiańskim rozkoszom nie będzie już
końca.
Nie przerwie ich nigdy ni rozpacz, ni żal.

8. CHORAL

Tym, co idą w Raju stronę
Nie zapuka do drzwi śmierć.
Tym jest wszystko zapewnione,
Czego tylko pragną mieć.
Są w warownym grodzie tam,
Gdzie mieszkanie ma Bóg sam.
Twierdzą ich jest miasto Boże,
Gdzie ból żaden wniść nie może.

BWV 147

Herz und Mund und Tat und Leben

1. CHÓR

Serce, usta, czyny, życie
Muszą świadczyć należycie
O Chrystusie z zaufaniem,
Że jest Bogiem, Zbawcą, Panem.

2. RECYTATYW (T)

Usta błogosławione!
Najgłębsze duszy swej wzruszenie
Ujawnia Maria dziękczynieniem;
Od samej siebie zaczyna nam
Głosić Zbawiciela cuda nieskończone,
Które swej służebnicy uczynił Pan.
O ludzkości,
Coś sługa grzechu i szatana,
Doświadczasz wolności
Przez pojawienie się Chrystusa Pana.
Lecz oto usta twe i dusza w swej krnąbrności
Zaprzecza Bożej łaskawości.
Wiedz, że według tego, co Pismo powiada,
Na takich wyrok bardzo srogi spada.

3. ARIA (A)

Duszo nie wstydz się już tego,
By Go Zbawcą swoim uznać,
Jeśli ma się do cię przyznać

Przed obliczem Ojca swego!
Lecz, kto się Pana wyprze sam,
Nie chce Go wyznawać wcale.
Tego też wyprze się nasz Pan,
Kiedy przyjdzie w swojej chwale.

4. RECYTATYW (B)

Możnych oślepia pycha zatwardziała,
Dopóki ich z tronów nie zrzuci ramię
Najwyższego;

Lecz oto ramię Jego,
Choć się Go lęka ziemia cała.
Nędzarzy na wyżynach stawia,
Bo Pan ich zbawia.
Szczęśliwiście, chrześcijanie,
Wstańcie, trwajcie w gotowości,
Nastał bowiem czas radości;
Dziś dzień zbawienia dla was nastanie.
Pan sprawi, by wasz duch i ciało
Dar wiary otrzymało.

Wołajcie do Niego, tęskniąc Doń szczerze,
Byście Go przyjąć zdołali w wierze.

5. ARIA (S)

Ach Jezu, swą drogę zgotować chciej;
Wierną duszę, Panie,
Wybierz na mieszkanie,
Spójrz na mnie oczyma wielkiej łaski Twej.

6. CHORAL

Mam Jezusa, rad jam wielce;
Dusza moja przy Nim trwa.
On pokrzepia moje serce,
Kiedy chorą, smutnym ja.
Pana mam, On mnie miłuje,
On się dla mnie ofiaruje,
Więc Go nie wypuszczę, nie!
Choćby pękło serce me.

Parte seconda. Po kazaniu

1. ARIA (T)

Ach pomóż, Jezu, bym się do Ciebie przyznawał
W dobrym i złym, w radości i w znoju;
Bym jako Zbawcę Cię wyznawał,
W ogniu wiary i w chłodnym spokoju;
By Twą miłością me serce płonęło przez wszystkie
dni.

Ach Jezu, pomóż mi!

8. RECYTATYW (A)

Ręką wszechmocną swoją Pan
Działa w skrytości.
Ducha był pełen mały Jan,
Więzy ciągnęły go miłości,
I to już w łonie matki jego,
Że poznał Zbawiciela swego.
Choć brak mu jeszcze możliwości,
Ustami wyznać Go nie może,
To się porusza, skacze, cieszy,
Kiedy Elżbieta głosi wielkie dzieła Boże,

- A Maria nieść ust ofiarę śpieszy.
 O wierzący, gdy słabość ciała zauważycie,
 I kiedy serca miłością płoną,
 Lecz usta Zbawcę wyznać się bronia,
 To Bóg wam siłę dać chce obficie.
 On na moc Ducha was otworzy.
 Pochwalny śpiew w usta wam włoży.
9. ARIA (B)
 Chcę śpiew o cudach Pana wznosić,
 Ust mych ofiarę Mu przynosić.
 On, zgodnie z przymierzem miłości,
 Usta i ciało podległe słabości
 Poskromi ogniem swoim świętym.

10. CHORAŁ
**Jezus moja jest radością,
 On sercu otuchę da.
 Jezus broni przed żałością,
 Z Niego życie siłę ma.
 On jest słońcem moim oczom,
 Mojej duszy On rozkoszą,
 Więc Go nie wypuszczę, nie!
 Serce me do Niego lgnie.**

BWV 148 Bringet dem Herrn Ehre seines Namens

1. CHÓR
 „Oddajcie Panu chwałę należną imieniu Jego!
 Złóżcie Panu pokłon w świętej szacie!”
2. Aria (T)
 Po naukę śpieszę,
 Która życie niesie,
 I święty przybytek odwiedzam w radości,
 Gdzie radosne głosy
 Płyną pod niebiosy
 Pięknie sławiąc chwałę Pana wysokości.
3. RECYTATYW (A)
 Jak jeleń podąża za świeżą wodą,
 Tak, Panie, wołam ja za Tobą.
 Tyś mym pokojem, Boże w niebie,
 Nikt mi go nie da oprócz Ciebie.
 Jak święte, jak wspaniałe
 Sabatu Twego święto, Boże!
 Tam wielbią Twoją moc i chwałę
 W Twych sprawiedliwych zborze.
 O! Któż z potomków nocy ciemnej
 Tę słodycz pojąć może?
 Bo Bóg sam mieszka we mnie.
4. ARIA (A)
 Serce się otworzyć stara;
 Racz się, Panie, w środku skryć!
 Jam jest w Tobie, a Ty we mnie;
 Miłość, cierpliwość, nadzieja i wiara
 Mają mi spocznieniem być.
5. RECYTATYW (T)
 I we mnie, Boże, pozostawaj,
 Ducha mi Twojego dawaj.
 Niech według Słowa mną kieruje,
 A ja tak niechaj postępuję,
 Byś Ty miał w tym upodobanie,
 Abym, gdy mój nadejdzie czas,
 Mógł, dobry Boże, z Tobą wraz
 W Twej wielkiej chwale. Panie,
 Twój wielki Sabat święcić nieprzerwanie!
6. CHORAŁ
**Amen. Ty prowadź sam,
 Chryste, aż dojdziem tam,
 Mówię to dnia każdego
 Z głębi serca mojego,
 Gdzie Twoje Imię, Panie,
 Będziemy wielbić. Amen.**

BWV149 Man singet mit Freuden vom Sieg

1. CHÓR
 „Okrzyk radości i wybawienia w namiotach
 sprawiedliwych:
 Prawica Pana odnosi zwycięstwo,
 Prawica Pana podniesiona,
 Prawica Pana odnosi zwycięstwo.”
2. ARIA(B)
 Siła niech będzie opiewana
 Boga, Baranka, co skruszył moc
 Piekła całego, przepędził szatana,
 Co nas oskarżał dzień i noc.
 Stąd przyszło wiernym zwycięstwo i chwała,
 Które Baranka krew zgotowała.
3. RECYTATYW (A)
 Nie zaznam więc trwogi,
 Choć liczne wokół wrogi.
 Bo aniołowie tuż stoją obozem,
 I straż ich przy mnie trwa.
 Gdy wszystko pada, gdy wkoło wojny,
 Spokojna Dusza ma.
 Jakże mógłbym być niespokojny?
 Wszak Bóg mi zsyła z rumakiem i wozem
 Aniołów zastęp zbrojny.
4. ARIA (S)
 Anioły nie spoczywają,
 Zawsze mnie w opiece mają.
 Kiedy śpię, przy mnie czuwają,
 Kiedy kroczę,
 Kiedy stoję.
 Na swych rękach mnie trzymają.
5. RECYTATYW (T)
 Za to Ci podziękowanie
 Składam, Boże mój i Panie.
 Ach przyjm jeszcze me błaganie,
 Bym moich grzechów pożałował,

BWV 152 Tritt auf die Glaubensbahn

1. SINFONIA
2. ARIA (B)
Na drogę wiary wstąpić chciej!
Kamień węgielny już położył Bóg,
Aby się na nim Syjon wzmocnić mógł.
Nie potknij się na nim! Baczenie miej!
Na drogę wiary wstąpić chciej!
3. RECYTATYW (B)
Oto postawił sam Bóg Zbawiciela
Na upadek i na powstanie ludu Izraela.
Kamień szlachetny nie ma w sobie winy,
Wciąż się o Niego potyka świat,
I nie jeden przezeń już do piekła wpadł,
Gdyż w złości na Niego świat nastaje.
A dzieje się tak z tej przyczyny,
Ze Bożej łaski świat nie rozpoznaje.
Ale błogosławiony, przez Pana wybrany,
Kto wiare swą podeprze węgielnym tym
kamieniem,
Bo w ten sposób odnajdzie szczęście i zbawienie.
4. ARIA (S)
Kamieniu drogi, skarbie jedyny,
Spraw, abym odtąd w każdej porze
Zbawienia mego podwaliny
Przez wiarę na Tobie opierał, Boże.
Niechaj nie potknę się z Twej przyczyny,
Kamieniu drogi, skarbie jedyny.
5. RECYTATYW (B)
Niech gorszy się świat przemądrzały,
Ze oto Syn Boży
Opuszcza tron swej boskiej chwały,
Z ludźmi wraz cierpi, dla nich się korzy,
Kiedy przywdziewa szatę z krwi i ciała.
Tak przeto świata mądrość cała
Przed Najwyższego myślą oto
Stać musi się głupotą!
Bo z tym, co postanowił Bóg,
Nasz rozum sobie nie poradzi,
Co ślepcem będąc ślepców prowadzi.
6. ARIA DUETTO (S, B)
Dusza
Jakże, mój Miły, zdołam objąć Ciebie?
Jezus
Musisz wszystko porzucić i zaprzeć się siebie!
Dusza
Jak mogę rozpoznać wieczne światło Twe?
Jezus
Rozpoznaj mnie wiarą i już nie gorsz się!
Dusza
Przyjdź, Zbawco! Odrzucać ucz świata uroki.
Jezus
Przyjdź duszo! poprzez ból kroczyś w radości
obłoki.
Dusza
Pociągnij mnie, Miły, iść za Tobą chcę!

Jezus
Koroną po troskach chcę obdarzyć cię!

BWV 153 Schau, lieber Gott, wie meine Feind

1. CHORAL
**Patrz, dobry Boże, że mój wróg,
Z którym się muszę mierzyć,
Łatwo mnie może zwalić z nóg,
I łatwo mnie uderzyć.
Panie, gdyby nie łaska Twa,
To ciało, świat i siły zła
Już by mnie zwyciężyły.**
2. RECYTATYW (A)
Ach, dobry Boże, okaż zmiłowanie,
I pomóż mi, biednemu, Panie!
Przyszło mi tu żyć wśród smoków i lwów.
A te, we wściekłości swej by chciały
Przez czas cały
Rozszarpać mnie paszczą pełną kłów.
3. ARIOSO (B)
„Nie bój się, bom Ja z tobą, nie lękaj się,
bom Ja Bogiem twoim!
Wzmocnię cię, a dam ci pomoc, podeprę cię
prawicą sprawiedliwości swojej.”
4. RECYTATYW (T)
Przemawiasz, dobry Boże, ku duszy mej
pokrępieniu,
Pociechę niesiesz mi w cierpieniu.
Lecz oto męka ma
Powiększa się każdego dnia,
Gdyż pośród licznych wrogów stoję,
A oni dybią na życie moje,
I już napięty jest ich luk.
Na moją zgubę ostrzą strzały.
Rychło z ich ręki umrzeć muszę.
Boże! Ty znasz smak moich bied i trwóg,
Już są tortur jest mi świat cały.
Ach pomóż! Ratuj moją duszę!
5. CHORAL
**Choćby armia szatana
W oporze chciała trwać,
To wierz w twojego Pana:
Nie będzie z boku stać.
Co Pan przedsięwziąć pragnie,
I to, co mieć On chce,
To stać się musi snadnie,
To spełnić musi się.**
6. ARIA (T)
Burzcie się, burzcie, otchłanie spienione,
Pioruny nieszczęścia, bijcie w moją stronę!
W górę uderzcie żałości płomienie
Nade mną samym, nad mym cierpieniem.
Niech pokój mój zakłóci wróg.
Wszak mówi do mnie dziś sam Bóg:
Jam twą ostoją i wybawieniem.

7. RECYTATYW (B)

A więc odwagi, serce moje!
Pogódź się z bólem i niepokojem.
Niech krzyż twój ci nie będzie utrapieniem.
Przyjdzie wszak Pan
W czasie właściwym z pocieszeniem.
Syn Jego umiłowany przecież sam,
Twój Jezus, w lata swoje młode,
Znacznie większe znosił męki;
Cierpieć musiał pod Herodem;
Śmierć Mu groziła z tyrańską ręką;
Który Go podle zabić chciał.
Ledwo pojawił się na ziemi,
A już się uchodźcą stał.
Nuże! Jezusem pociesz się
Wiarę wyznając mocno tę:
Kto tu z Jezusem się frasuje,
Tego Pan niebem obdaruje.

8. ARIA (A)

Choćby całe życie moje
Tu w cierpieniu przebiegało,
W niebie kres swój będzie miało.
Tam płyną radości zdroje.
Tam przecież zamienia mój Jezus żałości
W błogie rozkosze, w wieczne radości.

9. CHORAL

Chcę przeto, póki życie trwa,
Z radością nosić krzyż mój ja,
Bym na to był gotowy, spraw,
I ode złego, Boże, zbaw.

Pomóż mi w walce, Panie mój,
Abym dokończyć mógł bieg swój.
Pomóż zwyciężyć ciało me,
I chroń od grzechu, Boże, mnie.

Niech w wierze trwa więc serce me.
Dla Ciebie żyć i umrzeć chcę.
Ach, Jezus, me błagania słysz!
Chcę odejść stąd, do Ciebie wzwyż.

BWV 154

Mein liebster Jesus ist verloren

1. ARIA (CT)

Mój miły Jezus - zagubiony:
O słowo, co mi rozpacz ślesz,
Co niczym miecz mą duszę tniesz,
Uderzasz w ucho me jak gromy.

2. RECYTATYW (T)

Gdzie mego Jezusa znowu spotkać mogę?
I któż mi pokaże drogę,
Tam, gdzie mej duszy serdeczne pragnienie,
Zbawiciel mój, znalazł schronienie?
Nie ma wszak dla mnie nieszczęścia większego,
Niż gdybym zgubić miał Jezusa mego.

3. CHORAL

**Jezu, światło życia mego,
W Tobie Zbawiciela mam.
Jezu, Tyś pogromcą Złego,
Tyś ostoją moją sam!
Serce me pełne pragnienia,
Czeka Ciebie wśród cierpienia.
Przyjdź! Ach, przyjdź, ja czekam Cię!
Przyjdź, Jezus, daj ujrzeć się!**

4. ARIA (A)

Pozwól się odnaleźć, Panie.
Niechaj grzech mój się nie stanie
Chmurą, co Cię może skryć.
Nie trwóż więcej duszy mej,
I pojawić znów się chciej,
Aby ze mną znowu być!

5. ARIOSO (B)

„Czyż nie wiedzieliście, że w tym, co jest Ojca mego, Ja być muszę?”

6. RECYTATYW (T)

To głos przyjaciela mego!
Bogu dzięki, Bogu chwała!
Jezus, pocieszyciel wierny
Za pomocą Słowa swego
Znowu ujrzeć się pozwala.
Czułem ból niemiłosierny,
I dotknęły te żałości
Niemał szpiku moich kości.
Lecz teraz ma wiara znów nabiera mocy;
Radość napełnia moje serce całe,
Gdyż rozkosz mej duszy ponownie ujrziałem,
Mego Zbawcę, me Słońce oraz moją Światłość,
Który po smutnej żałoby nocy
Przez blask swój niesie memu sercu radość.
Powstań ma duszo i bądź gotowa!
Musisz do Niego

Iść do świątyni, do domu Ojca Jego.
Tam On w swoim Słowie daje ujrzeć się.
Tam On w sakramencie pragnie wzmocnić cię.
Tam ciało i krew Jego godnie spożyć możesz,
Gdy Go ucałujesz w wierze i pokorze.

7. ARIA DUETTO (A, T)

Jezus się odnalazł, więc już się nie trwożę,
Już się więcej nie frasuję.
Ten, którego ma dusza miłuje
Sam mi się pokazał w tej radosnej porze.
Nigdy Cię już nie stracić, pragnę Jezus szerze,
I stale obejmować pragnę Ciebie w wierze.

8. CHORAL (ŚE 796/6)

**Jezu, ja nie puszczę Cię
Ani chwili tam od siebie.
Ty zaś zaprowadzisz mnie,
Gdzie Tve źródło życia w niebie.
Szczęsny mówię słowa te:
Jezu mój, nie puszczę Cię!**

BWV 155 Mein Gott, wie lang, ach lange

1. RECYTATYW (S)
Jak długo jeszcze, mój Boże?
Już smutku jest za wiele.
Nie widzę jakie cele
Niedola ta mieć może.
Twe pełne laski spojrzenie
Skrrywają chmury i ciemności,
Cofa się, cofa ręka miłości!
Bardzo się lękam o me pocieszenie.
A mnie biednego pognać się stara.
Co dzień mi podana lez mych gorzkich miara.
Braknie radości wina;
Topnieć nadzieja ma zaczyna.
2. ARIA DUETTO (A, T)
Musisz w Nim nadzieję złożyć,
I w wierze przy Bogu trwać!
Jezus wie, w której godzinie
Ma ci pomoc swoją dać.
Kiedy smutny czas przeminie,
On ci serce swe otworzy!
3. RECYTATYW (B)
O duszo, raduj się serdecznie,
Bo choćby oczy twe mówiły,
Jakoby przyjaciół twój miły
Opuścił cię ostatecznie,
On cię opuszcza na chwilkę małą!
Serce! Wierz mocno ty,
Ze to niedługo będzie trwało,
Kiedy za twe gorzkie łzy,
Wino radości On ci da.
On miast piołunu miód dla ciebie ma.
Ach! Nie myśl, nie,
Że On złośliwie cię frasuje:
On tak jedynie miłość twą próbuje,
Sprawia, że w zły czas szłocha serce twe,
By laski Jego promienie
Milsze jeszcze zrobiły wrażenie.
I to, co winno cię radować,
Na koniec sam,
Ku twej pociesze raczył zachować.
Niech więc, o serce, we wszystkim rządzi tobą
Pan!
4. ARIA (S)
Rzuć się serce, rzuć się wprost
W ramiona Bożej miłości,
A doznasz Jego litości.
Złóż nań jarzmo twoich trosk.
Ciężar, co był tobie dan,
Na swe barki chce wziąć Pan.
5. CHORAŁ (Ś E 630/10)
**Choć czasem tobie zdaje się,
Że Bóg ci pomóc nie chce,
Niech serce twe nie trwoży się,**

On pomoc śle, gdy zechce;
Więc wierzyć Jego Słowu chciej
I wbrew wszystkiemu pewność miej,
Że Bóg cię nie zawiedzie.

BWV 156 Ich steh mit einem Fuß im Grabe

1. SINFONIA
2. ARIA (T) + CHORAŁ (S; na podstawie Ś E 945/1)
Już jedną stopą stoję w grobie,
Uczyni ze mną, co chcesz, Panie,
Wpadnie tam zaraz ciało udręczone.
Pomóż mi w niedoli mej!
Przyjdź, jeśli chcesz, i przy mnie stój,
Jeśli ma przyjść me skonanie,
Bo jam opatrzył już dom mój.
Duszę mą na pieczy miej!
Weź ją, o Panie, w ręce swe.
I daj mi Boże błogi koniec!
Dobre, co dobrze kończy się.
3. RECYTATYW (B)
Moje biedy, niepokoje,
Moja śmierć i życie moje
Leżą w Twoich dłoniach, Boże;
Przeto i na mnie, wierzę głęboko,
Łaskawe swoje obrócisz oko.
Gdy z woli Twojej przez grzechy moje
Boleści na mnie czeka łoże,
To, Boże mój, ja proszę Cię,
Niech dobroć Twa okaże się
Większa niż sprawiedliwość Twoja.
Bo Ty to dla mnie przewidziałeś,
Bym przeżył me cierpienie cale;
Jam jest gotowy:
Niech mi się stanie wola Twa.
Nie szczedź mi nic, nie zwlekaj sam,
Niech ma niedola krótko trwać;
Im dłużej tu, tym później tam.
4. ARIA (A)
Jak Ty chcesz. Panie - najlepsza rada Twa,
I w niej chcę mieć upodobanie.
I w radości,
I w żałości,
W umieraniu i w błaganiu,
Niechaj zawsze mi się stanie,
Jak Ty chcesz, Panie.
5. RECYTATYW (B)
A zechcesz, bym nie miał chorować,
Będę z serca Ci dziękować.
Lecz gdy raczysz już zachować
Od choroby moje ciało,
Spraw, by dusza była zdrowa,
I aby tak już pozostało.
Duchem i Słowem weź ją w obronę,
W tym wszak me szczęście doskonałe;

A kiedy umrze ciało zmęczone,
To Ty, Boże, bądźiesz mego serca działem!

6. CHORAŁ (ŚE 691/1)

O, Panie, jako zechcesz sam,
Tak rządz mi moimi losy.
Dla Ciebie tylko miłość mam,
Więc chociaż nieszczęście ciosy
Spotkają mnie, to łaska Twa
Cierpliwość mi i stałość da,
Twa wola jest najlepsza.

BWV 157

Ich lasse dich nicht, du segnest mich denn

1. Duetto (T, B)

„Nie puszcze Cię, dopóki mi nie pobłogosławisz.”

2. ARIA (T)

Trzymam Jezusa z całej mej siły.
Nie puszcze Go teraz ani też w wieczności.
W Nim jest bezpieczna ma ostoja,
Przeto kurczowo chwyta się wiara moja
Jego oblicza pełnego łaskawości.
Otuchą najlepszą jest mój Jezus miły.
Trzymam Jezusa z całej mej siły.

3. RECYTATYW (T)

O, mój Jezu miły Ty,
W Tobie, kiedy leję łzy,
Źródło mam radości mojej.
W niepokoju Tyś pokojem,
Wśród lęku Tyś mym miękim łozem.
Świat przecież wierny być nie może,
Bo nawet niebo kiedyś przeminie,
A radość świata jak plewy zginie.
Gdybym więc Ciebie, mój Jezu, nie miał,
To czegoś wtedy bym się trzymał?
Dlatego nigdy Cię nie puszcze, Panie.
Błogosławieństwo Twe ze mną zostanie.

4. ARIA + RECYTATYW (B)

Tak, tak, ja mocno Jezusa trzymam,
I brama nieba jest mi otworzona,
Gdzie Ojciec Bóg i goście Jego Syna
Przy uczcie weselnej siedzą w koronach.
Więc Cię nie puszcze, Zbawco i Panie,
A Twe błogosławieństwo ze mną pozostanie.

Ach, jak przyjemna, jak wytęskniona
Jest mi ta skrzynia sklecona z drewna!
Wszak Jezus w moich leży ramionach,
Radości odpocznienia jest więc dusza pewna.

Tak, tak, ja mocno Jezusa trzymam,
I brama nieba jest mi otworzona.

Jak pięknie jest u nieba bram!
Przyjdź, słodka śmierci, zabierz mnie tam!

Gdzie Ojciec Bóg i goście Jego Syna
Przy uczcie weselnej siedzą w koronach.

Pełnym radości,
Ze nędzę doczesności
Mogę dziś oto już zrzucić z siebie,
Bo Jezus ze swym błogosławieństwem czeka
mnie w niebie.

Więc Cię nie puszcze, Zbawco i Panie,
A Twe błogosławieństwo ze mną pozostanie.

5. CHORAŁ (ŚE 796/6)

Jezu, ja nie puszcze Cię
Ani chwili tam od siebie.
Ty zaś zaprowadzisz mnie,
Gdzie Twe źródło życia w niebie.
Szczęsny mówię słowa te:
Jezu mój, nie puszcze Cię!

BWV 158

Der Friede sei mit dir

1. RECYTATYW (B)

Pokój niech będzie z tobą,
O sumienie, co się boisz!
Twój pośrednik tutaj stoi.
Win twych księge, twoją karę
I prawa przekleństwo stare
Podarł on, wyrównał dług.
Pokój niech będzie z tobą.
A księcia świata, co grzech miłuje,
Co duszę twoją posiąć się stara,
Już zwyciężyła Baranka ofiara.
Me serce strapione, czegoż ci nie staje,
Gdy przez Jezusa kocha cię Bóg?
On sam mi pokój swój zwiastuje.
Pokój niech będzie z tobą!

2. ARIA + CHORAŁ (S, B)

Żegnaj, świecie, jam znuzony,
Salemu czekają mnie szafasy,
Żegnaj świecie! Jam znuzony,
Ja do nieba iść już chcę.
Gdzie będę mógł w pokoju
Oglądać Boga po wszystkie czasy.
Tam pokój błogosławiony,
Tam też radość czeka mnie.
Tam me mieszkanie upragnione,
Świecie, niesiesz tylko bój,
Tyś próżności marnej zdrój;
Tam wiecznej chwały mam koronę.
W niebie zaś na wieczny czas
Radość, pokój czeka nas.

3. RECYTATYW (B)

Panie myślą moją rządz,
Abym na tym świecie złym,
Zanim mnie stąd zechcesz wziąć,

Był pokoju dzieckiem Twym.
I daj, bym po cierpieniach mógł kiedyś być
w niebie;
Jak Symeon, w pokoju mógł odejść do Ciebie.

Tam me mieszkanie upragnione,
Tam wiecznej chwały mam koronę.

4. CHORAL

Tak baranka paschalnego
Bóg daje na ołtarze:
Na pniu krzyża sprawionego
W Jego miłości żarze.
Wierzym wiec, że nasze drzwi
Są znaczone śladem krwi,
Dusiciel nam nie groźny.
Alleluja.

BWV 159

Sehet, wir gehn hinauf gen Jerusalem

1. ARIOSO (B) + RECYTATYW (A)

„Oto”
Przyjdź, popatrz moja duszo
Dokąd Jezus twój wyrusza!
„Idziemy [w górę]!”
Jak trudna to droga! W górę?
Jak wielką górę z mych grzechów zdołałem
zbudować!
Jak gorzko Ci będzie na nią wstępować!
„Do Jerozolimy”
Ach nie idź tam. Panie umiłowany!
Tam już dla Ciebie krzyż przygotowany,
Tam się wykrwawiają Twoje rany.
Tam kręcą bicze, szykują kajdany;
Sznury i więzy czekają Cię tam.
Ach nie idź tam Panie, nie idź tam sam!
Ale jeśli Ty w tej drodze staniesz,
To ja nie do Jerozolimy,
Lecz, ach! Do piekła pójdę. Panie!

2. ARIA (A) + CHORAL (S; ŚE 142/5)

Idę Twym śladem
Przy Tobie chcę tu zostać,
Nie odrzuć, Panie mnie;
Przez płwanie i zniewagę;
Chcę Cię na krzyżu objąć jeszcze,
Gdy pęknie serce Twoje,
Ja nie odstąpię Cię;
Nie wypuszczę Cię z mej piersi;
Gdy lice Twe poblednie,
Gdy skończysz życie swe,
Gdy nadejdzie czas Twej śmierci,
O, wtedy ja cię ujmę
W sobie jak w grobie pomieszczę.
W me serce, w łono me.

3. RECYTATYW (T)

Chcę wobec tego
W zaciszu serca mego
Ciebie, Jezu, opłakiwać.
Świat bez opamiętania może
Rozwiązłości truciznę spożywać.
Mnie pokrzepiają moje łzy,
I nie chcę wcale
Tęsknić za radością, Boże,
Nim przed mą twarzą nie staniesz Ty,
Nim Cię nie ujrzę w Twojej chwale,
Nim nie będę przez Ciebie zbawiony;
Wtedy dopiero będę pocieszony.

4. ARIA (B)

Wypełniło się,
Niedola minęła.
Nad grzechem pierworodnym górę miłość
wzięła,

Bóg usprawiedliwił mię.
Wypełniło się.
Spiesznie pragnę nieść
Dzięki dla Jezusa i oddać Mu cześć,
Świecie żegnaj cię!
Wypełniło się!

5. CHORAL

Jezu, gorzka męka Twa
Moim pocieszeniem,
Rany Twe i hańba ta
Serca pokrzepieniem;
Idę jak po płatkach róż,
Tobie wnosząc dzięki,
Ze mam dom swój w niebie już
Z powodu Twej męki.

BWV 161

Komm, du süße Todesstunde

1. ARIA (A)

Przyjdź słodka chwilo śmierci mej,
By duch mój
Miodu zdroj
Mógł spożywać z pasczy lwiej.
Słodkie przynieś mi konanie,
W grób mnie złóż,
Bym mógł już
Zbawcy dać pocałowanie.

(Do tego w wersji lipskiej CHORAL: ŚE 933/1)

Serdecznie pragnę zgonu,
Bym u Jezusa był.
Tum w nędzy, smętkach tonął,
Tam będę w świetle żył.
Ach, czekam już rozstania
Z tym światem łez i bied;
Duch pełen jest błagania:
O Jezu, przyjdź już wnet!

2. RECYTATYW (T)
Świecie, ciężarem mi ulotne twe rozkosze,
 A twej słodyczy trującej nie znoszę!
 Twa światłość fałszywa,
 Jak kometa będę mi zwiastuje.
 A tam, gdzie się twe róże zrywa,
 Tam tysiąc kolców kłuje,
 I otwiera w mej duszy rany piekące!
 Jutrzenką poranka raczej mi śmierć błada,
 Wraz z którą wszędzie moje słońce,
 Bo śmierć mi niebiańską rozkosz zapowiada.
 Stąd z serca mego westchnienia płyną,
 Wzdycham jedynie za śmierci godziną!
 Z ochotą chciałbym wnet z Jezusem bawić,
 Z ochotą chciałbym świat ten już zostawić.
3. ARIA (T)
 Dusza stęskniona,
 Aby Zbawcę wziąć w ramiona,
 By z Chrystusem zaraz być!
 Chociaż ciało me to ziemia,
 I w proch się po śmierci zmienia,
 Dusza czysto będzie lśnić
 Wśród aniołów postawiona.
4. RECYTATYW (A)
 Rzecz już przesądzona:
Świecie dobranoc ci!
 Tylko śmierć w Pana ramionach
 Da pocieszenie mi;
 W Nim odnajdę sen łagodny.
 Róże grób pokryją chłodny,
 Ale Jezus mnie obudzi.
 I daremnie śmierć się trudzi,
 Bo On mnie poprowadzi na niebieskie łąki,
 Gdzie nigdy z Nim więcej nie zaznam rozłąki.
 Niech więc wstanie śmierci dzień, niech się już
 zaczyna!
- Niech radośnie wybije śmierci mej godzina!
5. CHÓR
 Niechby dziś się spodobało
 Bogu memu rzecz już „dość”:
 W grób niech idzie moje ciało,
 A duch - mego ciała gość -
 Wdzieje strój nieśmiertelności
 Wśród słodyczy i radości.
 Jezu, przyjdź i przyjmij mnie!
 To ostatnie słowo me.
6. CHORAŁ
Me ciało się rozłoży;
Me ciało czeka grób.
Lecz sprawi Pan, bym ożył,
I bym promienieć mógł.
Tu żegnam się z żałością,
Tam radość da mi On:
Uczyni mnie światłością.
Cóż szkodzi mi więc zgon?

BWV 162

Ach! ich sehe, itzt, da ich zur Hochzeit gehe

1. ARIA (B)
 Ach! Widzą oczy moje,
 Ze oto na wesele idę dziś do Boga.
 Radość i trwoga!
 Truczna duszy oraz chleb żywota;
 Życie i śmierć, niebios i piekieł wrota!
 Płomienie piekła i blask niebiańskiej chwały
 Dziś się spotkały!
 Mój Jezu, pomóż, niech się ostoje!
2. RECYTATYW (T)
 O, weselna ucztą wielką,
 Na którą jest zaproszona
 Przez Króla Niebios dusza wszelka.
 Ale, wszak nie jest ta narzeczona
 - Natura ludzka - nieskazitelna.
 Czy zechce ją pojąć Syn Najwyższego?
 O, wielka, wielka ucztą weselna!
 Jakież to zaszczyt, jakże to się stało,
 Ze Boży Syn
 Na zawsze przyjął ludzkie ciało?
 Wszak niebo to Jego tron,
 Ziemia podnóżkiem dla stóp Jego,
 A przecież świat ten On
 Jak narzeczoną chce pocałować!
 Uczta weselna już gotowa,
 Ubite woły i cielęta,
 Jakże wspaniale stół zastawiony!
 Ten, kogo wiara tu przyprowadzi, jakże będzie
 błogosławiony!
 Zaś dola tego, co ucztą wzgardzi, jak straszna
 będzie i przeklęta!
3. ARIA (S)
 Jezu, łask wszelakich zdroju,
 Jam Twym gościem, daj mi siłę,
 Bo to Ty mnie zaprosiłeś!
 Jam strudzony, słaby, w znoju,
 Niech prośba moja nie będzie daremną,
 Pokrzep mą duszę, co tak głodna Ciebie.
 Ja Cię wybieram, o Żywota Chlebie,
 Przyjdź już, Mój Panie i zjednocz się ze mną!
4. RECYTATYW (A)
 Ach spraw, mój Jezu, daj mi, bym
 Nie przyszedł na ucztę bez odzienia,
 Byś mnie nie sądził w gniewie Twym!
 Bo słyszę, pęfen przerażenia,
 Jak na wesele zaproszony
 Bez szaty przyszedł gość zuchwały,
 " I jak w ciemności był wrzucony!
 Wiem, żeś niegodny, niedoskonały.
 Ach! Podaruj mi wiary szatę długą;
 Niech przyodzieje się Twą zasługą!
 Daj mi za strój weselny cały
 Suknię zbawienia i niewinności jedwab biały!

Ach! Zwól, by z Twej krwi purpury płaszcz
wspaniały
Występku pi; my na starej sukni Adama
przykrywał.

A wtedy czystym będę, Panie,
Będziesz miał we mnie upodobanie.
Wtedy to godnie Baranka uczte będą spożywał.

5. ARIA DUETTO (A, T)

W Bogu moim się raduję,
On tak bardzo mnie miłuje,
Ze w swej wielkiej łaskawości
Przydziałł mnie w swej dobroci
W szaty sprawiedliwości.
Wiem, że po tym tu żywocie
Białą szatę chwały da,
Gdy już w niebie będę ja.

6. CHORAL

Ach, już wyobrażam sobie
Bożej chwały wielki źródł.
Kiedy już się przyozdobię
W najbielszy niebiański strój;
Chwały otrzymam koronę,
I stanę przed Boga tronem,
Gdzie najwyższa radość ta
Już na wieki wieków trwa.

BWV 163

Nur j"edem das Seine

1. ARIA (T)

Każdemu, co jego!
Niechaj zwierzchność ma
Podatki i cła;
Nie boczmy się na to,
Pośpieszmy z zapłatą.
Lecz serce należeć ma do Najwyższego!

2. RECYTATYW (B)

Tyś hojnym dawcą, Boże, wszystko nam
darowałeś;

Wszystko, co posiadamy,
Z Twej ręki się dostało.
To Ty, to Ty nam dałeś
Duszę, życie, umysł, ciało,
Dobra, chwałę, stan i mienie.
Jakież więc dary,
Jakie ofiary
Damy Ci z dziękczynieniem?
Wszak to, co posiadamy
Twoim, nie naszym jest; jakże Ci to damy?
Lecz w jednym znajdziesz upodobanie:
Serce jedynie może
Zapłatą być Totie, Boże.
Lecz ach! Czyż nie jest to fałszywy pieniądz,
Panie?
Twój wizerunek jest uszkodzony przez szatana:
Fałszywa moneta będzie odrzucana.

3. ARIA (B)

Niech się serce moje stanie
Monetą, którą Tobie dam.
A że nie jest czysta, Panie,
To Ty przyjdź i spraw to sam,
By Cię blask jej zadowolił!
Przyjdź, obrabiaj, top i kuj,
By jaśniał, wedle Twojej woli,
We mnie wizerunek Twój.

4. RECYTATYW (S, A)

Chciałbym Ci, Boże,
Serce me złożyć w darze.
Wola tak pragnąć może.
Lecz ciało zawsze krnąbrnym się okaże.
Więzi je świat
Wśród pokus krat,
I łupu swego zwrócić ani myśli.
Dlatego swat muszę mieć w nienawiści,
Bym mógł Cię kochać jako Boga mego.
Spraw, by me serce pełne było łaski,
By całkiem z niego zniknął świat i jego blaski,
I chrześcijanina uczyni ze mnie prawdziwego.

5. ARIA DUETTO (S, A)

Niech stracę siebie,
Weź mnie dla Ciebie.
Odbierz mi wolę moją zupełnie.
Niech odtąd tylko Twą wolę pełnię.
A daj mi siebie z dobrocią Twą, Panie,
Niech serce moje zapomni siebie,
I w Tobie odtąd pozostanie.
Niech stracę siebie, weź mnie dla Ciebie!

6. CHORAL

Me serce prowadź sam,
Przez Ducha Twego tam,
Gdzie przed tym ujdę, Boże,
Co nas rozdzielić może,
Bym częstką Twego ciała
Został na wieczność całą.

BWV 164

Ihr, die ihr euch von Christo nennet

1. ARIA (T)

Wy, co od Chrysta chcecie się zwać,
Gdzież miłosierdzie jest bliźniego.
Po którym chrześcijan ma być znać?
Jakże daleko wam do niego!
Miłość być winna w sercach zawsze,
A wasze od kamienia twardsze.

2. RECYTATYW (B)

Wprawdzie samej miłości znane nam przesłanie:
Kto wobec bliźniego miłosiernie postąpi,
Ten, gdy przed sądem stanie,
Sam miłosierdzia dostąpi,
Lecz przecież nie zważamy na nie!
Choć słyszymy wzdychania bliźniego,

Widzimy jego rąk błagania
I łyzy wylane pośród mąk,
To jednak serce nasze ku miłości się nie skłania!
Kapłan i lewita, co po koleji
Przeszli a się nie zatrzymali,
W nich obraz chrześcijan złych nam dany.
Co czynią tak, jakby cudzego nieszczęścia nie

znali,

Też wina ni oliwy by nie nalali
W bliźniego rany.

3. ARIA (A)
Tylko przez miłość i litość
Samemu Bogu będziemy podobni!
Serce samarytańskie, co szczerze miłuje,
Ból innych, jak swój ból odczuje
I o litość; nie zapomni.
4. RECYTATYW (T)
Ach! stop żarem serca Twego
Zimną stal serca mego!
Abym chrześcijańską miłość prawdziwą
Codziennie okazywał żywą.
Abym bliźniego mego ból,
Nie ważne to w ogóle,
Chrześcijanin to czy poganin, obcy czy też swój,
Do serca mego wziął jak swoje własne bóle.
Oby serce me litościwe i łagodne było,
Wtedy obraz Twój w sobie będzie nosiło.
5. ARIA (S)
Otwartym dla bliźnich dłoniom
Niebo bramy swe otwiera.
Oczom, co łyzy nad kimś ronią,
Zbawiciel ich łyzy ociera.
Serca, co bliźnich kochają,
W sercu Boga już mieszkają.
6. CHORAL (ŚE 107/5)
Uśmiercaj w nas, co złego,
By łaskaw nam był Bóg.
Człowieka zniszcz starego,
By nowy r.ż/ć mógł
I wszystkie swe pragnienia
I myśli, i życzenia
Powiązać z Tobą chciał.

BWV 165

O heilige Geist- und Was?erbad

1. ARIA (S)
O święte w duchu i w wodzie obmycie,
Które w nas Boże Królestwo gruntuje
I w księgę życia imiona wpisuje!
Powodzi, która daje życie!
Cudowna twa moc, jak wody spienione
Porywa i topi grzechy popełnione.
O święte w duchu i w wodzie obmycie!
2. RECYTATYW (B)
Grzech pierworodny, dziedzictwo Adama,

Gniew Boży sprowadza,
Śmierć ściąga na nas.
Bo to, co z ciała zrodzone.
Ciałem jest tylko i grzechem skażone,
Zatrute jest i poplamione.
Lecz błogosławiony los ochrzczonego człowieka,
Bo ten, po chrzcie kąpeli,
Dziecięciem łaski będzie nazwany.
Ten chrześcijaństwo przyobleka,
Niewinności białe szaty.
W Chrystusowej krwi szkarłatny
Przez chrzest będzie przyodziany.

3. ARIA (A)
Ty co mnie tak umiłowaleś,
Ze mi żywot wieczny dałeś
Przez sakrament chrztu Twego,
Daj mi, abym łaski to przymierze
Wciąż odnawiał, radując się szczerze
Przez dni wszystkie życia mego.
4. RECYTATYW (B)
A przecież duszy mej Poranku,
Coś urodził mnie na nowo,
Być Ci wiernym dałem słowo,
O święty, Boży Baranku.
Lecz, ach! Jakże często przymierze chrztu
łamaniem.
Jak często nip wypełniałem tego, co obiecałem!
Okaż swoje zmiłowanie,
Przebac z łaski grzech mój, Panie,
Ulituj się, wybac mi w mojej niedoli.
Ty jeden wiesz, Boże, jak strasznie mnie boli
Ta rana zadana przez węża starego.
Grzech trucizną dla duszy i ciała mego.
Daj, bym Cię wiarą moją wybrał, Panie,
Krwistoczerwoną obrazie węża
Na krzyżu wywyższony,
Który me bóle wszystkie zwyciężył
I mnie pokrzepił, gdym znużony.
5. ARIA (T)
Jezu, śmierci śmierci mej,
Daj przez żywot cały
I w ostatniej chwili zlej,
Aby oczy me widziły
W Tobie Węża Zbawienia,
Co grzech gładzi obficie.
Ulecz duszy cierpienia
I spraw bym znalazł życie.
6. CHORAL
Słowo, chrzest i wieczerzę
Od Ciebieśmy dostali,
Uczy Duch Święty w wierze,
Byśmy temu ufali.

BWV 166

Wo gehest du hin?

1. BASSO SOLO (B)
„Dokąd idziesz?”
2. ARIA (T)
Chcę ku niebu myśli zwrócić,
Serce me chce świat porzucić,
Bo czy idę, czy też stoję,
Wciąż pytanie słyszę Twoje:
Ach, człowiecze, dokąd idziesz?
3. CHORAL (S)
Mój Panie Jezu, proszę Cię,
Niech ten zamiar we mnie trwa.
Nie daj mej myśli zachwiać się,
Gdy nadejdzie pora zła.
Lecz przy tym twardo stać mi daj,
Aż Dusza ma osiągnąć Raj,
Gdy wyjdzie z gniazda swego.
4. RECYTATYW (B)
Tak, jak po deszczu wody znikają.
Jak najpiękniejsze barwy bledną,
Tak i radości świata mijają,
Z których tak cenią ludzie niejedną.
Bo choć widzimy czasem na ziemi,
Jak szczęście się barwami mieni,
To także w pomyślności porze
Godzina śmierci nadejść może.
5. ARIA (A)
Miej się więc na baczności
Wśród błogiej szczęśliwości.
Bo wieczór na tej ziemi
Często w nicotę zamieni
Poranka wszystkie radości.
6. CHORAL (Ś E 919/1)
Kto wie, jak blisko me skonanie?
Upływa czas, śmierć zbliża się.
Jak prędko, ach, jak niespodzianie
Zagłada może trafić mnie!
O spraw, dla Chrystusowej krwi,
Mój Boże, błogie zejście mi!

BWV 167

Dir Menschen, rühmet Gottes Liebe

1. ARIA (T)
Sławcie Bożą miłość, ludy,
Chwalcie wielką dobroć Jego!
Sercem czystym, bez obłudy,
Bo On dał nam czasu swego
Drogę życia, róg zbawienia,
Przez Jezusa swego Syna.
2. RECYTATYW (A)
Pochwalon niech będzie Pan, Bóg Izraela,
Który tak łaską nas obdziela,
Że Syna swego

Zsyła z tronu wysokiego
Dla świata jako Zbawiciela.
Najpierw pojawił się Jan Chrzciciel,
By wyrównać kręte drogi
Pod Jezusa święte nogi.
Potem nadszedł sam Zbawiciel,
Aby dusze utrapione,
Dzieci w grzechu zagubione,
Swą miłością i swą łaską uradować,
Do nieba prowadzić i w skrusze zachować.

3. ARIA DUETTO (S, A)
Boże Słowo nam nie kłamie;
Co obiecał, to się stanie.
A tego, co przed wiekami
Pośród rajskiego ogrodu
Obiecał praojcom rodu,
Tego my dzisiaj świadkami.
4. RECYTATYW (B)
Z niewiasty przyszedł owoc,
Gdy się wypełnił czas.
Błogosławieństwo owo,
Które dał Pan Abrahamowi,
Nadchodzi oto jak słońca blask,
A nasze troski cichną w nas.
Donośnym głosem chwali Pana
Zachariasz, choć był niemy,
Za cuda, dzięki którym wiemy.
Jak łaska Boga nieprzebrana.
Chrześcijański ludu, pomyśl wraz.
Co czyni dla ciebie Bóg wspaniały,
I wnieś ochoczo Mu pieśń chwały!
5. CHORAL (Ś E 584/4)
Niech dziś ma cześć i chwałę:
Bóg - Ojciec, Syn i Święty Duch!
Niech w nas rozmnaża dalej,
Co nam zapewnił z łaski już!
Zaufać Jemu chcemy
I na Nim oprzeć się,
Więc serca Mu niesiemy,
Odwagę, zmąsły swe.
Zaśpiewaj Panu d. isiaj,
Niech „amen” woła brat!
Dojędziemy celu życia
We wierze w nowy świat.

BWV 168

Tue Rechnung! Donnerwort

1. ARIA (B)
Zdaj rachunek! Słowo-grom,
Co strzaskaniem skalom grozi,
Słowo, co krew w żyłach mrozi.
Zdaj rachunek! Opatrz dom!
Ach! Już Bogu musisz oddać,
Życie twoje, ciało, dobra.
Zdaj rachunek! Słowo-grom!

2. RECYTATYW (T)
 Na czas krótki otrzymałem,
 To, co tu w tym życiu mam:
 Ducha, życie, krew wraz z ciałem,
 Urząd i mój stan. Wszystko to dar od Boga dan.
 Wszystko to jest we władanie,
 Sumienne gospodarowanie
 Z ręki Pana powierzone.
 Lecz ach! Odczuwam strach i przygnębienie,
 Kiedy badani me sumienie,
 I me księgi widzę błędami skażone.
 Dniem i nocą
 Dobra co od Boga są
 Przepuszczałem z zimną krwią.
 Jak mogę, sprawiedliwy Boże, uciec przed Twą
 mocą?
 Błagam przeto z całego serca strwożonego:
 Padnijcie na mnie góry świata wszystkie,
 Skryjcie mnie przed gniewnym sądem Boga
 mego
 I przed oblicza Jego błyskiem!
3. ARIA (T)
 I odsetki i kapitał,
 Długi wielkie i znikome
 Będą kiedyś podliczone.
 Wszystko to, co zwrócić mam,
 Diamentowym rylcem sam
 Bóg już w księdze swej zapisał.
4. RECYTATYW (B)
 Lecz serce przerażone, odzój, przestań się
 frasować!
 Z radością możesz na sąd twój wstępować!
 I nawet, gdy ci to własne sumienie mówi,
 I rad, byś milczał ci udziela,
 Ty spojrzij na swego poręczyciela.
 Który przekreślił wszystkie długi!
 Jest całkowicie zapłacona
 Długu twój kwota wszelka.
 O krwi Baranka, miłości wielka!
 Przez nią twa wina przekreślona.
 Wierzyciel - Bóg - zaspokojony,
 Dług twój spłacony!
 Lecz skoro wiesz, żeś w doczesności
 Zarządcą dóbr ustanowiony.
 To nie ustawaj w staranności.
 By mądrze użyć tej mamony,
 I biednych wspierać należycie.
 Tak będziesz, gdy kresu dojdzie twoje życie,
 W namioty Niebios zaproszony.
5. ARIA (S)
 Serce, mamony łańcuch zerwać chciej!
 Ręce! Dobra me rozdawajcie,
 I miękkim czynicie łoże śmierci mej.
 Tak dom solidny mi stawiajcie.
 Który trwać będzie w nieba wieczności,
 Gdy w prochu legną ziemskie radości.

6. CHORAL
**Niech Twoim Duchem wzmocnię się,
 Z ran Twych niech moc popłynię;
 Twej śmierci potem obmyj mnie
 W ostatniej mej godzinie;
 I weź mnie, kiedy uznasz, że
 Ze światem pora żegnać się,
 Do grona Twych wybranych!**

BWV 169

Gott soll allein mein Herze haben

1. SINFONIA
2. ARIOSO (A)
 Tylko Bóg ma być w sercu moim.
 Postrzegam wszakże, że ten świat,
 Co swemu tajnu tak jest rad,
 Co do mnie tak przymila się,
 I myśli snadnie,
 Że duszą mą zawładnie.
 Lecz nie: Tylko Bóg ma być w sercu moim.
 W Nim mam największe dobro me.
 Choć znaleźć możemy
 Czasem na tej ziemi
 Zadowolenia strumyk mały,
 Co z Najwyższego dobroci płynie,
 Lecz źródłem bijącym Bóg sam jest jedynie,
 I z Niego czerpie przez czas cały
 To, co prawdziwie mnie napoi.
 Tylko Bóg ma być w sercu moim.
3. ARIA (A)
 Tylko Bóg ma być w sercu moim.
 W Nim mam największe dobro me.
 On mnie miłuje, gdy w potrzebie,
 I chce mnie, gdy już będę w niebie,
 Pożywić w domu swoim.
4. RECYTATYW (A)
 Czymże jest miłość Boga?
 Ducha pokojem,
 Zdrojem rozkoszy,
 Rajem dla duszy.
 Ona zamyka piekła podwoje,
 Przez nią otwarta raju brama.
 To rydwan jest Eliasza, który
 Uniesie kiedyś nas do góry,
 Wprost na lono Abrahama.
5. ARIA (A)
 Zgiń we mnie,
 Świecie, i twa namiętności,
 By serce me
 Na ziemi tej wprawiało się
 Już odtąd w Bożej miłości;
 Zgiń we mnie,
 Piekło, i wszelkie marności,
 Wy zgubne ciała skłonności!

Przed ogniem, morem, niepokojem,
A jasne światło, Słowo Twoje,
Niech jeszcze więcej blasku ma.
Niech nasza zwierzchność, daj,
A razem z nią nasz kraj,
Błogosławieństwo Twoje zna.
Pokój ustanów,
Daj swoje szczęście dla wszystkich stanów.
O to prosimy w Twym imieniu, Panie.
Ty powiedz: Amen. Niech tak się stanie.

6. CHORAL

Pozwól nam rok ten przeżyć,
By imię chwalić Twe.
By chwałę Twoją szerzyć,
Chrześcijanie proszą Cię.
Daruj nam żywot długi
Wszemmocną dłońią Twa.
Zachowaj swoje sługi,
Chroń kraj nasz mocą Swą.
Racz nam pobłogosławić,
W pokoju pozostawić.
Niech Słowo Twoje wiernie
Głoszą na cały kraj.
Niech diabeł zginie marnie.
To nam, nasz Panie, daj.

BWV 172

Erschallet, ihr Lieder

1. CHÓR

Rozbrzmijcie, wy pieśni i struny czarowne!
O czasy cudowne!
Chce Bóg, by Świątyni dusze były godne.

2. RECYTATYW (B)

„Jeśli kto mnie miłuje, słowa mojego prze-
strzegać będzie, i Ojciec mój umiłuje go,
I do niego przyjdziemy, i u niego zamieszkamy.”

3. ARIA (B)

O Trójco Przenajświętsza,
Wielki Boże chwały,
Przyjdź do nas w łaski święta,
Nawiedz nasz kraj cały.
W sercach naszych znajdź schronienie,
Choć są tak małe, dom tu znajdź;
Przyjdź i przyjmij zaproszenie,
Przyjdź, prosimy, do nas zajdź.

4. ARIA (T)

O raju dusz!
Gdzie Boży Duch jako wiatr wieje,
Co przy stworzeniu dmuchał już,
Duch, który nigdy nie przemienie.
Czyń więc przygotowania twe.
Bo Pocieszyciel zbliża się.

5. ARIA DUETTO (S, A)

Anima
Więc już nie zwlekaj, nadejść chcesz!
Przyjdź już łagodny wietrze z Nieba,

Przez mego serca ogród wiej!

Spiritus Sanctus

Wzmocnię cię, dziecię, gdy będzie trzeba.

Anima

Me Kochanie, ma Miłości,
Ginę, gdy mi Cię brakuje.
W Tobie źródło jest radości.

Spiritus Sanctus

Łaski dotknięciem cię pocałuję.

Anima

W wierze Cię witam, raduję się wielce,
Najwyższa Miłości, przekrocz próg mój!
Tyś już zabrała mi moje serce.

Spiritus Sanctus

Ty jesteś moja, a jam jest twój!

6. CHOR Ł (ŚE 105/4)

Gdy na mnie swój kierujesz wzrok,
Jest mi, jak gdyby z nieba Bóg
Słał w noc mą jasny promień!
Ach, Jezu, słowa Twego siew,
Twój Duch, Twe ciało, Twoja krew
Są jak ożywczy strumień!
Weź mnie, Panie!
W ręce swoje, łaski zdroje spuść na nowo!
Patrz, przychodzę na Twe słowo!

BWV 173

Erhöhtes Fleisch und Blut

1. RECYTATYW (T)

O, ciało wywyższone!
Które sam Bóg przyjmuje,
Któremu już na ziemi
Niebiańskie szczęście ofiaruje,
Ze się w Jego dziecię zmieni.
O, ciało wywyższone!

2. ARIA (T)

O, umyśle uświęcony!
Dobroć Bożą chcesz smakować,
Chwałąc śpiewaj i strój struny!
Wierność Jego masz zwiastować.

3. ARIA (A)

Chce Bóg, o człowiecze dzieci,
Wielkie rzeczy z wami począć.
Usta, serce, uszy, oczy
Nie mogą przy tej rozkoszy
I radości takiej spocząć.

4. ARIA DUETTO (S, B)

Bas

Tak Bóg świat umiłował,
Przez litość swoją,
Co nam ostoją,
Że Syna swego ofiarował;
Dar łaski dał niewyczerpany,
Co płynnie jak strumień wezbrany.
Sopran
Od Niego wszak jest nam dane

- Nowe przymierze,
 Nie na papierze
 Lecz w ustach, sercach jest zapisane,
 Ze Jego Duch, na Jego cześć
 W wierze modlitwę nauczy nieść.
 Oba głosy
 Spełnijmy nasze powinności,
 Ofiarę dajmy,
 Dzięki śpiewajmy,
 Że objawienie dał Światłości,
 Co dana nam wśród grzechu nocy,
 I co jaśnieje w pełnej mocy.
5. RECYTATYW (S, T)
 Ojcze, wołamy, choć Tyś nieskończony,
 Chcemy Ci serca nasze na ofiarę nieść.
 Do Ciebie płynie z piersi rozmodlonej
 Tych westchnień żar, co aż do Nieba chcą się
 wznieść.
6. CHÓR
 Porusz ducha w nas w ten czas.
 Daj, by miały w nas, o Panie,
 Dary Ducha swe działanie.
 Uczył Pan modlitwy nas,
 Więc przeniknie ta przez chmury,
 Posłuchanie da nam z góry.

BWV 174

Ich liebe den Höchsten von ganzem Gemüte

1. SINFONIA
2. ARIA (A)
 Z serca całego kocham Najwyższego,
 On także wielce miłuje mnie.
 Bo Bóg sam
 Skarbem duszy ma być nam.
 On dla mnie jest źródłem dobra wszelakiego.
3. RECYTATYW (T)
 O miłości, której dorównać nic nie może!
 O okupie za nas nieoceniony!
 Ojciec sam dziecka swego życie
 Daje na śmierć za grzechów zmycie.
 Choć Raj był przecież utracony,
 Ci, co go zgubili, przeegrali,
 Zbawienie znowu odzyskali.
 Tak Bóg umiłował świat!
 O serce me, to sobie zważ,
 Jaki w tych słowach sztandar masz.
 Drży przed nim całe piekło złe,
 Więc serce me, umocnij się!
4. ARIA (B)
 Sięgajcie!
 Zbawienie chwytajcie, o wiary dłońcie!
 Jezus wam daje Królestwo swe.
 I tylko tego od was chce:
 Wiary serdecznej aż po sam koniec.

5. CHORAL
**Serdecznie Panie kocham Cię,
 Nie bądź daleko ode mnie,
 Twa łaska ranie ratuje.
 Nie ciesz mnie już wszystkich świat,
 Niczemu już nie będę rad,
 Gdy Ciebie mi brakuje.
 Bo kiedy nawet skonam ja,
 To w Tobie jest ostoja ma.
 Wszak wybawiła mnie Twa krew,
 Więc wierzę Tobie, światu wbrew,
 Tyś Chrystus Pan,
 Tyś jest mój Bóg, Tyś jest mój Bóg,
 Od wstydu ochroń mnie, i trwój!**

BWV V 175

Er rufet seinen Schafen mit Namen

1. RECYTATYW (T)
 „Jpo imieniu woła owce swoje, i wyprowadza je.”
2. ARIA (A)
 Przyjdź, prowadź mnie.
 Duch stąpać chce
 Po łąkach w zieloności.
 Tu usycham,
 Do Cię wzdycham,
 Pasterzu, ma radości.
3. RECYTATYW (T)
 Gdzie jesteś Ty?
 Gdzieś ukrył się przed światem?
 O! Pokaż mi się zaraz!
 Ma dusza drży
 Z tęsknoty za dnia światłem.
4. ARIA (T)
 Ty już nadciągasz, zda się mi,
 Przechodzisz przez właściwe drzwi.
 Przyjęty będziesz w szczerzej wierze,
 Musisz prawdziwym być pasterzem.
 Poznają Twój łagodny śpiew,
 Miłości on jest pieniem.
 Na tego wszakże czuję gniew,
 Kto wątpi, żeś zbawieniem.
5. RECYTATYW (A, B)
 Alt
 „Lecz oni nie zrozumieli tego, co im mówił.”
 Bas
 Ach tak! My ludzie często przypominamy
 głuchych,
 Gdy zaślepiony umysł nie wie, co On mówił.
 O! Głupcze pamiętaj: gdy Jezus do Ciebie się
 zwraca,
 To ku zbawieniu Cię nawraca.
6. ARIA (B)
 Uszy moje się otwórzcie,
 W słowie Jego ufność złóżcie,
 Ze zabije On śmierć sroga.
 Łaskę, by żyć życiem pełnym

Chce dać Jezus wszystkim wiernym,
Którzy krzyża pójdą drogą.

7. CHORAL

Idę już, Duchu śladem Twym.
Spraw, abym szukał w świetle tym
Za słowem Twym i nowym życiem,
Które z łaski dajesz obficie.
Twe słowo jak gwiazda błyska,
Z oddali widna i z bliska.
Jeśli gdzieś inna jest nauka,
To nie chcę tej nauki szukać.
Alleluja, alleluja!

BWV 176

Est ist ein trotzig und verzagt Ding

1. CHÓR

„Krnąbrne i trwożliwe jest serce człowieka”

2. RECYTATYW (A)

Osobliwe mi się zdaje,
Ze Nikodem do Jezusa nie za dnia,
Tylko w nocy się udaje.
Tak długo słońce na niebie stało za Jozuego;
Nie zaszło, aż do zwycięstwa zupełnego.
Tu jednak chce Nikodem, by zeszło z nieba
wysokiego.

3. ARIA (S)

Światło, które tak miłuję,
Niech się dla mnie skryje w mgłę,
Bowiem Mistrza poszukuję,
A w dnia świetle lękam się.
Czyby czynił cudów krocie,
Kto przez Boga w swej istocie
Mocą nie obdarowany?
Snać przez Boga on wybrany.

4. RECYTATYW (B)

Więc nie dziw się, o Mistrzu, nie,
Że przyjdę pytać Ciebie w nocy!
Bo mógłbym ja za dnia
Nie sprostać temu, w mej niemocy.
Pocieszam się, że moje serce oraz ducha
Ku życiu zwróci ręka Twa,
Bo wszyscy, którzy tylko w Ciebie wierzą, nie
zginą.

5. AKIA (A)

Odwagi nabierzcie, o zmysły nieśmiałe,
Ochłońcie, słuchajcie co Jezus nam daje.
Że przez moją wiarę Niebios zyskam chwałę,
Gdy się obietnica dla mnie ciałem staje.
Gdy będę już w niebie,
Głos dobędę z siebie:
Chwalić będę świętą
Trójęc niepojętą.

6. CHORAL

A więc, by wszyscy, Panie, daj,
Zbawienie osiągali,

By? gdy już będzie pełen raj,
Bez końca Ci śpiewali,
Żeś Ty jeden, jedyny Król,
Jedyny Pan na ziemi:
Bóg Ojciec, Syn, co koi ból,
Duch Święty, co jest z niemi,
Jeden Bóg, w trzech osobach.

BWV 177

Ich ruf zu dir, Herr Jesu Christ

1. VERSUS 1 (chór)

Do Ciebie wołam, Jezu mój,
Wysłuchaj me błaganie.
Daj mi Twą łaskę, pokój Twój,
Niech się nie strwożę, Panie.
Daj, bym się prostych trzymał dróg,
Bym żył tylko dla Ciebie,
I w potrzebie
Innym coś dawać mógł.
Bym Słowo zachowywał.

2. VERSUS 2 (aria; A)

Proszę Cię jeszcze, racz mi dać,
Że tak się nie nadzieje,
Bym miał się pośmiewiskiem stać.
I daj mi też nadzieję,
Że gdy odchodzić będę stąd,
Do Ciebie zaufanie
Dasz mi Panie;
Bowiem to byłby błąd,
Gdybym w swe siły wierzył.

3. VERSUS 3 (aria; S)

Bym swoim wrogom, proszę Cię,
Przebaczyć był gotowy.
Ty przebacz grzechy moje mnie
I daj mi żywot nowy.
Niech Słowo będzie za chleb mi.
Umacniaj duszę w wierze,
Niech mnie strzeże,
Gdy bieda jest u drzwi,
Abym się nie odwrócił.

4. VERSUS 4 (aria; T)

By nie złamała mnie, ach daj,
Rozkosz ni żadna męka,
Bym wierny był Ci aż po raj:
W Twoich to tylko rękach.
Darmo ma ten, komu Ty dasz;
Czynem nikt nie zdobywa,
Ni nabywa
Twej łaski, Panie nasz,
Co nas od śmierci chroni.

5. VERSUS 5 (chór)

To bitwa jest, więc proszę Cię:
Pomóż w słabości, Boże.
Twej łaski tylko trzymam się,
I Ty mnie wzmocnić możesz.

Gdy przyjdzie bój, to, Panie, broń,
By mnie nie wyrócili,
Nie zabili,
Od niebezpieczeństw chroń.
Wiem, że mnie nie opuścisz.

BWV 178

Wo Gott der Herr nicht bei uns hält

1. CHORAL
Kiedy nie stoi przy nas Pan,
Gdy wrogów gromić trzeba,
Kiedy nam nie pomaga sam
Z góry, ze swego nieba,
I jeśli On nie broni nas,
I wrogów nie rozgromi w czas,
Izrael jest zgubiony.
2. RECYTATYW + CHORAŁ (A)
Co uknuć może ludzka moc,
Tego się nie lękamy.
Gdyż Bóg Najwyższy pomaga nam,
I z matni nas uwalnia sam.
Bóg wszystko widzi nawet w noc,
Každy Mu zamiar znany.
Ci, którzy w wierze mocno trwają,
Ci opuszczenia nie zaznają;
A Bóg zamysły odstępców obala,
Na ich złe czyny nie pozwala.
Choć chytrze pragną czynić zło,
Sprytnych próbują sztuczek wielu,
By dopiąć swego złego celu,
Lecz w niwecz Bóg obraca to.
Prowadzi silna ręka Pana
Przez krzyż, gdzie ziemia obiecana,
I gdzie nie grozi już udręka,
Bo wszystko w rękach Bożych.
3. ARIA (B)
Tak jak wzburzone morza fale
Druzgocą statek w swoim szale,
Tak wrogów wściekłość, gdy się rozjuszy.
Najlepsze skrada dobro duszy.
Tak chcą rozszerzyć królestwo szatana,
Zatopić łódź naszego Pana.
4. CHORAŁ (T)
Jako kacerzy ci nas lżą,
I naszej krwi szukają,
Co niby chrześcijanami są,
I Boga wychwalają.
Ach Boże, wielkie imię Twe
Im czczą przykrywą zdaje się.
Lecz kiedyś się przebudzisz.
5. CHORAŁ (chór) + RECYTATYW (A, T, B)
Pożreć gotowi oni nas,
Bas
Ryczą potwornie tak jak lwy,
I szczerzą swe mordercze kły,
Paszcę swą rozwierają.

Tenor
Lecz wprzód
Chwalimy Boga cały czas;
Tenor
Broni nas wciąż bohater z Judy.
Kłęski jeno doznają.
Ali
Przemina oni jak plewy rozrzucone,
A wierzący zostaną jak drzewa zielone.
I podrze się ich podła sieć,
Radości swej nie będą mieć.

Bas
Pochłonie proroków fałszywych
Gniewu Bożego ogień straszliwy,
A ich herezje będą spalone.
Bóg złamie ich obronę.

6. ARIA (T)
Milcz, milcz już chwiejny rozumie!
Nie mów: pobożni są zgubieni.
Oni przez krzyż są nowo narodzeni.
Bo ci, co w Jezusie nadzieję pokładają,
Zawsze przed sobą laski drzewi otwarte mają.
A gdy ich przygnie krzyż do ziemi,
Przez Niego będą pocieszeni.

7. CHORAŁ
W ręce Twej, Panie, każdy wróg;
Ty znasz jego zamiary,
Wiesz o zamysłach czarta sług.
Daj nam dochować wiary.
Gdy rozum wiarę zwalczyć chce,
I w przyszłość wierzyć boi się,
To tylko Ty pocieszysz.

Niebo i ziemia cała wszak
Są ręką Twą stworzone.
Niechaj Twe światło płonie tak,
Ze serce nam zapłonie
Wielką miłością wiary Twej.
Daj, byśmy stali byli w niej,
Choć świat by groźnie sarkał.

BWV 179

Siehe zu, daß deine Gottesfurcht nicht Heuchelei sei

1. CHÓR (zob. Syr. I; tłum. z niemieckiego)
„Bacz, aby pobożność twoja nie stała się obłudą,
i nie służ Bogu z sercem dwoistym.”
2. RECYTATYW (T)
Sprawy chrześcijaństwa współczesnego
Ustawione są w złej kolei.
Bo większość chrześcijan świata tego
Jest jak oziębły zbór w Laodycei,
Lub jak faryzeusze nałdęci.
Co z zewnątrz słyną z pobożności.
Którzy jak trzcina do ziemi zgięci,
Lecz w sercach ich żądza własnej chwały gości.

Chodzą wprawdzie do Domu Bożego,
A tam zewnętrzne wypełniają rytuały,
Lecz, czy to czyni chrześcijanina prawdziwego?
Nie! Tak obłudnicy swej szukają chwały!

3. ARIA (T)

Są obłudnicy fałszywi
Jabłkom sodomskim podobni:
Wewnątrz są obrzydliwi,
Choć z wierzchu, jakże nadobni.
Ci, co się fałszu nie boją,
Przed Bogiem się nie ostoją.

4. RECYTATYW (B)

Kto w sercu to nosi, co na zewnątrz czyni,
Ten chrześcijaninem zwać się może.
Takim był celnik ów w świątyni,
Gdy w pierś uderzał się w pokorze,
I nie przydawał sobie świętości.
Niechaj on będzie wzorem twym.
Chlubnym przykładem pobożności.
Pokutuj, człeczko, razem z nim!
Nie jesteś zbójem ni mordercą,
Rozwodnikiem ani oszczercą,
Lecz to nie znaczy jeszcze wcale,
Żeś czysty, że masz chodzić w chwale.
Wyznaj w pokorze swoje grzechy,
A zaznasz łaski i pociechy.

5. ARIA (S)

Najdroższy Boże, zmiłuj się:
Niechaj Twa łaska będzie mi dana.
Boleśnie grzechy męczą mnie,
Jak w nodze ropiejąca rana.
Pomóż Baranku Boży, Panie,
Niech dusza w bagnie tonąć przestanie!

6. CHORAŁ (ŚE 421/1)

Ja, człowiek grzeszny i ubogi,
Upadam przed obliczem Twym,
Zahamuj, Boże, gniew swój srogi
I nie wchodź w sąd ze sługą złym.
Mój Zbawco, zmiłuj, zmiłuj się,
Racz z wielkiej nędzy wyrwać mnie!

BWV 180

Schmücke dich, o liebe Seele

1. CHORAŁ (ŚE 409/1)

Przywdziej, duszo, strój odświętny,
Wznies się nad ten padół smętny,
Porzuć mrok, chodź w świetle dziennym,
Bowiem Pan twój, co rad zbawia,
Stół godowy ci zastawia.
Pan, co w niebie ma swe włóści,
W sercu twoim dziś zagości.

2. ARIA (T)

Nabierz otuchy: twój Zbawca puka,
Ach, otwórz szybko serca bramy!
Nawet, gdy tylko słowa nieskładne,

Gdyś tak w radości zakłopotany,
Twe usta Panu powiedziec władne.

3. RECYTATYW + CHORAŁ (S)

Jakże cenne są Świętej Wieczery dary!
Nic im na świecie nie dotrzyma miary.
W czym reszta świata
Widzi wartości,
To tylko błyskotki i próżności.
Bożego dziecka dusza tylko tym skarbem chce

być bogata,

I powiada:

Me zgłodniałe serce czeka
Twój dobroci dla człowieka.
Ach, jak czekam we łzach cały
Na twój pokarm doskonały.
Jak wielkie pragnienie moje
Za Twoim życia napojem!
Stale chcę, by moje ciało
W jedność z Bogiem już się złąło.

4. RECYTATYW (A)

Me serce czuje w sobie radość oraz trwogę:
Lęku jest pełne cale,
Kiedy rozważa Bożą chwałę,
Kiedy się z tajemnicą pogodzić nie może,
Kiedy zgłębić próbuje wielkie dzieła Boże.
Tylko Duch Święty przez swoje słowo nas poucza,
I tym się żywi każda ludzka dusza,
Która jest wiarą przepełniona.
Lecz radość będzie wzmozona,
Gdy dusza ujrzy już serce Jezusa,
O Jego miłości sama się przekona.

5. ARIA(S)

Sionce życia, światło duszy,
Panie, tyś jest wszystkim mim!
Ty mą wierność zauważysz,
Wiary mej nie zlekceważysz,
Choć jest słaba w sercu mdłym.

6. RECYTATYW (B)

Niech miłość Twoja, co tak wierna była,
Że Ciebie z nieba przepędziła,
Daremną nie będzie.
Rozpiał w miłości mojego ducha!
Niech się w swej wierze tego tylko słucha,
Co go uświęci,
I niech Twą miłość ma w pamięci.

7. CHORAŁ (ŚE 409/6)

Jezu, Ty żywota chlebie,
Daj, bym godnie przyjął Ciebie.
Niech nie spotka mnie karanie
Za niegodne spożywanie!
Daj, bym Tobą pokrzepiony,
W Twojej miłości utwierdzony,
Tak jak teraz, tu na ziemi,
W niebie gościem był z świętymi.

BWV 181

Leichtgesinnte Flattergeister

1. ARIA (B)
Lekkomyślne duchy płoche
Ukraść Słowo pozwalają.
Sprawia Belial z dziećmi swymi
Knowaniami bezecnymi,
Ze Słowa plonu nie dają.
2. RECYTATYW (A)
Nieszczęsne dusze chwiewią się,
Te co leżą jakby podłe drogi.
A któżby zdołał
Wymienić szatana sztuczki złe,
Który z serca Słowo rabuje.
Serce, co rozum ma ubogi,
Nie wierzy, straty nie pojmuje.
Zaś będą serca ze skały
Sprzeciwiały się złośliwie,
Zbawienie swe roztrwaniały,
Aż się obróćą w niwecz.
Chrystusa sprawia Słowo Boże,
Ze nawet skały popękają;
Ręka anioła poruszyć zdolna kamień na grobie,
Laska Mojżesza uczynić może,
Że skały wody wylewają.
Twardszym, o serce, chce się być tobie?
3. ARIA (T)
To mnogość cierni niepożytecznych;
Skarbów gromadzenie, ziemskie pożądania,
W piekle podsyca ogień mąk wiecznych
Bez zmiłowania.
4. RECYTATYW (S)
Przez tego moc Słowa się marnuje,
Szlachetne ziarno wzrosnąć nie może,
Kto temu w duchu się nie ofiaruje.
Aby we właściwej porze
Dobrą w swym sercu glebę przygotować,
Aby mogło bezmiaru słodocy kosztować,
Którą to Słowo przed nami odkrywa,
Którą nam tutaj oraz tam zdobywa.
5. CHÓR
Racz, o Najwyższy, nam pozostawić
Pociechę serca, Twe święte słowa.
Ty możesz ręką wszechmocną sprawić,
By gleba była gotowa
Dla Twego Słowa w sercu człowieka.

BWV 182

Himmelskönig, sei willkommen

1. SONATA
2. CHÓR
Królu Niebios, bądź pozdrowion.
Zwól nam Twym Syjonem być!

Do nas wnijdź!

Serca nasze Tyś już wziął.

3. RECYTATYW (B)
„Oto przychodzę;
W zwoju księgi napisano o mnie:
Pragnę czynić wolę Twoją, Boże mój.”
4. ARIA (B)
Wielkie jest to miłowanie.
Co Ciebie, Syna Bożego,
Wypędziło z tronu Twego,
Byś człowiekiem stał się, Panie.
Wielkie jest to miłowanie,
Ze za świata zbawienie,
Śmierć przyjąłeś i cierpienie,
Żeś się ofiarował, Panie.
5. ARIA (A)
Kładźcie się pod stopy Pana,
Serca, które są w chrześcijanach!
Wiary szaty niesplamione
Na spotkanie z Panem nieście.
Ciało, życie, mienie wreszcie,
Dajcie Panu poświęcone.
6. ARIA (T)
Za Tobą, Jezu, na dolę, niedolę
Chcę pójść pełniąc Twoją wolę.
Kiedy krzyczy świat „Ukrzyżuj!”,
Udziel, Panie, męstwa daru,
Abym nie zbiegł spod sztandaru,
Palmę znalazł w Twoim krzyżu.
7. CHORAL
**Jezu, gorzka męka Twa
Moim pocieszeniem,
Rany Twe i hańba ta
Serca pokrzepieniem;
Idę jak po płatkach róż,
Tobie wnosząc dzięki,
Ze mam dom swój w niebie już
Z powodu Twojej męki.**
8. CHÓR
Udajmy się za Nim do Salemu Radości,
Towarzysząc Jemu w męce i miłości.
On idzie na przedzie.
Do zwycięstwa wiedzie.

BWV 183

Sie werden euch in den Bann tun

1. RECYTATYW (B)
„Wyłączać was będą z synagog, więcej,
nadchodzi godzina, gdy każdy, kto was zabije
będzie mniemał, że spełnia służbę Bożą.”
2. ARIA (T)
Nie zaznam ja przed śmiercią lęku,
Zadna nie straszna mi niedola.
Wszak Jezus trzyma mnie w swym ręku
I koi ból mój ta niewola.

Gdy na me nastajecie życie,
Z wiarą, że zbożne są to kroki,
Ze was nagrodzi należycie -
Ja zdam się na Jego wyroki.

3. RECYTATYW (A)

Gotów zem mą krew i życie, które mam
Za Ciebie Chryste oddać sam.
Do Ciebie należy istota ma cała.
Pocieszam się, że Duch Twój będzie przy mnie
trwać,
Gdyby za wiele złego miało mi się stać.

4. ARIA (S)

Duchu Święty, koicielu,
Który z dróg możliwych wielu
Tę najlepszą dla mnie zgadniesz.
Wspieraj mą słabość, mą sprawę w niebie,
Modlić nie umiem się sam, bez Ciebie,
A wiem, że dobra mojego pragniesz.

5. CHORAŁ

Tyś Duchem jest, co uczy,
Modlitwy uczysz mnie.
Osiąga Boga uszy
Śpiew Twój, co wznosi się.
Do Niebios płynie bram
I rośnie, nie zamiera,
Tak, że nas zacznie wspierać
Ten, co pomaga sam.

BWV 184

Erwünschtes Freudenlicht

1. RECYTATYW (T)

Światło radości upragnione.
Które rozpala Nowe Przymierze
Poprzez Jezusa, co jest pasterzem.
A my, w dolinach śmierci owce zagubione,
Dziś w pełnej mocy odczuwamy,
Jak dawno upragnionego pasterza przysyła nam
Bóg,

Co nasze dusze żywić może,
Duchem i Słowem ze złych dróg
Na drogi nas kieruje Boże.
I my, wybrany Jego lud
Znamy już Jego siłę;
W Jego jednego tylko ręce
Jest to, co dla nas miłe
I co pokrzepić może serce.
Nas, swą owczarnię, On miłuje.
Od ziemskiej próżności nas odwodzi.
Wzrok nasz i serce tak kieruje,
Byśmy na Niego spoglądali
I łasce Jego zaufali.
Ten Pasterz! Który tak kocha swą owczarnię,
Że śmierć za nią przyjmie i męczarnię.
Przed ręką Jego pierzchną wrogowie straszliwi
A troska Jego dusze owiec żywi.

Tak! Przyjdzie wędrować kiedyś cienistą doliną,
To On zadba łaską swoją abym ja nie zginął.
Za nim aż do grobu pójdziemy z radością!
Nuże! Staśmy już odmienieni przed jego
Światłością.

2. ARIA DUETTO (S, A)

O Błogosławieni, o owce szczęśliwe,
Stańcie przed Jezusem, śpieszcie doń
z wdzięcznością!
We wzgardzie miejcie światła pokusy
kłamliwe,
Abyście się pełną cieszyli radością.

3. RECYTATYW (T)

O dusze wybrane! Radujcie się wielce,
Bo źródłem wesela jest Jezusa serce.
Rozkoszy tej nazwać żaden człek nie zdoła,
A głos radości także do tych woła,
Co skuci w grzechu tkwią kajdanach:
Zerwała je mężna dłoń naszego Pana.
Dawid przy nas stoi.
Ręki jego dzielnej wrogów rząd się boi.
Bo kiedy Bóg z mocą broni swego stada,
Gdy gniew Jego widzi złych wrogów gromada,
I gdy niestraszna Mu śmierć sroga
I krzyż za owce swe przyjmuje,
To im nie grozi żadna trwoga:
Owczarnia się u swego Boga
Wielce raduje.
Tu łąki zielone ma dla siebie,
Tam nadzieję na radość doskonałą w niebie.

4. ARIA (T)

Szczęście, radość są gotowe,
I korona na tę głowę,
Co się do Pana przyznaje;
Jezus jej czas złoty daje.

5. CHORAŁ

Panie! Ty nie opuścisz tych,
W żadnej życia potrzebie,
Co słuchają słów świętych Twych;
Przyznają się do Ciebie.
Radością darzysz już w te dni,
Nie dasz na zmarnowanie.
Więc proszę Ciebie, pozwól mi
Z pogodą umrzeć, Panie.

6. CHÓR

O dobry Pasterzu! Tyś naszą ostoją!
Pozostaw nam świętą Ewangelię Twoją,
Zostaw oblicza Twego blask!
Bogiem nam bądź, twarzy nie odwracaj,
A ręką Twoją pełną łask
Ku życiu nasze kroki zwracaj.

BWV 185

Barmherziges Herze der ewigen Liebe

1. ARIA DUETTO (S, T)
O serce miłosierne odwiecznej miłości,
Obudź, porusz, proszę także serce me,
Abym w miłosiernej trwał dobrotności,
O ogniu miłości! Zechciej stopić mnie!
2. RECYTATYW (A)
O serca zatwardziałe,
Coście z kamienia całe,
Starajcie się zmięknąć, starajcie się skruszyć.
Zważcie, czego wasz Zbawca chce was nauczyć
I bądźcie miłosierne.
Jeszcze na ziemi dążcie razem,
Aby się Ojca stać obrazem.
Ach! Nie czyńcie tego,
By po zakazanych chodząc drogach
Zakłócać święte zamiary Boga,
Bo w proch was zetrze gorliwość Jego!
Przebaczajcie, to i wam przebaczone będzie!
Dawajcie, już w życiu tym dając.
Bo tak kapitał uskładacie,
Który na tamtym świecie
Odda wam Bóg, a jeszcze odsetek wam
przybędzie.
Jaką miarą mierzycie, tak mierzeni będziecie.
3. ARIA (A)
Siej obficie w doczesności,
Bądźże duszo miłościwa.
To cię rozradują żniwa,
Co czekają cię w wieczności.
Kto tu siał dużo dobrego,
Tam się cieszy z snopa swego.
4. RECYTATYW (b)
Lecz miłość własna szuka swego!
Postaraj się.
Wyjąc wpierv belkę z oka twego,
Zanim źdźbło małe zajmie cię,
Co w oku tkwi bliźniego.
Choć brat twój nie jest doskonale czysty,
Tyś też nie anioł, stan to oczywisty.
Więc popraw swoje wady.
Nie próbuj ślepcą prowadzić, ślepcze,
Bo ten, co twoim śladem drepcze,
Zaraz jako i ty upadnie.
Kłeska was obu czeka snadnie.
5. Aria (B)
To jest chrześcijanina sztuka!
Bogu jednemu oddawać cześć,
Ogień miłości prawdziwej nieść,
Sądów pochopnych nie wydawać,
Na dzieła innych nie nastawać,
Bliźnich pamiętać i dobro szerzyć,
I zawsze hojną miarą mierzyc.
Tego Bóg w swych sługach szuka.
To jest chrześcijanina sztuka!

6. CHORAL
Do Ciebie wołam, Jezu mój,
Wysłuchaj me błaganie.
Daj mi Twą łaskę, pokój Twój
Niech się nie strwożę, Panie.
Daj, bym się prostych trzymał dróg,
Bym żył tylko dla Ciebie,
I w potrzebie
Innym coś dawać mógł.
Bym Słowo zachowywał.

BWV 186

Ärgre dich, o Seele, nicht

1. CHÓR
Nie gorsz się, o duszo ma.
Że najwyższa Świątłość ta,
Boga blask i Obraz Boży,
W sługi ciele sam się korzy.
Nie gorsz się, o duszo ma!
2. RECYTATYW (B)
Niedostatek, bieda i ułomne ciało:
To się wszak nie tylko członkom Chrystusa
dostało,
Ten los z wyboru przypadł także Głowie.
A czyż bogactwo, które nie ma miary,
To nie szatana wybieg stary,
Którego unikać trzeba nam troskliwie?
A czy przeciwnie, czy nie służy tobie,
Gdy ciężar za duży niesiesz cierpliwie,
Gdy męczy cię doła twoja uboga.
Gdy głód do drzwi twych puka,
I gdy cię przy tym ogarnia trwoga,
Czyż wtedy Zbawcy, Jezusa nie szukasz?
Czy, jak ów lud, co nie ma już nic do jedzenia.
Nie wzdychasz: Panie, jak długo doznawać będę
Twojego zapomnienia?
3. ARIA (B)
Tyś jest, co pomoże mi?
Czy oblicze ku mnie zwrócisz?
Dusza w wątpliwościach tkwi:
Może prośby me odrzucisz?
Odrzuć duszo czeze zwątpienie!
Niech cię nie mami rozum mdły!
Twe wspomnienie, Jakuba ołśnienie,
W Piśmie dostrzec możesz ty.
4. RECYTATYW (T)
Ach, że chrześcijanin często tak
O ciało swe się stara!
Czymże jest ono wszak?
To tylko ziemia szara,
To z prochu twórz, co znów się prochem stanie,
To pożyczone jest ubranie.
A mógłby część lepszą wybrać bez wątpienia,
Która nadziei nie oszuka:
Duszy zbawienia

- W Jezusie szukać.
Szczęśliwy, kto w Piśmie dostrzeże Pana!
Bo poprzez Jego naukę nową,
Tym, którzy wierzą Jego słowom,
Duchowa manna jest zesłana!
Dlatego, gdy troska ci odbiera siły,
Przyjdź, zobacz, jak jest Jezus miły.
5. ARIA (T)
Mesjasza w Nim ujrzymy
Przez miłosierdzia czyny.
W Nim jest wspomnienie moje.
On ducha uczy i ożywia;
On ciało moje mdłe odżywia,
I tak je syci obydwójce.
6. CHORAL (ŚE 630/10)
Choć czasem tobie zdaje się,
Ze Bóg ci pomoc nie chce,
Niech serce twe nie trwoży się,
On pomoc śle, gdy zechce;
Więc wierzyć Jego Słowu chciej
I wbrew wszystkiemu pewność miej,
Ze Bóg cię nie zawiedzie.

Po kazaniu

7. RECYTATYW (B)
Wszak jest ten świat pustkowień wielkim.
Niebo spiżem a ziemia żelazem się staje,
Kiedy chrześcijanin swą wiarą przyznaje,
Ze Słowo Pana bogactwem mu wszelkim.
Często zazna głodu.
Niedostatku, chłodu.
Lecz to dla niego jest pożytkiem,
Bo łatwiej wzgardzi on światem wszystkim.
Wtedy dopiero Słowo Boże
Odnaleźć może
Dostęp do serca skruszonego.
A gdy tam Panu będzie żal ludu swojego,
To i tu się też Pan nad ludem zasmuci,
Pobłogosławi, twarz ku niemu zwróci.
8. ARIA (S)
Biednych w objęcia chce wziąć Pan
W swym miłosierdziu tu i tam;
Daje im w swojej miłości
Życia Słowo, skarb wieczności.
9. RECYTATYW (A)
Niechaj przemija świat i jego przyjemności:
Nawet wśród głodu i nagości
Doznawać może dusza radości.
A kiedy zdaje się ciemna dolina
Zbyt długa tobie, byś iść nią mógł,
Wybawia cię Słowo Bożego Syna,
Które jest światłem na twoich drogach, latarnią
dla twych stóp.
Kto wierząc wędruje przez pustynne strony,
Ten Słowem będzie nasycony.

- I według Słowa, Zbawiciel sam
Uchyli dla nas nieba bram.
I gdy bieg nasz zakończony,
Wierzący od Niego dostaną korony.
10. ARIA DUETTO (S, A)
Niech cię cierpienie ni pokusa
Nie oderwą od Jezusa;
Dochowaj duszo wierności!
W nagrodę łaski korona
Będzie tobie nałożona,
Gdy się uwolnisz z więzów doczesności.
11. CHORAL
Nadzieja czeka na swój czas,
Tak Słowo nam powiada;
Napełni Pan radością nas,
Choć dni nie zapowiada.
Wie dobrze, kiedy nam co dać;
Nie może podstęp za tym stać,
Wiec Jemu zaufajmy.

BWV 187

Es wartet alles auf dich

1. CHÓR
„Wszystko to oczekuje na Ciebie,
Abyś im dał pokarm w swym czasie.
Gdy dajesz im, zbierają;
Gdy otwierasz rękę swoją, nasycają się dobrem”
2. RECYTATYW (B)
Ileż to stworzeń zawiera okrąg świata!
Spójrz na góry wysokie, gdzie tysiące ich chodzą;
Roi się od nich morze. Ileż rzeki płodzą!
A ile ptaków niebieskich nad polami lata!
Któż je wyżywić zdoła?
Kto zaspokoi potrzeby, które ma świat cały?
Mógłby jakiś monarcha takiej pragnąć chwały?
Czy spłaci złoto świata jeden posiłek zgoła?
3. ARIA (A)
Dobrocią Twą, o Panie, rok każdy koronujesz.
Tłustość spływa na drogi,
Gdzie Twoje kroczą nogi,
I z Twojej łaski wszystkich dobrem
obdarowujesz.

Parte seconda

4. BASSOSOLO
„Nie troszczcie się więc i nie mówcie: Co
będziemy jeść? albo: Co będziemy pić?
albo: Czym się będziemy przyodziewać? Bo
tego wszystkiego poganie szukają; albowiem
Ojciec wasz niebieski wie, że tego wszystkiego
potrzebujecie.”
5. ARIA (S)
Bóg pamięta o stworzeniu,
O wszystkim, co oddech ma.

Czemuż więc to właśnie ja
Miałbym ulec zapomnieniu?
Precz już troski! Wierność Jego
W zapomnieniu nie zostawia;
Przez dar miłości dnia każdego
Na mnie samym się odnawia.

6. RECYTATYW (S)

Gdy z dziecięcym zaufaniem Jego się uchwyć
mocno,
I z wdzięcznością przyjmę, to co mi przeznaczył,
To ujrzę z pewnością Jego dłoń pomocną.
Zobaczę, że w rachubie swojej i mnie uwzględnić
raczył.

Zgryzota nie pomoże, wysiłek nic nie znaczy,
Gdy się wokół swych potrzeb krząta serce
strwożone,
Bo wszak bogaty Bóg i sobie troski przeznaczył.
Więc wiem, że trochę z nich i mi jest przydzielone.

7. CHORAŁ

Bóg nasz stworzył całą ziemię,
Dał stworzeniu pożywienie,
Deszczem zrasza pola sam,
Tak i bydło pokarm dan.
Także wino z chlebem wraz
Stworzył! Bóg, i wszystkich nas
Sycić pragnie nim w ten czas.

Prosimy, Boże, wysłuchaj,
I obudź w nas zmysły ducha,
Byśmy rzecz pojęli Twą,
Nie chodzili drogą złą,
Wystawiali Imię Twe,
W Chrystusie chwalili Cię,
I zaśpiewali „Gratias”.

BWV 188

Ich habe meine Zuversicht

1. SINFONIA

2. ARIA (T)

Ufność, którą posiadam,
W Panu tylko pokładam.
W Nim mam nadzieję mam.

Gdy wszystko wali się, załamuje,
Kiedy nikt wiary nie dochowuje,
Wtedy najlepszy jest wszak Pan.

3. RECYTATYW (B)

Bóg dla nas dobra pragnie jedynie,
Choć nieraz człowiek w bólu niemal ginie.
Nawet, gdy Pan swą miłość ukrywa.
Pamięta o nas Jego serce zatroskane.
On swej miłości nie zdolny się wypierać,
Więc nawet gdyby kazał mi umierać,
To w Nim nadzieja ma spoczywać.
Toć Jego oblicze zagniewane
Może być porównane

Do ciemnej chmury,
Która zakrywa słońca blask,
Lecz przez to deszczem łagodnym z góry
Błogosławieństwo nieba łask
Z szczerzejszą jeszcze spływa obfitością.
Pan może się okrutnym zdawać,
By tym troskliwszym się okazać;
Nie chce, nie może myśleć źle,
Nie puszcze więc Go, aż pobłogosławi mnie.

4. ARIA (A)

Wszak ścieżki Pana niezgłębione,
Którymi wybranych swych prowadzi.
Nawet poprzez ból i krzyż
Dobro dla nas może przyjść,
A Imię Jego zostać wywyższone.

5. RECYTATYW (S)

Wszystkie siły świata kiedyś kres swój mają.
Któż może się oprzeć na pozycji swej i stanie?
Bóg tylko na zawsze zostanie.
Błogosławieni, którzy Mu zaufają!

6. CHORAŁ

Bogu, co kocha mnie,
Zaufać w trwodze chcę.
Bezpiecznie mnie prowadzi;
Nieszczęściom mym zaradzi;
Ratuje w biedzie, w mękach.
Wszystko jest w Jego rękach.

BWV 190

Singet dem Herrn ein neues Lied

1. CHÓR

„Śpiewajcie Panu pieśń nową,
Na chwałę Jego w zgromadzeniu wiernych!
Chwalcie Go bębniem i płaśnaniem.
Chwalcie Go na strunach i na flecie!
Boże, chwalimy Cię!
Niech wszystko, co żyje, chwali Pana!
Panie, wielbimy Cię!
Alleluja!”

2. CHÓR + RECYTATYW (A, T, B; ZA ŚE 368)

Boże, chwalimy Cię!
Bas
Za to, że nas w tym nowym roku
Nowym szczęściem i błogosławieństwem
obdarowujesz,
A w łaskawej swej pamięci zachowujesz.
Panie, wielbimy Cię!
Tenor
Za to, że w Twojej szczerobliwości,
Także i w przeszłości
Strzegłeś naszego drogiego miasta i całego kraju
Od moru, wojny i nieurodzaju.
Boże, chwalimy Cię!
Alt
Bo Twa ojcowska wierność
Jest niewyczerpana,

Jest z nami nowa każdego rana.
Dlatego w podziwie.
Miłościwy Boże,
Składamy do modlitwy ręce,
I Tobie tak mówimy w pokorze
Sercem, ustami, w każdej życia porze:
Panie, wielbimy Cię!

3. ARIA (A)

Chwal, Syjonie, Boga twego,
Pana twego chwal w radości.
Wstań! Opowiedz chwałę tego,
Co Święty i Nieskończony,
A ciebie wciąż, w swej świętości,
Na błoniach pasie zielonych.

4. RECYTATYW (B)

Niech sobie prosi ziemia cała.
Co się jej marzy według ciała;
A ja jednego, jednego od Pana chcę,
To jedno tylko ciesz się mnie:
Żeby Jezus, Radość moja,
Pasterz, Zbawienie i Ostoja,
Duszy najlepsza mej cząsteczka.
Mnie, com jest jego owieczka.
Także w tym roku raczył chronić,
Ramieniem swoim wciąż mnie bronić.
A Duch Jego łaskawy,
Co drogę ku życiu mi wskazuje,
Ku prostym ścieżkom mnie kieruje.
Więc oto w imię Jezusa zacznę rok ten nowy.

5. ARIA DUETTO (T, B)

Jezus niech mi będzie wszystkim,
Jezus za początek dany.
Jezus jest radości błyskiem.
Do Jezusam przypisany.
Jezus przez krew swoją zbawia.
Jezus dobry koniec sprawia.

6. RECYTATYW (T)

Niechaj Jezus na rok nowy zechce dać,
By się przezeń namaszczonej dobrze miało
dziać.

Niech wszystko błogosławi, pień i gałęzie drzewa.
By szczęście ich sięgało do samego nieba.
Niech Jezus szkole błogosławić raczy,
Nauczycieli wiernych grono,
Kościoł i Słowa Jego słuchaczy,
Sąd i radę ustanowioną.
Nad dachami w tej krainie
Niechaj źródło łaski płynie.
Niech On, Jezus, tym obdarzy nas,
By pokój i wierność cały czas
W granicach naszych się całowały.
Tak w łasce przejdziem rok ten cały.

7. CHÓR

**Pozwól nam rok ten przeżyć,
By imię chwalić Twe.
By chwałę Twoją szerzyć,**

**Chrześcijanie proszą Cię.
Daruj nam żywot długi
Wszchemocną dłonią Twą.
Zachowaj swoje sługi,
Chroń kraj nasz mocą Swą.
Racz nam pobłogosławić,
W pokoju pozostawić.
Niech Słowo Twoje wiernie
Głoszą na cały kraj.
Niech diabeł zginie marnie.
To nam, nasz Panie, daj.**

BWV 191

Gloria in excelsis Deo

1. CHÓR

„Chwała na wysokościach Bogu,
a na ziemi pokój ludziom,
w których ma upodobanie.”

Po modlitwie

2. ARIA DUETTO (S, T)

Chwałą niech będzie Ojcu i Synowi, i Duchowi
Świętemu.

3. CHÓR

Jak było od początku, jak jest i jak będzie
na wieki wieków. Amen.

BWV 192

Nun danket alle Gott

1. VERSUS 1 (chór; ŚE 593/1)

**Dziękujmy Bogu wraz,
Sercem, usty, rękami,
Bo wielkość Jego spraw,
Objawia się nad nami.
On nas od pierwszych lat,
W opiece swojej miał**

**I niezliczonych łask,
Dowodów wiele dal.**

2. VERSUS 2 (aria duetto; S, B; ŚE 593/2)

**Wieżycie Dobry Bóg
Niech wciąż nam błogosławi,
Radosne serce nam
I błogi pokój sprawi.
Niech On nas w łasce swej
Zachować raczy sam
I od niedoli nas
Wzbawi tu i tam.**

3. VERSUS 3 (chór; ŚE 593/3)

**Nich będzie chwała, cześć
I Ojcu, i Synowi,
I hołd równemu Im
Świętemu też Duchowi!**

**Jedyny w Trójcy Bóg
Jak od początku trwa,
Tak jest i będzie On -
Cześć wieczną niechaj ma!**

BWV 193

Ihr Tore zu Zion

1. CHÓR
O bramy Syjonu, Jakuba siedziby, cieszcie się
serdecznie.
Bóg jest radością serca nam,
Myśmy zaś ludem, który pasie Pan.
Trwa Jego Królestwo wiecznie.
2. RECYTATYW (S)
Nie śpi stróż Izraela, ani też nie drzemie,
Jest po prawicy naszej cieniem
Jego przenajświętsza twarz.
A cały kraj nasz
Obdarzon przez Niego jest aż w nadmiarze.
Cóż Ci za to, Panie, dać możemy w darze?
3. ARIA (S)
Dobroć Twą, Boże, wystawiamy.
Ojca dobrego wszak w Tobie mamy,
Który strzeże nas na wieki.
Ty przebaczasz winy, Panie,
Wysłuchasz nasze błaganie.
Každy szuka Twojej opieki.
4. RECYTATYW (A)
O ty, lipskie Jeruzalem, raduj się ze święta twego!
Pokój wciąż w twych murach panuje,
Stoi też pewnie fotel sędziego.
Pałace wciąż prawość zamieszkuje.
Ach proszę, niech twe światło i twa sława
Na wieki z nami pozostawa!
5. ARIA (A)
Daj błogosławieństwo, Panie;
Niech ci trwają i wzrastają,
Co na straży prawa stają,
O biednych mają staranie.
Daj błogosławieństwo, Panie!
6. RECYTATYW (nie zachowany)
7. CHÓR (powtórzenie części 1.)
O bramy Syjonu, Jakuba siedziby, cieszcie się
serdecznie.
Bóg jest radością serca nam,
Myśmy zaś ludem, który pasie Pan.
Trwa Jego Królestwo wiecznie.

BWV 194

Höchsterwünschtes Freudenfest

1. CHÓR
Ach, wyteśknione święto radości,
Gdy dla chwały swojej Pan
W swoim nowym domu nam

- Szczęśliwie pozwala gościć.
Ach, wyteśknione święto radości!
2. RECYTATYW (B)
Nieskończenie wielki Boże,
Ty zwróć się sam
Do nas, wszak my Twój wybrany lud,
I słysz modlitwę Twoich sług.
Ach, pozwól nam
Przez nasze serdeczne śpiewanie
Ofiarę warg Ci złożyć, Panie!
Pierś naszą Ci poświęcamy w darze,
Niech ona dziękczynnym będzie ołtarzem.
Ty, co cię świątynia żadna w swych nie zamknie
murach,
Bo nie ma granic Twoja natura,
Znijdź w domu tym upodobanie.
I niech nam będzie oblicze Twoje
Łaski Twojej tronem, radości zdrojem.
 3. ARIA (B)
Co wypełnione blaskiem Bożej mocy,
To nie zaginie w ciemnościach nocy.
To, co istota doskonała
Za mieszkanie sobie wybrała,
To nie zaginie w ciemnościach nocy,
Co wypełnia blask Bożej mocy.
 4. RECYTATYW (S)
Jakże wszak mógłbyś, o Najwyższy Panie,
Ty, co jasnymi oczami Twojemi
Przenikasz w głąb ciemności ziemi,
W domu tym mieć upodobanie?
Wszak w ludzkich tonie on próżnościach.
A gdzie chce osiąść Twoja chwała,
Tam czyste musi być mieszkanie,
Godne być musi takiego gościa.
Tu ludzka siła nic nie zdziała;
Otwórz więc oko Twe, niech nam pomoże,
Przyjdź i spojrzysz na nas, Boże.
My zaś w świętej radości Ci przynosimy
Ofiarę naszych pieśni oraz cielce w darze,
Które składamy przed Twym ołtarzem
I w nabożnym skupieniu modły wnosimy:
 5. ARIA (S)
Pomóż Boże, niech się stanie,
Ze Twój ogień w nas zapała.
Niech się wzmocni dusza nasza.
Jak dotknąłś Izajasza,
Tak w nas ogień Twój niech działa,
Byśmy święci byli, Panie.
 6. CHORAL
**Duchu Święty, proszę Ciebie,
Wszak Tyś równy w Trójcy Bóg,
Razem z Ojcem, Synem w niebie,
Pocieszyciel pośród trwóg!
Całą wiarę, którą mam,
Ty mi zaszczepiłeś sam.
Rząd nade mną w łasce sprawuj,
Dary Twe we mnie zachowuj.**

O Ty, gościu duszy mojej,
Pomoc daj, dróg moich bacz.
Dzieło, które rozpocząłeś
Ty zakończyć we mnie racz.
Iskrę Twą rozdmuchać chciaj,
Niech na końcu drogi mej
Wśród wybranych Twoich stoję,
Osiągnę cel wiary mojej.

Po poświęceniu

- RECYTATYW (T)
Ciesz się, ludu święty cały,
Swego Boga chwalić śpiesz,
Serce swoje w górę wznieś
Do królestwa Bożej chwały.
Bo Bóg stamtąd w twoją stronę,
O święte mieszkanie, spogląda.
On serce z grzechu oczyszczone
Ku sobie z ziemi próżnej przyciąga.
To słusznie szczęścia jest przyczyną,
Ze ogląda człek Ojca, Ducha, Syna.
Naprzód więc! Dusze Bogiem wypełnione!
Tak cząstkę najlepszą wybierzećie,
Nie da wam świat radości przecieź,
Dla was tylko w Bogu życie błogosławione,

- i. ARIA (T)
Tylko z Boga obecności,
Mamy powód do radości.
Więc niechaj pyszny świat przemienie,
Bo szczęściem naszym Bóg jedynie.

- j. RECYTATYW (S, B)
Bas
Czy może się człowiek wnieść do Boga w niebie?
Sopran
Wiara twa Stwórcę przychyła do ciebie.
Bas
Lecz lina wiary za słaba być może.
Sopran
Bóg sam ci wzmocnić ją pomoże,
By mogła zamiar swój osiągnąć.
Bas
Jak to, wszak ciało mdłe wciąż chce się ociągać?
Sopran
W słabym najmocniej działa siła Pana.
Bas
Ale przez świat będzie wyśmiana.
Sopran
W pogardzie kpiny takie ma, kto w lasce kroczy
Bożej.
Bas
Lecz oprócz tego ileż brakować duszy może!
Sopran
Bóg jedynym jej pragnieniem, wszystko w
Bogu składa dusza.
Bas
Bóg jest daleko, zobaczyć Go nie można.
Sopran
Szczęśliwiśmy, których wiara nabożna
Boga w duchu oglądać naucza.

Bas
Ale ciało trzyma ją w więzieniu.
Sopran
Lecz łaska Najwyższego pomoże jej pragnieniu,
Gdyż On miejsce zbudował, gdzie Go oglądać
można.

Obagtosy
On wiarę wynagrodzić chce,
I u nas samych gości,
U nas, których wszak dziećmi zwie.
Już świat i śmierć nie zmniejszą tej radości.

10. ARIA DUETTO (S, B)
Jak się dziś dobrze dzieje nam:
Dom ten upatrzył sobie Pan!
Skosztujcie i zobaczcicie sami:
Pan zmiłował się nad nami.
Otwórzcie się przed Bożym tronem.
Otwórzcie serca przed Jego domem.

11. RECYTATYW (B)
Więc naprzód oto, święty zborze cały,
Do świętej gotuj się radości!
Bo Bóg nie tylko w sercach gości,
Lecz także w domu, co tu stoi.
Nuże, niech każdy w ducha się uzbroi.
By dom ten i serca Panu się podobały!

12. CHORAŁ
W mych czynach racz mnie wspierać.
Pomóż dobro wybierać,
By początek i koniec
Były błogosławione.

Błogosław mi, mój Panie,
W mym sercu znajdź mieszkanie.
Pokarm daj swoim słowem
I w niebie życie nowe.

BWV 195

Dem Gerechten muß das Licht

1. CHÓR
„Światłość wschodzi sprawiedliwemu
I radość tym, którzy są prawego serca.
Radujcie się sprawiedliwi w Panu
I wystawiajcie święte Imię Jego!”
2. RECYTATYW (B)
Światło radości sprawiedliwych
Z dniem każdym się pomnaża
Dodając im dni szczęśliwych.
Tak i tej oto młodej parze,
Którą tak z powodu sprawiedliwości,
Jako i cnoty uczył każdy człowiek,
Dziś zaświtało światło radości
Przynosząc szczęście oraz zdrowie.
O dniu szczęśliwy, coś złączył oboje,
Oto każde z nich w drugim znajdzie szczęście
swoje.

3. ARIA(B)

Bożej oddajcie wiec cześć wierności.
Chwalcie Pana Nieba, Ziemi,
Sławcie Boga, narzeczeni!

Gdyż dzisiajse połączenie
Otworzy wam łask strumienie.
Odnawia się oto światło radości.

4. RECYTATYW (S)

Więc węzeł spleść ten trzeba nam.
Co tyle szczęścia przepowiada.

Bóg księdza ręką
Błogosławieństwo
Na wasz małżeński stan
I na głowy wasze składa.
A kiedy wzrasta w was moc tego
błogosławieństwa,

To Bożą rękę wychwalajcie,
Bo wasz miłości węzeł splótł On sam.
Więc temu, co rozpoczął Pan
Wy właściwy koniec dajcie.

5. CHÓR

Przychodzimy Twoją świętość,
Nieskończony Boże sławic.
Początek w dłoniach Twych spoczywa, Boże;
Koniec mu wszechmoc Twoja dać może
I błogosławieństwo Twoje objawić.

Po udzieleniu ślubu

6. CHORAL

**Śpieszcie chwalić i dzięki nieść,
Ludzie na świecie wraz,
Temu, komu oddają cześć
Anioły cały czas.**

BWV 196

Der Herr denket an uns

1. SINFONIA

2. CHÓR

„Pan pamięta o nas, będzie błogosławił,
Będzie błogosławił domowi Izraela,
Będzie błogosławił domowi Aarona.”

3. ARIA (S)

„Będzie błogosławił tym, którzy się boją Pana,
Zarówno małym, jak i wielkim.”

4. ARIA DUETTO (T, B)

„Nich Pan rozmnoży was,
Was i dzieci wasze!”

5. CHÓR

„Bądźcie błogosławieni przez Pana,
Który uczynił niebo i ziemię.”

BWV 197

Gott ist unsre Zuversicht

1. CHÓR

Bóg wszak naszą jest ostoją,
Kładziemy się w Jego dłonie.
Gdzie On drogi nam toruje,
I gdzie sercem On kieruje,
To tam błogi czeka koniec.

2. RECYTATYW (B)

Bóg jest najlepszym gospodarzem,
I On najlepiej o nas dba,
Choć czasem dziwną drogę wskaże,
On sprawia, że dochodzimy cali
Nawet tam gdzieśmy dojść nie zamierzali.
Co rozum nasz za mrzonkę ma,
To właśnie się wydarza.
Dzieci, co Go kochają, od młodości broni,
Szczęście ich zapisane jest na Jego dłoni.

3. ARIA (A)

Ukołyszcie swoje troski
W śnie beztroskim,
Z zaufaniem, tak jak dzieci.
Oczy Boga, co czuwają,
Których blask jak gwiazdy świeci,
Te same o nas zadbają.

4. RECYTATYW (B)

Idźcie za wolą Bożą i zaufajcie Panu,
Bo to jest właściwa droga,
Co po trudach oraz trwogach,
Zawiedzie was do Kanaanu.
A miłość, przez Boga wypróbowana.
Na święty prowadzi ołtarz Pana,
I serca dwa w jedno zamienia.
Panie! Ty sam bądź w tych płomieniach!

5. CHORAL (ŚE 222/3)

**Ogniu miłości, niech Twój promień
I w nas żarliwy wzbudzi płomień.
By z serca całego każdy bliźniego
Kochał i ducha był zgodliwego.
Kyrielejson!**

Po udzieleniu ślubu

6. ARIA (B)

O ty, paro jakże miła,
Jakież szczęście w twoim domu!
Błogosławi Bóg z Syjonu,
Wiedzie cię, byś nie zbłądziła,
O ty, paro jakże miła!

7. RECYTATYW (S)

Tak jak sam Bóg o ciebie dbał
W ojcowskiej swej wierności,
Kiedy cię strzegł już w twej młodości,
Tak i dalej On by chciał
Być za przyjaciela ci

- Aż po twe ostanie dni;
 Teraz możesz już uwierzyć
 I być pewnym tego,
 Że przy całym ręk twoich trudzie
 On nie odmówi ci dobra żadnego.
 Ach, szczęścia twego nie da się zmierzyć.
8. ARIA (S)
 Radość głęboka,
 Szczęście przez czas cały
 Niech rośnie i niechaj w was gości.
 I serce, i oko
 Będą udział miały
 W owej przesłodkiej waszej radości.
9. RECYTATYW (B)
 I taka radość będzie trwać
 Przez waszą ziemską drogę całą.
 Dobroci Boga granic brak,
 Tak wiele Pan nam daje wszak,
 Więcej niż serce by pożałowało.
 Na nią możecie więc się zdać.
10. CHORAL
 Wędrujcie więc po Bożych drogach,
 Spełniając obowiązek swój.
 Zbierając dary łaski Boga,
 Bo tej w Nim co dzień mamy zdrój.
 Kto się na Boga ufnie zda,
 Wiernego w Nim obrońcę ma.

BWV 199

Mein Herze schwimmt im Blut

(na sopran solo)

1. RECYTATYW
 Me serce całe w krwi:
 Grzech, co tak cięży mi,
 Czyni w oczach Najwyższego
 Ze mnie potwora straszniego.
 A me sumienie bólem płaci,
 Gdyż grzechy moje są mi jak kaci.
 O nocy występku przekłeta,
 Przez cię, przez cię jedynie
 Nędzy i strachu wiążą mnie pęta.
 A ty, ty zle Adama nasienie,
 Nie dajesz się duszy cieszyć pokojem.
 Zamykasz przed nią Niebios podwoje!
 Ach! Co za ból i męka!
 Wyschnięte serce pęka,
 A pocieszenia kropłe ochłodzić go nie mogą.
 I przed Tym szukam sam ukrycia,
 Przed którym nawet aniołowie chowają oblicza.
2. ARIA + RECYTATYW
 Nieme skargi i westchnienia,
 Wypowiedzcie me cierpienia.
 Gdy wstyd usta mi zamyka.
 A wy, mokre lez krynice
 Poświadczycie należycie,
 Jaka duszy mej pokuta.

Recytatyw

- Serce me żalu krynicą,
 Z oczu łez już płynie morze,
 Ach, jakże udobruchać mam teraz Ciebie, Boże?
3. RECYTATYW
 Miłościw wszak Bóg strapionemu;
 Gdy głowę położę w popiele,
 Żalu wyleję łez wiele
 I w skrusze zawołam: „Boże,
 Bądź miłościw mnie grzesznemu!”
 Ach tak! Serce Jego się wzruszy
 I wysłucha wyznania duszy:
4. ARIA
 Pochylony, pełen skruchy,
 Przed Tobą leżąc się korzę.
 Wyznamę mą niegodziwość,
 Lecz błagam, miejże cierpliwość
 Cierpliwość dla mnie, mój Boże!
5. RECYTATYW
 Na pokuty me cierpienia
 Te są słowa pocieszenia:
6. CHORAL
 Ja, smutne dziecię Twe,
 Rzucam dziś grzechy me,
 Wszystkie, co we mnie trwają,
 I tak mnie przerażają,
 W Twoje głębokie rany.
 W nich pokój mi jest dany.
7. RECYTATYW
 Kładę się więc w owe rany,
 Co opoką są, schronieniem;
 One dla mnie odpocznieniem.
 Chcę się w nie rzucić z wiarą, z miłością,
 A przy tym śpiewać pragnę z radością:
8. ARIA
 Już serce me radosne,
 Bo Bóg udobruchany;
 Na mą skrucę i cierpienia,
 On otwiera mi zbawienia
 Oraz serca swego bramy.

BWV 200

Bekennen will ich seinen Namen

ARIA (A)
 Wyznawać pragnę Jego imię,
 On jest Chrystusem, On Panem moim,
 I w Nim wsze ludy i każde plemię
 Dostąpi odkupienia swego.
 Śmierć nie odbierze mi tej ostoi,
 Jezus jest światłem życia mego.

BWV 248¹

Jauchzet, frohlocket, auf, preiset die Tage

(Oratorium na Boże Narodzenie I)

1. CHÓR
Wstańcie, śpiewajcie, radosne dni chwalcie,
Sławcie, co dzisiaj uczyni! wam Pan!
Skargi porzućcie, wahanie wygnajcie,
Bo trzeba radosne dziś śpiewy wznieść wam!
Służcie więc Panu w chórach przewspaniałych!
Uwielbić pośpieszcie imię Pana chwały!
2. EWANGELISTA (T)
„J stało się w owe dni, że wyszedł dekret
cesarza Augusta, aby spisano cały świat.
Pierwszy ten spis odbył się, gdy Kwiryniusz
był namiestnikiem Syrii. Szli więc wszyscy do
spisu, każdy do swego miasta. Poszedł też i
Józef z Galilei, z miasta Nazaretu, do Judei, do
miasta Dawidowego, zwanego Betlejem, dlatego
że był z domu i z rodu Dawida, aby był spisany
wraz z Marią, poślubioną sobie małżonką, która
była brzemienna. I gdy tam byli, nadszedł
czas, aby porodziła.”
3. RECYTATYW (A)
Oto mój drogi oblubieniec,
Którego wydało Dawida plemię,
Co świat pocieszysz i oswobodzi,
Teraz się wreszcie nam narodzi.
Dzisiaj nam gwiazda Jakuba zapłonie:
Oto już jasne promienie swe sieje.
Porzuć swój płacz i powstań Syjonie,
O, jakież dobro dzisiaj ci się dzieje!
4. ARIA (A)
Gotuj się Syjonie, w porywach czułości
Pięknego, Miłego twojego ugościć.
Przywdziewaj stroje,
Niech zajaśnieje dziś lico twoje!
Śpiesz tego miłować, co dziś tu zagości!
5. CHORAL (Ś E 11/1)
Jak mam powitać Ciebie,
Jak Cię ugościć mam,
Odwieczny Królu w niebie,
Coś do mnie przybył sam?
O Jezu miły Panie,
Pochodnią sam mi świeć,
Wskaż, co na powitanie
Od sługi chciałbyś mieć.
6. EWANGELISTA (T)
„I porodziła syna swego pierworodnego,
I owinęła Go w pieluszki, i położyła Go
w żłobie, gdyż nie było dla nich miejsca
w gospodzie.”
7. CHORAL (S) + RECYTATYW (B)
W biedzie wszak przyszedł do nas Pan,
Jaką miłością Pan nas darzy,
Któż z nas właściwie to ocenia?

Miłość tak okazał nam;
Tak, któż to zdoła zważyć,
Jak bliskie Mu nasze cierpienia.
On w niebie ubogaci nas,
Syn Najwyższego tu rodzi się,
Bo dobra dla nas tak bardzo chce,
Z anioły zrówna nas w ten czas.
Więc jako człowiek nadejść pragnie.
Kyrielejson!

8. ARIA (B)
Panie, Królu pełny siły!
O jak mało. Zbawco miły,
Na blichtr zwazasz tego świata!
Ten, co świat ten utrzymuje,
Ten, co przepych świata stworzył,
W żłóbku twardym się położył.
9. CHORAL (Ś E 54/11)
Ach, miły Panie, Jezu mój,
Stwórz i w mym sercu żłóbek swój
I spocząć w nim na stałe chciej,
Bym Ciebie miał w pamięci swej.

BWV 248²

Und es waren Hirten in derselben Gegend

(Oratorium na Boże Narodzenie II)

10. SINFONIA
11. EWANGELISTA (T)
„A byli w tej krainie pasterze w polu czuwający
i trzymający nocne straż nad stadem swoim.
I anioł Pański stanął przy nich, a chwała
Pańska zewsząd ich oświeciła; i ogarnęła ich
bojaźń wielka.”
12. CHORAL
Ach, zaświeć piękne światło dnia!
Niech zorza wzejdzie nowa!
Zbędna, pasterzu, trwoga twa,
Wszak to anioła słowa,
Że to małe, słabe dziecię
Radością, otuchą przecież,
Szatana zniszczy w boju,
I da nam dar pokoju.
13. EWANGELISTA (T)
„I rzeki do nich anioł:”
Anioł
„Nie bójcie się, bo oto zwiastuję wam radość
wielką, która będzie udziałem wszystkiego
ludu, gdyż dziś narodził się wam Zbawiciel,
którym jest Chrystus Pan, w mieście
Dawidowym.”
14. RECYTATYW (B)
Pozwala Bóg, by o spełnieniu przyrzeczenia,
Które dał kiedyś Abrahamowi,
Wieść zanieść pasterzy chórowi.
Przedtem pasterz musiał przyrzeczenia tego
Dowiedzieć się od Boga samego.

A teraz znowu pasterz, z Jego przyzwolenia,
Jest pierwszym, który o tym wie.
Ze obietnica spełniła się.

15. ARIA (T)

Spieszcie się, śpieszcie, pasterze weseli,
Baczenie, abyście się nie zasiedzieli.
Spieszcie dzieciątko mile oglądać.
Idźcie, bo radość to przeogromna.
Wdzięki Jego podziwajcie,
Serca, zmysły pokrzepiajcie!

16. EWANGELISTA (T)

„A to będzie dla was znakiem: Znajdziecie
niemowlątko owinięte w pieluszki i położone
w żłobie.”

17. CHORAL

Oto w stajence ciemnej śpi
Ten, przed którym cały świat drży.
Gdzie przedtem wół posiłek miał,
Tam będzie Syn Dziewicy spał.

18. RECYTATYW (B)

Więc śpieszcie tam, nie szczędząc nóg,
Abyście zobaczyli cud.
Znajdziecie tam Syna Najwyższego,
Dzieciątko w żłobie położone.
Śpiewajcie przy kołyszce Jego.
Zanućcie Jemu słodkim tonem.
Śpiewajcie całym chórem Mu
Tę pieśń do spokojnego snu.

19. ARIA (A)

Śpij mój Najmilszy, zażywaj spokoju,
By potem strzec raczyć naszej pomyślności.
Pokrzepić się chcesz,
I radość tu miej,
Gdzie serca nasze doznają radości.

20. EWANGELISTA (T)

„I zaraz z aniołem zjawiło się mnóstwo wojsk
niebieskich, chwalejących Boga i mówiących:”

21. CHÓR

„Chwała na wysokościach Bogu,
a na ziemi pokój ludziom,
w których ma upodobanie.”

22. RECYTATYW (B)

Więc słusznie się cieszyacie, wołacie, anieli,
Ze coś tak pięknego spotyka dziś nas.
Śpiewajmy razem! Myśmy też weseli.
Bo i nas to cieszy, co raduje was.

23. CHORAL

Wraz z Twym wojskiem śpiew chcemy nieść,
Z całych sił oddać Tobie cześć,
Żeś, gość czekany długi czas,
Zaszczycić oto raczył nas.

BWV 248''

Herrscher des Himmels, erhöre das Lallen

(Oratorium na Boże Narodzenie III)

24. CHÓR

Bełkot nasz wysłuchaj, o Ty, nieba Panie,
W mdłym śpiewie naszym znajdź upodobanie,
Gdy na Syjonie psalmy Tobie wznoszą!
Serc naszych wysłuchaj, co chwałę Twą głoszą.
Cześć należną Tobie wszyscy teraz damy,
Bo pomyślność naszą oto pewną mamy.

25. EWANGELISTA (T)

„A gdy aniołowie odeszli od nich do nieba,
pasterze rzekli jedni do drugich:”

26. CHÓR

„Pójdźmy zaraz aż do Betlejem i oglądajmy
to, co się stało i co nam objawił Pan.”

27. RECYTATYW (B)

On lud swój, Izraela
Pocieszył, dal odkupienie.
Pomocy z Syjonu udziela,
By skończyć nasze cierpienie.
Patrzcie pasterze, co uczynił Pan.
Bieźajcie, bo On uczynił to wam!

28. CHORAL

To wszystko wszak uczynił Pan,
By miłość okazać nam.
Ciesz się więc chrześcijanie wraz,
Dziękują Mu po wieczny czas.
Kyrielejson!

29. ARIA (S, B)

Twe współczucie, zmiłowanie,
Pociechę i wolność dają.
Tchnienie Twej, Panie, miłości
I cudownej łaskawości
Ojcowską wierność Twoją
Codziennie odnawiają.

30. EWANGELISTA (T)

„I śpiesząc się, przyszli, i znaleźli Marię
i Józefa oraz niemowlątko leżące w żłobie.
A ujrawszy, rozgłosili to, co im powiedziano
o tym dziecięciu. I wszyscy, którzy słyszeli,
dziwili się temu, co pasterze im powiedzieli.
Maria zaś zachowywała wszystkie te słowa,
rozważając je w sercu swoim.”

31. ARIA (A)

Zamknąć, o serce, te wszystkie cuda
W swojej wierze mocno chcesz!
Niech tam te dzieła i cuda owe
Będą gotowe
Wciąż dla wzmocnienia wiary twej mdlej!

32. RECYTATYW (A)

Niechaj me serce przy tym trwa,
Że w tym, co ujrzało czasu tego,
Zbawienia swego
Wszak pewny dowód ma.

33. CHORAŁ
 Ja chcę z troską Cię zachować.
 Tobie chcę
 Życie me
 Teraz ofiarować.
 Chcę szybować obok Ciebie
 W Twojej krasie,
 W beczkasie,
 W Twoim, Panie, niebie.
34. EWANGELISTA (T)
 „I wrócili pasterze, wielbiąc i chwając Boga za
 wszystko, co słyszeli i widzieli, jak im
 powiedziano.”
35. CHORAŁ
 Rozjaśnij twarz,
 Bo Zbawca nasz
 Jako Bóg-człowiek już się nam narodził.
 W Nim jest nasz Pan,
 W Nim Mesjasz sam;
 Dawida miasto wybrać On się zgodził.
24. CHÓR (powtórzony)
 Bełkot nasz wysłuchaj, o Ty, nieba Panie,
 W młym śpiewie naszym znajdź upodobanie,
 Gdy na Syjonie psalmy Tobie wnoszą!
 Serc naszych wysłuchaj, co chwałę Twą głoszą.
 Cześć należną Tobie wszyscy teraz damy,
 Bo pomyślność naszą oto pewną mamy.

BWV 248^{IV}

Fallt mit Danken, fallt mit Loben

(Oratorium na Boże Narodzenie IV)

36. CHÓR
 Dzięki wnosząc, na kolana
 Padnijcie przed Panem swym!
 Boży Syn
 Oto światu siebie dał,
 Aby świat ten zbawcę miał.
 Boży Syn
 Tłumi wściekłą złość szatana.
37. EWANGELISTA (T)
 „A gdy minęło osiem dni, aby obrzezano
 dziecię, tedy nadano mu imię Jezus, jak je
 nazwał anioł, zanim się w żywocie poczęło.”
38. RECYTATYW (B) + CHORAŁ (S)
 Immanuel, słodko to brzmi.
 W Jezusie moim mam ostoję;
 Jezus to całe życie moje;
 Mój Jezus wszak się oddał mi.
 I od tej pory moje oczy
 Tylko Jezusa widzieć chcę.
 Mój Jezus źródłem jest rozkoszy;
 On krzepi serce i pierś mą.
 Jezus, Tyś me życie całe,
 Oblubieńcze duszy mej.
 Przyjdź! Radośnie chcę Cię objąć ręce,
 Już nie porzuci Cię moje serce.

Bo Ty dla mnie się oddałeś
 Przez krzyż gorzkiej męki Twojej!
 Ach! Weź mnie do siebie, Panie,
 Bowiem także w umieraniu
 Ty mi najmiłszy jesteś, Boże;
 Gdy przez nieszczęścia osaczony,
 Najrzewniej wtedym z Tobą stęskniony,
 Więc czyż mnie śmierć przerazić może?
 Mój Jezu, gdy śmierć nade mną stanie,
 To wiem, że przepaść ja nie mogę.
 Imię Twe we mnie jest zapisane,
 I ono wygna śmierci trwoję.

39. ARIA (S) + ECHO (S)
 Ach Zbawco, czy się bać muszę,
 Ze choć kroplę łęku w duszę
 Włać by mogło Imię Twe?
 Nie, Ty sam powiadasz: Nie. (Echo) Nie!
 Ma mnie trwożyć umieranie?
 Nie, Two sło wo jest tu wszak!
 Czy więc cieszyć mam się, Panie?
 Tak, Ty sam powiadasz: Tak. (Echo) Tak!
40. RECYTATYW (B) + CHORAŁ (S)
 Nuże! Jedynie Imię Twe
 Winno pomieścić serce me!
 Jezus, Tyś jest mą radością,
 Tyś mój pasterz, Tyś mój król,
 Tak zwą Cię usta zachwycone,
 Gdy serce me z miłości płonie.
 Skarb i lek na każdy ból;
 Ach, mój Miły, powiedz mi,
 Jak mam Cię sła wić, dziękować Ci.
 Tyś zbawieniem i sła wiatością.
 Ach, mój Jezu, poucz mnie,
 Jak mam godnie chwalić Cię.
41. ARIA (T)
 Tylko dla Twojej chwały chcę mój żywot wieść.
 Dodaj odwagi mi razem z siłą,
 By serce gorliwie to czyniło!
 Wzmocnij mnie.
 Bym godnie Cię
 Wysławiać umiał i dawać Ci cześć.
42. CHORAŁ
 Jezus, bacz na me zamysły,
 Jezus, zawsze przy mnie bądź,
 Jezus, poskrom moje zmysły,
 Jezus, mym pragnieniem rządź,
 Jezus, w myślach chciej zagościć,
 Jezus zwalcz me wątpliwości!

BWV 248^V

Ehre sei dir, Gott, gesungen

(Oratorium na Boże Narodzenie V)

43. CHÓR
 Na chwałę Tobie niech śpiewają,
 Dzięki niosą, wielbią Cię.

- Sławi Ciebie cały świat.
Boś Ty szczęściu ludzi rad.
Bowień dziś,
Dziś błogą radość wszyscy mają;
Oto pragnienie ciałem stało się.
44. EWANGELISTA (T)
„Gdy zaś Jezus narodził się w Betlejemie
Judzkim za króla Heroda, oto mędrcy ze
Wschodu przybyli do Jerozolimy i pytali:”
45. CHÓR + RECYTATYW (A)
„Gdzie jest ten nowo narodzony król żydowski?”
Alt
Szukajcie Go w piersi mojej,
Tam, ku Jego i mojej radości ma On ostoję.
„Widzieliśmy bowiem gwiazdę Jego na
Wschodzie i przyszliśmy oddać Mu pokłon.”
Alt
Światło ujrzeliście, o błogosławieni!
Dla was ono wzeszło, przez nie wy zbawieni.
Tyś jest, mój Zbawco, światłością tą,
Co także poganom winna jasno lśnić,
Bo ci, chociaż w ciemności tkwią,
To także pragną już Ciebie czcić.
O jakże blask Twój musi być jasny!
Jezu mój krasny!
46. CHORAL
Twój blask ciemności niszczy moc
I w dzień zamienia ciemną noc.
Więc prowadź nas bezpiecznie,
Bo pełną łask
Twarz Twą i blask
Chcemy oglądać wiecznie.
47. ARIA (B)
Rozjaśnij także moje mroczne zmysły!
Rozjaśnij serce moje,
I skąp je w Twych promieniach!
Mą najjaśniejszą świecą winno być Słowo
Twoje
W mych wszystkich dziełach i zmartwieniach;
Ono odgania złe duszy zamysły.
48. EWANGELISTA (T)
„Gdy to usłyszał król Herod, zatrwożył się,
a z nim cała Jerozolima.”
49. RECYTATYW (A)
Czemuż się tak trwożycie?
Czyż może tyle lęku w was
Obudzić mój Zbawiciel?
O! Już nie lękajcie się!
Raczej winniście się radować.
On obiecuje, On przecież chce
Szczęście ludzkości odbudować.
50. EWANGELISTA (T)
„I zgromadziwszy wszystkich arcykapłanów
i nauczycieli ludu, wypytywał ich, gdzie się ma
Chrystus narodzić? A oni mu rzekli: W
Betlejemie Judzkim; bo tak napisał prorok:
I ty, Betlejemie, ziemio judzka, wcale nie jesteś
- najmniejsze między książęcymi miastami
judzkimi, z ciebie bowiem wyjdzie wódz,
który paść będzie lud mój izraelski.”
51. ARIA TERZETTO (S, A, T)
Ach, kiedy nadejdzie już ten czas?
Kiedyż Bóg przyjdzie pocieszyć nas?
Milczcie! Prawdziwie jest już tu Pan!
Przyjdź Jezu! Niech Cię w ramionach mam!
52. RECYTATYW (A)
I oto już panuje On.
Serce, co rządy te miłuje,
Które się Jemu ofiaruje,
To jest Jezusa mego tron.
53. CHORAL
Choć niegodne to mieszkanie,
Ciemną izbą serce me,
Nie tronową sałą, Panie,
To, gdy łaski światło Twe
Choć na chwilę w nim zagości,
To rozproszy wnet ciemności.

BWV 248^{VI}

Herr, wenn die stolzen Feinde schnauben

(Oratorium na Boże Narodzenie VI)

54. CHÓR
Panie, gdy pyszny wróg się sroży.
Niech mocna wiara nam otworzy
Dostęp do Twojej opieki, mocy!
Gdy Tobie tylko zaufamy,
Ze szponów wroga ująć zdołamy,
Nie ulegniemy złej przemocy.
55. EWANGELISTA (T) + HEROD (B)
„Wówczas Herod przywołał potajemnie
mędrców, dokładnie dowiedział się od nich o
czasie pojawienia się gwiazdy. I posłał ich do
Betlejem i rzekł:”
Herod
„Idźcie, dokładnie się dowiedzcie o dziecięciu,
a gdy je znajdziecie, donieście mi, abym i ja
poszedł oddać mu pokłon.”
56. RECYTATYW (S)
Obłudniku, spróbuj tylko w Zbawcę uderzyć!
Użyj twój kłamliwego słowa,
By Pana prześladować!
Ten, którego mocy żaden człek nie zmierzy
Bezpiecznie w pewnej ręce trwa.
Fałszywe twe serce, serce pełne win,
Wraz z jego przebiegłością, przeciw Boży Syn,
Którego ty obalić chcesz, dobrze już zna.
57. ARIA (S)
Na jedno tylko skinienie ręki Pana
W niemocy upaść musi człowiek.
Tu każda siła musi być wyśmiana,
Kiedy Najwyższy słowo jedno powie,
By wrogów swoich rzucić na kolana.

Muszą wnet oni dumę swą porzucić,
Ku myślom o śmierci natychmiast się zwrócić.

58. EWANGELISTA (T)

„Oni zaś”, wysłuchawszy króla, odeszli. A oto gwiazda, którą ujrzeli na Wschodzie, wskazywała im drogę, a doszedłszy do miejsca, gdzie było dziecię, zatrzymała się. A ujrzawszy gwiazdę, niezmiernie się uradowali. I wszedłszy do domu, ujrzeli dziecię z Marią, matką jego, i upadłszy, oddali mu pokłon, potem otworzywszy swoje skarby, złożyli mu w darze złoto, kadzidło i mirrę.”

59. CHORAL (Ś E 74/1)

Przy Twoim żłóbkku stoję dziś,
Jezusie, moje życie.
Przychodzę, by darować Ci,
Coś dawał mi obficie.
Więc przyjmij mego ducha treść,
Odwagę duszy, serce też,
Niech cieszą Cię me dary!

60. EWANGELISTA (T)

„A ostrzeżeni we śnie, by nie wracali do Heroda, inną drogą powrócili do ziemi swojej.”

61. RECYTATYW (T)

Idźcie więc! Dość mi, że mój skarb bezcenny
Tu przy mnie pozostanie.
Nie puszczę Go ode mnie,
A Jego dobre ramię
Obejmie mnie z miłością
I z miękką łagodnością.
On pozostanie mym oblubieńcem,
Jemu przeznaczyć chcę moje serce.
Wiem to na pewno, że On kocha mnie,
Jego miłuje zaś serce me,
I czcić go pragnie, bo to mój Pan.
A przy tym szczęściu któryż wróg,
Będzie mi jeszcze szkodzić mógł?
Ja w Tobie przyjaciela mam,
A gdy usłyszysz me trwożne błaganie:
Ach, Panie pomóż! To daj pomoc, Panie.

62. ARIA (T)

Więc dumni wrogowie straszyc mnie mogą,
Lecz nie zdołają mnie napełnić trwogą,
Wszak przy mnie jest Jezus, mą ostoją On.
Możecie grozić, że mnie zniszczycie,
Gniewnie nastawać na moje życie,
Lecz wiedzcie, Zbawca ma u mnie swój dom.

63. RECYTATYW (S, A, T, B)

Czyż mamy piekieł lękać się woni?
Czyż trwożyć się mamy, kiedy grzech nas goni,
Jeżeli w Jezusa spoczywamy dłoni?

64. CHORAL

Więc oto moc szatana
Pokonał Chrystus Pan.
Pomścił was i połamał,
To, co szkodziło wam.
Zniknęła śmierci trwoga,

Padł szatan, wieczny wróg.
A miejsce swe u Boga
Ma odtąd ludzki ród.

BWV 249

Kommt, eilet und laufet

1. SDMFONIA

2. ADAGIO

3. CHÓR

Biegnijcie i śpieszcie, o wy, lotne stopy,
Do pieczary dotrzeć, gdzie Jezus złożony!
Niech radość miast ciszy
Sercom towarzyszy,
Bo nasz Zbawiciel wszak został wzbudzony.

4. RECYTATYW (S, A, T, B)

Maria Magdalena
O męskie serca zimne!
Gdzie wasza miłość jest do Boga,
Którą jesteście Zbawcy winne?
Maria Jakubowa
Przez słabą niewiastę wasze zawstydylenie.
Piotr
Ach, ponure przygnębienie;
Jan
Serca nam wypełnia trwoga:
Piotr, Jan
Wśród morza łez słonych
I westchnień strapionych
Olejki dla Ciebie już przeznaczyły,
Maria Jakubowa, Maria Magdalena
Któreśmy, jako i wy, daremnie sporządziły.

5. ARIA (S)

Maria Jakubowa
Twe wonności, moja duszo
Mirrą więcej być nie muszą,
Teraz już
Zwycięstwa laurowy wieniec
Ukoj trwożne twe pragnienie.

6. RECYTATYW (A, T, B)

Piotr
Tu jest grobowiec.
Jan
Tu kamień mam
Z grobowca odwalony.
Gdzie jednak jest Zbawiciel sam?
Maria Magdalena
Ze śmierci został wzbudzony!
Anioł obwieści! nam te sprawy,
Którego posiał Bóg łaskawy.

Piotr
Lecz wewnątrz grobu nie całkiem puste,
Bo oto widzę tam Jego chustę!

7. ARIA (T)

Piotr
Nie groźna mi już śmierci męka:
Śmierć to drzemka,
Za sprawą Twojej chusty Chryste.
Bo ona we śnie mnie odświeży.

Obetrzeć mogę nią zaiste
Łzę, co z moich oczu bieży.

8. RECYTATYW (S)
Maria Jakubowa, Maria Magdalena
Wzdychamy głąboko
Z palącą tęsknotą:
Ach, czy pozwoli wnet Zmartwychwstały,
Byśmy same go ujrzały?
9. ARIA (A)
Maria Magdalena
Mówcie! mówcie! wiedzieć chcę,
Gdzie Jezus znajduje się,
Którego dusza ma miłuje.
Przyjdź, już przyjdź mnie objąć Panie!
Serce me w żalonym stanie
Ciagle Ciebie opłakuje.
10. RECYTATYW (B)
Jan
Pełniśmy radości,
Że oto Jezus jest żywy,
Że nasze serce,
Co jeszcze przed chwilą tonęło w żalosci,
Już zapomina ból straszliwy,
I pieśń radosną tworzy,
Bo nasz Zbawiciel ożył.
11. CHÓR
Pochwała i podziękowanie
Niech będą Tobie pieśnią, Panie.
Szatan został zwyciężony,
Bramy piekieł już w ruinie.
Niech śpiew ludów wybawionych
Pod Niebiosa same płynie.
Otwórzcie, Niebioso, wspaniałe podwoje!
Lew Judy nadchodzi, zakończył już boje!

KANTATY
SWIECKIE

BWV 198

Laß, Fürstin, laß noch einen Strahl

(Oda żałobna)

1. CHÓR
Rzuć księżno, rzuć choć jeszcze raz
Promień tu z firmamentu Salem
I zobacz, jak ze Izami, żalem
Pomnik twój otaczamy wraz!
2. RECYTATYW (S)
Twa Saksonia, twa przerażona Miśnia
Przy twym królewskim grobowcu zamarła;
Oko moje lzy roni, a język woła:
Ból mój jest nie do opisania!
August, królewicz, kraj cały w boleści,
Łka szlachta, mieszczenie w żałobie.
Jak mógłby lud żalu nie okazać tobie,
Gdy o twym odejściu dosięgły go wieści!
3. ARIA (S)
Zamilczcie! Zamilczcie, struny nadobne!
Nieszczęścia krain ton żaden nie zdoła
Wystawić, gdy im drogą matkę zabrała
Śmierć, jakże straszne te słowa żałobne!
4. RECYTATYW (A)
Głos dzwonów, którego potęgą
Ma nasze dusze zatrwożone
Rozkołysanym spiżem budzić,
Do szpiku kości naszych sięga.
O, gdyby dzwonów dźwięk ten trwożny,
Którym codziennie dźwięk ten trwożny,
Całej Europie mógł dać świadectwo,
Jak żal nasz straszny i bezbrzeżny!
5. ARIA (A)
Jak pogodnie ona odchodziła,
Jak dzielnie się jej duch mocował
I śmierci dzielnie czoło stawiał,
Nim ta jej piersi zwyciężyła.
6. RECYTATYW (T)
Jej życie pokazuje, jak można umierać
Pasując się ze śmiercią niewzruszenie;
Kunszt umierania ćwiczyć nieustannie,
By w obliczu śmierci nie zblednąć.
Jakież wielki duch, ach, błogosławiona!
Potrafi ponad naturę się wznieść
I przed grobowcem i trumną nie zadrzeć,
Kiedy Stwórca go do siebie zawoła.
7. CHÓR
W tobie, wzorze niewiast znany,
W tobie, dostojna królowo,
W tobie, wiary opiekunko,
Duch ten wielki był nam dany.

Część druga. Po wygłoszeniu mowy żałobnej.

8. ARIA (T)
Szafirowy dom wieczności

Odciąga twoje spojrzenia
Od naszego poniżenia;
Blednie już wspomnienie ziemi.
Potężny blask, jak słońce setki,
Co dzień nasz w środek nocy zmieni
I nasze słońce czarnym sprawi.
Twą przemienioną głowę złoci.

9. RECYTATYW (B)
Lecz nie dziwota! Tyś tego warta,
Jesteś dla wszystkich królowych przykładem!
Musiałś zdobyć więc ten diadem.
Co teraz twą głowę opromienia.
Przed tronem Baranka teraz ty nosisz
Zamiast purpury doczesnej próżności
Czystą jak perła szatę niewinności,
A zostawioną tu koroną gardzisz.

Wszędzie, gdzie Wisły brzegów piach,
Gdzie płynie Dniestr i Warta płynie,
Gdzie Łaba, Mulda fałg niesie,
Sławi cię miasto i wieś we łzach.
Twe Torgau tonie w żałobie,
Twój Pretzsch struchlały, bez sił,
Gdyż radość oczu stracił,
Skoro utracił on ciebie.

10. CHÓR KOŃCOWY
Lecz nie umrzesz ty, królowo,
Wiemy, cośmy tobie dłużni.
Potomność cię nie zapomni
Aż po kres świata samego.
Poeci piszcie! Tak niechaj czytamy:
Była cnót wszelkich skarbnicą,
Poddanych chlubą, radością,
Królowych chwałą. Tak ją pamiętamy.

BWV 201

Geschwinde, ihr wirbelnden Winde

(Spór między Febusem i Panem)

1. CHÓR
Pośpieszcie,
Wy wiatry kołujące,
Wy wszystkie do pieczary!
By się dźwięki rozchodziły
Tak, by Echu mile były
I wypełniły przestwory.
2. RECYTATYW (S, B I, II)
Febus
A więc jesteś taki śmiały,
By bezczelnie w twarz mi mówić,
Że oto śpiew twój
Od mego bardziej jest wspaniały?
Pan
Jak możesz jeszcze o to pytać?
Cały las podziwiał głos mój;
Wszak nimf chóry,
Co trzcinę mą, instrument, który

- Z siedmiu dobranych stopni obmyślony,
 Często do tańca prosiły.
 Same z siebie ci przyznają,
 Ze nad Pana inni piękniej nie śpiewają.
- Febus
 Dla nimf jesteś ty dość dobry,
 Lecz by bogów zadowolić,
 Na to flet twój jest zbyt podły.
- Pan
 Gdy tylko me tony powietrze napełnią,
 Tańczy zwierzyna i góry skaczą,
 I wyginają się gałązki,
 A pod gwiazd kopułą słyhać
 Miłe sercu podskoki:
 Ptaki przysiadają przy mnie
 Chcąc się u mnie śpiewu uczyć.
- Momus
 Hej, słuchajcie, co Pan plecie,
 Największy śpiewak na świecie!
3. ARIA(S)
 Momus
 Szeffie, sprawka wiatru to,
 Że puszy się, kto grosza nie ma,
 Że za prawdę ten ma snadnie.
 Co mu tylko w oko wpadnie,
 Że błązna za mądrego brano,
 Że nawet szczęście ślepe samo,
 Szeffie, sprawka wiatru to.
4. RECYTATYW (A, B I, II)
 Merkury
 Po co się tak kłócić macie?
 Żaden z was tu nie ustąpi.
 Namysł krótki, radę znanie:
 Niech wybierze każdy człeka,
 Co między wami rozsądzi;
 Któż wam na myśl tu przychodzi?
- Febus
 Tmolus moim sędzią będzie,
 Pan
 A Midas będzie z mojej strony
- Merkury
 Postąpcie tutaj, mili ludzie,
 Wszystkiego pilnie słuchajcie;
 Kto lepszy będzie, zważajcie!
5. ARIA (B I)
 Febus
 Z utęsknieniem
 Dotykam twych lic spojrzeniem,
 Hiacyncie piękny, miły,
 I oczy twoje całuję,
 Bo w nich jutrzenkę znajduję
 I słońce dla mej duszy.
6. RECYTATYW (S, B II)
 Momus
 Teraz Pan zechce oto
 Swe gardło nastroić!
- Pan
 Dam z siebie wszystko
 By jeszcze wspanialej niż Febus wystąpić.
7. ARIA (B II)
 Pan
 Do tanów, do płasów
 Serce się aż rwie.
 Gdy dźwięki nazbyt trudne,
 A usta są marudne,
 Gdzież chęć do podskoków, gdzie?
8. RECYTATYW (A, T I)
 Merkury
 Teraz sędzio wystąp ty!
- Tmolus
 Sąd mój wcale nie jest trudny;
 Sama prawda przyzna rada,
 Że zwycięstwo Febusowi przypada.
 Pan śpiewa sobie w lesie,
 Nimfom się podobać może.
 Lecz pięknu tonów Febusa
 Flet jego nigdy nie sprosta.
9. ARIA (T I)
 Tmolus
 Febusie, melodii twej
 Wdzięk sam tylko daje życie.
 Ten, kto się na sztuce zna,
 Gdy czar dźwięków twoich trwa,
 Zatraci się w zachwycie.
10. RECYTATYW (T II, B II)
 Pan
 Wystąp Midasie, opowiedz ty teraz,
 Czegom dokonał!
- Midas
 Ach Panie! Ileś mi otuchy dał.
 Twa pieśń zabrzmiała mi tak mile,
 Żem ją od razu zapamiętał.
 Chodzę po gajach to tu, to tam
 I drzewom teraz ją powtarzam.
 Febus to robi zbyt zawile.
 Tylko twoje mile usta
 Śpiewały lekko i swobodnie.
11. ARIA (T II)
 Midas
 Pan jest mistrzem. Górę bierze!
 Febus zawody przegrywa,
 Gdyż wedle moich obu uszu
 Pan niezwykle pięknie śpiewa.
12. RECYTATYW (S, A, T I, B, B I, U)
 Momus
 Co? Midasie, czyś szalony?
 Merkury
 Czy ci rozum odebrało?
- Tmolus
 Dobrzem myślał: tyś niewydarzony.
- Febus
 Powiedz, co mam z tobą zrobić?
 Czy mam w kruka cię zamienić,
 Ze skóry odrzeć czy obłupić?
- Midas
 Ach, nie karz mnie tak surowo,
 Mego słuchu
 Sprawa to.

- Febus
 A więc
 Będziesz miał odtąd osłe uszy.
 Merkury
 To nagroda
 Za ambicje bez pokrycia.
 Pan
 Oj, czemuś-że ty spór ten
 Traktował beztrzesko?
 Midas
 Za co mi się od komisji
 Tak srogo dostało?
13. ARIA (A)
 Merkury
 Nadęty gorliwiec,
 Co ma pusto w głowie.
 Czapkę z dzwoneczkami
 Wreszcie ma na sobie.
 Kto się na żegludze nie zna
 I mimo to za ster chwyta,
 Ten ze wstydem i stratą w końcu zatonie.
14. RECYTATYW(S)
 Momus
 Ty biedny Midasie, idź
 I zlegnij gdzieś w swoim lesie,
 Niech cię w zmartwieniu pocieszy,
 Ze wielu masz podobnych sobie.
 Głupota i brak rozsądku
 Sąsiadować chcą z mądrością
 I wydawać płocze sądy,
 A ci, którzy tak czynią,
 Wszyscy z twego klanu są.
 Podejmij, Febusie,
 Ponownie swą lirę;
 Nie masz nic miłszego, nad twoje pieśni.
15. CHÓR
 Krzepcie serce, mile struny,
 Niechaj sztuka, wdzięk królują!
 Nie dbajcie o przygany, drwiny,
 Wszak to wasze słodkie tony
 Sami bogowie miłują.

BWV 202

Weichet nur, betrübte Schatten

(na sopran solo)

1. ARIA
 Ustapcie, wy smutne cienie,
 Mrozie, wietrze, spokój już!
 Przybiega
 Już Flora,
 Piersiom samo szczęścia tchnienie
 Niesie, bo jej kwiaty tuż.
2. RECYTATYW
 Raz jeszcze świat się odnawia,
 A w górach i w dolinach
 Wdzięki w podwójne piękno łączyć się chcą,
 Dzień od chłodu wolny już.

3. ARIA
 Febus gna rączymi końmi
 Przez świat nowo narodzony.
 A skoro nim urzeczony,
 Sam kochankiem zostać chciałby.
4. RECYTATYW
 Amor szuka swej uciechy,
 Gdy purpurą łąka płonie,
 Gdy Flory przepych się wzmaga,
 I w jego królestwie,
 Pięknym kwiatom podobne,
 Serca też pożar ogarnia.
5. ARIA
 Gdy wiosenny wietrzyk muska
 I przez pola barwne wieje,
 Także Amor się podkrada,
 Swej zdobyczy wypatruje,
 Która, wszyscy przecie znają,
 Gdy dwa serca się całują.
6. RECYTATYW
 A szczęściem jest zaiste,
 Ze niebios zrządzeniem z góry.
 Dwóm duszom jeden klejnot dany,
 Z którego blask wielu łąsk bije.
7. ARIA
 W miłości się wprawiać,
 I w żartach przytulać
 To lepsze niż Flory nie trwa radość.
 Tu źródła wciąż biją,
 Tu palmy się śmieją.
 Wciąż mają zwycięstwem i usta i pierś.
8. RECYTATYW
 Niech związek czystej miłości
 Dwojga zakochanych
 Wolny będzie od chwiejności!
 Niech żadne zdarzenie
 Ani nagły grom
 Nie sponży miłosnej skłonności.
9. GAWOT
 Oglądajcie w pomyślności
 Tysiąc jasnych dni szczęścia.
 Niechaj rychło w przyszołości
 Wasza miłość kwiaty wyda.

BWV 203

Amore traditore

(na bas solo)

1. ARIA
 Miłości, ty zdracznyno,
 Nie oszukasz mnie więcej.
 Nie chcę już nigdy łańcuchów,
 Nie chcę też męczarni, szlochów
 I niewoli bolesnej.

2. RECYTATYW
 Chcę spróbować,
 Czy uratować
 Mogę duszę moją od fatalnej rany
 I czy można żyć dalej bez twojej strzały;
 Niech nie będzie nadziei
 Co przynęta boleści,
 Niech serca mego radości
 Będą nie w twych żartach, lecz w mej
 niezłomności.
3. ARIA
 Komu w miłości los nieprzyjacielem,
 Ten szaleńcem, jeżeli kochać nie przestanie,
 Wzdrga się dusza przed srogim łańcuchem.
 Jeśli za swą mękę nagrody nie dostanie.

BWV204

Ich bin in mir vergnügt

(na sopran solo)

1. RECYTATYW
 Jam w sobie samym rad,
 Niechaj inny narzeka,
 Nie napełni on tym
 Ni trzосу ani brzucha.
- Nie bogatym, nie możnym,
 Niewielką rangę mam,
 Lecz chwile szczęśliwości
 Mam, kiedy zechcę sam.
- Nie chwale się przed nikim,
 Błazny w swe dzwonić biją,
 Spokój ja w sobie noszę,
 Łęklive psy szczekają.
- Swoich pilnuję czynów,
 I niech po różach chodzą
 Tacy, co choć próżnią,
 A jednak w szczęściu brodzą.
- Rozkosz znajduję w tym,
 By powściągać me chęci;
 Nie boję się ja biedy,
 Nie troskam o marność.
- Taki, choć upadł Adam,
 Może znów w Eden wrócić,
 I by żyć w szczęściu błogim,
 Nie musi ziemi rzucić.
2. ARIA
 Cichym być, w sobie szczęśliwym,
 Ten największy skarb świat zna.
 Złudne szczęście tego, co
 W ziemskich skarbach szuka go,
 A ubogie serce ma.
3. RECYTATYW
 Duchy, co wychodząc z siebie
 Wciąż na manowce gonicie,
 I za dobra, co zwodnicze,
 Skarby duszy sprzedajecie;
 Wy, co w władzy żądz w niewoli:
 Szukajcie i po całym świecie!
 Nie dostaniecie, czego szukacie,
 A dostaniecie, was nie zadowolili,
 A zadowoli, to was zwiedzie
 I w końcu się jak pył rozwieje.
 Kto swój skarb u innych ma,
 Do kupca jest podobny,
 W szczęście innych li zasobny.
 U tego bogactwa mało bywa:
 Bo jeśli nawet nie zbankrutuje,
 To strach przed tym wciąż on czuje.
 Zaszczyty, żądza,
 Mamona,
 Mieć ich w cenie nie należy;
 Jeśli kto je lekceważy,
 Nierównie to większa cnota.
4. ARIA
 Wszystkiej ziemi klejnoty.
 Duszy mojej to nie nęci.
 Do tego wciąż niebo wróci,
 Kto i w nędzy bogaty.
5. RECYTATYW
 Ciężko, co prawda, wiele marność posiadać
 I naganną miłością do nich się nie ogrzać;
 Lecz ciężej jeszcze
 Od brzemienia trosk i strapień,
 Gdy przyjemność łatwa, co ledwie przyjdzie,
 To już się rozwieje,
 Jak świat i jego piękno minie,
 Zostawiając ciężar próżnych złorzeczeń.
 Wejść w siebie,
 W sobie szukać
 I choć pali mnie sumienie
 Ku niebu zwrócić oblicze:
 W tym ma przyjemność leży,
 Co niebo mi otworzy.
 Muszle rozchylają się, gdy promienie padną na nie
 I wtedy owoc w swym wnętrzu, perłę pokazują:
 Staraj się niebu otworzyć swe serce,
 A wtedy klejnot przyjmiesz
 Przez nieba światło Boże,
 Którego ziemskie bogactwo
 Przynieść ci nie może.
6. ARIA
 Dusza niech się raduje
 Tym, co Bóg jej zgotuje.
 Morza tego świata zgłębiać,
 To ryzyko dla marnośći,
 W sobie samym trzeba szukać
 Pereł szczęśliwości.

7. RECYTATYW

Człek zacny muszli perłopława równy,
W sobie najbogatszy,

Temu obce są zaszczyty,
O honory staranie;
Choć nie posiadam dóbr ziemskich,
To w Bogu mam mieszkanie.

Cóż da, za majątkiem gonić

I za pieniędzmi brudnemi;
Po cóż się bogactwem chlubić,
Wszystko zostanie na ziemi!

Któż w powietrzu pragnie bujać,
Duch mój nie chce wzbić się tam;
Ja chcę w górę, w niebo zmierzać,
Tam mój zysk i udział mam.

Złudą na przyjaciół liczyć,
Na łut ich wielu wejdzie.
Raczej wiatrom zawierzyć,
Niż przyjaciołom w biedzie.

Miałbym tylko żyć rozkoszą.
Sługą marności zostać,
Musiałbym przestawać w strachu,
Cierpień sobie przysparzać.

Wszystko doczesne przemija,
W początku już końca znak,
Ten żyje, inny umiera,
Kres rychło nadchodzi wszak.

8. ARIA

Szczęśliwości niebiańska,
Serce, co tobie oddane,
Nie będzie już zatroskane
I czas złoty ono ma,
Szczęśliwości niebiańska.

O, szczęśliwości boska,
Biednych czynisz bogatymi,
Samym księżętom równymi.
Pierś ma tobą oddycha,
O, szczęśliwości boska.

BWV 205

ZerreiBet, zersprenget, zertrümmert die Gruft

1. CHÓR WIATRÓW

Rozsądźcie, rozburzcie, rozkruszczone grotę,
Co stawia granice naszej wściekłości!
Przeszyjcie sferę
Powietrzną, niech samo słońce pociemnieje,
Przerwijcie strumienie, zryjcie ciało ziemi,
Aż samo niebo sposępnije!

2. RECYTATYW (B)

Eol

Ha! ha!

Zbliża się oto godzina,
Ze wam, wierni moi poddani,
Drogę z waszej samotności,
Kiedy lato skończy się,
Utoruję ku wolności.
Pozwalam wam
Od wieczora do rana,
Od północy do południa
Szaleć z wściekłości,
Kwiaty, liście, trawy
Zimnem, mrozem, śniegiem
Przewiać, zniszczyć ze szczętem.
Pozwalam wam,
Byście przewracali cedry
I stracali górskie zszczyty.
Pozwalam wam
Gwałtowne morza przypływy
Popodnosić tak obficie,
Aże zaczną bać się gwiazdy,
Ze ich ognie zatopicie.

3. ARIA (B)

Eol

Jak będę się zaśmiewać,
Gdy wkoło zamęt panuje,
Gdy się nawet skała chwieje,
Gdy dachy będą trzaskać,
Ja będę się zaśmiewać!

4. RECYTATYW (T)

Zefir

Groźny Eolu,
Na którego łonie siadam
I spoczynek mu umilam,
Nie daj by srogie rządzenie
Mnie za wcześniej przeraziło;
Zaczekaj, pozwól by w tobie,
Z życzliwości ku mnie,
Współczucie się obudziło!

5. ARIA (T)

Zefir

Me radości, chłodne cienie,
Spójrzcie na moje cierpienie,
Przybądźcie, mnie pożałujcie!
Wiotkie gałązki sieroce,
Ach! Milcz serce,
Już mnie tylko w łzach ujrzycie

6. RECYTATYW (B)

Eol

Wzruszyłeś mnie ty już prawie.
Co, czyż to nie Pomona,
A przy niej chyba Pallas Atena?
Mówcie, zacne,
Co was do mnie tu sprowadza,
Pewnie w ważnej dla was sprawie?

7. **ARIA (A)**
 Pomona
 Powiedz, czy rumiane lica,
 Moich owoców ozdoba,
 Nie wzruszą srogiego serca?
 Powiedz, możesz patrzećli,
 Jak listki się pochylają
 I ku ziemi już zwisają,
 Przed niedolą uciekają.
 Co je wkrótce dogoni?
8. **RECYTATYW (S, A)**
 Pomona
 Będziesz, Eolu okrutny,
 Jak kamień, jak te skały,
 Głuchy na moje prośby?
 Pallas
 Śmiało! Muszę więc i ja
 Zanieść moje westchnienia,
 Może uda się mnie,
 Tego, co Pomono tobie
 Milcząco odmówił,
 Od niego uzyskać.
 Pallas, Pomona
 Gdybyż on łagodniejszy dla $\left. \begin{matrix} \text{mnie} \\ \text{ciebie} \end{matrix} \right\}$ miał się okazać!
9. **ARIA (S)**
 Pallas
 Pragnę, Zefirze miły.
 By piżmo twych pocatunkow
 I twe chłodzące powiewy
 Na wyżynach mych krążyły.
 Eolu, królu wielki,
 Powiedz toć Zefirowi,
 By piżmo jego pocałunków
 I jego chłodne powiewy
 Na wyżynach mych krążyły.
10. **RECYTATYW (S, B)**
 Pallas
 Mój Eolu,
 Ach! Nie zakłócaj radości,
 Toć muzy na Helikonie,
 Święto, uroczystość miłą
 Na jego szczytach zgotowały
 Eol
 Więc mi powiedz ty:
 Czemu tak ważny
 Właśnie ten dzień jest dla cie
 Tak drogi, uroczysty?
 Kłopot i utrapienie!
 Miałbym wolę kobiety
 Spełniać w moim królestwie'
 Pallas
 Mój Müller, August mój
 Pieryd radości zdrój
 Eol
 Twój Müller, August twój!
 Pallas
 I mój syn ukochany,
 Eol
 Twój Müller, August twój!
- Pallas
 Szczęsnych doczeka czasów,
 Gdyż uczone imię jego
 Wieczność dłań wywróżyło.
 Eol
 Twój Müller, August twój,
 Pieryd radości zdrój
 I twój syn ukochany,
 Szczęsnych doczeka czasów,
 Gdyż uczone imię jego
 Wieczność dłań wywróżyło.
 Zgoda! Przekonałyście mnie.
 Spełni się wasze życzenie.
11. **ARIA (B)**
 Eol
 Z powrotem, z powrotem, wy wiatry skrzydlate,
 Zacichnijcie;
 A jeśli wiać macie,
 To wiejcie już tylko łagodnie!
12. **RECYTATYW (S, A, T)**
 Pallas
 Rozkosz!
 Pomona
 Radość!
 Zefir
 Uciecha!
- We troje
 Napełnia nasze serca.
 Ze ku naszej radości
 Pragnienia się spełniły.
 Zefir
 Mogę więc gałązkom zielonym
 Nadal ukazać się radosnym.
 Pomona
 Mogę się radować mymi
 Owocami dojrzałymi.
 Pallas
 Sprawię dzięki spokojowi temu
 Miłą ucztę Augustowi memu.
 Pomona, Zefir
 Radość twoją podzielamy,
 I niemniejszą odczuwamy.
13. **ARIA (A, T)**
 Pomona, Zefir
 Gałęzie i konary
 Przekażą na twoją ucztę
 W obfitości swoje dary.
 Zefir
 A me powiewy
 Ku chwale twego Augusta
 Pomnożą rozkosze dnia.
 Pomona, Zefir
 Przynoszę $\left. \begin{matrix} \text{owoce} \\ \text{powiewy} \end{matrix} \right\}$ i oto z radością
 Niech one także zabawę uświetnią.
14. **RECYTATYW(S)**
 Pallas
 Tak! Tak! Zapraszam na ucztę was też oboje;
 Wzniescie się na wysokości,
 Gdzie radosne muzy moje
 Płoną już z niecierpliwości.

Nuże więc! A śpiesząc napełniamy
Powietrze życzeniami i śpiewajmy.

15. CHÓR

Wiwat August! August wiwat!
Szczęśliw bądź, mężu uczoney!
Niech pomyślność twa rozkwita,
By twe trudy, twa nauka
Takie owoce zrodziła,
Z których kiedyś kraj będzie mógł być
dumny.

BWV 206

Schleicht, spielende Wellen

1. CHÓR

Wolno płynicie fale i łagodnie szemrzcie!
Lecz nie, wartko szumcie,
By brzegi i skały częściej odgłos dały!
Radość, co nasze to wody porywa,
Co wszelką falę do szumu dziś wzywa,
Przerywa te tamy,
W których ją podziw, nieśmiałość trzymały.

2. RECYTATYW (B)

Wisła
O szczęsna przemiano!
Nurt mój podobny ostatnio do Kocytu,
Bo wolno od martwych ciał
I zwłok poćwiartowanych płynął,
Nie będzie teraz ustępował Alfejosowi
Nawadniającemu Arkadię szczęśliwą.
Rdzy zęb miękki
Pożera broń porzuconą,
Ostrzoną niedawno twardym niebios wyrokiem
Na ludu mego karkach.
Któż mi to szczęście przyniósł?
August,
Poddanych rozkosz,
Kraju swego bóstwo opiekuńcze.
Przed którego berłem się schylam
I którego łaska nade mną czuwa jedynie,
Dzieła tego dokonał.
Śpiewa więc każdy, kto wody me pije:

3. ARIA (B)

Wisła
Zawrzyjcie Janusowe drzwi,
Otwieramy serca nasze.
Prócz złożonej ci przysięgi
Dobroć twa już skłania, Panie,
Nasze pełne skruchy serce,
Aby być posłusznym wasze.

4. RECYTATYW (T)

Łaba
Słusznie, szczęsny Wisły nurcie!
Konkluzja twoja chwalebna,
Jeśli tylko wierność twa z mym pragnieniem się
godzi,
O mej miłości pamięta

I króla mego całkiem mi nie odbiera.
Użyczone, to nie darowane;
Najzacniejszego Augusta mego zapragnęłaś,
Którego rysy nadobne
Obraz wielkiego ojca przywołują;
Tego ci użyczyłam,
Czcic i podziwiać go powinnaś,
Lecz nie z mego łona i mych ramion wyrwać.
Przysięgam ja,
O Panie! Na prochy twego ojca,
Na pamięć twych zwycięstw i czynów!

Prędzej się wody moje
Z wodami Gangesu splączą
I swych źródeł zapomną,
Prędzej będzie Malabarczyk
Na mych brzegach ryby łowić,
Niżbym, najdroższy Auguście,
Miała się bez ciebie obyć.

5. ARIA (T)

Łaba
Każda moja fala woła
Złociste słowo: August!
Patrzcie, trytony, me krzepkie syny,
Jak z radością niesłychaną
Mych domen wody wzbierają,
A gdy z pluskiem się cofają,
Imienia tego słodkie tony
Po sto razy powtarzają.

6. RECYTATYW (A)

Dunaj
Ja też podzielam twoją radość,
Ja, sędziwy ojciec wielu rzek!
Gdyż wiedz,
Że także mam prawo do twego bohatera.
Nie patrzę co prawda na twe szczęście,
Które ci twój Salomon daje,
Zawistnym okiem,
Bo Karola dłoń,
Rzadki dar niebios,
Berło u nas dzierży.
Któż jednak nie wie,
Że korzenie tej radości,
Którą twemu Trajanowi
Wdzięki nadobnej Józefiny dają
I jemu tylko jest wiadoma,
Na moich brzegach się zielenią?

7. ARIA (A)

Dunaj
Habsburska latorośli ty,
Płomień jasny twojej cnoty
Mój brzeg zna, podziwia, sławi.
Krzew lauru zrodził ciebie,
Więc twój związek małżeński
Jak wawrzyn owocny będzie.

8. RECYTATYW (S)

Pleissa
Wybaczenie,
Omszałe bóstwa potężnych nurtów,

Jeśli nimfa wasz spór
I wasze mowy zakłóci.
Spór jest uzasadniony;
Jego przyczyna ważna i istotna.
Wciąż mam w pamięci
Ową radość
I moich nimf rozradowanie,
Gdy do nas przybył nasz zwycięski bohater.
Zasłużył on,

By wszyscy poddani swe serca -
Cóż bowiem hekatombę są -
Jemu w ofierze złożyli.
Słuchajcie więc, co me usta się odważą
Wam odpowiedzieć:
Ty, którego wody Inn i Lech pomnaża,
Powinieneś z nami królewską parę czcić,
Lecz ją samą tylko nam pozostawić.
Wy obie winnyście jak siostry się zgodzić,
I, na zmianę, czasową nieobecność
Podwójnego słońca królewskiej pary
Cierpliwie i z nadzieją znosić.

9. ARIA (S)
Pleissa
Słuchajcie! Fletów chór łagodny
Raduje serce, ucho cieszy.
 Niepodzielonej jedności siła
 Harmonię miłą tę sprawiła
 I jeszcze większe cuda czyni;
 W takiej więc bądźcie harmonii.
10. RECYTATYW (S, A, T, B)
Wisła
Muszę i chcę być posłuszną.
Laba
Rozłąka dla mnie jest gorzką.
Lecz skinienie króla wolą moją rządzi.
Dunaj
Jam gotów wasze życzenie
Spełnić w miarę możliwości.
Pleissa
Jedność wieńczy wniosek wasz. Lecz patrzcie,
Cóż to znaczy, że na waszych brzegach
Tak wiele ołtarzy dziś się buduje?
Cóż znaczą te najad płasy?
Ach! Jeślić się nie myślę,
To dziś zabłysło światło upragnione
Jarzące się radosnym blaskiem,
Którym nasza radość,
Najzaciejszy August,
Świat i nas obdarza.
Hej! Nuże więc!
Skoło okazja i czas
Się nadarza
Zanuście ze mną jeszcze raz:

11. CHÓR
Niech niebiańska opatrność i dobroć wieczna,
Auguście prześwietny, nad tym życiem czuwa!
Ile tylko kropli w obecnej godzinie
W naszych mchem porośniętych kanałach
popłynie.

Tyle niech twój wzniosły duch zawsze
doświadcza

Radości i szczęścia!

BWV 207

Vereinigte Zwietracht der wechselnden Saiten

1. CHÓR
Zgodna rozbieżności mieniających się strun,
Przenikliwy huku dudniących kotłów!
 Przywabcie tu złaknionych słuchaczy,
 Powiedzcie waszym dźwiękiem radosnym
 I zdwojoną mocą tonów
 Synom gorliwie mi oddanym,
 Czym są nagradzane cnoty.
2. RECYTATYW (T)
Pilność
Kogo ku sławie gnają szlachetne porywy
I czyj duch to żądny chwały
Pragnie tym się przyozdobić.
Co można dzięki sztuce, cnocie, rozumowi
zdobyć,
Ten na ścieżkę mą wstępuje,
I na niej wciąż nowe siły znajduje!
Co teraz młoda dłoń, żwawa stopa zdobędzie,
Sprawi, że stara głowa nie zginie we wstydzie i
biedzie.
- Moce przyrodzone młodości
Podtrzymają bowiem mde siły starości,
A ci, którym najlepsze chwile,
Jak to gnuśnym się wydaje,
Schodzą tylko na pracy w ustawicznym znoju,
Ci, syci chwały, gdy cel osiągają,
Z dumą zażywać będą spokoju;
Oni się bowiem przekonają,
Ze temu spoczynek rozkosz zrodzi,
Któremu pot słony go ostodzi.
3. ARIA (T)
Pilność
Nie cofajcie tylko waszej stopy,
Wy, którzyście drogę mą obrali!
 Szczęście krok każdy obserwuje
 Sława wasz mózóg zapisuje,
 Byście, wraz z drogą zakończoną,
 Z równym rozmachem odmierzoną
 Nagrodę od nich otrzymali.
4. RECYTATYW (S, B)
Sława
Temu tylko jedynie
Otwieram moje podwoje,
Kto do synów twych należy
I zamiast ścieżki z róż, którą go rozkosz nęci,
Twą ciernistą drogą bieży.
Mój wieniec tym tylko na głowę szykuje,
U których krew wciąż gorącą,
Nieustraszone serce, chęć nieustającą

Do wszelkiej pracy wyczuję.
Szczęście
Ja także chcę z mymi skarbami
Stać przy tym, którego ty wybierzesz.
Tego ja sobie z upodobaniem
Za cel mej miłości obiorę,
Kto sam skromnie używa, ale innym zawsze
Darów przez siebie uzyskanych trudem i pilnością
Zdaje się nie skąpić.
Jeśli bowiem dłoń niestrudzoną,
Według obietnic mej przyjaciółki,
Odpowiedni do czynów stan przyozdobi.
Powinna także zerwać i owoc obfity.
Można więc tych, co się trudzą,
By wawrzynów stać się godni,
Także szczęśliwymi mienić.

5. ARIA DUETTO (S, B)

Sława

Tego wawrzyn mój okryje,

Szczęście

Ten owoc błogi skosztuje,

Obydwoje

Kto przez pilność do gwiazd sięga.

Sława

Jeśli pot zrasza członki,

To pada on też do muszli,

Gdzie rodzi perły sławy.

Szczęście

Gdzie potu krople się sączą,

W nurt się jeden kiedyś złącza,

Co potokiem szczęścia tryśnie.

6. RECYTATYW (A)

Wdzięczność

Nie są to puste słowa, ni złudne nadzieje,
Co wam jako nagrodę pilność pokazała;
Aczkolwiek nieczuli malkontenci milczą,
Gdy za swe czyny takie szczęście ich spotyka.

Tak,

Pokażcie, tam gdzie Astrea,

Świątynię pilnością otworzoną i udostępnioną

W osobie równie kochanego jak cenionego
nauczyciela,

Wy, równie wierni jak zobowiązani słuchacze,

Światu jako przykład,

W którym zazdrość sama

Sławę, szczęście i pilność złączone

Podziwiać musi.

Nie może ta chwila

Minać niepostrzeżenie!

Pokażcie blaskiem świec zapalonych

Płomienie serc waszych jemu oddanych,

Niech ujrzą je życzliwi, jak i zazdrośnicy!

7. ARIA (A)

Wdzięczność

Pamięć o tym wyrzycie

W najtwardszym marmurze!

Lecz i kamień czas zairze.

Raczej niech z waszych czynów można

Sądzić o czynach nauczyciela.

Gdy po owocach czytać się daje

Jaki to korzeń je wydaje,

To taki nigdy nie umrze.

8. RECYTATYW (S, A, T, B)

Pilność

Hej, wy ospalcy, do mnie!

Spójrzcie na mego Kortte umiłowanego,

A zobaczcie, że w mych słowach

Żadne czcze urojenie się nie kryje.

Zaledwie jego nóżki chodząc zaczęły,

A już wstał na moją ścieżkę,

A ponieważ tak wcześniej zaczął,

Nie dziwota, że cel swój tak rychło osiągnął!

Jak bardzo mnie umiłował,

Jak gorliwy był w mej służbie,

Niech też i innym krajom uczone pisma świadczą!

Ale po cóż mam go jeszcze chwalić?

Czyż nie jest już dostatecznie wyniesiony

Ten, kogo potężny monarcha, który, jako August,
na uczonych zna się,

Swym profesorem zowie.

Sława

O tak, zacni przyjaciele, spójrzcie jak z Korttem
jam związana!

Przychylna jemu dłoń już

Niejeden wieniec uwiła.

Teraz jego wywyższenie

Będzie mu wawrzynem,

Który pod mozną opieką wiecznie będzie zielony.

Szczęście

Teraz może on skarbami memi,

Dzięki waszej życzliwości na mym łonie

zgomadzonemi,

Z uśmiechem dumy i spokojem,

Cieszyć się i rozkoszować.

Wdzięczność

Spełniło się więc to, na co nadzieję miałam,

Mój nigdy dość nie wychwalany Kortte,

Oto niespodziewane szczęście

Umilą przyjaciół życzenia.

Niech każdy pomyśli także o swej powinności

I stara się teraz tobie w swoim wystąpieniu

Przekazać owoce swej życzliwości.

Kto tylko prawdziwym przyjacielem chce być,

Musi się z nami teraz złączyć.

9. CHÓR

Niech żyje Kortte i rozkwita!

Sława

On, którego mój wawrzyn wspomaga,

Szczęście

Którego piastuję na mym łonie,

Pilność

Który dzięki mnie wciąż wyżej się pnie,

Wdzięczność

Który serca ku sobie skłania,

Tutti

Niech przez niezliczone lata

Ciągle szczęśny w sławie chadza

I pewnie licznych zazdrośników,

Ale nie wrogów ogląda.

BWV 208

Was mir behagt, ist nur die muntre Jagd

(Kantata myśliwska)

1. RECYTATYW (S I)
Diana
Co mnie cieszy,
To tylko żwawe Iowy!
Nim zabłyśnie Aurora,
Nim się na niebo ona waży,
A już strzała ta
Dotarła pięknej zdobyć!
2. ARIA (S, I)
Diana
Polowanie, to bogów rozkosze,
Polowanie bohaterom przystoi!
Ustąpcie, co z mych nimf szydzicie,
Ustąpcie Dianie z drogi!
3. RECYTATYW (T)
Endymion
Co? Najpiękniejsza z bogiń! Co?
Czy zapomniałaś połowy życia twego?
Czyż nie dawałaś Endymionowi,
Gdy spoczywał błogo,
Wielu słodkich pocałunków?
Czyżbyś teraz, najpiękniejsza,
Wolna od miłości więzów.
Tylko w łowach gustowała?
4. ARIA (T)
Endymion
Nie myślisz już o rozkoszach
W owych sidłach,
Które Amor kiadzie?
Gdzie, choć w sieć się jest schwytań,
Upragnioną
Rozkosz i miłość się znajdzie?
5. RECYTATYW (S I, T)
Diana
Ależ kocham cię jeszcze!
Jednakże
Światłość dzisiaj wielką widać.
Którą muszę przede wszystkim
Mym miłosnym pocałunkiem
Obdarzyć i powitać!
Najdroższy Chrystian,
Lasów bóg Pan,
Dobrym bytem się raduje,
Urodziny swe świętuje!
Endymion
Zwól więc mi
Diano, bym się do ciebie
Teraz przyłączył
I radości znicz zapalił.
Obydwoje
Tak! Tak!
Wspólnie śpieszmy z pochodniami,
Z radością i życzeniami!
6. RECYTATYW (B)
Pan
Ja, który skądinąd
Jestem pół tych bogiem,
Składam mą pasterską laskę
Przed Chrystiana władczy berłem!
Ponieważ to on tu Panem prześwietnym,
Co lasy, pola, kraj czyni szczęśliwym!
7. ARIA (B)
Pan
Książę - bóg Pan kraju swego!
Tak jak ciało, co bez duszy
Nie żyje, ani się ruszy,
Tak kraj ludu jest martwego,
Jeśli głowy nie ma swojej:
Księcia - cząstki najzacniejszej.
8. RECYTATYW (S I I)
Pales
Miałaby Pales ofiara
Być tu ostatnia?
O, nie!
Ja też mą powinność spełnię,
Skoro kraj grzmi od wiatów,
Także piękne pola, włości,
Do udziału w tej radości
Na cześć bohatera skłonię.
9. ARIA (S U)
Owce pasą się bezpiecznie,
Kiedy pasterz dobry czuwa!
Gdzie regent dobrze panuje,
Tam się błogi pokój czuje
I kraj cały w szczęściu trwa!
10. RECYTATYW (S I)
Diana
Zanućmy wraz,
Niech radość dnia będzie pełna!
11. CHÓR
Tutti ä 4
W szczęściu żyj, słońce tej ziemi,
Oto bowiem Diana w nocy
Czuwa na niebios fortecy,
A las cały się zieleni!
W szczęściu żyj, słońce tej ziemi.
12. ARIA DUETTO (S I, T)
Diana. Endymion
Zachwyćcie nas ninie
Radości promienie,
Przystrójcie niebiosa w dyamentów lśnieniu!
Niech Chrystian jedynie
Różami się cieszy, nie zna, co cierpienie!
Zachwyćcie nas ninie
Radości promienie!
13. ARTA (S LD)
Pales
Jako że z sutą wełną stada
Na te słynne pola, łąki
Wesoło pasterz wygania -
Niech żyje bohater saski!

14. ARIA (B)

Pan
Wy łąki i błonia,
W zieleń się przystrójcie
Wiwat krzyknijcie!
Niech żyje książę w szczęściu i spokoju!

15. CHÓR

Tuli
Wy chwile radosne! Godziny najmiłsze,
Niech się z wami szczęście połączy na zawsze!
Niech niebo was słodką radością obdarza!
Niech żyje Chrystian! Niech to tylko zna,
Co raduje serca,
A smutki przez gna!

Niech w rozkosze wszelkie i szczęście opływa
I książę, i jego Luiza Krystyna!
Niech radość wśród kwiatów się do nich wciąż śmieje,
Niech księcia małżeństwa ozdoba jaśnieje,
Ta Dione druga,
Chrystiana chluba!

BWV 209**Non sa che sia dolore**

(na sopran solo)

1. SINTONIA

2. RECYTATYW

Nie zna ten, co cierpienie,
Komu przyjaciel nie odjedzie, a on żyw zostanie.
Chłopca, który cierpi, szłocha,
Kiedy najbardziej się lęka.
Przychodzi pocieszyć matka.
Idź zatem za znakami nieba
Czyń, co każe ci Minerwa.

3. ARIA

Ruszaj, choć ból ci to sprawa
I nam w sercach ból zostawia.
Będziesz się ojczyzną cieszył,
I jej należycie służył;
Z brzegu na brzeg się przeprawiasz.
Pomyślną falę i wiatr masz.

4. RECYTATYW

Ponad wiek uczonyś i ponad swe czasy,
Samych już cnót i zalet do zwycięstwa starczy.
Lecz co cię większym jeszcze niż jesteś uczyni,
To Ansbach, gdzie obrodzili mężowie dostojni.

5. ARIA

Niechaj troska i lęk cię odbieży
Jak sternika, co gdy wiatr się uśmierzy,
Już nie blednie i się nie boi,
Lecz kontent na kasztelu stoi
I śpiewając morzu stawia czoło.

BWV 210**O holder Tag, erwünschte Zeit**

(na sopran solo).

1. RECYTATYW

O miły dniu, czasie upragniony,
Witajcie, radosne godziny!
Przynosisie święto, co nas pocieszy.
Precz melancholio, precz, precz smutku!
Niebo, co czuwa wciąż nad nami,
Na naszą radość was zrodziło:
Weselmy zatem się.
Sam Bóg nam przecie nakazuje,
Weselić się z weselącymi.

2. ARIA

Natchnione pieśni, zabrzmiście,
Wprawcie zachwyconą pierś
W łagodne, słodkie omdlenie!
Lecz przez rozkosz co z strun płynie
Pokrząpcie i znów ożywie!

3. RECYTATYW

Lecz milczcie wy,
Wesołe struny;
Wszak u małżonków zakochanych
Ma cisza być!
Nie pasujecie do miłości;
Gdyż wrodzone wam skłonności
Uwodzą nas ku marności,
A to nie godzi się w tę porę.
Pobożna małżeńska para
Pragnie raczej do ołtarza
Z sercem przystąpić
I natchnione Abba zmówić;
Prędeż w duszy pragnie prosić
I miłą pieśń w piersi wznosić.

4. ARIA

Cichajcie, wątłe tony,
Wątłe tony, cichajcie!
Wasza mdła harmonia,
Dla małżeństwa szczęsnego
Panaceum żadne to.

5. RECYTATYW

Miałoby się uznać, że muzyka zwodzi
I wcale z miłością nie harmonizuje?
O nie! Nie trzebali wartości jej rozważyć,
Na możnego protektora baczyć?
Zaiste, miła natura
Przenosi nas przez nią na wyższe tory.
Równa jest miłości, jest niebios dzieckiem,
Tylko nie jest, tak jak miłość, ślepa.
Przenika do wszystkich serc,
Nawiedza wielkich i małych.
Jestestwo
Ku niebu wabi
I duszom zakochanym
Chwałę Najwyższego opowiadać zdoła.

Tak, jeślić miłość zwa potężniejszą od śmierci,
Któż zaprzeczy? - to muzyka nas w śmierci
trwodze krzepi.

O gro precudowna!
Podziwus ty godna.
Lecz cóż to za lament się podnosi
Co od żwawego tonu miłych strun umyka?

6. ARIA

Zamilczcie flety, milczcie, wy dźwięki,
Gdyż dla zawiści nie jesteście piękne,
Pędźcie przez mroczne pustacie,
Póki się w grób nie złożycie!

7. RECYTATYW

Co, mrok? Co, grób?
Miałybyż muzyka zginąć,
Co tak wielki nam pożytek dała?
Miałoby tak dziecię niebios zgasnąć,
By zadowolić szatańskie plemię?
O nie!
Być to nie może.
Tedy nabierzże otuchy!
Miłość może wcale dobrze ścierpieć
Przyjemne tony przed swoim tronem.
Tymczasem niech z ciebie zawiść się naśmiewa,
Czyż śpiew twój ma się przejmować dziećmi
szatana?

Wystarczy, że cię niebo broni.
Gdy wróg na ciebie się gotuje.
Miej ufność, są jeszcze patroni,
Co chętnie twoje wdzięki widzą.
I takiego mecenasa
Powinnaś ty też, w rzeczy samej.
Uczcić w czas jego wesela.
Nużę więc, daj nam słyszeć głos twój!

8. ARIA

Wielki protektorze, móc cię uradować,
Muszą także nasze dźwięki popróbować,
Boć nas twa zaszczyca laska.
Nic ze skarbów twej mądrości
Takiej nie da ci radości,
Jak słodkich tonów sztuka.

9. RECYTATYW

Czcigodny, pozostañ dalej więc
Skłonności do szlachetnej harmonii oddany.
Przepędzi ci ona kiedyś smutki
I przy stosownej sposobności
Twą zasłużoną chwałę rozgłosi.
Sława twoja jak dyament.
Jak stal krzepka będzie trwała,
Aż się po całym rozniesie świecie.
Tymczasem zwól mi,
Bym w dniu radosnym twego wesela
Życzenia w darze ci zgotowała,
I tak, jak na to zasługujesz,
Twe przyszłe szczęście i zdrowie opiewała.

10. ARIA

W szczęściu trwaj, zacna paro,
Zacna paro, w szczęściu trwaj!
Niech radość stale
Napełnia domostwo i pierś rozpiera,
Aż dostąpicie uczy Baranka.

BWV211

Schweigt stille, plaudert nicht

(Kantata o kawie)

1. RECYTATYW (T)

Uciszcie się, nie gadajcie,
A co stanie się, słuchajcie:
Pan Schlendrian nadchodzi tu,
Z córką swoją Liesgen kroczy;
Ależ, jak ten niedźwiedz, mruczy.
Słuchajcie, co zrobiła mu.

2. ARIA (B)

Schlendrian
Człek ma toć ze swymi dziećmi
Sto tysięcy utrapień!
Bezowocnie pływa bowiem
Co mej córce Liesgen powiem,
Choć powtarzam to co.dzień.

3. RECYTATYW (S, B)

Schlendrian
Złe dziecię, dziewczyno pusta,
Ach, kiedyż ja wygram mą sprawę:
Rzuć ty wreszcie precz tę kawę!
Liesgen
Nie bądź ojcz tak surowy.
Jeśli nie wypiję co dzień
Trzech filiżaneczek kawy,
To zostanie ze mnie cień,
Wiór, jak z kozy pieczeń sucha.

4. ARIA (S)

Liesgen
Oj, jak smaczna kawa słodka.
Niż całusów tysiąc miłsza,
Niż muszkatołowe wino.
Kawę, kawę muszę ją pić,
A kto chce mnie czym pokrępić,
Niech kawy naleje jeno!

5. RECYTATYW (S, B)

Schlendrian
Jeśli mi nie rzucisz kawy,
To nie będziesz na zabawy,
Ani też na spacer chodzić.
Liesgen
Zgoda!
Byłem tylko kawę miała.
Schlendrian
Ależ głuptas z mej córeczki!
Nie sprawię ci na fiszbinach
Rozszerzanej sukieneczki.
Liesgen
Łatwo na to ja przystanę.

- Schlendrian
 Nie będziesz mogła w oknie stać
 By z przechodniów mieć zabawę!
 Liesgen
 To też, lecz daj się ubłagać
 I pozostaw mi mą kawę!
 Schlendrian
 Nie dostaniesz też z mej ręki
 Ni srebrnej, ni złotej wstęgi
 By czepek przyzdobić!
 Liesgen
 Dobrze, byłem sobie kawę mogła robić.
 Schlendrian
 Ach ty płocha Liesgen, ty,
 Przystaniesz na wszystko li?
- i. ARIA (B)
 Schlendrian
 Dziewcząt co są uparte tak
 Nie łatwo jest przemóc. Wszak
 Gdy jej miejsce czułe znasz
 Łatwo już ją przekonasz.
1. RECYTATYW (S, B)
 Schlendrian
 Bądź ojcu swemu posłuszną!
 Liesgen
 We wszystkim, ale nie z kawą.
 Schlendrian
 Więc się musisz i z tym zgodzić:
 Nigdy za mąż nie wychodzić.
 Liesgen
 Panie ojczyste! Męża toć chcę!
 Schlendrian
 Klnę się, nie ma o tym mowy.
 Liesgen
 Póki kawy nie porzucę?
 Ach, kawo! Na zawsze żegnaj mi!
 Panie ojczyste, odtąd nie tknę już kawy.
 Schlendrian
 Wreszcie; więc męża poszukam ci!
1. ARIA (S)
 Liesgen
 Jeszcze dziś
 Drogi ojczyste, zechciej iść!
 Mąż, ach mąż!
 Przed oczami stoi wciąż!
 Oby rzecz się szybko działa,
 Bym, gdy kawę ja odłożę,
 Jeszcze nim się spać położyę
 Dziarskiego męża dostała!
- >. RECYTATYW (T)
 Chodzi i szuka teraz Schlendrian stary
 Jakby swojej córce Liesgen
 Rychło męża dać do pary;
 Lecz Liesgen skrycie głosi wszędzie:
 Zalotnik żaden w dom nie wejdzie,
 Zanim sam tego nie przyrzecze
 I bym też w kontrakcie ślubnym miała,
 Że mi dozwoli, gdy będę chciała,
 Bym kawę sobie gotowała.

10. CHÓR

Kot nie da spokoju myszy,
 Panny zaś będą przy kawie trwać.
 Skoro mama kawę znała,
 Babcia także ją pijała,
 Któż córki zechce więc oczerniać.

BWV 212

Mer hahn en neue Oberkeet

(Kantata chłopska)

1. UWERTURA
2. ARIA DUETTO (S, B)
 Nowego mamy dziedzica,
 Pana szambelana.
 Stawia piwo, co w czub idzie,
 Dobra to nowina.
 Niech proboszcz groźne miny robi;
 No, grajki, gdzie muzyka!
 Spódniczką już Mieke kręci,
 Milutka dziewczuszka.
3. RECYTATYW (S, B)
 Bas
 No, Mieke, dajże swej gębusi;
 Sopran
 Gdybyż na tym się kończyło!
 Znam ja cię już, ty wałkoniu,
 Potem wciąż więcej chciałyś, trutniu.
 Nowy pan wszystko zobaczy.
 Bas
 Ach! Nasz pan łajac nie raczy;
 Jak my, a nawet lepiej wie,
 Jak to pieszczota smakuje.
4. ARIA (S)
 Ach, nadzwyczaj to smakuje,
 Gdy parka miło figluje;
 W trzewiach wtedy tak buzuje,
 Jak gdyby wściekłych os roje,
 I jeszcze z pluskwami pchły
 Z sobą wojny toczyły.
5. RECYTATYW (B)
 Pan jest dobry. Tylko poborca,
 Ten jest piekielnik,
 Co jak błyskawica nową grzywnę da ci,
 Nim się jeszcze palec w zimną wodę wsadzi.
6. ARIA (B)
 Ach, panie poborco, nie bądź nazbyt znów
 Srogi dla nas biednych, prostych wieśniaków.
 Oszczędzaj toć naszą skórę.
 Jeśli objecie kapustę,
 Jak liszki, po same głąby,
 To już chyba wam starczy!
7. RECYTATYW (S)
 Ale za to pewne,
 Że nasz pan najlepszy.
 Lepiej rzec się to nie dało:
 Za takiego pana, i wór dutków dać, to mało.

8. ARIA (S)
 Nasz mity pan,
 Zacny szambelan,
 Jest z nami za pan brat,
 Każdy to przyzna rad.
9. RECYTATYW(S, B)
 Bas
 Wszystkim, starym i młodym pomoże.
 A mówiąc to tobie na ucho:
 Czy naszej wsi przy ostatnim poborze
 Nie uszło coś na sucho?
 Sopran
 A jeszcze lepszy sekret znam:
 Ile pan przy podatkach znaczy sam.
10. ARIA (S)
 Jak to miło, że
 Nie wspomina się
 O grzywnach za odłogi.
 Nikt nie piśnie ni słówka,
 Knauthain i Cospuden też
 Udział w tym milczeniu ma.
11. RECYTATIW (B)
 A nasza zacna pani
 Ni trochę się nie pyszni.
 Choć biedni my prostacy,
 To przecież z nami gada.
 Jakby nam równą była.
 Szczerze pobożna, gospodarna, akuratna,
 A naszemu jaśnie panu
 Z nietoperza talarów by natrzęsała.
12. ARIA (B)
 Gotowizny pięćdziesiąt
 Talarów bez łez stracił.
 To rzecz, którą znieść trudno,
 Gdy nasze skubią futro.
 Lecz co poszło, niech nie wraca,
 Gdzie indziej przecie można
 Znow zaoszczędzić z nawiązką;
 Niech już te talary idą!
13. RECYTATYW (S)
 Lecz poważnie!
 Zanim myśl ma
 Pomknie, gdzie tańce
 I karczma nasza stara,
 Posłuchać najpierw nowej piosnki mej
 Na cześć naszej zwierzchności chciej.
14. ARIA (S)
 Klcin-Zschocher musi
 Być miły, słodki,
 Jak prawdziwy migdał.
 Do naszej gminy
 W dzień ten jedyny
 Bezmiar łask zawitał.
15. RECYTATYW(B)
 Miastowa to nuta,
 Dla ciebie za mądra;
 Żaden wieśniak tak cicho nie śpiewa.
 Posłuchaj no piosnki, która mnie się podoba!
16. ARIA (B)
 Niech dziesięć tysięcy dukatów
 Zbiera szambelan co dnia!
 Niech pija też szklaneczkę wina
 I niech ona mu zdrowie da!
17. RECYTATYW(S)
 To brzmi zbyt pospolicie,
 Są tu przecie wytworni ludzie.
 Co serdecznie się z tego uśmieją;
 Także wtedy, gdybym to ja zechciała
 Zaśpiewać piosenkę starą:
18. ARIA (S)
 Zrodź, piękna,
 Synaczków,
 Niech ci się chowają,
 Grzeczną postać mają.
 Tego Zschocher i Knauthain jak najrychlej
 życzą!
19. RECYTATYW (B)
 Masz rację pewnie,
 Piosnka brzmi paskudnie;
 Muszę więc ja też spróbować
 Po miastowemu zaśpiewać.
20. ARIA (B)
 Rozrastaj się krzepko,
 Radośnie się śmiej!
 Zacność twego to serca
 Rolę przygotowała,
 Byś rozkwitnąć mógł na niej.
21. RECYTATYW (S, B)
 Sopran
 I na tym niech będzie koniec.
 Bas
 Musimy teraz
 Do naszej karczmy skoczyć.
 Sopran
 To znaczy, chcesz jeszcze tylko to powiedzieć:
22. ARIA (S)
 Wszyscy teraz wiedźcie wraz,
 Że siadania nadszedł czas
 Do piwa.
 Kto spragniony, niech pomacha,
 Zawiedzie go ręka prawa,
 Tedy przecie ostatecznie
 Lewą ma!
23. RECYTATYW (S, B)
 Bas
 Jakbyś zgadła, mój skarbie!
 Sopran
 A ponieważ tu nie mamy
 Nic więcej do roboty,
 Więc sobie podrepczemy
 Do naszej starej karczmy.
 Bas
 I niech mnie diabli,
 Pan Ludwik i podatków nadzorca
 Dziś także muszą z nami.

24. CHOR

Idziemy więc, tam gdzie dudów granie
Już w naszej karczmie słychać.

Wykrzykując radośnie:
Niech żyje Dieskau i jego ród,
Niech mu się darzy,
Co tylko zamarzy,
I czego tylko zapragnie.

BWV213**Laßt uns sorgen, laßt uns wachen**

(Herkules na rozdrożu)

1. CHÓR

Postanowienie rady bogów
Pieczę miejmy, a czuwajmy
Nad naszym boskim synem!
Nasza moc
Stanie się na ziemi
Wspaniała i się przemieni,
Nasza moc
Z niego cud uczyni.

2. RECYTATYW (A)

Herkules
Gdzie? Gdzież jest właściwa droga,
Co mc wrodzone skłonności.
Miłe cnocie, sławie, wzniosłości,
Do celu doprowadzić ma?
Rozum, rozsądek i światło
Pragną, by za nimi dążyć.
Wiotkie gałązki, mogłybyście
Podpowiedzieć lub doradzić?

3. ARIA (S)

Rn/kosz
Spij, mój najmiłszy i odpoczywaj,
Pójdź za pokusą myśli rozognionych.
Smakuj rozkosze
Których pierś pragnie
I utrudzeń nie znaj żadnych.

4. RECYTATYW (S, T)

Rozkosz
Nuże, podąż moją drogą!
Nia bez brzemion i przymusu
Lekkim krokiem cię powiodę.
Uroki me przodem idą
I różami moszczą drogę.
Nie zwlekaj, lecz radośnie
Wybierz tę wygodną ścieżkę.
Cnota
Gdzie, mój Herkulesie, gdzie?
Zbłądzisz na fałszywą drogę.
To przez cnotę, pilność, w trudzie
Duch szlachetny wznosi się.
Rozkosz
Któż sobie znoje wybiera.
Kto w wygodzie i zaciszu,
W samym beztróskim igraniu
Może szczęście swe prawdziwe znaleźć?

Cnota

Raczej: szczęście swe prawdziwe zniszczyć.

5. ARIA (A)

Herkules
Szczerze Echo tych okolic,
Czy słodkimi pochlebstwami
Przewodniczka zwieść ma mnie?
Daj mi twą odpowiedź: nie! (Echo) Nie!
Czy też może ta zachęta,
Co znój, pracę obiecuje,
Lepszą drogą mnie skieruje?
Powiedz przecie raczej: tak! (Echo) tak!

6. RECYTATYW (T)

Cnota
Bohaterze mych nadziei!
Z którym jestem spokrewniona
I któremu jam wrodzona,
Pójdź i ujmij moją dłoń
I ku radzie mej się skłoń,
Którą przodków czyny, sława
Zwierciadło oczom podsuwa.
Obejmuję cię i czuję
Pójścia za mną chęć twą wielką.
Tyś jest moim prawym synem,
Ja, cnota, twą rodzicielką.

7. ARIA (T)

Cnota
Na moich skrzydłach latać będziesz.
Pióra moje cię uniosą
I jak orła do gwiazd wzniosą.
Dzięki mnie
Splendor twój wyżyn sięgnie
I doskonałym się staniem.

8. RECYTATYW (T)

Cnota
Choć wabi rozkosz wygodna.
Lecz,
Któż nie zna niebezpieczeństwa,
Co bohaterom zagraża;
Kto nie wie, o zwodnico,
Ze od dawna i na zawsze,
Jak długo będzie istniał czas,
Z zastępu naszych bogów
Na wieki tyś wykluczona?

9. ARIA (A)

Herkules
Ja nie chcę cię słuchoać, ja nie chcę (nie pragnę)
cię znać,
Nikczemna rozkoszy, odrzucam ciebie.
Przecież węże,
Co kołysając chciały schwytać mnie.
Już dawno jam zdołał zmiażdżyć, rozerwać.

10. RECYTATYW (A, T)

Herkules
Najmiłsza cnota, ty jedynie
Masz być niezmiennie
Mą przewodniczką.
Tam pójdę, gdzie ty mi rozkażesz.
To drogowskazem będzie mým.

Cnota

A ja z tobą się zjednoczę
Tak mocno i tak dokładnie,
Że bez tego połączenia
Mej istoty nikt nie zgadnie.

Oba głosy

Któż sojusz taki rozerwie?

11. ARIA DUETTO (A, T)

Herkules

Jam jest twój,

Cnota

Tyś jest mój,

Oba głosy

Pocałuj,

Jad pocałując.

Jak zaręczeni się łączą,
Jak radość, którą oni czują:
Prawą, czułą i żarliwą,
Jestem ja.

12. RECYTATYW (B)

Merkury

Spójrzcie bogowie, to obraz młodego
Fryderyka, następcy tronu saskiego!
Szybko dorastając
Już teraz podziw budzi.
Każdy krok jego - po drodze cnoty.
Spójrzcie, jak wierny kraj radość przepełnia,
Kiedy widzi lot młodego orła,
Kiedy widzi jak chluba ruty*,
Jego nadzieja, księżę,
Ku ogólnej radości rozkwita.
Spójrzcie jednak też na muz wesołe szeregi
I posłuchajcie ich radosnego śpiewu:

13. CHÓR

Chór muz

Radości narodów, radości rodziny,
Rozkwitaj, Fryderyku miły!

Merkury

Twojej cnoty walory
Już zabłysnąć są gotowe,
Czas pragnie,
By się objawiły;

Śpiesz, mój Fryderyku, czas czeka już na cię.

BWV 214

Tönet, ihr Pauken! Erschallet, Trompeten!

1. CHÓR

Zagrzmijcie, kotły! Zabrzmiście, trąby!
Zadźwięczcie struny, powietrze niech drży!
Zanućcie pieśni, gorliwi poeci!
Wiwat królowa! Radośnie w krąg brzmi.
Wiwat królowa! Tak woła Saksonia,
Niech żyje, niech kwitnie i dobrze się ma!

* Elementem herbu Wettinów były kwiaty ruty (przyp. tłum.).

2. RECYTATYW (T)

Irena

Dzień oto zacny,
Co dla każdego radosny.
Wesoły blask bije z tych godzin:
Święto królowej to urodzin,
Które Polacy, Sasi, wszyscy my
Z radością wielką obchodzimy.
Oliwka ma
Krzewi się i sokiem zbiera.
Ni śladu żółtych liści nie ma.
Nie grozi mi burza, piorun, żadna ciemna chmura.

3. ARIA (S)

Bellona

Dmijcie w flety, niech czerwienia
Wróg, lilie, księżyc nabiegna!
Zabrzmiście radosnym śpiewem!
Zadźwięczcie oręża szczękiem!
Święto to radości żąda,
Co zmysły cieszy i ducha.

4. RECYTATYW (S)

Bellona

Metaliczny huk
Armat wstrząsający powietrzem.
Wesołe dźwięki,
Mile widowisko,
Radość, którą Sasi teraz czują,
Porusza wiele ludzkich serc.
Moja błyszcząca broń
Jak też mych synów równy krok
I ich rycerskie obyczaje
Pomnażają jeszcze bardziej
Słodką radość dzisiejszego dnia.

5. ARIA (A)

Pallas

Korowodzie muz mych zacnych!
Nie śpiewajcie pieśni starych!
Niech dzień ten będzie rozkoszą!
Napełnijcie pierś radością!
Pióra i księgi odłóżcie
I po trzykroć się radujcie!

6. RECYTATYW (A)

Pallas

Królowa kraju naszego,
Którą niebo nam zesłało,
Muz pociechą jest, schronieniem.
Moje Pierydy*, które
Z czcią skraj szaty jej całują,
Za jej pomyślność nieustanną
W należnej podzięce pieśń jej chcą wznieść.
Życzą sobie, by jej życie
Mogło długo nas radować.

7. ARIA (B)

Fama

Dam ukoronowanych chlubo!
Twoje to imię, królowo,

* Przydomek muz (przyp. tłum.).

Rozgłoszę po ziemi krańce.
To, co cnocie zawsze mile,
Czym nieliczne obdarzone,
Dary te tobie wrodzone.

8. RECYTATYW (B)

Fama
Niechaj więc głośzą usta moje
Królowej imię po wsze krańce!
Sława jej sięgnie daleko,
Po oś nieba gwiazdzistego.
Królowę Polski i Saksonii
Niechaj wiecznie niebo chroni.
Gdy ona obrotów spraw pilnuje
Poddanych wielu dobry byt znajduje.
Królowa więc niech długo jeszcze wśród nas żyje
I jak najpóźniej ku gwiazdom się wzbije.

9. CHÓR

Irena
Lipy w Saksonii, jak cedry kwitnijcie!
Bellona
Turkoczcicie wozy i działa zagrzmijcie!
Pallas
Z pełnej piersi, muzy, niechaj śpiew się wzbije!
Fama et tutti
Wesołe godziny! Poro radosna!
Wracaj jeszcze często, radości złota:
Wiwat królowa, niech nam długo żyje!

BWV 215

Preise dein Glücke, gesegnetes Sachsen

1. CHÓR

Chwał swą pomyślność, Saksonio szczęśliwa,
Bo Bóg twego króla tron zachowuje.
Kraju, podziękuj
Za radość niebu i dłoń ucałuj,
Która twe dobra codziennie pomnaża
I twym mieszkańcom bezpieczeńność daje.

2. RECYTATYW (T)

Jak byśmy mogli, Auguście potężny,
Najszczęstsze uczucia
Naszej wierności, czci i miłości
Inaczej niż z najwyższą radością
Tobie złożyć do stóp?
Czyż przez twoją dłoń ojcowską
Na nasz kraj
Błogosławieństwo niebios
Nie spływa obficie?
I czyż nie ziszcza się nasza nadzieja,
Ze w spokoju będziemy mogli
W twej łaskawości, w twojej osobie
Odczytać obraz wielkiego ojca i jego czynów?

3. ARIA (T)

Ostoi się Augusta imię,
Szlachetne bogów nasienie,
I będzie nieśmiertelnym.
A mieszkańcy kraju tego,

Mając księcia tak zacnego,
Żyją tu w czasie złotym.

4. RECYTATYW (B)

Cóż cię oto Sarmacjo skłoniło,
Żeś na twój królewski tron,
Saksońskiego Piasta,
Godnego syna wielkiego Augusta,
Nad wszystkich przełożyła?
Nie tylko blask prześwietnych przodków,
Nie jego krain potęga,
Nie! To cnót jego obfitość
Skłoniła wszystkich twych poddanych
I ducha tak różnych narodów,
By raczej to przed nim,
Niż przed blaskiem rodu i dziedzictwa splendorem
Paść na klęczki z uwielbieniem.
Co prawda zazdrość i zawiść,
Które często, niestety, złoto koron
Jeszcze mniej niż ołów i żelazo oszczędzają,
Pałają gniewem przeciw tobie, wielki królu
I szczęściu twemu zlorzczają!
Lecz ich klątwa w błogosławieństwo się obraca,
A gniew ich
Zaprawdę jest zbyt słaby,
By szczęście, co na opoce spoczywa
Choć trochę wzruszyć mógł.

5. ARIA (B)

Wściekaj się, zuchwała zgrajo,
Szarp swe własne wnętrzności!
Obmywaj zuchwałe ramię
Ogarnięte szalem
W niewinnej braterskiej krwi,
Ku naszej odrazie, a twej boleści!
Bo trafia
Jad i gniew twej zazdrości
Bardziej w ciebie, niż w Augusta.

6. RECYTATYW (S)

Tak, tak!
Bóg jest wciąż blisko nas ze swą pomocą
I chroni tron Augusta.
On sprawił, że północ cała
Przez wybór jego na króla się uspokoiła.
Czyż Bałtyk nawet,
Przez pokonane Wisły ujście
Nie poznał państwa
Augusta
I jego oręza?
I czy nie pozwolił on miastu owemu,
Które tak długo mu się opierało,
Raczej swej łaski niż gniewu doświadczyć?
Rozkosz bowiem on znajduje
Serca poddanych
Przyciągając raczej miłością niż przymusem.

7. ARIA (S)

Bronią gniewem rozgrzaną wrogów karać,
Może komuś dać

- Splendor i sławę wielką;
Lecz odpłacać złość dobrocią przystoi
Bohaterowi,
I jest Augusta cechą.
8. RECYTATYW (S, T, B)
- Tenor
Zwól więc, drogi ojczyste kraju,
By muz naszych zastęp
Dzień, który dla ciebie tak szczęśliwym się okazał,
W którym to, roku przeszłego,
Sarmacja cię na króla wybrała,
W niezakłóconej błogości
Uczcić i opiewać mógł.
- Bas
W ten czas,
Gdy wszystko grzmi i błyska wokół nas,
Gdy Francuzów potęga
(Tylekroć już przecie poskromiona)
Od północy i południa
Także naszej ojczyźnie ogniem i mieczem grozi,
Miasto to takie szczęście spotkało,
Ciebie, potężne bóstwo opiekuńcze naszych lip,
I to nie tylko ciebie samego,
Ale także twą małżonkę, słońce kraju,
Poddanych pociechę i rados'c,
Gos'ćcie na swym łonie.
- Sopran
Jakże wobec tak wielkiej pomyślności
Nie miałyby Pindus* odczuwać rados'ci!
Trzy głosy razem
Niebo, zwól ze swej łaski,
By, wbrew wszelkiej zawiści,
Opieka bogów wciąż trwała,
Pomyślnos'c nasza wzrastała.
9. CHÓR
O twórcu królestw, co rządysz korony,
Umacniaj tron, którym August włada!
Na dom jego bacz
I stałą pomyślnością darzyć go racz!
Zwól zamieszkiwać w pokoju krainy,
Które on prawem i łaską ochrania.

BWV 249a

Entfliehet, verschwindet, entweichet, ihr Sorgen

(Kantata pasterska)

1. SINFONIA
2. ARIA Ą DUETTO (T, B; S, A)
Menalcas, Damoetas
Pierzchnijcie, zniknijcie, rozwiejcie się troski,
Nie zakłócajcie radosnych wzruszeń!
Srriech zaś beztroski

* Pindos - góry w północnej Grecji, do których zaliczono niegdyś siedzibę bogów, Olimp (przyp. tłum.).

- Niech serca napełni,
A radość barwi lica w ten dzień.
- Doris, Sylwia
Pierzchnijcie, zniknijcie, rozwiejcie się troski,
Nie zakłócajcie radosnych wzruszeń!
3. RECYTATYW (S, A, T, B)
Damoetas
Cóż słyszę ja?
Menalcas
Któż nam przerywa?
Damoetas
Co? Doris i Sylwia?
Sylwia
Sądźcie więc,
Ze tylko pierś wasza
Pełna radosnych okrzyków?
- Doris
I że my obie
Z radości mamy być wyłączone?
4. ARIA (S)
Doris
Sto tysięcy komplementów
Rozsadza moje piersi,
A ochoty,
Aby tkliwość tę objawić
Język nie zdoła wyrazić.
5. RECYTATYW (S, A, T, B)
Damoetas
Jakże to, piękna pasterko.
Co zamierzacie, dokąd to?
Doris
Gdzie buki
Dęby, albo lipy,
Bogini kwiatów poszukać,
Aby wieniec
Dla naszego drogiego Chrystiana
Móc uwić.
Niezwykły blask
Jego uroczystego święta
Tak mej duszy drogiego i bliskiego
Świtać już zaczyna.
- Menalcas
Droga nas w jedną stronę kieruje.
Sylwia
Któż jednak owiec przypilnuje?
6. ARIA (T)
Menalcas
Utulcie się, owce syte
Do snu same,
Kiedy przyjdzie na to czas!
Tam, gdzie dalekie doliny,
Gdzie już świeża murawa,
Odszukamy później was.
7. RECYTATYW (A, B)
Damoetas
Nuże!
Pasterki najmiłsze,
Do dworu wraz z nami pójďtecie
I w radosnym przedsięwzięciu
Towarzyszcicie:

Tylko,
Gdzież znajdziemy róże, narcyzy,
Jaśminy, lilie i melisy
Do naszych wianków szybko?
Sylwia
Prawda to, nic nie mogę zoczyć
Czym można skronie by otoczyć,
A tak bym chciała się postarać,
By kwiaty, jeszcze przed ich czasem,
Z zimnego schronienia wy dostać.

8. ARIA (A)

Przybądź, Floro, przybądź spiesznie,
I tchnij na pola łagodnie
Zachodnimi wiatrami,
Aby wierni poddani
Chryścianowi kwiatami
Długi miłe spłacili.

9. RECYTATYW (B)

Damoetas
Czemuż się troskacie,
Florze spokój zakłóćcie?
Tak, jakby wielkiemu księciu
Na kwiatach zależeć miało?
Wierność, miłość okazują
Życzenia, co nieustannie
Ponad chmury szybują
I uszom jego miłe są.
Nuże! Niech wasz śpiew pochwalny,
Z biciem w kotły przemieszany,
Rozlegnie się na wsze strony!

10. ARIA A QUARTETTO (S, A, T, B)

Szczęście, zdrowie
Niech twym działem zawsze będzie!
Wielki księżę, powodzenie
Twe jak palmy niechaj wzrasta,
Co się nigdy nie schylają,
Lecz zawsze w chmury sięgają!
A wtedy w przyszłości, w stałej pomyślności,
Poddani twoi będą zawsze radośni.

Alfabetyczny indeks tytułów kantat

Ach Gott, vom Hirmmel sieh darein (2).....	9
Ach Gott, wie manches Herzeleid (3).....	10
Ach Gott, wie manches Herzeleid (58).....	40
Ach Herr, mich armen Sünder (135).....	83
Ach! ich sehe, itzt, da ich zur Hochzeit gehe (162).....	97
Ach, lieben Christen, seid getrost (114).....	73
Ach wie flüchtig, ach wie nichtig (26).....	23
Ärgre dich, o Seele, nicht (186).....	110
Allein zu dir, Herr Jesu Christ (33).....	28
Alles nur nach Gottes Willen (72).....	49
Also hat Gott die Welt geliebt (68).....	46
Am Abend aber desselbigen Sabbats (42).....	33
Amore traditore (203).....	129
Auf Christi Himmelfahrt allein (128).....	80
Aus der Tiefen rufe ich, Herr, zu dir (131).....	81
Aus tiefer Not schrei ich zu dir (38).....	30
Barmherziges Herze der ewigen Liebe (185).....	110
Bekennen will ich seinen Namen (200).....	117
Bereitet die Wege, bereitet die Bahn (132).....	81
Bisher habt ihr nichts gebeten in meinem Namen (87).....	57
Bleib bei uns, denn es will Abend werden (6).....	11
Brieh dem Hungrigen dein Brot (39).....	31
Bringet dem Herrn Ehre seines Namens (148).....	90
Christen, ätzt diesen Tag (63).....	43
Christ lag in Todes Banden (4).....	10
Christum wir sollen loben schon (121).....	76
Christ unser Herr zum Jordan kam (7).....	12
Christus, der ist mein Leben (95).....	63
Darzu ist erschienen der Sohn Gottes (40).....	31
Das neugebome Kindelein (122).....	77
Dem Gerechten muß das Licht (195).....	115
Der Friede sei mit dir (158).....	95
Der Herr denket an uns (196).....	116
Der Herr ist mein getreuer Hirt (112).....	71
Der Himmel lacht! Die Erde jubilieret (31).....	26
Die Elenden sollen essen (75).....	50
Die Himmel erzählen die Ehre Gottes (76).....	51
Du Friedefürst, Herr Jesu Christ (116).....	74
Du Hirte Israel, höre (104).....	68
Du sollt Gott, deinen Herren, lieben (77).....	22
Du wahrer Gott und Davids Sohn (23).....	22
Ehre sei dir, Gott, gesungen (248v).....	120
Ein feste Burg ist unser Gott (80).....	54
Ein Herz, das seinen Jesum lebend weiß (134).....	82
	22
Ein ungefärbt Gemüte (24).....	
Entfliehet, verschwindet, entweichet ihr Sorgen (249a).....	144
Erforsche mich, Gott, und erfahre mein Herz (136).....	84
Erfreut euch, ihr Herzen (66).....	44

Erfreute Zeit im neuen Bunde (83).....	56
Erhalt uns, Herr, bei deinem Wort (126).....	78
Erhöhtes Fleisch und Blut (173).....	103
Er ruft seinen Schafen mit Namen (175).....	104
Erschallet, ihr Lieder, erklinget, ihr Saiten (172).....	103
Erwünschtes Freudenlicht (184).....	109
Es erhob sich ein Streit (19).....	18
Es ist das Heil uns kommen her (9).....	13
Es ist dir gesagt, Mensch, was gut ist (45).....	34
Es ist ein trotzig und verzagt Ding (176).....	105
Es ist euch gut, daß ich hingehe (108).....	70
Es ist nichts Gesundes an meinem Leibe (25).....	23
Es reißet euch ein schrecklich Ende (90).....	59
Es wartet alles auf dich (187).....	111
Fallt mit Danken, fällt mit Loben (248 TM).....	120
Falsche Welt, dir trau ich nicht (52).....	38
Freue dich, erlöste Schar (30).....	25
Geist und Seele wird verwirret (35).....	29
Gelobet sei der Herr, mein Gott (129).....	80
Gelobet seist du, Jesu Christ (91).....	59
Geschwinde, ihr wirbelnden Winde (201).....	127
Gleichwie der Regen und Schnee vom Himmel fällt (18).....	18
Gloria in excelsis Deo (191).....	113
Gott der Herr ist Sonn und Schild (79).....	53
Gottes Zeit ist die allerbeste Zeit (106).....	69
Gott fährt auf mit Jauchzen (43).....	33
Gott ist mein König (71).....	48
Gott ist unsre Zuversicht (197).....	116
Gottlob! nun geht das Jahr zu Ende (28).....	24
Gott, man lobet dich in der Stille (120).....	76
Gott soll allein mein Herze haben (169).....	101
Gott, wie dein Name, so ist auch dein Ruhm (171).....	102
Halt im Gedächtnis Jesum Christ (67).....	45
Herr Christ, der einge Gottessohn (96).....	63
Herr, deine Augen sehen nach dem Glauben (102).....	67
Herr, gehe nicht ins Gericht (105).....	68
Herr Gott, dich loben alle wir (130).....	80
Herr Gott, dich loben wir (16).....	16
Herr Jesu Christ, du höchstes Gut (113).....	72
Herr Jesu Christ, wahr' Mensch und Gott (127).....	79
Herrscher des Himmels, erhöre das Lallen (248 [!]).....	119
Herr, wenn die stolzen Feinde schnauben (248 ^{^*}).....	121
Herr, wie du willst, so schicks mit mir (73).....	49
Herz und Mund und Tat und Leben (147).....	89
Himmelskönig, sei willkommen (182).....	108
Höchsterwünschtes Freudenfest (194).....	114
Ich armer Mensch, ich Sündenknecht (55).....	38
Ich bin ein guter Hirt (85).....	56
Ich bin in mir vergnügt (204).....	130
Ich bin vergnügt mit meinem Glücke (84).....	56

Ich elender Mensch, wer wird mich erlösen (48).....	36
Ich freue mich in dir (133).....	82
Ich geh und suche mit Verlangen (49).....	36
Ich glaube, lieber Herr, hilf meinem Unglauben (109).....	70
Ich hab in Gottes Herz und Sinn (92).....	60
Ich habe genug (82).....	55
Ich habe meine Zuversicht (188).....	112
Ich hatte viel Bekümmernis (21).....	20
Ich lasse dich nicht, du segnest mich denn (157).....	95
Ich lebe, mein Herze, zu deinem Ergötzen (145).....	88
Ich liebe den Höchsten von ganzem Gemüte (174).....	104
Ich ruf zu dir, Herr Jesu Christ (177).....	105
Ich steh mit einem Fuß im Grabe (156).....	94
Ich will den Kreuzstab gerne tragen (56).....	39
Ihr, die ihr euch von Christo nennet (164).....	98
Ihr Menschen, rühmet Gottes Liebe (167).....	100
Ihr Tore zu Zion (193).....	114
Ihr werdet weinen und heulen (103).....	67
In allen meinen Taten (97).....	64
Jauchzet, frohlocket, auf, preiset die Tage (248^A).....	118
Jauchzet Gott in allen Landen (51).....	37
Jesu, der du meine Seele (78).....	53
Jesu, nun sei gepreiset (41).....	32
Jesus nahm zu sich die Zwölfe (22).....	21
Jesus schläft, was soll ich hoffen (81).....	55
Komm, du süße Todesstunde (161).....	96
Kommt, eilet und lauft (249).....	122
Laß, Fürstin, laß noch einen Strahl (198).....	127
Laßt uns sorgen, laßt uns wachen (213).....	141
Leichtgesinnte Flattergeister (181).....	108
Liebster Gott, wenn werd ich sterben (8).....	12
Liebster Immanuel, Herzog der Frommen (123).....	77
Liebster Jesu, mein Verlangen (32).....	27
Lobe den Herren, den mächtigen König der Ehren (137).....	84
Lobe den Herrn, meine Seele (69).....	46
Lobe den Herrn, meine Seele (69a).....	47
Lobe den Herrn, meine Seele (143).....	87
Lobet Gott in seinen Reichen (11).....	14
Mache dich, mein Geist, bereit (115).....	73
Man singet mit Freuden vom Sieg (149).....	90
Meine Seel erhebt den Herren (10).....	14
Meine Seufzer, meine Tränen (13).....	15
Meinen Jesum laß ich nicht (124).....	77
Mein Gott, wie lang, ach lange (155).....	94
Mein Herze schwimmt im Blut (199).....	117
Mein liebster Jesus ist verloren (154).....	93
Mer hahn en neue Oberkeet (212).....	139
Mit Fried und Freud ich fahr dahin (125).....	78
Nach dir, Herr, verlanget mich (150).....	91
Nimm von uns, Herr, du treuer Gott (101).....	66

Nimm, was dein ist, und gehe hin (144).....	87
Non sa che sia dolore (209).....	137
Nun danket alle Gott (192).....	113
Nun komm, der Heiden Heiland (61).....	42
Nun komm, der Heiden Heiland (62).....	42
Nurjedem das Seine (163).....	98
O ewiges Feuer, o Ursprung der Liebe (Zielone Święta) (34).....	28
O Ewigkeit, du Donnerwort (20).....	19
O Ewigkeit, du Donnerwort (60).....	41
O heiges Geist- und Wasserbad (165).....	99
O holder Tag, erwünschte Zeit (210).....	137
Preise dein Glücke, gesegnetes Sachsen (215).....	143
Preise, Jerusalem, den Herrn (119).....	75
Schauet doch und sehet, ob irgend ein Schmerz sei (46).....	35
Schau, lieber Gott, wie meine Feind (153).....	92
Schleicht, spielende Wellen (206).....	133
Schmücke dich, o liebe Seele (180).....	107
Schweigt stille, plaudert nicht (211).....	138
Schwingt freudig euch empor (adwent) (36).....	29
Sehet, welch eine Liebe hat uns der Vater erzeigt (64).....	43
Sehet, wir gehn hinauf gen Jerusalem (159).....	96
Sei Lob und Ehr dem höchsten Gut (117).....	74
Selig ist der Mann (57).....	39
Siehe, ich will viel Fischer aussenden (88).....	58
Siehe zu, daß deine Gottesfurcht nicht Heuchelei sei (179).....	106
Sie werden aus Saba alle kommen (65).....	44
Sie werden euch in den Bann tun (44).....	34
Sie werden euch in den Bann tun (183).....	108
Singet dem Herrn ein neues Lied (190).....	112
Süßer Trost, mein Jesus kömmt (151).....	91
Tönet ihr Pauken! Erschallet, Trompeten! (214).....	142
Tritt auf die Glaubensbahn (152).....	92
Tue Rechnung! Donnerwort (168).....	100
Und es waren Hirten in derselben Gegend (248^).....	118
Unser Mund sei voll Lachens (110).....	71
Vereinigte Zwietracht der wechselnden Saiten (207).....	134
Vergnügte Ruh, beliebte Seelenlust (170).....	102
Wachet auf, ruft uns die Stimme (140).....	86
Wachet! betet! betet! wachet! (70).....	47
War Gott nicht mit uns diese Zeit (14).....	16
Wahrlich, wahrlich, ich sage euch (86).....	57
Warum betrübst du dich, mein Herz (138).....	85
Was frag ich nach der Welt (94).....	62
Was Gott tut, das ist wohlgetan (98).....	65
Was Gott tut, das ist wohlgetan (99).....	65
Was Gott tut, das ist wohlgetan (100).....	66
Was mein Gott will, das gseh allzeit (111).....	71
Was mir behagt, ist nur die muntre Jagd (208).....	136
Was soll ich aus dir machen, Ephraim (89).....	58
Was willst du dich betrüben (107).....	69

Weichet nur, betrübte Schatten (202).....	129
Weinen, Klagen, Sorgen, Zagen (12).....	15
Wer da glaubet und getauft wird (37).....	30
Wer Dank opfert, der preiset mich (17).....	17
Wer mich liebet, der wird mein Wort halten (59).....	41
Wer mich liebet, der wird mein Wort halten (74).....	50
Wer nur den lieben Gott läßt walten (93).....	61
Wer sich selbst erhöht, der soll erniedriget werden (47).....	35
Wer weiß, wie nahe mir mein Ende (27).....	24
Widerstehe doch der Sünde (54).....	38
Wie schön leuchtet der Morgenstern (1).....	9
Wir danken dir, Gott, wir danken dir (29).....	25
Wir müssen durch viel Trübsal (146).....	88
Wo gehest du hin (166).....	100
Wo Gott der Herr nicht bei uns hält (178).....	106
Wohl dem, der sich auf seinen Gott (139).....	85
Wo soll ich fliehen hin (5).....	11
Zerreiβet, zersprenget, zertrümmert die Gruft (205).....	131